AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS 1303/2013/EU RENDELETE

(2013. december 17.)

az Európai Regionális Fejlesztési Alapra, az Európai Szociális Alapra, a Kohéziós Alapra, az Európai Mezőgazdasági Vidékfejlesztési Alapra és az Európai Tengerügyi és Halászati Alapra vonatkozó közös rendelkezések megállapításáról, az Európai Regionális Fejlesztési Alapra, az Európai Szociális Alapra és a Kohéziós Alapra és az Európai Tengerügyi és Halászati Alapra vonatkozó általános rendelkezések megállapításáról és az 1083/2006/EK tanácsi rendelet hatályon kívül helyezéséről

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen annak 177. cikkére,

tekintettel az Európai Bizottság javaslatára,

a jogalkotási aktus tervezete nemzeti parlamenteknek való megküldését követően,

tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményeire [1],

tekintettel a Régiók Bizottságának véleményeire [2],

tekintettel a Számvevőszék véleményeire [3],

rendes jogalkotási eljárás keretében,

mivel:

(1) Az Európai Unió működéséről szóló szerződés (EUMSZ) 174. cikke úgy rendelkezik, hogy az Unió törekedjen a gazdasági, társadalmi és területi kohézió erősítése érdekében a különböző régiók fejlettségi szintje közötti egyenlőtlenségek és a legkedvezőtlenebb helyzetű régiók vagy szigetek lemaradásának csökkentésére, és különös figyelmet kell fordítani a vidéki térségekre, az ipari átalakulás által érintett térségekre és a súlyos és tartós természeti vagy demográfiai hátrányban lévő régiókra. Az EUMSZ 175. cikke előírja, hogy az Unió e célkitűzések teljesítését az Európai Mezőgazdasági Orientációs és Garanciaalap Orientációs Részlege, az Európai Szociális Alap, az Európai Regionális Fejlesztési Alap, az Európai Beruházási Bank és egyéb eszközök révén megvalósított intézkedésével támogatja.

(2) A koordináció javítása és a kohéziós politika keretében támogatást nyújtó alapok – nevezetesen az Európai Regionális Fejlesztési Alap (ERFA), az Európai Szociális Alap (ESZA) és a Kohéziós Alap – a vidékfejlesztést támogató alap – nevezetesen az Európai Mezőgazdasági Vidékfejlesztési Alap (EMVA) –, valamint a tengerügyi és halászati ágazatot támogató alap – nevezetesen az Európai Tengerügyi és Halászati Alap (ETHA) keretében megosztott igazgatás szerint finanszírozott intézkedések – működésének összehangolása érdekében közös rendelkezéseket kell megállapítani ezekre az alapokra (a továbbiakban: az európai strukturális és beruházási alapok - ESB-alapok) vonatkozóan. E rendelet tartalmaz továbbá olyan általános előírásokat, amelyek az ERFA-ra, az ESZA-ra és a Kohéziós Alapra alkalmazandók, de nem alkalmazandók az EMVA-ra és az ETHA-ra; valamint olyan általános előírásokat, amelyek az ERFA-ra, az ESZA-ra, a Kohéziós Alapra és az ETHA-ra alkalmazandók, de nem alkalmazandók az EMVA-ra. Az egyes ESB-alapok sajátosságai miatt azonban az egyes ESB-alapokra és az ERFA keretében megvalósítandó európai területi együttműködési célra vonatkozó egyedi szabályokat külön rendeletekben kell meghatározni.

(3) Az Európai Tanács 2010. június 17-i ülésének következtetéseivel összhangban, ahol elfogadták az intelligens, fenntartható és inkluzív növekedésre vonatkozó uniós stratégiát, az Unió és a tagállamok valósítsa meg az intelligens, fenntartható és inkluzív növekedés végrehajtását az Unió harmonikus fejlődésének előmozdítása és a regionális egyenlőtlenségek csökkentése mellett. Az ESB-alapoknak jelentős szerepet kell játszaniuk az intelligens, fenntartható és inkluzív növekedésre irányuló uniós stratégia célkitűzéseinek megvalósításában.

(4) Ami a közös agrárpolitikát (KAP) illeti, a KAP első (Európai Mezőgazdasági Garanciaalap - EMGA) és második pillérére (Európai Mezőgazdasági Vidékfejlesztési Alap – EMVA) vonatkozó irányítási és kontrollintézkedések harmonizálása és egymáshoz igazítása által jelentős szinergiákat sikerült elérni. Az EMGA és az EMVA közötti szoros kapcsolatot ezért továbbra is fenn kell tartani, és meg kell őrizni a tagállamokban már meglévő struktúrákat.

(5) A legkülső régiók számára – strukturális, társadalmi és gazdasági helyzetük és az EUMSZ 349. cikkében említett tényezőkből adódó hátrányok ellensúlyozása érdekében –egyedi intézkedéseket kell alkalmazni, valamint kiegészítő finanszírozást kell nyújtani.

(6) A 1994. évi csatlakozási okmány 6. jegyzőkönyvének 2. cikkében említett súlyos természeti vagy földrajzi hátrányok ellensúlyozása céljából a ritkán lakott északi régiók számára egyedi intézkedéseket és kiegészítő finanszírozást kell biztosítani.

[1] HL C 191., 2012.6.29., 30. o., HL C 44., 2013.2.15., 76. o. és HL C 271., 2013.9.19., 101. o.
[2] HL C 225., 2012.7.27., 58. o. és HL C 17., 2013.1.19., 56. o.
[3] HL C 47., 2011.2.17., 1. o., HL C 13., 2013.1.16., 1. o. és HL C 267., 2013.9.17., 1. o.

(7) Az előírások helyes és következetes értelmezésének, valamint a tagállamok és a kedvezményezettek jogbiztonságának elősegítése érdekében egyes, e rendeletben használt fogalmakat meg kell határozni.

(8) Amennyiben valamely határozat e rendelet alapján történő elfogadására vagy módosítására vonatkozóan a Bizottság számára valamilyen határidő kerül rögzítésre, az adott határozat elfogadásának vagy módosításának határideje nem foglalhatja magában azt az időszakot, amely a bizottsági észrevételeknek a tagállamok részére történő megküldését követő nappal kezdődik és azzal a nappal zárul le, amelyen a tagállamok válaszolnak az észrevételekre.

(9) Ez a rendelet öt részből áll: az első rész rögzíti a tárgyat és a fogalommeghatározásokat, a második rész olyan szabályokat tartalmaz, amelyek minden ESB-alap esetében alkalmazandók, a harmadik rész olyan előírásokat tartalmaz, amelyek kizárólag az ERFA-ra, az ESZA-ra és a Kohéziós Alapra (a továbbiakban: az alapok) vonatkoznak, a negyedik rész az alapokra és az ETHA-ra vonatkozó rendelkezéseket tartalmaz, és az ötödik rész a záró rendelkezéseket tartalmazza. Az e rendelet különböző részeinek koherens értelmezése, illetve az e rendelet és az alapspecifikus szabályok közötti összhang biztosítása érdekében fontos egyértelműsíteni az ezek között fennálló viszonyokat. Továbbá, az alapspecifikus szabályokban megállapított egyedi szabályok kiegészíthetik e rendeletet, ám csak akkor térhetnek el e rendelet rendelkezéseitől, ha az ilyen eltérésről e rendelet kifejezetten rendelkezett.

(10) Az EUMSZ 317. cikke értelmében, illetve a megosztott irányítás összefüggésében meg kell határozni azokat a feltételeket, amelyek lehetővé teszik a Bizottság számára az Unió költségvetésének végrehajtásával kapcsolatos hatáskörének gyakorlását, és egyértelművé kell tenni a tagállamok együttműködési feladatait. E feltételek alkalmazása révén a Bizottságnak meg kell tudnia bizonyosodni arról, hogy a tagállamok jogszerűen és szabályosan, illetve a 966/2012/EU, Euratom európai parlamenti és tanácsi rendelet ([1]) (a továbbiakban: a költségvetési rendelet) értelmében a hatékony és eredményes pénzgazdálkodás elvével összhangban használják fel az ESB-alapokat. A tagállamoknak – a megfelelő területi szinten, az intézményi, jogi és pénzügyi keretüknek megfelelően – és az általuk erre a célra kijelölt szervezetek feladata a programok elkészítése és végrehajtása. Az említett feltételeknek azt is biztosítaniuk kell, hogy figyelmet fordítsanak annak szükségességére, hogy biztosítsák az adott uniós beavatkozás kiegészítő és következetes jellegét, az tiszteletben tartsák az arányosság elvét, valamint figyelembe vegyék az adminisztratív terhek csökkentésének általános célkitűzését.

(11) A partnerségi megállapodás, illetve az egyes programok érdekében az egyes tagállamoknak partnerséget kell szerveznie az illetékes regionális, helyi, városi és más hatóságok képviselőivel, gazdasági és szociális partnerekkel és a civil társadalmat képviselő egyéb releváns szervezetekkel, beleértve a környezetvédelmi partnereket, a nem kormányzati szervezeteket, valamint a társadalmi befogadás, a nemek közötti egyenlőség és a hátrányos megkülönböztetés tilalmának ügyét előmozdító szervezeteket, beleértve adott esetben e hatóságok és szervezetek „ernyőszervezeteit" is. Az ilyen típusú partnerségek célja, hogy biztosítsa a többszintű kormányzás elveinek tiszteletben tartását, valamint a szubszidiaritás és az arányosság elvét, valamint a tagállamok eltérő intézményi és jogi kereteiből fakadó sajátosságokat is, továbbá hogy biztosítsák, hogy van felelőse az érdekelt felek által tervezett beavatkozásoknak, és építsenek az érintett szereplők tapasztalatára és know-how-jára. A tagállamoknak azonosítaniuk kell, hogy melyek a leginkább reprezentatív partnerek. E partnerek körébe kell tartozzanak mindazon intézmények, szervezetek és csoportok, amelyek képesek befolyással lenni a programok elkészítésére, vagy amelyekre hatással lehet a programok elkészítése és végrehajtása. Ezzel kapcsolatban a tagállamok számára lehetővé kell tenni, hogy adott esetben érintett partnerként azonosíthassanak

olyan „ernyőszervezeteket" is, amelyek az érintett regionális, helyi és városi hatóságok különböző társulásai, szövetségei vagy egyesületei, illetve a vonatkozó nemzeti jognak és gyakorlatnak megfelelő egyéb szervezetek lehetnek. A Bizottságnak felhatalmazást kell kapnia arra, hogy felhatalmazáson alapuló jogi aktust fogadjon el, amely a partnerségre vonatkozó európai magatartási kódexet határoz meg a partnerségek tagállamok általi kialakításának oly módon való támogatása és megkönnyítése érdekében, hogy biztosított legyen az érintett partnerek következetes bevonása a partnerségi megállapodások és programok elkészítésébe, végrehajtásába, monitoringjába és értékelésébe. Ez az elfogadott felhatalmazáson alapuló jogi aktus semmilyen körülmények között nem lehet visszaható hatályú, és semmiképpen nem értelmezhető ily módon, és semmiképpen sem képezheti pénzügyi kiigazításokhoz vezető szabálytalanságok alapját. Az elfogadott felhatalmazáson alapuló jogi aktus nem határozhat meg az elfogadásának napjától korábbi alkalmazási időt. Az elfogadott felhatalmazáson alapuló jogi aktusnak lehetővé kell tennie a tagállamok számára, hogy határozzanak a partnerség saját intézményi és jogi keretükben, illetve nemzeti és regionális illetékességük alapján történő végrehajtásának legmegfelelőbb részletes szabályairól, feltéve hogy a partnerség e rendeletben meghatározott céljai teljesülnek.

(12) Az ESB- alapok tevékenységeinek, illetve az általuk támogatott műveleteknek összhangban kell lenniük az alkalmazandó uniós joggal, valamint a kapcsolódó, az e rendeletet, illetve az egyes alapspecifikus szabályokat közvetlenül vagy közvetve végrehajtó nemzeti joggal.

(13) Az Unió célja az ESB- alapok végrehajtásának valamennyi szakaszában a gazdasági és társadalmi kohézió érdekében tett erőfeszítéseinek összefüggésében az egyenlőtlenségek felszámolása, a nők és férfiak közötti egyenlőség előmozdítása és a nemi szempontok integrációja, valamint a

([1]) Az Európai Parlament és a Tanács 966/2012/EU, Euratom rendelete (2012. október 25.) az Unió általános költségvetésére alkalmazandó pénzügyi szabályokról és az 1605/2002/EK, Euratom tanácsi rendelet hatályon kívül helyezéséről (HL L 298., 2012.10.26., 1. o.).

nemen, faji vagy etnikai származáson, valláson vagy meggyőződésen, fogyatékosságon, koron vagy szexuális irányultságon alapuló hátrányos megkülönböztetés elleni fellépés kell, hogy legyen, az Európai Unióról szóló szerződés (EUSZ) 2. cikkében, az EUMSZ 10. cikkében és az Európai Unió Alapjogi Chartája 21. cikkében meghatározottak szerint, figyelembe véve a fogyatékkal élők hozzáférését, valamint az Alapjogi Charta 5. cikkének (2) bekezdését, amely előírja, hogy senkit nem lehet kényszermunkára vagy kötelező munkára igénybe venni.

(14) Az ESB- alapok célkitűzéseit a fenntartható fejlődés keretében, a környezet minőségének megőrzésével, védelmével és javításával kapcsolatos cél Unió általi előmozdítása révén kell megvalósítani, az EUMSZ 11. cikkében és 191. cikkének (1) bekezdésében megállapítottak szerint, figyelembe véve a szennyező fizet elvet. E cél érdekében a tagállamoknak információkat kell szolgáltatniuk az éghajlatváltozással kapcsolatos, az uniós költségvetés legalább 20 %-ának e célokra való fordításával kapcsolatos törekvéssel összhangban kitűzött célok támogatásáról, a Bizottság által egy, az arányosság elvét tükröző végrehajtási jogi aktus útján elfogadott, a beavatkozási kategóriákon, kiemelt jelentőségű területeken vagy intézkedéseken alapuló módszer alkalmazásával.

(15) Az intelligens, fenntartható és inkluzív növekedésre vonatkozó uniós stratégiához, valamint az egyes alapok Szerződéseken alapuló célkitűzéseihez, többek között a gazdasági, társadalmi és területi kohézióhoz való hozzájárulás érdekében az ESB-alapok támogatásait korlátozott számú közös tematikus célkitűzésre kell összpontosítani. Az egyes ESB-alapok pontos hatályát az alapspecifikus szabályokban kell meghatározni. Lehetővé kell tenni, hogy e hatály csak bizonyos – e rendeletben meghatározott – tematikus célkitűzésekre korlátozódjon.

(16) Az ESB- alapok által biztosított hozzájárulás maximalizálása, valamint a tagállami és a regionális szintű programozási folyamatokat megkönnyítő stratégiai vezérelvek megállapítása érdekében létre kell hozni egy közös stratégiai keretet. A közös stratégiai keretnek meg kell könnyítenie az uniós beavatkozás ESB- alapok szerinti ágazati és területi koordinációját, valamint a többi releváns uniós szakpolitika és eszközzel való koordinációt az intelligens, fenntartható és inkluzív növekedésre vonatkozó uniós stratégiában kitűzött célokkal és célkitűzésekkel összhangban, figyelembe véve az egyes területtípusok főbb területi kihívásait is.

(17) A közös stratégiai keretnek meg kell határoznia, hogy az ESB-alapok miként járulnak majd hozzá az intelligens, fenntartható és inkluzív növekedésre vonatkozó uniós stratégiához, az ESB-alapok integrált alkalmazását elősegítő szabályokhoz, az ESB-alapok közötti, valamint azoknak más, vonatkozó uniós politikákkal és eszközökkel való koordinációját biztosító szabályokhoz, az ESB-alapok végrehajtására vonatkozó horizontális elvekhez és a több területet érintő szakpolitikai célokhoz, az ESB-alapok együttműködési tevékenységei főbb területi kihívásainak és kiemelt területeinek kezelésére irányuló szabályokhoz.

(18) A tagállamok és a régiók egyre inkább szembesülnek a globalizáció hatásával, a környezeti és energetikai aggályokkal, az elöregedő népességgel és a demográfiai változásokkal, a technológiai átalakulással és innovációs követelményekkel, valamint a társadalmi egyenlőtlenségekkel kapcsolatos kihívásokkal. Az ilyen kihívások összetett és egymással összefüggő jellege miatt az ESB-alapoknak az integrált jellegű, több ágazatot átfogó és többdimenziós megoldásokat kell támogatnia. Ebben az összefüggésben és a szakpolitikák hatékonyságának és eredményességének növelése érdekében lehetővé kell tenni az ESB-alapok olyan integrált csomagokban történő egyesítését, amelyek a sajátos területi szükségletekhez igazodnak.

(19) A zsugorodó aktív népesség és a teljes népességen belül a nyugdíjasok növekvő aránya, valamint a népességeloszlással kapcsolatos problémák várhatóan továbbra is próbára teszik a tagállamok oktatási és szociális támogató struktúráit – és így az Unió versenyképességét is. Az ilyen demográfiai változásokhoz való alkalmazkodás a tagállamok és régiók előtt álló alapvető kihívások egyike lesz az elkövetkező években, és ezért azt a demográfiai változás által leginkább érintett régióknak rendkívül alaposan meg kell fontolniuk.

(20) A közös stratégiai keret alapján, partnereivel együttműködve és a Bizottsággal folytatott párbeszéd révén minden tagállamnak partnerségi megállapodást kell kidolgoznia. A partnerségi megállapodásnak át kell ültetnie a közös stratégia keretben előírt elemeket a nemzeti végrehajtási folyamatba, és komoly kötelezettségvállalásokat kell tartalmaznia az uniós célkitűzéseknek az ESB-alapok programozása által való elérésére. A partnerségi megállapodásban szabályokat kell meghatározni az intelligens, fenntartható és inkluzív növekedés uniós stratégiájával való összhang biztosítására, az egyes alapokhoz kapcsolódó vállalásoknak a Szerződéseken alapuló célkitűzéseikhez való kapcsolódására, az ESB- alapok hatékony végrehajtásának biztosítása érdekében, a partnerségi elv, a területi fejlesztés integrált megközelítésének érvényesítése érdekében. Meg kell különböztetni a partnerségi megállapodás lényeges elemeit, amelyek a Bizottság döntéshozatalába tartoznak, az egyéb, a Bizottság döntéshozatalába nem tartozó elemektől, amelyeket a tagállamok módosíthatnak. Egyedi megoldásokat kell előirányozni a partnerségi megállapodás és a programok benyújtásához és elfogadásához arra az esetre, ha egy vagy több, az alapspecifikus szabályok hatálybalépése késést szenvedne vagy várható volna, hogy késést szenved. Ez olyan rendelkezések megállapítását vonja maga után, amelyek lehetővé teszik a partnerségi megállapodás benyújtását és elfogadását még a késés által érintett ESB-alappal vagy alapokkal kapcsolatos egyes elemek hiányában is, illetve a felülvizsgált partnerségi megállapodás későbbi időpontban, a késést szenvedett, alapokkal kapcsolatos rendelet vagy rendeletek hatályba lépését

követő benyújtását. Mivel az ESB-alap által társfinanszírozott, késést szenvedő programokat ebben az esetben csak az alapokkal kapcsolatos érintett rendelet hatálybalépését követően kell benyújtani és elfogadni, meg kell határozni az érintett programok benyújtásának megfelelő határidőit is.

(21) A tagállamoknak támogatást kell összpontosítaniuk, hogy – saját nemzeti és regionális fejlesztési szükségleteiknek megfelelően – biztosítani tudják az uniós célkitűzések eléréséhez való jelentős hozzájárulást. Előzetes feltételrendszert, valamint az ennek értékelésére szolgáló egyértelmű és mindenre kiterjedő objektív kritériumokat kell meghatározni annak biztosítására, hogy az uniós támogatás eredményes és hatékony felhasználásához szükséges előfeltételek rendelkezésre álljanak. Ebből a célból egy adott program valamely prioritására csak abban az esetben helyénvaló előzetes feltételrendszert alkalmazni, ha az közvetlenül és érdemben kapcsolódik a valamely beruházási prioritással vagy uniós prioritással kapcsolatban kitűzött egyedi célkitűzés eredményes és hatékony eléréséhez, és arra közvetlen hatást gyakorol, mivel nem minden egyedi célkitűzés kapcsolódik szükségszerűen valamely, az egyes alapspecifikus szabályokban megállapított előzetes feltételrendszerhez. Az előzetes feltételrendszer alkalmazhatóságának értékelése során adott esetben tekintetbe kell venni az arányosság elvét a nyújtott támogatás szintjére figyelemmel. Az alkalmazandó előzetes feltételrendszer teljesítését a tagállamnak a programok és adott esetben a partnerségi megállapodás elkészítése keretében kell értékelnie. A Bizottságnak ellenőriznie kell a tagállamok által nyújtott tájékoztatás következetességét és megfelelőségét. A Bizottság számára hatáskört kell biztosítani arra, hogy pontosan meghatározott feltételek mellett felfüggessze a program adott prioritásainak javára történő időközi kifizetéseket azokban az esetekben, amelyekben a megadott határidőn belül nem teljesítenek valamely alkalmazandó előzetes feltételrendszert.

(22) 2019-ben a Bizottságnak a tagállamok közreműködésével, egy eredményességmérési keret alapján eredményességi felülvizsgálatot kell szerveznie. Az eredményességmérési keretet minden prioritásra vonatkozóan meg kell határozni a programonként kitűzött elvi és számszerűsített célok 2014–2020 közötti programozási időszakban (a továbbiakban: a programozási időszak) való teljesítésében elért eredmények monitoringja céljából. Annak biztosítása érdekében, hogy az uniós költségvetés felhasználása ne pazarló vagy kevéssé hatékony módon történjen, azokban az esetekben, amikor valamely prioritás bizonyíthatóan súlyos elmaradást mutat az eredményességmérési keretben meghatározott csak pénzügyi mutatókhoz, teljesítménymutatókhoz és alapvető végrehajtási lépésekhez képest teljesítendő részeredményektől, és ez egyértelműen a Bizottság által korábban azonosított gyengeségeknek tudható be, valamint a tagállam nem teszi meg a szükséges korrekciós lépéseket, a Bizottságnak módjában kell, hogy álljon a program számára nyújtott kifizetések felfüggesztése, vagy a programozási időszak végén a pénzügyi korrekció alkalmazása. A pénzügyi korrekciók alkalmazásakor – kellő tekintettel az arányosság elvére – figyelembe kell venni a támogatás felhasználásának szintjét és az elmaradáshoz hozzájáruló külső tényezőket. Nem alkalmazandók pénzügyi korrekciók, amennyiben a célok a társadalmi-gazdasági vagy környezeti tényezők hatása, valamely tagállam gazdasági vagy környezeti állapotában bekövetkezett jelentős változások, illetve az adott prioritások végrehajtását súlyos mértékben befolyásoló vis maior okok miatt nem teljesülnek. A fizetés-felfüggesztések és pénzügyi korrekciók alkalmazásakor az eredménymutatók nem veendők figyelembe.

(23) Az intelligens, fenntartható és inkluzív növekedésre vonatkozó uniós stratégia célkitűzéseivel kapcsolatos teljesítmény és a célok megvalósításának segítése érdekében valamennyi tagállam számára létre kell hozni egy eredményességi tartalékot, amely a beruházás a növekedésbe és munkahelyteremtésbe célkitűzésre, illetve az EMVA-ra fordított összes forrás, valamint a tengerügyi és halászati politikának a 2014-2020 közötti programozási időszakra vonatkozó pénzügyi támogatása feltételeinek megállapításáról szóló jövőbeli uniós jogi aktussal (ETHA-rendelet) összhangban a megosztott irányítás keretében finanszírozott intézkedésekforrások 6 %-át teszi ki. Az európai területi együttműködési cél keretében megvalósuló programok számára sokféleségük és több országot átfogó jellegük miatt nem célszerű tartalékot létrehozni. Az operatív programban meghatározott ifjúsági foglalkoztatási kezdeményezéshez az 1304/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelettel [1] (ESZA-rendelet) összhangban rendelt forrásokat; a Bizottság kezdeményezésére nyújtott technikai segítségnyújtást; az 1307/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelettel [2] összhangban a KAP 1. pillére alól az EMVA-hoz történő átcsoportosításokat; a 2013. és 2014. év tekintetében a 73/2009/EK tanácsi rendelet [3] 10b., 136. és 136b. cikke szerint az EMVA-hoz történő átcsoportosításokat; a Kohéziós Alapból a 92. cikk (6) bekezdésével összhangban az Európai Hálózatfinanszírozási Eszközhöz történő átcsoportosításokat; a 92. cikk (7) bekezdésével összhangban a jövőbeli uniós jogi aktusban meghatározott leginkább rászoruló személyeket támogató európai segítségnyújtási alaphoz történő átcsoportosításokat; valamint a fenntartható városfejlesztésre irányuló innovatív cselekvésekhez a 92. cikk (8) bekezdésével összhangban történő átcsoportosításokat nem veszik figyelembe az eredményességi tartalék kiszámításához.

(24) A kohéziós politika és az uniós gazdaságirányítás kapcsolatának szorosabbra fűzése szükséges annak biztosítása érdekében, hogy az ESB-alapokból eszközölt kiadások hatékonyságát megfelelő gazdaságpolitika támassza alá, és hogy az ESB-alapok – amennyiben szükséges – átirányíthatók legyenek a tagállamokat érintő gazdasági problémák kezelésére. Az ESB-alapok hatékonyságát a gondos

[1] Az Európai Parlament és a Tanács 1304/2013/EU rendelete (2013. december 17-i) az Európai Szociális Alapról és az 1081/2006/EK rendelet hatályon kívül helyezéséről (Lásd e Hivatalos Lap 470 oldalát).

[2] Az Európai Parlament és a Tanács 1307/2013/EU rendelete (2013. december 17-i) (Lásd e Hivatalos Lap 608 oldalát).

[3] A Tanács 73/2009/EK rendelete (2009. január 19.) a közös agrárpolitika keretébe tartozó, mezőgazdasági termelők részére meghatározott közvetlen támogatási rendszerek közös szabályainak megállapításáról és a mezőgazdasági termelők részére meghatározott egyes támogatási rendszerek létrehozásáról, az 1290/2005/EK, a 247/2006/EK és a 378/2007/EK rendelet módosításáról, valamint az 1782/2003/EK rendelet hatályon kívül helyezéséről (HL L 30., 2009.1.31., 16. o.).

gazdasági irányítással összekapcsoló intézkedéseket érintő első témakör keretében a Bizottság számára lehetővé kell tenni, hogy kérje a partnerségi megállapodás és a programok módosítását a vonatkozó tanácsi ajánlások végrehajtásának támogatása vagy a vonatkozó pénzügyi támogatásban részesülő tagállamokban a rendelkezésre álló ESB-alapok növekedést és versenyt serkentő hatásának a maximalizálása érdekében. Újraprogramozáshoz csak azokban az esetekben szabad folyamodni, amikor annak valóban közvetlen hatása lehet a gazdaságirányítási mechanizmusok keretében a vonatkozó tanácsi ajánlások által azonosított kihívások korrekciójára, mivel a gyakori újraprogramozás gyengítené az alapkezelés kiszámíthatóságát. Az ESB-alapok hatékonyságát a gondos gazdasági irányítással összekapcsoló intézkedéseket érintő második témakör keretében, amennyiben a tagállam nem hoz hatékony intézkedéseket a gazdaságirányítási folyamat vonatkozásában, a Bizottságnak javasolnia kell a Tanácsnak, hogy részben vagy egészében függessze fel az érintett tagállam programjaira vonatkozó kötelezettségvállalásokat vagy kifizetéseket. Különböző eljárásokat kell kialakítani a kötelezettségvállalások és kifizetések felfüggesztésére. Mindazonáltal a Bizottságnak felfüggesztésre irányuló javaslatának megtételekor mindkét esetben figyelembe kell vennie az összes vonatkozó információt, valamint kellően meg kell fontolnia az Európai Parlamenttel folytatott strukturált párbeszéd során felmerülő bármely kérdést és az e párbeszéden keresztül kifejezésre juttatott véleményeket.

A felfüggesztés alkalmazási körének és szintjének arányosnak és hatékonynak kell lennie, valamint tiszteletben kell tartania a tagállamok egyenlő bánásmódhoz való jogát. A felfüggesztés során továbbá figyelembe kell venni az érintett tagállam gazdasági és társadalmi körülményeit, valamint a túlzottdeficit-eljárás és a túlzottegyensúlyhiány-eljárás különböző lépéseinek az adott tagállamra gyakorolt lehetséges általános gazdasági hatását.

(25) Az EUSZ-hez és az EUMSZ-hez csatolt, egyes Nagy-Britannia és Észak-Írország Egyesült Királyságára vonatkozó rendelkezésekről szóló 15. jegyzőkönyv értelmében a túlzottdeficit- és a kapcsolódó eljárásokra vonatkozó egyes rendelkezések nem alkalmazandók az Egyesült Királyságra. A kifizetések és kötelezettségvállalások teljes vagy részleges felfüggesztésére vonatkozó rendelkezések ezért nem alkalmazandók az Egyesült Királyságra.

(26) A társfinanszírozás elvének az ESB-alapok végrehajtása során a politikákkal kapcsolatos helyi szintű szerepvállalás biztosítása szempontjából való kiemelkedő jelentősége miatt és a felfüggesztések arányos alkalmazásával összhangban, bármely, az ESB-alapok hatékonyságát a gondos gazdasági irányítással összekapcsoló intézkedéseket érintő második témakörrel kapcsolatban előidézett felfüggesztésről szóló határozatot az adott, az ESB-alapokból finanszírozott programokhoz társfinanszírozást biztosítani köteles tagállamra alkalmazandó különleges előírások figyelembevételével kell meghozni. A felfüggesztést meg kell szüntetni és az érintett tagállamnak az alapokhoz való hozzáférést ismét biztosítani kell, amint a tagállam megteszi a szükséges lépéseket

(27) Az ESB-alapokat a programozási időszakot a partnerségi megállapodással összhangban lefedő programok keretében kell végrehajtani. A programokat a tagállamoknak átlátható eljárások alapján kell felállítaniuk, az intézményi és jogi kereteikkel összhangban. A tagállamoknak és a Bizottságnak együtt kell működniük az ESB-alapokhoz kapcsolódó programozás gyakorlati keretének koordinált és következetes kialakítása érdekében. Mivel a programok tartalma szorosan összekapcsolódik a partnerségi megállapodás tartalmával, a programokat a partnerségi megállapodás benyújtásától számított három hónapon belül be kell nyújtani. Az európai területi együttműködési célok keretében megvalósuló programok benyújtására vonatkozóan az ilyen programok több országot érintő jellegének figyelembe vétele érdekében az e rendelet hatálybalépésétől számított kilenc hónapos határidőt kell előírni. Meg kell különböztetni egymástól különösen a partnerségi megállapodás és a programok központi elemeit – amelyeket a Bizottság határozatában kell szabályozni –, illetve azon egyéb elemeket, amelyeket nem a Bizottság határozatában kell szabályozni, és amelyek a tagállamok felelősségi körében módosíthatók. A programozásnak biztosítania kell az összhangot a közös stratégiai kerettel és a partnerségi megállapodással, az ESB-alapok közötti, valamint az ESB-alapok és a meglévő többi finanszírozási eszköz közötti koordinációt, és adott esetben az Európai Beruházási Bank általi hozzájárulást.

(28) A különböző ESB-alapokból támogatott programok közötti összhangnak a – különösen az intelligens, fenntartható és inkluzív növekedésre vonatkozó uniós stratégiához való hozzájárulás szempontjából való – biztosítása érdekében a programok tartalmát illetően szükség van bizonyos közös minimumkövetelmények meghatározására, amelyek az egyes ESB-alapok egyedi jellegének figyelembevétele céljából alap-specifikus szabályokkal is kiegészíthetők.

(29) Egyértelmű eljárásokat szükséges megállapítani a programok Bizottság általi értékelésére, elfogadására és módosítására vonatkozóan. A partnerségi megállapodás és a programok közötti összhang biztosítása érdekében ki kell kötni, hogy a programok – az európai területi együttműködési cél keretében megvalósuló programok kivételével – addig nem hagyhatók jóvá, amíg a Bizottság határozatában jóvá nem hagyta partnerségi megállapodást. A tagállamok adminisztratív terheinek csökkentése érdekében a Bizottság által a program bizonyos részeinek módosítására adott jóváhagyás automatikusan a partnerségi megállapodás vonatkozó részeinek módosítását is eredményezi. Továbbá az ifjúsági foglalkoztatási kezdeményezéshez rendelt eszközök haladéktalan mozgósítását oly módon is biztosítani kell, hogy különleges szabályokat határoznak meg az ESZA-rendeletben említett ifjúsági foglalkoztatási kezdeményezésre vonatkozó célzott operatív programok benyújtása és jóváhagyási eljárása tekintetében.

(30) A kutatás és innováció területén végrehajtott, részben vagy egészben az Unió költségvetéséből finanszírozott beruházásokból származó hozzáadott érték optimalizálása érdekében szinergiákra kell törekedni különösen az ESB-alapok, illetve az 1291/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelettel [1] létrehozott Horizont 2020 működése között, egyben tiszteletben tartva ezek eltérő célkitűzéseit. A szinergiákat alapvetően azáltal kell megvalósítani, hogy egyrészt hasonló művelet és kedvezményezett esetében elismerhetővé kell tenni a Horizont 2020 keretében elszámolható költségek százalékban meghatározott átalányát, másrészt lehetővé kell tenni egy adott műveleten belül a különböző uniós eszközökből – köztük az ESB-alapokból és a Horizont 2020-ból – nyújtott finanszírozás ötvözését, elkerülve ugyanakkor a kettős finanszírozást. A nemzeti és regionális szereplők kutatási és innovációs kapacitásainak megerősítése, valamint a kevésbé fejlett régiókban és a kutatásfejlesztés és innováció (KFI) területén gyengén teljesítő tagállamokban és régiókban a „kiválósághoz vezető út" kiépítése érdekében szoros szinergiákat kell kialakítani a közös stratégiai kerethez tartozó alapok és a Horizont 2020 között valamennyi érintett programprioritás tekintetében.

(31) Az EUMSZ-ben foglalt gazdasági és társadalmi kohéziós célok kibővültek a területi kohézió céljával, és foglalkozni kell az egyedi földrajzi vagy demográfiai problémákkal küzdő városok, funkcionális földrajzi egységek és szubregionális területek szerepével is. Ebből a célból, és a lehetőségek helyi szintű mobilizálásának növelésére, – közös szabályok meghatározásával és a kapcsolódó ESB-alapokkal való széles körű koordináció biztosításával – meg kell erősíteni és meg kell könnyíteni az adott közösség által vezérelt helyi fejlesztéseket. Az adott közösség által vezérelt helyi fejlesztéseknek figyelembe kell venniük a helyi szükségleteket és potenciált, valamint a megfelelő társadalmi-kulturális jellegzetességeket. Lényeges alapelvként a közösségvezérelt helyi fejlesztési stratégiák kidolgozására és végrehajtására irányuló felelősséget a közösség érdekeit képviselő helyi akciócsoportokra kell ruházni. A közösségvezérelt helyi fejlesztési stratégiák által lefedett terület és népesség meghatározásával kapcsolatos részletes szabályokat az alapspecifikus szabályokkal összhangban az adott programokban kell meghatározni.

(32) Annak elősegítése érdekében, hogy kezelhető megközelítést sikerüljön kialakítani a közösségvezérelt helyi fejlesztésnek a programozási folyamatba való integrációjára vonatkozóan, azt egyetlen, a társadalmi befogadás előmozdítására és a szegénység elleni küzdelemre, vagy a foglalkoztatás és a munkavállalói mobilitás ösztönzésére irányuló tematikus célkitűzés keretében lehet végrehajtani, nem érintve azt, hogy a közösségvezérelt helyi fejlesztések részeként finanszírozott intézkedések az összes többi tematikus célkitűzéshez is hozzájárulhatnak.

(33) Amennyiben egy város- vagy területfejlesztési stratégia integrált megközelítést igényel amiatt, hogy egy vagy több operatív program egynél több prioritási tengelye szerinti beruházásokat tartalmaz, lehetőséget kell biztosítani arra, hogy az alapok által támogatott tevékenységek – amely támogatás kiegészíthető az EMVA vagy az ETHA általi pénzügyi támogatással is – végrehajthatók legyenek az operatív programon vagy programokon belüli integrált területi beruházásként.

(34) A pénzügyi eszközök egyre fontosabbá válnak az ESB-alapokra gyakorolt multiplikátorhatásuk folytán, illetve abból eredően, hogy képesek a köz- és a magánszféra forrásainak különböző formáit egyesíteni a közpolitikai célok támogatása céljából, és mivel megújuló finanszírozási formák révén az ilyen támogatást hosszú távon sokkal fenntarthatóbbá teszik.

(35) Az ESB-alapok által támogatott pénzügyi eszközöket az egyedi piaci szükségletek költséghatékony kezelésére a programok célkitűzéseivel összhangban kell használni, és azok nem zárhatják ki a magánszféra általi finanszírozást. A támogatási intézkedések pénzügyi eszközök révén történő finanszírozására vonatkozó határozatot ezért előzetes értékelés alapján kell meghozni, amelynek keretében bizonyítékokkal alátámasztva meg kell állapítani a piaci hiányosságok vagy az optimálistól elmaradó beruházási helyzetek fennállását és a közszféra általi beruházás iránti igény becsült szintjét, illetve mértékét. Az előzetes értékelés lényeges elemeit e rendeletben egyértelműen meg kell határozni. Tekintettel az előzetes értékelés részletes jellegére, rendelkezni kell az előzetes értékelés szakaszokban való teljesítéséről, valamint az előzetes értékelésnek a végrehajtás során történő felülvizsgálatáról és aktualizálásáról is.

(36) A pénzügyi eszközöket úgy kell kidolgozni és végrehajtani, hogy azok megfelelő kockázatmegosztás alapján elősegítsék a magánszférabeli befektetők és a pénzügyi intézetek jelentős részvételét. Ahhoz, hogy a pénzügyi eszközök eléggé vonzóak legyenek a magánszféra számára, alapvető, hogy azokat rugalmas módon kell kidolgozni és végrehajtani. Ezért az irányító hatóságoknak a pénzügyi eszközök végrehajtásának legmegfelelőbb formáiról az érintett program célkitűzéseivel összhangban, az előzetes értékelés eredményei alapján és a vonatkozó állami támogatási szabályok figyelembevételével kell dönteniük a célrégiók egyedi szükségleteinek kielégítése érdekében. Adott esetben ez a rugalmas megközelítés magában foglalja a elszámolhatósági időszak során visszafizetett források részleges újrafelhasználhatóságát a magánbefektetők vagy a piacgazdasági elven működő közszférához tartozó befektetők preferenciális díjazásának biztosítására. A preferenciális díjazás során számításba kell venni a piaci normákat és biztosítani kell, hogy az állami támogatás megfeleljen az alkalmazandó uniós és nemzeti jognak, valamint hogy az a rendelkezésre álló magántőke hiányának ellensúlyozásához szükséges minimumösszegre korlátozódjék, figyelembe véve a piaci hiányosságokat vagy az optimálistól elmaradó beruházási helyzeteket.

[1] Az Európai Parlament és a Tanács 1291/2013/EU rendelete (2013. december 11.) a „Horizont 2020" kutatási és innovációs keretprogram (2014–2020) létrehozásáról és az 1982/2006/EK határozat hatályon kívül helyezéséről (Lásd e Hivatalos Lap 104 oldalát).

(37) A pénzügyi eszközökön keresztül nyújtott támogatás visszatérítendő jellegének figyelembe vétele és a piaci gyakorlatokhoz való igazodás érdekében az ESB-alapokból a végső kedvezményezettek részére sajáttőke- vagy kvázisajáttőke-beruházások, kölcsönök vagy garanciák, illetve egyéb kockázatmegosztási eszközök formájában nyújtott támogatás a végső kedvezményezett által végrehajtott beruházások egészére ki kell, hogy terjedjen, a héához kapcsolódó költségek megkülönböztetése nélkül. Ennek megfelelően csak a pénzügyi eszközök és a támogatások együttes igénybe vétele esetén fordulhat elő, hogy a hozzáadottérték adó (héa) végső kedvezményezettek szintjén történő figyelembevételének módja lényeges kell, hogy legyen a támogatáshoz kapcsolódó kiadások elszámolhatóságának meghatározása céljából.

(38) Azokban az esetekben, amikor egy beruházás bizonyos részei nem eredményeznek közvetlen pénzügyi megtérülést, indokolható a pénzügyi eszközök és a vissza nem térítendő támogatások együttes, a vonatkozó állami támogatási szabályok által megengedett mértékig való igénybevétele, a projektek gazdasági fenntarthatósága érdekében. Ilyen esetekben egyedi feltételeket kell megállapítani a kettős finanszírozás kizárására.

(39) Annak biztosítása érdekében, hogy a kkv-kat szolgáló pénzügyi eszközökhöz rendelt előirányzatok elérjék a hatékony és eredményes új kkv-hitelfinanszírozáshoz minimálisan szükséges nagyságrendet, lehetővé kell tenni az ilyen forrásoknak a régiókategóriáktól függetlenül, az adott tagállam teljes területén való felhasználását. Mindazonáltal a tagállam és az EBB közötti finanszírozási megállapodásra irányuló tárgyalás számára biztosítani kell, hogy az ERFA és az EMVA általi pénzügyi hozzájárulásonkénti egységes célzott nemzeti program részeként lehetővé tegye az összegek ugyanazon tagállamon belüli egyes régiók vagy a régiók egy csoportja számára való arányos visszaosztását.

(40) A tagállamoknak kkv-k számára nyújtott, felső határ nélküli garanciákra és értékpapírosítást célzó közös eszközökhöz való hozzájárulásait szakaszolva kell elosztani a 2014-es, 2015-ös és 2016-os évek között, és a tagállamok által az EBB-nek fizetendő összegeket ennek megfelelően kell ütemezni a finanszírozási megállapodásban, a rendes banki gyakorlattal összhangban, valamint az egyes években a pénzügyi kifizetésekre gyakorolt hatások elosztása céljából.

(41) Az értékpapírosítási ügyletek esetében a programzárásnál biztosítani kell, hogy legalább az uniós hozzájárulásnak megfelelő összeg a kkv-k támogatásával kapcsolatos célkitűzésre lett fordítva, a pénzügyi eszközökre vonatkozóan a költségvetési rendeletben előírt elvekkel összhangban.

(42) Az irányító hatóságok számára biztosítani kell azt a rugalmas lehetőséget, hogy a programok forrásaiból hozzájáruljanak az uniós szinten létrehozott és közvetlenül vagy közvetetten a Bizottság által irányított pénzügyi eszközökhöz, vagy egyéb, nemzeti, regionális, transznacionális vagy határon átnyúló keretek között létrehozott és az irányító hatóság által vagy annak felelőssége mellett irányított eszközökhöz. Az irányító hatóságoknak rendelkezniük kell a pénzügyi eszközök közvetlen végrehajtásának a lehetőségével is, akár már meglévő vagy újonnan létrehozott alapokon, akár olyan „alapok alapja" struktúrákon keresztül.

(43) A kontrollintézkedések arányosságának biztosítása, valamint a pénzügyi eszközök révén létrejövő hozzáadott érték megóvása érdekében nem lehet, hogy a célzott végső kedvezményezetteket elrettentő, túlzott adminisztratív terhek álljanak fenn. A programok auditjáért felelős szervezeteknek először az irányító hatóságok és a pénzügyi eszközöket végrehajtó szervezetek, többek között az „alapok alapjai" szintjén kell végrehajtaniuk az auditokat. Ugyanakkor felmerülhetnek olyan egyedi körülmények, amikor az irányító hatóságok szintjén vagy a pénzügyi eszközöket végrehajtó szervezetek szintjén nem állnak rendelkezésre az auditok teljes elvégzéséhez szükséges dokumentumok vagy a dokumentumok nem adnak valós és pontos képet a nyújtott támogatásról. Ilyen egyedi esetekben szükséges bizonyos rendelkezéseket meghatározni annak érdekében, hogy a végső kedvezményezettek szintjén is auditokat lehessen végezni.

(44) Az ESB-alapokból a pénzügyi eszközök számára juttatott források mértékének mindenkor meg kell felelnie a tervezett beruházások megvalósításához és a végső kedvezményezettek számára teljesítendő kifizetésekhez szükséges összegnek, beleértve az irányítási költségeket és díjakat is. Az időközi kifizetési kérelmeket ezzel összhangban szakaszolva kell benyújtani. Az időközi kifizetés keretében nyújtandó összeg a releváns finanszírozási megállapodás keretében az adott pénzügyi eszköz számára lekötött program-hozzájárulások teljes összege 25 %-ának megfelelő felső összeghatárig terjedhet, és a következő időközi kifizetések annak függvényében teljesíthetők, hogy az előző kérelmekben szereplő tényleges összegeknek csak egy minimális százaléka került felhasználásra elszámolható kiadásként.

(45) Szükséges egyedi szabályokat megállapítani a program lezárásakor elszámolható kiadásként elfogadott összegekre vonatkozóan, hogy az ESB-alapokból a pénzügyi eszközök számára fizetett, irányítási költségeket és díjakat is tartalmazó összegeket eredményesen használják fel a végső kedvezményezettekbe történő beruházásokra. A szabályoknak megfelelően rugalmasnak kell lenniük ahhoz, hogy lehetővé tegyék tőkerészesedés-alapú eszközök támogatását célzott vállalkozások javára, és ezért figyelembe kell venniük a vállalkozások számára biztosított tőkerészesedés-alapú eszközök bizonyos jellemzőit, mint például a kockázatitőke-alapok területén a folyamatos finanszírozás nyújtásával összefüggő piaci gyakorlatokat. Az e rendeletben meghatározott feltételek mellett a célzott a célzott vállalkozások számára lehetővé kell tenni, hogy a elszámolhatósági időszak lejárta után továbbra is részesülhessenek az ESB-alapokból az ilyen eszközökhöz nyújtott támogatásból.

(46) Egyedi szabályokat kell továbbá megállapítani az ESB-alapoknak tulajdonítható támogatással kapcsolatos forrásoknak a elszámolhatósági időszak végéig történő újrafelhasználására, valamint további szabályokra van szükség a elszámolhatósági időszak végét követően megmaradó források felhasználására vonatkozóan is.

(47) Az ESB-alapokból származó támogatás általános szabályként nem használható fel olyan beruházások finanszírozására, amelyek fizikai teljesítése már befejeződött, vagy amelyek a beruházásra vonatkozó döntés időpontjában már maradéktalanul végrehajtásra kerültek. Ugyanakkor a városfejlesztést vagy városrehabilitációt, vagy a nem mezőgazdasági tevékenységek vidéki térségekben történő diverzifikálását célzó hasonló, infrastrukturális beruházások tekintetében bizonyos mértékű támogatásra lehet szükség a hitelállomány átstrukturálásához az új beruházás részét képező infrastruktúra tekintetében. Ilyen esetekben lehetővé kell tenni az ESB-alapokból származó támogatásnak a hitelállomány átstrukturálását célzó felhasználását legfeljebb a pénzügyi eszközből a beruházásra fordított program-támogatás teljes összege 20 %-ának erejéig.

(48) A tagállamoknak monitoring alá kell vonniuk a programokat a végrehajtás és a programok célkitűzéseinek irányába tett előrehaladás felülvizsgálata érdekében. E célra a tagállamoknak intézményi, jogi és pénzügyi keretükkel összhangban monitoring-bizottságokat kell felállítaniuk, meghatározva azok összetételét és feladatait az ESB-alapok számára. Az európai területi együttműködési cél alá tartozó programok sajátos jellege miatt egyedi szabályokat kell megállapítani az adott programokat monitoring alá vonó monitoring-bizottságok számára. Az ESB-alapok közötti koordináció megkönnyítésére közös monitoring-bizottságokat lehetne felállítani. Az eredményesség biztosítása érdekében lehetővé kell tenni a monitoring-bizottságok számára, hogy észrevételeket tegyenek az irányító hatóságoknak a programok végrehajtását és értékelését illetően, ideértve a kedvezményezettekre háruló adminisztratív terhek csökkentésére irányuló intézkedéseket is, és hogy monitoring alá vonják az észrevételeik nyomán hozott intézkedéseket.

(49) Az ESB-alapokat érintő monitoring- és jelentéstételi intézkedések összehangolása szükséges az irányítási intézkedések – minden szinten történő –egyszerűsítéséhez. Fontos biztosítani az arányos jelentéstételi követelményeket, de az eredményekre vonatkozó átfogó információk rendelkezésre állását is a főbb felülvizsgálatokkor. A jelentéstételi követelményeknek tehát tükrözniük kell az adott években szükséges információkat, és összhangba kell őket hozni az eredményességi felülvizsgálat ütemezésével.

(50) A programok eredményeinek monitoringja érdekében éves felülvizsgálati ülést kell tartani az egyes tagállamok és a Bizottság részvételével. A tagállam és a Bizottság azonban megállapodhat abban, hogy a felesleges adminisztratív terhek elkerülése érdekében csak 2017-ben és 2019-ben tartanak ülést.

(51) A tagállamoknak a partnerségi megállapodásaik végrehajtásáról előrehaladási jelentéseket kell benyújtaniuk annak érdekében, hogy a Bizottság elvégezhesse az az uniós célok és az egyes alapokhoz kapcsolódó, Szerződéseken alapuló célkitűzések megvalósítása előrehaladásának monitoringját. E jelentések alapján a Bizottság stratégiai jelentést készít a 2017-ben és a 2019-ben elért haladásról. Az ESB-alapoknak az intelligens, fenntartható és inkluzív növekedésre vonatkozó uniós stratégia eléréséhez való hozzájárulásáról szóló rendszeres stratégiai szakpolitikai vita biztosítása, valamint a kiadások minőségének és a szakpolitika eredményességének az európai szemeszterrel összhangban való javítása érdekében a Tanácsnak meg kell vitatnia a stratégiai jelentéseket. E vita alapján a Tanácsnak képesnek kell lennie arra, hogy támogatást nyújtson az uniós szakpolitikáknak és eszközöknek a fenntartható munkahelyteremtő növekedésnek az egész Unióban történő biztosításában játszott szerepével kapcsolatos, az Európai Tanács tavaszi ülésén elvégzendő értékeléshez.

(52) Az ESB-alapokból nyújtott támogatás eredményességét, hatékonyságát és hatását értékelni kell a programok kidolgozásának és a végrehajtás minőségének javítása érdekében, valamint annak felmérése céljából, hogy milyen hatást érnek el az intelligens, fenntartható és inkluzív növekedésre vonatkozó uniós stratégiában foglalt célokhoz viszonyítva, illetve adott esetben a programnak az érintett programterület bruttó hazai termékéhez (GDP) és munkanélküliségi rátájához viszonyított méretét figyelembe véve. Ezzel kapcsolatban meg kell határozni a tagállamok és a Bizottság feladatait.

(53) A programok minőségének és kidolgozásának javítása, a célkitűzések és célértékek elérhetőségének vizsgálata érdekében el kell végezni minden egyes program előzetes értékelését.

(54) Az irányító hatóságnak vagy a tagállamnak értékelési tervet kell készítenie. Az említett értékelési terv számára lehetségesnek kell lennie, hogy egynél több programra vonatkozzon. Az irányító hatóságoknak a programozási időszak során gondoskodniuk kell arról, hogy értékelések készüljenek a program eredményességéről, hatékonyságáról és hatásáról. Az irányítási döntéseket megkönnyítése érdekében az értékelések eredményéről értesíteni kell a monitoring-bizottságot és a Bizottságot.

(55) Utólagos értékelést kell végezni az ESB-alapok eredményességének és hatékonyságának, illetve az ESB-alapok általános céljaira és az intelligens, fenntartható és inkluzív növekedésre vonatkozó uniós stratégiára gyakorolt hatásuk felmérése érdekében, figyelembe véve az adott uniós stratégiára vonatkozóan megállapított célkitűzéseket. A Bizottságnak minden egyes ESB-alap vonatkozásában összefoglaló jelentést kell készítenie, amelyben ismerteti az utólagos értékelések főbb következtetéseit.

(56) Meg kell határozni az intézkedések azon típusait, amelyeket a Bizottság vagy a tagállamok kezdeményezésére – az ESB-alapokból történő támogatással, technikai segítségnyújtásként – lehet végrehajtani.

(57) Az uniós források eredményes felhasználása, valamint a befejeződésüket követően nettó bevételt termelő műveletek túlfinanszírozásának elkerülése érdekében különböző módszereket kell használni az ilyen műveletek révén keletkezett nettó jövedelem meghatározására, többek között egy egyszerűsített megközelítést, amely az ágazatokra vagy alágazatokra alkalmazható százalékban meghatározott átalányon alapul. A százalékban meghatározott átalánynak a Bizottság számára rendelkezésre álló múltbeli adatokon, a költségek potenciális megtérülésén, valamint adott esetben a „szennyező fizet" elven kell alapulnia. Felhatalmazáson alapuló jogi aktus útján rendelkezni kell továbbá a százalékban meghatározott átalányok új ágazatokra való kiterjesztéséről, az új alágazatok beillesztéséről, illetve amennyiben új adatok válnak hozzáférhetővé, a jövőbeli műveletekre vonatkozó összegek felülvizsgálatáról is. A százalékban meghatározott átalányok alkalmazása különösen az információs és kommunikációs technológia (IKT), a KFI és az energiahatékonyság területén végrehajtott műveletek esetében lehet célszerű. Ezenkívül, az arányossági elv alkalmazásának biztosítása, illetve az egyéb szabályozás vagy szerződés által előírt, esetlegesen alkalmazandó rendelkezések figyelembevétele céljából, meg kell határozni azt is, hogy e szabályok alól mi képezhet kivételt.

(58) Fontos az arányos megközelítés biztosítása, valamint a finanszírozási szükségletek kettős ellenőrzésének elkerülése az olyan műveletek esetében, amelyek befejezésüket követően nettó bevételt termelnek, amire szintén állami támogatási szabályok vonatkoznak, tekintettel arra, hogy ezek a szabályok szintén korlátozzák a nyújtható támogatás mértékét. Következésképpen a nettó bevétel kiszámítását előíró rendelkezések nem alkalmazandók az alábbi esetekben: csekély összegű (de minimis) támogatások, a kkv-k számára szabályokkal összeegyeztethető állami támogatás, ha a támogatás intenzitása vagy összege tekintetében korlátozást alkalmaznak, a nagyvállalatok számára szabályokkal összeegyeztethető állami támogatás, ha az állami támogatásokra vonatkozó szabályokkal összhangban elvégezték a finanszírozási szükségletek egyedi ellenőrzését. Mindazonáltal a tagállam szabadon alkalmazhatja a nettó bevétel kiszámítására szolgáló módszereket, amennyiben a nemzeti szabályok ezt előírják.

(59) A köz- és magánszféra közötti partnerségek (PPP-k) hatékony eszközök lehetnek olyan műveletek lebonyolítására, amelyek közpolitikai célok megvalósulását szolgálják, mivel összevonják a köz- és a magánszféra forrásainak különböző formáit. E rendelet – az ESB-alapoknak a PPP struktúrában megvalósítandó műveletek támogatását célzó felhasználásának megkönnyítése érdekében – egyes, az ESB-alapokra vonatkozó közös rendelkezéseket úgy alakít ki, hogy azok tekintettel legyenek az ilyen partnerségek bizonyos sajátosságaira.

(60) A kiadások elszámolhatóságának kezdeti és végső időpontját oly módon kell meghatározni, hogy egységes és méltányos szabály vonatkozzon az ESB-alapok végrehajtására az egész Unióban. A programok végrehajtásának megkönnyítése érdekében helyénvaló meghatározni, hogy a kiadások elszámolhatóságának kezdeti időpontja megelőzheti 2014. január 1-jét, amennyiben az érintett tagállam ezen időpontot megelőzően programot nyújt be. Figyelembe véve, hogy sürgősen szükség van az ifjúsági foglalkoztatási kezdeményezés számára juttatott források mobilizálására az ifjúsági foglalkoztatási kezdeményezés azonnali végrehajtásának támogatása érdekében, a kiadások elszámolhatóságának kezdeti időpontja kivételesen 2013. szeptember 1. Az ESB-alapok eredményes felhasználásának biztosítására, valamint az Unió költségvetését érintő kockázatok csökkentése érdekében korlátozásokat szükséges bevezetni a már lezárult műveletek támogatására vonatkozóan.

(61) A szubszidiaritás elvével összhangban és az 1301/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletben ([1]), az 1300/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletben ([2]), az 1299/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletben ([3]), az 1305/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletben ([4]) és az ETHA-rendeletben meghatározott kivételek figyelembevételével, a tagállamoknak nemzeti szabályozást kell kialakítaniuk a kiadások elszámolhatósága tekintetében.

(62) Az ESB-alapok felhasználásának egyszerűsítése és a hibakockázat csökkentése érdekében, egyben tükrözve – a szükséges megkülönböztetést is biztosítva – a szakpolitika egyedi jellemzőit, helyénvaló meghatározni a támogatás formáit, a vissza nem térítendő támogatás, a visszatérítendő támogatás, a százalékban meghatározott átalányalapú finanszírozás visszatérítésének harmonizált feltételeit, a vissza nem térítendő támogatásokra és a visszatérítendő támogatásra vonatkozó egyedi támogathatósági szabályokat és a helyfüggő műveletek támogathatóságára vonatkozó egyedi feltételeket. Különösen lehetővé kell tenni, hogy a támogatás olyan vissza nem térítendő támogatások, kamattámogatások és garanciadíj-támogatások formájában legyen nyújtható, amelyek vissza nem térítendő támogatásokként, díjakként, visszatérítendő támogatásként és pénzügyi eszközökként, vagy ezek ötvözeteként kezelendők.

(63) Lehetővé kell tenni az ESB-alapokból vissza nem térítendő támogatások, díjak, visszatérítendő támogatás vagy pénzügyi eszközök formájában, illetve ezek ötvözései révén történő támogatás nyújtását annak érdekében, hogy a felelős szervezetek kiválaszthassák az azonosított szükségletek kielégítésére legalkalmasabb támogatási formát.

([1]) Az Európai Parlament és a Tanács 1301/2013/EU rendelete (2013. december 17-i) az Európai Regionális Fejlesztési Alapról és „a növekedést és munkahelyteremtést szolgáló beruházás" célkitűzésről szóló egyedi rendelkezésekről, valamint az 1080/2006/EK rendelet hatályon kívül helyezéséről (Lásd e Hivatalos Lap 289 oldalát).

([2]) Az Európai Parlament és a Tanács 1300/2013/EU rendelete (2013. december 17-i) a Kohéziós Alapról, és az 1084/2006/EK tanácsi rendelet hatályon kívül helyezéséről (Lásd e Hivatalos Lap 281 oldalát).

([3]) Az Európai Parlament és a Tanács 1299/2013/EU rendelete (2013. december 17-i) az Európai Regionális Fejlesztési Alap által az európai területi együttműködési célkitűzésnek nyújtott támogatásra vonatkozó egyedi rendelkezésekről (Lásd e Hivatalos Lap 259 oldalát).

([4]) Az Európai Parlament és a Tanács 1305/2013/EU rendelete (2013. december 17-i) az Európai Mezőgazdasági Vidékfejlesztési Alapból (EMVA) nyújtandó vidékfejlesztési támogatásról és az 1698/2005/EK tanácsi rendelet hatályon kívül helyezéséről (Lásd e Hivatalos Lap 487 oldalát).

(64) Az ESB-alapok általi támogatás eredményességének, igazságosságának és fenntartható hatásának biztosítására olyan rendelkezéseket kell hozni, amelyek biztosítják a vállalkozásokba és infrastruktúrákba történő beruházások hosszú élettartamát, illetve megakadályozzák, hogy az ESB-alapokat tisztességtelen előny céljaira használják fel. A tapasztalat azt mutatja, hogy erre megfelelő egy minimális időtartamot alkalmazni, kivéve akkor, ha az állami támogatási szabályok más időszakot állapítanak meg. Mindazonáltal – és az arányosság elvével összhangban – lehetséges, hogy egy hároméves, korlátozottabb időszak indokolható lenne, amennyiben a beruházás kkv-k által eszközölt beruházások vagy az általuk teremtett munkahelyek fenntartására vonatkozik. Infrastrukturális beruházásokból vagy termelő beruházásokból álló művelet esetében, és amennyiben a kedvezményezett nem kkv, az ilyen műveletnek vissza kell fizetnie az ESB-alapokból nyújtott hozzájárulást, ha a kedvezményezettnek történő utolsó kifizetéstől számított tíz éven belül a termelő tevékenységet áthelyezik az Unión kívülre. Célszerű kizárni a tartósságra vonatkozó követelmény alól az ESZA-ból támogatott intézkedéseket, valamint azon intézkedéseket, amelyek az állami támogatásokra vonatkozó szabályok értelmében nem eredményeznek termelő vagy infrastrukturális beruházásokat – kivéve, ha e követelmények az alkalmazandó állami támogatási szabályokból erednek –, továbbá a pénzügyi eszközökbe bekerülő vagy eszközökből származó hozzájárulásokat. A jogosulatlanul kifizetett összegeket vissza kell téríttetni, és azokra a szabálytalanságok esetén alkalmazandó eljárásokat kell alkalmazni.

(65) A tagállamoknak megfelelő intézkedéseket kell elfogadniuk az irányítási és az ellenőrzési rendszerek megfelelő struktúrájának és működésének biztosítására az ESB-alapok jogszerű és rendszeres felhasználása érdekében. Meg kell határozni a tagállamoknak a programok irányítási és kontrollrendszereivel kapcsolatos, valamint az uniós jog szabálytalan alkalmazásának vagy megsértésének megelőzése, felderítése és korrekciója tekintetében fennálló kötelezettségeit.

(66) A megosztott irányítás elveivel összhangban a tagállamoknak és a Bizottságnak kell felelnie a programok irányításáért és kontrolljáért. A programok keretében zajló műveletek végrehajtásáért és kontrolljáért – irányítási és kontrollrendszereik révén –a tagállamok viselik az elsődleges felelősséget. A műveletek kiválasztása vagy végrehajtása feletti kontroll eredményességének és az irányítási és kontrollrendszerek működésének a javítása érdekében az irányító hatóság feladatkörét meg kell határozni.

(67) A tagállamoknak teljesíteniük kell azokat az irányítási, kontroll- és audit kötelezettségeket, továbbá vállalniuk kell az e rendeletben, a költségvetési rendeletben és az alapspecifikus szabályokban a megosztott irányítással kapcsolatban meghatározott szabályok által megállapított feladatokat. A tagállamoknak gondoskodniuk kell arról, hogy az e rendeletben megállapított feltételekkel összhangban hatékony szabályozás álljon rendelkezésre az ESB-alapokkal kapcsolatos panaszok kivizsgálására. A szubszidiaritás elvével összhangban a tagállamoknak a Bizottság kérésére meg kell vizsgálniuk a Bizottsághoz benyújtott azon panaszokat, amelyek intézkedéseik hatálya alá tartoznak, és kérésre tájékoztatniuk kell a Bizottságot a vizsgálat eredményeiről.

(68) Meg kell határozni a Bizottság azon jogköreit és feladatait, amelyek értelmében vizsgálja az irányítási és kontrollrendszerek eredményes működését, valamint felkérheti a tagállamokat intézkedések meghozatalára. A Bizottság hatáskörét ki kell terjeszteni olyan helyszíni auditok és ellenőrzések elvégzésére, amelyek a hatékony és eredményes pénzgazdálkodással kapcsolatos kérdésekre összpontosítanak, annak érdekében, hogy az ESB-alapok teljesítményéről következtetéseket lehessen levonni.

(69) Az uniós költségvetési kötelezettségvállalásokat évente kell megtenni. A programozás eredményes irányítása érdekében az előfinanszírozásra, az időközi kifizetési kérelmekre és a végső egyenlegre vonatkozó közös szabályokat kell megállapítani, az egyes ESB-alapok esetében előírt egyedi szabályok sérelme nélkül.

(70) A programok kezdetén teljesített előfinanszírozási kifizetés biztosítja, hogy egy tagállam támogatást tudjon nyújtani a kedvezményezetteknek már a program végrehajtásának kezdetétől annak érdekében, hogy e kedvezményezettek szükség esetén megkapják a tervezett beruházások megvalósításához szükséges előleget, és a kifizetési kérelmek benyújtását követően gyors visszatérítésben részesüljenek. Ezért rendelkezéseket kell hozni az ESB-alapokból fizetendő kezdeti előfinanszírozási összegekre vonatkozóan. A kezdeti előfinanszírozást a program lezárásakor teljes mértékben el kell számolni.

(71) Az Unió pénzügyi érdekeinek védelme érdekében olyan intézkedésekről kell rendelkezni, amelyek időben korlátozottak, és amelyek a felhatalmazás által engedélyezésre jogosult tisztviselő számára lehetőséget biztosítanak arra, hogy megszakítsa a kifizetéseket, amennyiben egyértelmű bizonyítékokból arra lehet következtetni, hogy az irányítási és kontrollrendszer működésében jelentős hiányosság tapasztalható, bizonyíték van kifizetési kérelemmel kapcsolatos szabálytalanságokra vagy arra, hogy elmaradt az elszámolások vizsgálatához és elfogadásához szükséges dokumentumok benyújtása. Célszerű, hogy a megszakítási időszak legfeljebb hat hónap legyen, amely időszakot a tagállam egyetértésével legfeljebb kilenc hónapra lehessen meghosszabbítani, hogy elegendő idő álljon rendelkezésre a megszakítás okainak megszüntetésére, és ezáltal elkerülhető legyen a felfüggesztések alkalmazása.

(72) Az uniós költségvetés védelme érdekében lehetséges, hogy a Bizottságnak pénzügyi korrekciókat kell végrehajtania. A tagállamok számára jogbiztonságot kell biztosítani, ehhez pedig fontos meghatározni, hogy mely körülmények fennállása esetén vezethet az alkalmazandó uniós jog vagy nemzeti jog annak alkalmazásával kapcsolatos megsértése ahhoz, hogy a Bizottság pénzügyi korrekciót hajtson végre. Annak biztosítása érdekében, hogy a Bizottság által a tagállamokra kirótt pénzügyi korrekciók az Unió pénzügyi érdekeinek védelméhez kapcsolódjanak, az ilyen a korrekcióknak olyan esetekre kell

korlátozódniuk, ahol az alkalmazandó uniós jog vagy a nemzeti jog a vonatkozó uniós jog alkalmazásával kapcsolatos megsértése a műveletek, illetve az azokhoz kapcsolódó, a Bizottságnak bejelentett kiadások elszámolhatóságát, szabályosságát, irányítását vagy kontrollját érinti. Az arányosság biztosítása érdekében fontos, hogy a Bizottság a pénzügyi korrekcióról való döntéskor figyelembe vegye a jogsértés jellegét és súlyosságát, valamint az uniós költségvetésre gyakorolt kapcsolódó pénzügyi hatásokat.

(73) A pénzügyi fegyelem előmozdítása érdekében helyénvaló a programok költségvetési kötelezettségvállalása bármely részének visszavonására vonatkozó rendelkezések megállapítása, különösen abban az esetben, amikor egy összeg mentesíthető a visszavonás alól, főként akkor, amikor a végrehajtási késedelmek olyan körülményekre vezethetők vissza, amelyek az érintett féltől függetlenek, rendkívüliek vagy előre nem láthatók, és amelyek minden igyekezet ellenére is elkerülhetetlen következményekkel járnak, valamint olyan helyzetben, amikor a kifizetési kérelem benyújtására sor került, de amelynek tekintetében a fizetési határidőt megszakították vagy a kifizetést felfüggesztették.

(74) A visszavonásra vonatkozó eljárás továbbá az eredményességi tartalék elosztására szolgáló mechanizmus szükséges része, és ilyen esetekben lehetővé kell tenni az előirányzatok helyreállítását, hogy azokat egyéb programok és prioritások céljaira lehessen elkülöníteni. Ezenfelül a kkv-k támogatását célzó bizonyos egyedi pénzügyi eszközök végrehajtása során – amennyiben a kötelezettségvállalások visszavonása egy tagállam ilyen pénzügyi eszközökben való részvételének megszűnéséből fakad – rendelkezni kell az előirányzatok egyéb programokat szolgáló kötelezettségvállalásokként történő helyreállításáról. Mivel az előirányzatok fent említett helyreállításához a költségvetési rendeletet további rendelkezésekkel kell kiegészíteni, ezeket az eljárásokat csak a költségvetési rendelet megfelelő módosítása hatálybalépésének dátumától kell alkalmazni

(75) További általános rendelkezésekre van szükség az alapok egyedi működésével kapcsolatosan. Különösképpen a hozzáadott érték növelése és az intelligens, fenntartható és inkluzív növekedésre vonatkozó uniós stratégiájának prioritásaihoz, valamint az alapok Szerződéseken alapuló célkitűzései szerinti küldetésekhez történő hozzájárulás növelése érdekében egyszerűsíteni kell ezeknek az alapoknak a működését, és a beruházás a növekedésbe és munkahelyteremtésbe célkitűzéssel kapcsolatos, valamint az európai területi együttműködési célra kell összpontosítani.

(76) Az EMVA és az ETHA egyedi működésével kapcsolatos további előírások a vonatkozó ágazatspecifikus jogszabályokban kerülnek meghatározásra.

(77) Az EUMSZ gazdasági, társadalmi és területi kohéziós célkitűzéseinek előmozdítása érdekében a beruházás a növekedésbe és munkahelyteremtésbe célkitűzés keretében az összes régiót támogatni kell. A gazdasági és társadalmi fejlettség szintjének megfelelő kiegyensúlyozott és fokozatos támogatás nyújtása érdekében a fenti célra fordított forrásokat az ERFA és ESZA alapokból kell a kevésbé fejlett régiók, az átmeneti régiók és a fejlettebb régiók számára juttatni az egy főre jutó GDP EU-27 átlagához viszonyított arányának megfelelően. A ERFA és az ESZA alapokból származó beruházások hosszú távú fenntarthatóságának biztosítása, az elért fejlődés megszilárdítása és az uniós régiók gazdasági növekedésének és társadalmi kohéziójának előmozdítása érdekében az olyan régióknak, ahol az egy főre jutó GDP a 2007–2013 közötti programozási időszakban kevesebb volt, mint a referenciaidőszakban az EU-25 átlagának 75 %-a, de amelyek egy főre jutó GDP értéke az EU-27 átlagának 75 %-a fölé emelkedett, meg kell kapniuk a 2007–2013 közötti indikatív átlagos éves támogatásuk legalább 60 %-át. Az ERFA-ból, az ESZA-ból és a Kohéziós Alapból valamely tagállamnak juttatott teljes támogatásnak el kell érnie a 2007–2013 közötti időszakra egyénileg kapott juttatás teljes összegének legalább 55 %-át. Azoknak a tagállamoknak, amelyek egy főre jutó bruttó nemzeti jövedelme (GNI) alacsonyabb, mint az uniós átlag 90 %-a, a Kohéziós Alapból a beruházás a növekedésbe és munkahelyteremtésbe célkitűzés keretében támogatásban kell részesülniük.

(78) Az alapokból támogatásra jogosult régiók és területek kijelöléséhez objektív kritériumokat kell meghatározni. Ebből a célból indokolt, hogy a régiók és térségek uniós szinten történő meghatározása a régiók közös osztályozási rendszerén alapuljon, amelyet az 105/2007/EK bizottsági rendelettel [1] módosított 1059/2003/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet állapított meg [2].

(79) Az alapok számára megfelelő pénzügyi keret meghatározása érdekében a Bizottságnak, végrehajtási jogi aktusok által, objektív és átlátható módszer alkalmazásával meg kell állapítania a rendelkezésre álló kötelezettségvállalási előirányzatok éves felosztását, figyelembe véve azt, hogy azokat a régiókat célozzák meg, amelyek fejlődése elmarad a többitől, beleértve azokat a régiókat, amelyek átmeneti támogatásban részesülnek. A Bizottságnak a válság sújtotta tagállamok rendkívül nehéz helyzetének figyelembevétele érdekében és az 1311/2013/EU, Euratom tanácsi rendelettel [3] összhangban, a rendelkezésre álló legfrissebb statisztikák alapján felül kell vizsgálnia az összes tagállam számára együttesen előirányzott összeget, és – amennyiben a kumulatív eltérés meghaladja az 5 %-ot –ki kell igazítania a 2016. évre ezeket a juttatásokat. A szükséges kiigazítást egyenlő arányban el kell osztani a 2017–2020 közötti időszakban.

[1] A Bizottság 105/2007/EK rendelete (2007. február 1.) a statisztikai célú területi egységek nómenklatúrájának (NUTS) létrehozásáról szóló 1059/2003/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet mellékleteinek módosításáról (HL L 39., 2007.2.10., 1. o.).

[2] Az Európai Parlament és a Tanács 1059/2003/EK (2003. május 26.) rendelete a statisztikai célú területi egységek nómenklatúrájának (NUTS) létrehozásáról (HL L 154., 2003.6.21., 1. o.).

[3] A Tanács 1311/2013/EU, Euratom rendelete (2013. december 2-i) a 2014–2020-as időszakra vonatkozó többéves pénzügyi keret megállapításáról (Lásd e Hivatalos Lap 884 oldalát).

(80) Annak érdekében, hogy ösztönzést biztosítsunk a közlekedési, energiaügyi illetve IKTinfrastruktúra egész Unióban való fejlesztésének a felgyorsításához, létre kell hozni az Európai Hálózatfinanszírozási Eszközt az 1316/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelettel ([1]) összhangban. A Kohéziós Alapból támogatást kell nyújtani a törzshálózat megvalósítására irányuló projektek, valamint az említett rendeletmellékletének I. részében meghatározott projektek és horizontális tevékenységek számára.

(81) Az alapokból egy adott tagállamra jutó éves előirányzatok esetében felső határt kell megállapítani, amelyet az adott tagállam GDP-jének figyelembevételével kell meghatározni.

(82) Rögzíteni kell az e forrásokból a beruházás a növekedésbe és munkahelyteremtésbe célkitűzésre fordítható összeg határait, és objektív kritériumokat kell elfogadni a régiók és tagállamok közötti elosztásukra vonatkozóan. A tagállamoknak támogatást kell összpontosítaniuk annak biztosítása érdekében, hogy elegendő beruházás célpontja legyen az ifjúsági foglalkoztatás, a munkavállalási célú mobilitás, a tudás, a társadalmi befogadás és a szegénység elleni küzdelem, ekként biztosítva, hogy az ESZA részaránya a Strukturális Alapok és a Kohéziós Alapok uniós szinten egyesített összes forrásának százalékában – az Európai Hálózatfinanszírozási Eszköz keretében a közlekedési infrastruktúra támogatására a Kohéziós Alapból nyújtott támogatást és a leginkább rászorulók számára a strukturális alapokból nyújtott támogatást kivéve – a tagállamokban legalább 23,1 % legyen.

(83) Tekintettel arra, hogy az ifjúsági munkanélküliség kezelése sürgető prioritást jelent az Unió leginkább érintett régióiban és az Unió egészében, létrehozzák az ifjúsági foglalkoztatási kezdeményezést, amelyet egyrészt egy külön költségvetési sorról, másrészt az ESZA által támogatott célzott beruházásként kell finanszírozni az ESB-alapokból eddig nyújtott jelentős támogatás hozzáadása és megerősítése érdekében. Az ifjúsági foglalkoztatási kezdeményezés célja különösen a nem foglalkoztatott, oktatásban és képzésben nem részesülő, a jogosult régiókban lakó fiatalok támogatása. Az ifjúsági foglalkoztatási kezdeményezést a beruházás a növekedésbe és munkahelyteremtésbe célkitűzés részeként kell végrehajtani.

(84) Ezenfelül, a szegénység csökkentését célzó kiemelt célnak megfelelően szükség van a leginkább rászorulókat támogató európai segítségnyújtási alap célmeghatározásának olyan módon való átalakítására, hogy az a társadalmi befogadás elősegítésére irányuljon. Egy olyan mechanizmust kell kidolgozni, amely forrásokat csoportosít át ehhez az eszközhöz a strukturális alapok egyes tagállamok számára elkülönített előirányzataiból.

(85) A jelenlegi gazdasági körülményeket figyelembe véve, az alapokból az egyes tagállamok részére való átcsoportosítás maximális szintje nem eredményezheti azt, hogy a tagállamonkénti juttatások összege meghaladja a juttatások 2007–2013 közötti programozási időszakra meghatározott – reálértéken vett – szintjének a 110 %-át.

(86) Annak biztosítása érdekében, hogy mindegyik régiókategória megfelelő arányú juttatásban részesüljön, az alapokból származó forrásokat nem szabad átcsoportosítani a kevésbé fejlett, az átmeneti és a fejlettebb régiók között, kivéve az egy vagy több tematikus célkitűzés megvalósításával kapcsolatos, ezt kellően indokolttá tevő körülmények fennállása esetén. Az ilyen átcsoportosítások az adott régiókategória teljes előirányzatának legfeljebb 3 %-át érinthetik.

(87) Valós gazdasági hatás elérése céljából e rendelet előírásainak értelmében az alapokból származó támogatás nem helyettesítheti az állami vagy azzal egyenértékű strukturális kiadásokat. Ezen túlmenően, annak biztosítása érdekében, hogy az alapokból származó támogatás figyelembe vegye a szélesebb gazdasági összefüggéseket, a közkiadások szintjét azokra az általános makrogazdasági feltételekre figyelemmel kell meghatározni, amelyek között a finanszírozás a tagállamok által évente, az 1466/1997/EK tanácsi rendelet ([2]) szerint benyújtott stabilitási és konvergenciaprogramokban szereplő mutatók alapján megvalósul. Az addicionalitás elvére vonatkozó Bizottság általi vizsgálatnak azokra a tagállamokra kell összpontosítaniuk, amelyekben a kevésbé fejlett régiók a lakosság legalább 15 %-át teszik ki, az e tagállamok számára elkülönített pénzügyi források mértéke okán.

(88) További rendelkezéseket szükséges megállapítani az alapok által támogatott operatív programok programozására, irányítására, monitoringjára és kontrolljára, hogy ezáltal fokozottabban az eredményekre irányuljon a figyelem. Részletes követelményeket kell megállapítani különösen az operatív programok tartalmára vonatkozóan. Ez várhatóan megkönnyíti majd, hogy egy olyan következetes beavatkozási logika jöjjön létre, amelynek segítségével kezelhetők az azonosított fejlesztési szükségletek, meghatározható az eredményességértékelési keret, és elősegíthető az alapok végrehajtásának eredményessége és hatékonysága. Általános elvként egy prioritási tengelynek egy tematikus célkitűzésre, egy alapra és egy régiókategóriára kell vonatkoznia. Adott esetben egy tematikusan koherens integrált megközelítésen belül a hatékonyság növelése érdekében lehetővé kell tenni, hogy a prioritási tengely több régiókategóriára vonatkozzon, és egy vagy több tematikus célkitűzés keretében ötvözze az ERFA, az ESZA és a Kohéziós Alap egy vagy több kiegészítő beruházási prioritását.

(89) Az e dokumentumok közötti kiegészítő jelleg biztosítása érdekében egyedi szabályokat kell meghatározni az olyan esetekre vonatkozóan, amikor egy tagállam az egyes alapokra legfeljebb egy programot dolgoz ki, és ilyen módon mind a programok, mind pedig a partnerségi megállapodás kidolgozása nemzeti szinten történik.

([1]) Az Európai Parlament és a Tanács 1316/2013/EU rendelete (2013. december 11-i) az Európai Hálózatfinanszírozási Eszköz létrehozásáról (2011/0302(COD) HL L 348., 2013.12.20., 129. o.).

([2]) A Tanács 1466/97/EK rendelete (1997. július 7.) a költségvetési egyenleg felügyeletének megerősítéséről és a gazdaságpolitikák felügyeletéről és összehangolásáról (HL L 209., 1997.8.2., 1. o.).

(90) Annak érdekében, hogy össze lehessen egyeztetni egymással az egyértelmű tagállami kötelezettségvállalásokat tartalmazó operatív programok iránti igényt és a változó körülményekhez való alkalmazkodást lehetővé tevő rugalmas megoldások szükségességét, meg kell különböztetni a partnerségi megállapodás lényeges elemeit, amelyek a Bizottság döntéshozatalába tartoznak, az egyéb, a Bizottság döntéshozatalába nem tartozó elemektől, amelyeket a tagállamok módosíthatnak. Következésképpen rendelkezni kell olyan eljárásokról, amelyek lehetővé teszik ezen nem alapvető elemeknek a Bizottság általi határozathozatal nélküli, nemzeti szinten történő módosítását.

(91) Az egymást kiegészítő jelleg erősítése és a végrehajtás egyszerűsítése céljából lehetőséget kell biztosítani a Kohéziós Alapból és az ERFA-ból nyújtott támogatások a beruházás a növekedésbe és munkahelyteremtésbe célkitűzés keretében végrehajtott közös operatív programokban az ESZA-ból nyújtott támogatásokkal együttesen kerüljenek felhasználásra.

(92) A nagyprojektek jelentős részét képviselik az uniós kiadásoknak és gyakran stratégiai fontosságúak az intelligens, fenntartható és inkluzív növekedésre vonatkozó uniós stratégia célkitűzéseinek eléréséhez. Indokolt tehát, hogy a bizonyos küszöbértéket meghaladó volumenű műveletekre e rendelet keretében továbbra is egyedi jóváhagyási eljárások vonatkozzanak. Az említett küszöbértéket a várható nettó bevétel figyelembevételével megállapított teljes elszámolható költség viszonylatában kell meghatározni, úgy, hogy ez a küszöbérték a közlekedési projektek esetében az ezen ágazatbeli beruházások jellemzően nagyobb mérete miatt magasabb legyen. Az egyértelműség érdekében helyénvaló e célból meghatározni, hogy mit kell tartalmaznia egy nagyprojektre vonatkozóan benyújtott kérelemnek. A kérelemnek tartalmaznia kell az annak megerősítéséhez szükséges információt, hogy az alapokból biztosított pénzügyi hozzájárulás nem jár az Unión belül már létező létesítményekben jelentős számú munkahely megszűnésével.

(93) A Bizottság jóváhagyási eljárását egyszerűsíteni kell annak elősegítése érdekében, hogy a nagyprojektek előkészítése és végrehajtása hatékony, gazdaságos és szakszerű módon történjen, valamint annak ösztönzése érdekében, hogy szakértői véleményt vegyenek igénybe, amelynek során független szakértők – akiket technikai szinten a Bizottság támogat, vagy a Bizottság egyetértésével más szakértők támogatnak – képesek egyértelmű megállapításokat tenni a nagyobb projektek megvalósíthatóságáról és gazdasági életképességéről. A Bizottságnak módjában kell, hogy álljon a pénzügyi hozzájárulás jóváhagyásának megtagadása, amennyiben a független minőségvizsgálat során jelentős hiányosságot állapít meg.

(94) Amennyiben nem került sor a nagyprojekt független minőségvizsgálatára, a tagállam benyújtja az összes előírt információt, a Bizottságnak pedig értékelnie kell a nagyprojektet annak megállapítása érdekében, hogy indokolt-e a kért pénzügyi hozzájárulás.

(95) A végrehajtás folyamatossága érdekében és a szükségtelen adminisztratív terhek elkerülése céljából, valamint a Bizottság 2007–2013közötti időszak lezárására vonatkozó iránymutatásokról szóló határozatával való összhang biztosítása érdekében, rendelkezések kerülnek megállapításra azoknak az 1083/2006/EK tanácsi rendelet ([1]) alapján jóváhagyott nagyprojekteknek a szakaszolt megvalósítására vonatkozóan, amelyek végrehajtási időszaka várhatóan át fog nyúlni az e rendelet által szabályozott programozási időszakra. Bizonyos feltételek mellett olyan eljárást kell lehetővé tenni, amelynek keretében azon nagyprojektek esetében, amelyeknek korábbi szakaszát vagy szakaszait a Bizottság a 2007–2013 közötti programozási időszak értelmében jóváhagyta, gyorsított módon lehessen értesítést, illetve jóváhagyást adni a második vagy soron következő szakaszra vonatkozóan. A szakaszokra osztott műveletek minden egyes szakaszát, amely ugyanazon átfogó célt szolgálja, az adott programozási időszak szabályaival összhangban kell végrehajtani.

(96) Annak érdekében, hogy a tagállamoknak lehetőségük legyen arra, hogy operatív programjuk egy részét eredményalapú megközelítés alkalmazásával hajtsák végre, célszerű közös cselekvési tervet felállítani, amely tartalmazza – az operatív program célkitűzéseinek eléréséhez szükséges – a kedvezményezett által végrehajtandó projektet vagy projektcsoportokat. Az alapok eredményorientáltságának egyszerűsítése és megerősítése érdekében a közös cselekvési terv irányításának kizárólag a Bizottságnak a tervet elfogadó határozatában közösen elfogadott részcélokon, kimeneteken és eredményeken kell alapulnia. A közös cselekvési terv kontrolljának és auditjának szintén e részcéloknak, kimeneteknek és eredményeknek az elérésére kell korlátozódnia. Következésképpen szabályokat kell megállapítani a közös cselekvési tervek előkészítése, tartalma, elfogadása, pénzügyi irányítása és ellenőrzése tekintetében.

(97) Egyedi szabályokat kell elfogadni a monitoring-bizottság feladatkörére és az alapok által támogatott operatív programok végrehajtásáról szóló éves jelentésekre vonatkozóan. Az EMVA egyedi működésére vonatkozó további előírásokat a releváns ágazatspecifikus jogszabályokban kell meghatározni.

(98) A program végrehajtására vonatkozó alapvető és aktuális információ elérhetőségének biztosításához a tagállamoknak rendszeresen meg kell küldeniük a kulcsfontosságú adatokat a Bizottság számára. A tagállamokra nehezedő újabb teher elkerülése érdekében, az adatszolgáltatást a folyamatosan gyűjtött adatokra kell korlátozni, és elektronikus adatcsere útján kell végrehajtani.

([1]) A Tanács 1083/2006/EK rendelete (2006. július 11.) az Európai Regionális Fejlesztési Alapra, az Európai Szociális Alapra és a Kohéziós Alapra vonatkozó általános rendelkezések megállapításáról és az 1260/1999/EK rendelet hatályon kívül helyezéséről (HL L 210., 2006.7.31., 25. o.).

(99) Az alapok végrehajtásával kapcsolatos monitoring megerősítése és a pénzügyi irányítás elősegítése érdekében, a megfelelő időben biztosítani kell a végrehajtás előrehaladására vonatkozó alapvető pénzügyi adatok hozzáférhetőségét.

(100) Az EUMSZ 175. cikkének megfelelően a Bizottságnak háromévente kohéziós jelentéseket kell benyújtania az Európai Parlament, a Tanács, a Gazdasági és Szociális Bizottság és a Régiók Bizottsága számára az Unió gazdasági, társadalmi és területi kohéziója terén elért előrehaladásról. E jelentés tartalmát érintő rendelkezéseket szükséges meghatározni.

(101) Fontos felhívni a lakosság figyelmét az uniós alapok által elért eredményekre, és népszerűsíteni a kohéziós politika célkitűzéseit. Az állampolgároknak joguk kell, hogy legyen tudni, hogy az Unió pénzügyi forrásait miként fektetik be. Annak biztosítása, hogy a megfelelő információk eljussanak a lakossághoz, az irányító hatóságok és a kedvezményezettek, valamint az uniós intézmények és tanácsadó szervezetek közös feladata. A szélesebb nyilvánosság felé irányuló kommunikáció hatékonyabbá tétele érdekében, illetve a Bizottság kezdeményezésére végzett kommunikációs tevékenységek közötti erősebb szinergiák biztosítása érdekében, az e rendelet alapján végrehajtott kommunikációs tevékenységekre elkülönített forrásoknak hozzá kell járulniuk az uniós szakpolitikai prioritások intézményes kommunikációjának finanszírozásához annyiban, amennyiben azok e rendelet általános célkitűzéseihez kapcsolódnak.

(102) A finanszírozási lehetőségekre és a projektkedvezményezettekre vonatkozó információk hozzáférhetőségének és átláthatóságának javítása érdekében valamennyi tagállamnak olyan egységes honlapot vagy honlap-portált kell elérhetővé tennie, amely információkat nyújt az összes operatív programról, beleértve az egyes operatív programok által támogatott műveletek felsorolását.

(103) Az alapok eredményeire és az Unió ezen eredményekben játszott szerepére vonatkozó információk széles körű terjesztése és a potenciális kedvezményezettek finanszírozási lehetőségekről történő tájékoztatása érdekében e rendeletben részletes, az arányosság elvének megfelelően az operatív programok méretét is figyelembe vevő szabályokat kell megállapítani a tájékoztatási és kommunikációs intézkedésekre, valamint az ilyen intézkedések egyes technikai jellemzőire vonatkozóan.

(104) Annak biztosítása érdekében, hogy az egyes alapok számára történő elkülönítések az intelligens, fenntartható és inkluzív növekedésre vonatkozó uniós stratégiára, valamint egyes alapokhoz kapcsolódó, Szerződéseken alapuló célkitűzésekre összpontosuljanak, a tagállamok részére történő technikai segítségnyújtásra vonatkozó elkülönítésekre felső határokat kell megállapítani. Biztosítani kell továbbá, hogy a technikai segítségnyújtás programozására vonatkozó jogi keret megkönnyítse az egységesen egyszerűsített teljesítési szabályok létrehozását az olyan helyezetek esetében, amikor a tagállamok több alapot egyszerre hajtanak végre, és lehetővé kell tenni, hogy ez a keret több régiókategóriára is kiterjedjen.

(105) Meg kell határozni azokat az elemeket, amelyek az alapokból a prioritási tengelyeknek nyújtott támogatás társfinanszírozási arányát szabályozzák, különösen az uniós források multiplikátor hatásának növelése céljából. A társfinanszírozási elvnek a megfelelő szintű, állami vagy magánjellegű nemzeti támogatás révén való tiszteletben tartásához szükség van a társfinanszírozás maximális arányának régiókategóriánkénti megállapítására.

(106) A tagállamoknak egy irányító hatóságot, egy igazoló hatóságot és egy feladatkörében független audithatóságot kell kijelölniük valamennyi operatív program esetében. A tagállamok számára az kontrollrendszerek felállításával kapcsolatos rugalmasság biztosítására helyénvaló annak a lehetőségnek a biztosítása, hogy az igazoló hatóság feladatkörét az irányító hatóság lássa el. Lehetővé kell tenni a tagállamok számára, hogy közreműködő szervezeteket jelöljenek ki az irányító hatóság vagy az igazoló hatóság bizonyos feladatainak az elvégzésére. Ebben az esetben a tagállamoknak egyértelműen meg kell határozniuk e közreműködő szervezetek kötelezettségeit és feladatait.

(107) Annak érdekében, hogy figyelembe lehessen venni az alapokhoz és az ETHA-hoz tartozó irányítási és kontrollrendszerek konkrét felépítését, valamint az arányos megközelítés biztosításának szükségességét, egyedi rendelkezéseket kell hozni az irányító hatóság és az igazoló hatóság kijelölésére vonatkozóan. A szükségtelen adminisztratív terhek elkerülése érdekében az e rendeletben megállapított kijelölési kritériumoknak való megfelelés előzetes ellenőrzésének az irányító és az igazoló hatóságra kell korlátozódnia, és – az e rendeletben meghatározott feltételekkel összhangban – abban az esetben, ha a rendszer lényegét tekintve azonos a 2007–2013 közötti programozási időszakban alkalmazott rendszerrel, nincs szükség további audit feladatok előírására. Nem szükséges előírni a kijelölés Bizottság általi jóváhagyását. A jogbiztonság növelése érdekében azonban a tagállamok számára bizonyos, e rendeletben megállapított feltételek mellett biztosítani kell a lehetőséget, hogy a kijelöléssel kapcsolatos dokumentációt benyújtsák a Bizottságnak. A kijelölési kritériumoknak való megfelelés audit- és kontrollintézkedések alapján történő monitoringjának jogorvoslati lépések megtételéhez, illetve esetlegesen a kijelölés megszüntetéséhez kell vezetnie, amennyiben az eredmények szerint nem valósul meg a kritériumoknak való megfelelés.

(108) Elsődlegesen az irányító hatóság viseli a felelősséget az alapok és az ETHA eredményes és hatékony végrehajtása vonatkozásában, és így számos funkciót tölt be, amelyek kapcsolatban állnak a programirányítással és monitoringgal, a pénzügyi irányítással és kontrollal, valamint a projekt kiválasztásával. Ennek megfelelően az irányító hatóság feladatait és funkcióit meg kell határozni.

(109) Az igazoló hatóságnak kifizetési kérelmeket kell elkészítenie, és azt be kell nyújtania a Bizottságnak. El kell készítenie az elszámolásokat, igazolnia kell azok teljességét, pontosságát és helytállóságát, valamint azt, hogy az azokban szereplő kiadások megfelelnek a vonatkozó uniós és nemzeti szabályoknak. Az igazoló hatóság feladatait és funkcióit meg kell határozni.

(110) Az audithatóságnak biztosítania kell, hogy sor kerüljön az irányítási és az kontrollrendszereknek a műveletekből megfelelően összeállított minta, valamint az elszámolások alapján történő auditjára. Az audithatóság feladatait és funkcióit meg kell határozni. A bejelentett kiadások auditját a műveletek reprezentatív mintáján kell elvégezni, hogy az eredményeket extrapolálni lehessen. Általánosan szabályként a megbízható reprezentatív minta biztosítása érdekében statisztikai mintavételi módszert kell alkalmazni. Mindazonáltal lehetővé kell tenni az audithatóságok számára, hogy megfelelően indokolt esetekben nem statisztikai mintavételi módszert is alkalmazzanak, feltéve, hogy az e rendeletben megállapított feltételek teljesülnek.

(111) A Bizottság pénzügyi kontrollra vonatkozó jogkörének sérelme nélkül fokozni kell e téren a tagállamok és a Bizottság közötti együttműködést, és meg kell állapítani azokat a feltételeket, amelyek lehetővé teszik a Bizottság számára, hogy – a nemzeti rendszerek kontrolljára irányuló stratégia tekintetében – meghatározza a biztosítékok azon szintjét, amelyet a nemzeti auditszervezetektől meg kell kapnia.

(112) Az ESB-alapokra vonatkozó pénzügyi irányítással kapcsolatos közös szabályok mellett az alapokra és az ETHA-ra vonatkozóan további rendelkezéseket is meg kell határozni. Különösen annak biztosítása érdekében, hogy a Bizottságnak az elszámolások elfogadása előtt megfelelő biztosítékok álljanak a rendelkezésére, az időközi kifizetési kérelmek esetében a visszatérítés mértéke annak az összegnek a 90 %-a kell hogy legyen, amelyet az operatív program elfogadásáról szóló határozatban a prioritásonként meghatározott társfinanszírozási aránynak az adott prioritás elszámolható kiadásaira történő alkalmazása eredményez. A fennmaradó kifizetendő összegeket az elszámolások elfogadásakor ki kell fizetni a tagállamoknak, feltéve, hogy a Bizottság meg tudja állapítani, hogy az elszámolások hiánytalanok, pontosak és a valóságnak megfelelőek.

(113) A kedvezményezetteknek a kezdeti és éves előfinanszírozásból, valamint az időközi kifizetésekből rendelkezésre álló összegek függvényében az általuk benyújtott kifizetési kérelem benyújtási határidejétől számított legfeljebb 90 napon belül meg kell kapniuk a támogatást. Lehetővé kell tenni az irányító hatóság számára, hogy megszakítsa ezt a határidőt, amennyiben a támogató dokumentumok hiányosak vagy bizonyíték van további vizsgálatot igénylő szabálytalanságokra. Rendelkezni kell a kezdeti és az éves előfinanszírozásról annak biztosítására, hogy a tagállamok elegendő forrással rendelkeznek a programok ilyen rendelkezések szerinti végrehajtásához. Az éves előfinanszírozást minden évben rendezni kell az elszámolások elfogadásával.

(114) A kiadások szabálytalan elszámolásával kapcsolatos kockázat csökkentése érdekében az igazoló hatóságok számára biztosítani kell a lehetőséget, hogy – anélkül, hogy erre bárminemű további indokolással kellene szolgálniuk – az időközi kifizetési kérelmekben szereplő olyan összegeket, amelyek további ellenőrzést igényelnek, csak az azt követő számviteli év összegeivel együtt szerepeltessék, amelyben az adott összeg elszámolási rendszerükbe bekerült.

(115) A kötelezettségvállalás visszavonására vonatkozó általános szabályok megfelelő alkalmazásának biztosítása érdekében az alapokra és az ETHA-ra vonatkozóan elfogadott szabályoknak meg kell határozniuk, hogy hogyan kerülnek megállapításra a kötelezettségvállalás visszavonására vonatkozó határidők.

(116) A költségvetési rendeletben foglalt követelményeknek az alapok és az ETHA pénzügyi irányítására való alkalmazása érdekében eljárásokat kell megállapítani az elszámolások elkészítésére, vizsgálatára és elfogadására, hogy biztosítva legyen e rendelkezések egyértelmű alapja és jogbiztonsága. Ezenfelül annak érdekében, hogy a tagállamok megfelelően teljesíthessék feladataikat, lehetővé kell tenni számukra, hogy kizárják azokat az összegeket, amelyek a jogszerűség és szabályosság vonatkozásában folyamatban lévő értékelés tárgyát képezik.

(117) A kedvezményezettek adminisztratív terheinek csökkentése érdekében egyedi határidőket kell meghatározni, amelyek lejártáig az irányító hatóságok a kiadások benyújtása vagy valamely művelet lezárása után is kötelesek biztosítani a dokumentumok rendelkezésre állását a műveletekhez. Az arányosság elvének megfelelően a dokumentumok megőrzésének időtartamát differenciáltan kell megállapítani annak függvényében, hogy mekkora az adott művelethez kapcsolódó elszámolható kiadások teljes összege.

(118) Mivel az elszámolások ellenőrzésére és elfogadására minden évben sor kerül, jelentős egyszerűsítéseket kell bevezetni a végső lezárási eljárásban. A program végső lezárását ennek megfelelően kizárólag az utolsó számviteli évhez kapcsolódó dokumentumok és a záró végrehajtási jelentés vagy az utolsó éves végrehajtási jelentés alapján kell elvégezni, és ahhoz semmilyen további dokumentumot nem kell biztosítani.

(119) Az Unió pénzügyi érdekeinek védelme érdekében és a programok végrehajtásának hatékonyságát elősegítő eszközök biztosítása céljából olyan rendelkezéseket kell megállapítani, amelyek lehetővé teszik a Bizottság számára a kifizetések felfüggesztését a prioritások vagy az operatív programok szintjén.

(120) A tagállamok számára a megfelelő jogbiztonság biztosítása érdekében meg kell határozni a tagállamok és a Bizottság által az alapok és az ETHA kapcsán elvégzendő pénzügyi korrekciókra vonatkozó konkrét rendelkezéseket és eljárásokat, szem előtt tartva az arányosság elvét.

(121) Olyan jogi keretet kell létrehozni, amely biztosítja az erőteljes nemzeti és regionális szintű irányítási és kontrollrendszerek meglétét, valamint a szerepek és a hatáskörök megfelelő megosztását a megosztott irányítással összefüggésben. Ennek megfelelően pontosan és egyértelműen meg kell határozni a Bizottság szerepét, valamint arányos szabályokat kell megállapítani a pénzügyi korrekciók Bizottság általi alkalmazására vonatkozóan.

(122) A műveletek auditja gyakoriságának arányosnak kell lennie az Uniónak az alapokból és az ETHA-ból kifizetett támogatásával. Különösen csökkenteni kell az elvégzett auditok számát, amennyiben egy művelet teljes elszámolható kiadása nem haladja meg a 200 000 EUR-t az ERFA és a Kohéziós Alap esetében, valamint a 150 000 EUR-t az ESZA esetében, illetve a 100 000 EUR-t az ETHA esetében. Mindazonáltal lehetővé kell tenni auditok bármely időpontban történő elvégzését, amennyiben bizonyíték van szabálytalanságra vagy csalásra, illetve egy befejezett művelet lezárását követően egy auditminta részeként. Lehetővé kell tenni a Bizottság számára, hogy felülvizsgálja az audithatóság auditnyomvonalát vagy részt vegyen az audithatóság helyszíni auditjaiban. Amennyiben a Bizottság ily módon nem szerez kellő bizonyítékot az audithatóság hatékony működéséről, lehetővé kell tenni a Bizottság számára, hogy újra elvégezze az audittevékenységet, amennyiben ez a nemzetközileg elfogadott auditszabványok szerint lehetséges. Annak érdekében, hogy a Bizottság által végzett audit arányos legyen a kockázattal, a Bizottságnak tudnia kell csökkenteni az operatív programok auditjával kapcsolatos munkát, amennyiben nincsenek jelentős hiányosságok, vagy amennyiben az audithatóság megbízható. A kedvezményezettekre háruló adminisztratív terhek csökkentése érdekében egyedi szabályokat kell bevezetni az azzal kapcsolatos kockázat csökkentésére, hogy ugyanazon műveletekre vonatkozóan több intézmény, nevezetesen az Európai Számvevőszék, a Bizottság és az audithatóság egymást átfedő auditokat végezzen.

(123) E rendelet egyes nem alapvető elemeinek kiegészítése és módosítása érdekében az EUMSZ 290. cikke szerinti jogi aktusok elfogadására felhatalmazást kell adni a Bizottság részére a következők tekintetében: a partnerségre vonatkozó európai magatartási kódex, a közös stratégiai keret 4. és 7. szakaszának kiegészítése és módosításai, az alkalmazandó pénzügyi kiigazítás szintjét meghatározó feltételek, részletes szabályok a földvásárlásra és a technikai támogatásnak pénzügyi eszközökkel való ötvözésére vonatkozóan, a pénzügyi eszközöket végrehajtó szervezetek szerepe, felelőssége és feladatai, a pénzügyi eszközök irányítása és kontrollja, a pénzügyi eszközök tekintetében teljesített kifizetések visszavonása és a kifizetési kérelmeket érintő konzekvens kiigazítások, a pénzügyi eszközökre vonatkozó éves részletfizetések tőkésítési rendszerének meghatározása,különös szabályok az irányítási költségek és díjak teljesítményalapú meghatározásának feltételeiről és az alkalmazandó értékhatárokról, valamint szabályok az értékpapír-alapú eszközök és mikrohitel esetében a tőkésített irányítási költségek és díjak visszatérítéséről, a százalékban meghatározott átalányok kiigazítása specifikus ágazatokban nettó bevételt termelő műveletek esetében, az IKT, kutatás, fejlesztés és innováció, valamint az energiahatékonyság területén működő ágazatok és alágazatok tekintetében százalékban meghatározott átalányok megállapítása, valamint ágazatok és alágazatok hozzáadása, a nettó bevételt termelő műveletek diszkontált nettó bevételének kiszámítási módszere, további szabályok a PPP-műveletek keretében a kedvezményezett személyének megváltozása, a PPP-megállapodásokba foglalandó minimumkövetelmények, amelyek a kiadások elszámolhatóságát érintő eltérés alkalmazása érdekében szükségesek, az uniós szakpolitikák tekintetében a meglévő módszerek alapján a vissza nem térítendő támogatások közvetett költségeire alkalmazandó százalékban meghatározott átalányok és megfelelő ráták meghatározása, a nagyprojektek minőségvizsgálatának elvégzésére használandó módszertan, azon feltételek meghatározására vonatkozó kritériumok, hogy mely szabálytalanságokat kell bejelenteni, milyen adatokat kell szolgáltatni, és mely feltételek és eljárások alkalmazandók annak meghatározására, hogy a vissza nem térítendő összegeket a tagállamok felelőssége alapján térítik-e vissza, mely adatokat kell az irányító hatóságok által létrehozott monitoringrendszereken belül számítógépes formában nyilvántartani és tárolni, az auditnyomvonalra, az auditok hatályára és tartalmára, valamint a mintaműveletek módszertanára vonatkozó részletes minimumkövetelmények, az auditok során gyűjtött adatok felhasználása, az irányítási és kontrollrendszerek hatékony működésével kapcsolatos súlyos hiányosságok meghatározására, a pénzügyi korrekció szintjének meghatározására, valamint a százalékban meghatározott átalányokra vagy az extrapolált pénzügyi korrekciókra vonatkozó kritériumok. A Bizottságnak a felhatalmazáson alapuló jogi aktusok előkészítése és megfogalmazása során biztosítania kell, hogy a megfelelő dokumentumokat egyidejűleg, kellő időben és megfelelő módon eljuttassák az Európai Parlamenthez és a Tanácshoz is.

(124) A Bizottságnak az összes ESB-alap tekintetében felhatalmazást kell kapnia arra, hogy végrehajtási jogi aktusok révén határozatokat fogadjon el a következőkről: a partnerségi megállapodások elemeinek és módosításainak jóváhagyásáról szóló határozatok, a felülvizsgált partnerségi megállapodások elemeinek jóváhagyásáról szóló határozatok, az olyan programokra és prioritásokra vonatkozó határozatok, amelyek megvalósították a részcéljaikat, és amelyek részesülhetnek az eredményességi tartalék elosztásából, programoknak pénzügyi juttatások más programokra való átcsoportosításából eredő korrekciós intézkedések miatti módosításáról szóló határozatok, a Bizottság kezdeményezésére a technikai segítségnyújtásból finanszírozott éves cselekvési tervek, és kötelezettségvállalás visszavonása esetében programokat elfogadó határozatok módosításáról szóló határozatok;a Bizottságnak az ERFA, az ESZA és a Kohéziós Alap tekintetében felhatalmazást kell kapnia arra, hogy végrehajtási jogi aktusok révén határozatokat fogadjon el a következőkről: a növekedést és munkahelyteremtést szolgáló

beruházásra vonatkozó kritériumokat teljesítő régiók és tagállamok meghatározásáról szóló határozatok, a kötelezettségvállalási előirányzatok tagállamonkénti éves lebontásának meghatározásáról szóló határozatok, az egyes tagállamok Kohéziós Alapból származó támogatásának az Európai Hálózatfinanszírozási Eszköz részére átcsoportosítandó összeg meghatározásáról szóló határozatok, az egyes tagállamok strukturális alapokból származó támogatásának a leginkább rászorulóknak nyújtandó segítségnyújtásként átcsoportosítandó összeget meghatározó határozatok, az európai területi együttműködés célkitűzés céltartalékai egy részének a beruházás a növekedésbe és munkahelyteremtésbe célkitűzésre való átcsoportosításáról szóló határozatok, az addicionalitás elvének történő nem megfelelés esetében esetlegesen pénzügyi korrekciók végrehajtásáról szóló határozatok,

az operatív programok elfogadásáról vagy módosításáról szóló határozatok, nagyprojekthez való pénzügyi hozzájárulást elutasító határozatok, a kiválasztott nagyprojekteknek nyújtandó pénzügyi hozzájárulás jóváhagyásáról és a nagyprojektek jóváhagyására vonatkozó feltétel megvalósítására vonatkozó határidő meghosszabbításáról szóló határozatok, a közös cselekvési tervekre vonatkozó határozatok. valamint a Bizottságnak az ERFA, az ESZA, a Kohéziós Alap és az ETHA tekintetében felhatalmazást kell kapnia arra, hogy végrehajtási jogi aktusok révén határozatokat fogadjon el a következőkről: az elszámolások el nem fogadására és a felszámítandó összegre vonatkozó határozatok, ha az elszámolást a Bizottság nem fogadta el, az időközi kifizetések felfüggesztéséről szóló határozatok és a pénzügyi korrekciókról szóló határozatok.

(125) E rendelet végrehajtása egységes feltételeinek biztosítása érdekében a Bizottságra végrehajtási hatásköröket kell ruházni az előrehaladási jelentéstétel mintájára, az alapokhoz tartozó operatív program mintájára, a nagyprojektek költséghatékonysági elemzésének módszertanára, a nagyprojektekkel kapcsolatos információ formájára és a közös cselekvési terv mintájára, az éves és a záró végrehajtási jelentés mintájára, a szabálytalanságok bejelentésének gyakoriságára és a bejelentés formájára, a vezetői nyilatkozat mintájára és az auditstratégia, a vélemény és az éves kontrolljelentés mintájára vonatkozóan,. Ezeket a hatásköröket a 182/2011/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletnek ([1]) megfelelően kell gyakorolni.

(126) A ráruházott végrehajtási hatásköröknek a Bizottság általi – e rendelettel kapcsolatos – az ESB-alapokra vonatkozó különösen érzékeny politikai területeken való gyakorlása során szükséges tagállami hozzájárulás és az ebben való fokozottabb tagállami részvétel érdekében, valamint ezeken a területeken egységes feltételek vagy akár a nemzeti gazdaságra, akár a nemzeti költségvetésre vagy a tagállamok közigazgatásának megfelelő működésére lényegi hatással vagy potenciálisan jelentős hatással járó egyéb végrehajtási intézkedések elfogadásában játszott tagállami szerep megerősítése céljából az alábbiakkal kapcsolatos végrehajtási jogi aktusokat kell elfogadni a 182/2011/EU rendelet 5. cikkében meghatározott vizsgálóbizottsági eljárással összhangban: az éghajlat-változási célkitűzések támogatásával kapcsolatos tájékoztatásra szolgáló módszertan, az egyes prioritások eredményességmérési kereten belüli részcéljainak és céljainak meghatározására, illetve a részcélok és célok elérésére vonatkozó értékelés tekintetében egységes megközelítés biztosítására vonatkozó részletes szabályok, a pénzügyi eszközök monitoringjának általános és különös feltételei, a pénzügyi eszközöket végrehajtó szervezetek által kezelt program-hozzájárulások átcsoportosítására és kezelésére vonatkozó részletes szabályok, a kkv-k számára nyújtott, felső határ nélküli garanciákra és értékpapírosítást célzó közös eszközökre vonatkozó finanszírozási megállapodáshoz használandó minta, a pénzügyi eszközökkel kapcsolatos, a Bizottsághoz benyújtott kifizetési kérelmekhez csatolt kiegészítő információk benyújtásához, valamint a Bizottsághoz benyújtott, a pénzügyi eszközökre vonatkozó jelentésekhez használt minták, az elektronikus adatcsere-rendszernek az irányítás és kontroll vonatkozásában való alkalmazási feltételei,

az a nómenklatúra, amely alapján a beavatkozási kategóriák meghatározhatók az operatív programok prioritási tengelye vonatkozásában, a kiválasztott nagyprojektekről szóló értesítés formátuma, a művelettel kapcsolatos tájékoztatási és kommunikációs intézkedések technikai jellemzői, továbbá utasítások a jelkép megalkotására és annak előírt színei meghatározására vonatkozóan, a pénzügyi adatoknak a Bizottsághoz monitoring céljára való benyújtása esetén használandó minta, a kedvezményezettek és az irányító hatóságok, az igazoló hatóságok, az auditáló hatóságok és a közvetítő szervezetek közötti információcsere részletes szabályai, a független auditszervezet jelentésének és véleményének mintája, és az irányító hatóságok, és adott esetben az igazoló hatóságok feladatkörének és eljárásainak leírása, az irányítási és kontrollrendszerek technikai jellemzői, valamint a kifizetési kérelmek és az elszámolások mintái.

(127) A 182/2011/EU rendelet 5. cikkében meghatározott vizsgálóbizottsági eljárás keretében elfogadandó bizonyos végrehajtási jogi aktusok esetében a tagállamokra gyakorolt lehetséges hatás és a következmények olyan nagymértékűek, hogy indokolt az általános szabály alóli kivétel. Ennek megfelelően, amennyiben a bizottság nem ad ki véleményt, a Bizottság nem fogadhatja el a végrehajtási jogi aktus tervezetét. Ilyen végrehajtási jogi aktusok írják elő az éghajlat-változási célkitűzések támogatásával kapcsolatos tájékoztatásra szolgáló módszertant; határozzák meg az eredményességmérési kerethez kiválasztott részcélokra vonatkozó módszertant; fogalmazzák meg a pénzügyi eszközökkel kapcsolatos általános feltételeket; határozzák meg a bizonyos pénzügyi eszközök tekintetében a program-hozzájárulások átcsoportosítására és kezelésére szolgáló részletes szabályokat; fogadják el a kkv-k számára nyújtott, felső határ nélküli garanciákra és értékpapírosítást célzó közös eszközökre vonatkozó finanszírozási megállapodáshoz használandó mintát;

([1]) Az Európai Parlament és a Tanács 182/2011/EU rendelete (2011. február 16.) a Bizottság végrehajtási hatásköreinek gyakorlására vonatkozó tagállami ellenőrzési mechanizmusok szabályainak és általános elveinek megállapításáról (HL L 55., 2011.2.28., 13. o.).

határozzák meg a Bizottsághoz a pénzügyi eszközökről benyújtott jelentés megtételéhez használandó mintákat; rögzítik azt a nómenklatúrát, amely alapján a beavatkozási kategóriák meghatározhatók az operatív programok prioritási tengelye vonatkozásában; írják le a művelettel kapcsolatos tájékoztatási és kommunikációs intézkedések technikai jellemzőit, továbbá az utasításokat a jelkép megalkotására és annak előírt színei meghatározására vonatkozóan; és fektetik le az irányítási és kontrollrendszerrel kapcsolatos nyilvántartásra és adattárolásra vonatkozó műszaki specifikációt. Ezért ezekre a végrehajtási jogi aktusokra a 182/2011/EU rendelet 5. cikke (4) bekezdésének harmadik albekezdését kell alkalmazni.

(128) Mivel e rendelet az 1083/2006/EK rendelet helyébe lép, ezért azt hatályon kívül kell helyezni. Mindazonáltal ez a rendelet nem érinti az érintett projektek lezárásáig azok folytatását vagy módosítását, illetve az 1083/2006/EK rendelet alapján vagy bármely egyéb, az adott támogatásra 2013. december 31-én alkalmazandó jogszabály alapján a Bizottság által jóváhagyott segítségnyújtás folytatását vagy módosítását. Az 1083/2006/EK rendelet alapján benyújtott vagy jóváhagyott kérelmeknek ennek megfelelően érvényben kell maradniuk. Különleges átmeneti szabályokat kell továbbá megállapítani az 1083/2006/EK rendelet 59. cikke (1) bekezdésének b) pontjában foglaltaktól eltérve arra vonatkozóan, hogy mikor folytathatja irányító hatóság az igazoló hatóság feladatainak ellátását olyan operatív programok vonatkozásában, amelyeket a korábbi jogszabályi keret alapján hajtottak végre, a Bizottság által készített értékelés alkalmazásában az 1083/2006/EK rendelet 73. cikke (3) bekezdésével összhangban, e rendelet 123. cikke (5) bekezdésének alkalmazása esetén, valamint a nagyprojekteknek az e rendelet 102. cikke (1) bekezdésének a) pontja alapján történő jóváhagyási eljárását illetően.

(129) Mivel e rendelet célját, nevezetesen a gazdasági, a társadalmi és a területi kohézió megerősítését a tagállamok nem tudják kielégítően megvalósítani a különböző régiók fejlettségi szintje közötti egyenlőtlenségek és a legkedvezőtlenebb helyzetű régiók lemaradásának mértéke, valamint a tagállamok és a régiók korlátozott pénzügyi forrásai miatt, az Unió szintjén azonban e cél jobban megvalósítható, az Unió intézkedéseket hozhat az EUSZ 5. cikkében foglalt szubszidiaritás elvének megfelelően. Az említett cikkben foglalt arányosság elvének megfelelően ez a rendelet nem lépi túl az e cél eléréséhez szükséges mértéket.

(130) Az e rendeletben meghatározott intézkedések mielőbbi alkalmazásának lehetővé tétele érdekében a rendeletnek az Európai Unió Hivatalos Lapjában való kihirdetését követő napon hatályba kell lépnie.

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

ELSŐ RÉSZ

TÁRGY ÉS FOGALOMMEGHATÁROZÁSOK

1. cikk

Tárgy

Ez a rendelet az – egy közös keret alapján működő – Európai Regionális Fejlesztési Alapra (ERFA), Európai Szociális Alapra (ESZA), Kohéziós Alapra, Európai Vidékfejlesztési Mezőgazdasági Alapra (EMVA) és Európai Tengerügyi és Halászati Alapra (ETHA) (a továbbiakban: az ESB-alapok) vonatkozó közös szabályokat állapít meg. Továbbá meghatározza az ESB-alapok eredményességének és az alapok egymással és más uniós eszközökkel történő összehangolásának biztosításához szükséges rendelkezéseket. Az ESB-alapokra alkalmazandó közös szabályokat a második rész tartalmazza.

A harmadik rész megállapítja az ERFA-ra, az ESZA-ra (a továbbiakban együttesen: strukturális alapok) és a Kohéziós Alapra vonatkozó általános szabályokat a strukturális alapok és a Kohéziós Alap (a továbbiakban: az alapok) feladatai, elődleges célkitűzései és megszervezése tekintetében, a tagállamok és a régiók ESB-alapokból történő támogathatóságának kritériumait, a rendelkezésre álló pénzügyi forrásokat és azok elosztásának kritériumait.

A negyedik rész megállapítja az alapokra és az ETHA-ra vonatkozó irányítási, kontroll, pénzügyi irányítási, számviteli és pénzügyi korrekciós általános szabályokat.

Az ebben a rendeletben meghatározott szabályokat az 1306/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet [1] rendelkezéseinek, valamint a következő rendeletek (a továbbiakban: az alapspecifikus szabályok) különös rendelkezéseinek sérelme nélkül, e cikk ötödik bekezdésével összhangban kell alkalmazni:

1. az 1301/2013/EU rendelet (a továbbiakban: az ERFA-rendelet);

2. az 1304/2013/EU rendelet (a továbbiakban: az ESZA-rendelet);

3. az 1300/2013/EU rendelet (a továbbiakban: a KA-rendelet);

4. az 1299/2013/EU rendelet (a továbbiakban: az ETE-rendelet);

5. az 1305/2013/EU rendelet (a továbbiakban: az EMVA-rendelet); valamint

[1] Az Európai Parlament és a Tanács 1306/2013/EU (2013. december 17-i) rendelete a közös agrárpolitika finanszírozásáról, irányításáról és monitoringjáról, és a 352/78/EGK, a 165/94/EK, a 2799/98/EK, a 814/2000/EK, az 1290/2005/EK és a 485/2008/EK tanácsi rendelet hatályon kívül helyezéséről (Lásd e Hivatalos Lap 549 oldalát).

6. az 2014–2020 közötti programozási időszakra vonatkozó tengeri és halászati politikára biztosítandó pénzügyi támogatás feltételeinek megállapításáról szóló jövőbeli uniós jogi aktus (a továbbiakban: az ETHA-rendelet).

E rendelet második része valamennyi ESB-alapra vonatkozik, kivéve, ha kifejezetten az eltérésekről rendelkezik. E rendelet harmadik és negyedik része a második részben foglaltakat kiegészítő szabályokat határoz meg, amelyeket az alapokra, illetve az alapokra és az ETHA-ra kell alkalmazni, továbbá kifejezetten rendelkezhet eltérésekről az alapspecifikus érintett rendeletekben. Az alapspecifikus szabályok kiegészítő szabályokat állapíthatnak meg az ESB-alapok esetében az e rendelet második részére, az alapok esetében az e rendelet harmadik részére, illetve az alapok és az ETHA esetében az e rendelet negyedik részére vonatkozóan. Az alapspecifikus szabályokban foglalt kiegészítő szabályok nem lehetnek ellentétes értelműek az e rendelet második, a harmadik és a negyedik részével. Amennyiben kétségek merülnek fel azzal kapcsolatban, hogy melyik rendelkezést kell alkalmazni, akkor e rendelet második részét kell előnyben részesíteni az alapspecifikus szabályokkal, illetve e rendelet második, harmadik és negyedik részét kell előnyben részesíteni az alapspecifikus szabályokkal szemben.

2. cikk

Fogalommeghatározások

E rendelet alkalmazásában:

1. „az intelligens, fenntartható és inkluzív növekedésre vonatkozó uniós stratégia”: a tagállamok és az Unióintézkedéseit irányító célok és közös célkitűzések, amelyeket az Európai Tanács által 2010. június 17-én elfogadott következtetések I. melléklete (A foglalkoztatást és növekedést célzó új európai stratégia, Kiemelt európai uniós célok), a Tanács 2010. július 13-i ajánlása ([1]) és a 2010/707/EU tanácsi határozat ([2]) határoz meg, továbbá e célok és közös célkitűzések bármilyen felülvizsgálata;

2. „stratégiai szakpolitikai keret”: egy vagy több dokumentumból álló, nemzeti vagy regionális szinten létrejött keret, amely tényeken alapuló, korlátozott számú koherens prioritást határoz meg és rögzíti az e prioritások végrehajtására vonatkozó időkeretet, továbbá monitoring-mechanizmust is tartalmazhat;

3. „intelligens szakosodási stratégia”: olyan nemzeti és regionális innovációs stratégiák, amelyek prioritásokat határoznak meg annak érdekében, hogy versenyelőnyt építsenek ki a saját kutatási és innovációs erősségek fejlesztésén és ezen erősségek üzleti szükségletekkel való összehangolásán keresztül a felmerülő lehetőségek és piaci változások koherens módon történő kezelése érdekében, elkerülve mindeközben az erőfeszítések megkettőzését és szétaprózottságát; intelligens szakosodási stratégiamegjelenhet nemzeti vagy regionális kutatási és innovációs (KI) stratégiai szakpolitikai keret formájában, illetve ilyen keretbe beépítve;

4. „az alapspecifikus szabályok”: az e rendelet harmadik vagy negyedik részében vagy az alapján megállapított vagy az 1. cikk (4) bekezdésében említett vagy felsorolt ESB-alapok közül egyre vagy többre vonatkozó rendeletben vagy az alapján megállapított rendelkezések;

5. „programozás”: szervezésből, döntéshozatalból és a pénzügyi források elosztásából álló többlépéses folyamat, amely az 5. cikkel összhangban partnerek bevonásával zajlik, és amelynek célja az intelligens, fenntartható és inkluzív növekedésre vonatkozó uniós stratégia céljainak eléréséhez kapcsolódó uniós és tagállami közös intézkedések több éven keresztüli végrehajtása;

6. „program”: az e rendelet harmadik vagy negyedik részében és az ETHA-rendeletben említett „operatív program”, valamint az EMVA-rendeletben említett „vidékfejlesztési program”;

7. „programterület”: egy konkrét program által lefedett földrajzi terület, illetve olyan program esetén, amely több régiókategóriára vonatkozik, az egyes régiókategóriáknak megfelelő földrajzi terület;

8. „prioritás”: e rendelet második és negyedik része vonatkozásában az e rendelet harmadik részében az ERFA-hoz, az ESZA-hoz és a Kohéziós Alaphoz kapcsolódóan említett „prioritási tengely”, valamint az ETHA-rendeletben és az EMVA-rendeletben említett „uniós prioritás”;

9. „művelet”: az érintett programok irányító hatóságai által vagy felelősségi körében kiválasztott projekt, szerződés, intézkedés vagy projektcsoport, amely hozzájárul prioritás vagy prioritások célkitűzéseihez; a pénzügyi eszközök összefüggésében a művelet egy program pénzügyi eszközökhöz történő pénzügyi hozzájárulásából és az említett pénzügyi eszközök által nyújtott későbbi pénzügyi támogatásból áll;

10. „kedvezményezett”: olyan közjogi vagy magánjogi szervezet, illetve – kizárólag az EMVA-rendelet és az ETHA-rendelet értelmében – olyan természetes személy, amely vagy aki műveletek kezdeményezéséért vagy azok kezdeményezéséért és végrehajtásáért egyaránt felelős; az e cikk 13. pontjában meghatározott állami támogatási rendszerek összefüggésében a támogatásban részesülő szervezet; az e rendelet második részének IV. címe szerinti pénzügyi eszközök összefüggésében a pénzügyi eszközt vagy – adott esetben – az alapok alapját végrehajtó szervezet;

11. „pénzügyi eszközök”: e rendelet eltérő rendelkezése hiányában a költségvetési rendeletben meghatározott pénzügyi eszközök;

([1]) A Tanács ajánlása (2010. július 13.) az Unió gazdaságpolitikáira vonatkozó átfogó iránymutatásokról (HL L 191., 2010.7.23., 28. o.).

([2]) A Tanács 2010/707/EU határozata (2010. október 21.) a tagállamok foglalkoztatáspolitikáira vonatkozó iránymutatásokról (HL L 308., 2010.11.24., 46. o.).

12. „végső kedvezményezett”: jogi vagy természetes személy, amely vagy aki támogatást kap egy pénzügyi eszközből;

13. „állami támogatás”: az EUMSZ 107. cikke (1) bekezdésének hatálya alá eső támogatás, amely e rendelet értelmében magában foglalja az 1998/2006/EK bizottsági rendeletben ([1]), az 1535/2007/EK bizottsági rendeletben ([2]) és a 875/2007/EK bizottsági rendeletben ([3]) meghatározott csekély összegű (de minimis) támogatástis;

14. „befejezett művelet”: olyan művelet, amelyet fizikailag befejeztek vagy teljes körűen végrehajtottak, és amellyel kapcsolatban a kedvezményezettek minden kapcsolódó kifizetést teljesítettek, és a megfelelő közpénzből nyújtott hozzájárulást kifizették a kedvezményezettek részére;

15. „közkiadás”: közpénzekből nyújtott hozzájárulás műveletek finanszírozására, amelyek forrása nemzeti, regionális vagy helyi hatóságok költségvetéséből, az Unió ESB-alapokhoz kapcsolódó költségvetéséből, közjogi intézmények költségvetéséből vagy hatóságok és közjogi intézmények társulásainak költségvetéséből származik, és amely az ESZA-programok vagy -prioritások társfinanszírozási arányának megállapítása alkalmazásában kiterjedhet azokra a pénzügyi forrásokra, amelyekhez a munkaadók és a munkavállalók közösen hozzájárulnak;

16. „közjogi intézmény”: a 2004/18/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv ([4]) 1. cikkének (9) pontja értelmében a közjog hatálya alá tartozó bármely intézmény, és az 1082/2006/EK európai parlamenti és tanácsi rendelettel ([5]) összhangban létrehozott bármely európai területi együttműködési csoportosulás, függetlenül attól, hogy az európai területi együttműködési csoportosulást a vonatkozó nemzeti végrehajtási rendelkezések alapján közjogi vagy magánjogi intézménynek kell-e tekinteni;

17. „dokumentum”: papíralapú vagy elektronikus adathordozó, amely e rendelet tekintetében releváns információkat tartalmaz;

18. „közreműködő szervezet”: bármely közjogi vagy magánjogi szervezet, amely irányító vagy igazoló hatóság felelőssége alatt működik, vagy ilyen hatóság nevében hajt végre feladatokat a műveleteket végrehajtó kedvezményezettek vonatkozásában;

19. „közösségvezérelt helyi fejlesztési stratégia”: a helyi célkitűzések és szükségletek teljesítését szolgáló műveletek koherens csoportja, és amely hozzájárul az intelligens, fenntartható és inkluzív növekedésre vonatkozó uniós stratégia megvalósításához, és amelyet egy helyi akciócsoport dolgoz ki és hajt végre;

20. „partnerségi megállapodás”: a tagállam által a partnerek bevonásával a többszintű irányítási megközelítéssel összhangban készített dokumentum, amely a tagállamnak az ESB-alapok eredményes és hatékony felhasználására vonatkozó stratégiáját, prioritásait és intézkedéseit határozza meg az intelligens, fenntartható és inkluzív növekedésre vonatkozó uniós stratégia megvalósítása érdekében, és amelyet a Bizottság értékelés és az érintett tagállammal folytatott párbeszéd után jóváhagy;

21. „régiókategória”: a régiók a 90. cikk (2) bekezdésének megfelelő besorolása a „kevésbé fejlett régió”, az „átmeneti régió” vagy a „fejlettebb régió” kategóriába;

22. „kifizetési kérelem”: a tagállam által a Bizottsághoz benyújtott kifizetési kérelem vagy költségnyilatkozat;

23. „EBB”: az Európai Beruházási Bank, az Európai Beruházási Alap vagy az Európai Beruházási Bank bármely leányvállalata;

24. „a köz- és magánszféra közötti partnerségek” (PPP-k): a közintézmények és a magánszféra közötti együttműködés olyan formái, amelyek célja a kockázatmegosztás, a magánszféra szakértelmének összefogása vagy további tőkeforrások biztosítása révén javítani az infrastrukturális projektekbe vagy más, közszolgáltatást nyújtó művelettípusokba történő beruházások megvalósítását.

25. „PPP-művelet”: olyan művelet, amelyet köz-magán társulási struktúra keretében hajtanak végre vagy szándékoznak végrehajtani;

26. „escrow számla”: az irányító hatóság vagy egy közreműködő szervezetés a pénzügyi eszközt végrehajtó szervezet között létrejött írásbeli megállapodás, illetve PPP-művelet esetén az egyrészről a kedvezményezett közjogi szervezet, másrészről az irányító hatóság által jóváhagyott, a magánszférabeli partner vagy egy közreműködő szervezet között létrejött írásbeli megállapodás hatálya alá tartozó bankszámla, amelyet kifejezetten a elszámolhatósági időszak lejártát követően kifizetendő pénzeszközök kezelése céljából nyitnak, kizárólag az e rendelet 42. cikke (1) bekezdésének c) pontjában, 42. cikke (2) és (3) bekezdésében, valamint 64. cikkében előírt célokra, vagy olyan bankszámla, amely a pénzeszközökből történő kifizetésekre vonatkozóan ezzel egyenrangú garanciákat nyújtó feltételekkel jön létre;

([1]) A Bizottság 1998/2006/EK rendelete (2006. december 15.) a Szerződés 87. és 88. cikkének a csekély összegű (de minimis) támogatásokra való alkalmazásáról (HL L 379., 2006.12.28., 5. o.).

([2]) A Bizottság 1535/2007/EK rendelete (2007. december 20.) az EK-Szerződés 87. és 88. cikkének a mezőgazdasági termelőágazatban nyújtott csekély összegű (de minimis) támogatásokra való alkalmazásáról (HL L 337., 2007.12.21., 35. o.).

([3]) A Bizottság 875/2007/EK rendelete (2007. július 24.) az EK-Szerződés 87. és 88. cikkének a halászati ágazatban nyújtott csekély összegű (de minimis) támogatásokra való alkalmazásáról és az 1860/2004/EK rendelet módosításáról (HL L 193., 2007.7.25., 6. o.).

([4]) Az Európai Parlament és a Tanács 2004/18/EK irányelve (2004. március 31.) az építési beruházásra, az árubeszerzésre és a szolgáltatásnyújtásra irányuló közbeszerzési szerződések odaítélési eljárásainak összehangolásáról (HL L 134., 2004.4.30., 114. o.).

([5]) Az Európai Parlament és a Tanács 1082/2006/EK rendelete (2006. július 5.) az európai területi együttműködési csoportosulásról (HL L 210., 2006.7.31., 19. o.).

27. „alapok alapja”: olyan alap, amelyet azzal a céllal hoztak létre, hogy támogatást nyújtson a programból vagy programokból több pénzügyi eszköznek. Amennyiben a pénzügyi eszközök végrehajtására alapok alapján keresztül kerül sor, akkor az alapok alapját végrehajtó szervezet tekintendő az e cikk 10. pontjának értelmében az egyetlen kedvezményezettnek;

28. „kkv”: a 2003/361/EK bizottsági ajánlásban [1] meghatározott mikro-, kis- vagy középvállalkozás;

29. „számviteli év”: a harmadik és negyedik rész alkalmazásában a július 1. és június 30. közötti időszak, kivéve a programozási időszak első számviteli évét, amelynek tekintetében a kiadások elszámolhatóságának első napjától 2015. június 30-ig tartó időszak. Az utolsó számviteli év 2023. július 1-től 2024. június 30-ig tart;

30. „pénzügyi év”: a harmadik és negyedik rész alkalmazásában a január 1. és december 31. közötti időszak;

31. „makroregionális stratégia”: az Európai Tanács által jóváhagyott integrált keret, amelyet többek között az ESB-alapok is támogathatnak, és amelynek célja meghatározott, a tagállamokhoz és az ugyanabban a földrajzi térségben található harmadik országokhoz kapcsolódó földrajzi területek előtt álló közös kihívások kezelése, amely területek előnyükre hasznosíthatják a gazdasági, társadalmi és területi kohézió megvalósításához hozzájáruló megerősített együttműködést;

32. „tengeri medencéket érintő stratégia”: adott földrajzi területre vonatkozó, az uniós intézmények, a tagállamok, a tagállamok régiói és adott esetben a közös tengeri medencével rendelkező harmadik országok által kialakított strukturált együttműködési keret; a tengeri medencéket érintő stratégia figyelembe veszi a tengeri medence földrajzi, éghajlati, gazdasági és politikai sajátosságait.

33. „alkalmazandó előzetes feltételrendszer”: olyan konkrét és előzetesen pontosan meghatározott kritikus tényező, amely valamely beruházási prioritással vagy uniós prioritással kapcsolatban kitűzött egyedi célkitűzés eredményes és hatékony teljesítésének előfeltétele, az ilyen teljesítéssel közvetlen és tényleges kapcsolatban áll, és arra közvetlen hatást gyakorol;

34. „egyedi célkitűzés”: az az eredmény, amelynek eléréséhez valamely beruházási prioritás vagy uniós prioritás hozzájárul egy adott nemzeti vagy regionális összefüggésben, e prioritás keretében tett fellépések vagy intézkedések révén;

35. „az EUMSZ 121. cikke (2) bekezdésének megfelelően elfogadott releváns országspecifikus ajánlások” és „az EUMSZ 148. cikke (4) bekezdésének megfelelően elfogadott releváns tanácsi ajánlások”: olyan strukturális kihívásokhoz kapcsolódó ajánlások, amelyeket helyénvaló a közvetlenül az ESB-alapok hatálya alá tartozó többéves beruházások révén kezelni, az alapspecifikus szabályokban foglaltak szerint;

36. „szabálytalanság”: az uniós jog vagy az annakalkalmazásához kapcsolódó nemzeti jog valamely rendelkezésének egy, az ESB-alapok megvalósításában részt vevő gazdasági szereplő cselekedetéből vagy mulasztásából adódó bármilyen megsértése, ami az Unió költségvetését a költségvetésre rótt indokolatlan költség formájában sérti vagy sértheti;

37. „gazdasági szereplő”: az ESB-alapokból nyújtott támogatás felhasználásában részt vevő természetes vagy jogi személy vagy egyéb szervezet, a hatósági jogkörét gyakorló tagállam kivételével;

38. „rendszerszintű szabálytalanság”: bármely szabálytalanság, amely esetében fennáll az ismétlődés lehetősége, amely nagy valószínűséggel hasonló művelettípusok esetében következik be, és amelyet valamely irányítási és kontrollrendszer hatékony működésének súlyos hiányossága okoz, beleértve azt is, hogy nem történt meg az e rendelet és az alapspecifikus szabályok szerinti megfelelő eljárások kialakítása;

39. „irányítási és kontrollrendszer hatékony működésének súlyos hiányossága”: a negyedik rész szerinti alapok és az ETHA végrehajtásának alkalmazásában olyan hiányosságot jelent, amely jelentős javító intézkedéseket tesz szükségessé a rendszerben, amely az alapokat és az ETHA-t jelentős szabálytalanság kockázatának teszi ki, és amely megléte nem egyeztethető össze egy, az irányítási és kontrollrendszer működéséről adott fenntartás nélküli auditvéleménnyel.

3. cikk

A Bizottság határozatai határidejének kiszámítása

Amennyiben a 16. cikk (2) és (3) bekezdése, a 29. cikk (3) bekezdése, a 30. cikk (2) és (3) bekezdése, a 102. cikk (2) bekezdése, a 107. cikk (2) bekezdése vagy a 108. cikk (3) bekezdése alapján határidőt szabnak meg a Bizottság számára arra, hogy végrehajtási jogi aktus révén elfogadjon vagy módosítson egy határozatot, a határidő nem foglalja magában azt az időszakot, amely a Bizottsági észrevételeinek a tagállam részére történő megküldését követő napon kezdődik és azon a napon végződik, amelyen a tagállam válaszol az észrevételekre.

[1] A Bizottság 2003. május 6-i ajánlása a mikro-, kis- és középvállalkozások meghatározásáról (HL L 124., 2003.5.20., 36. o.).

MÁSODIK RÉSZ

AZ EURÓPAI STRUKTURÁLIS ÉS BERUHÁZÁSI ALAPOKRA VONATKOZÓ KÖZÖS RENDELKEZÉSEK

I. CÍM

AZ ESB-ALAPOKNAK NYÚJTOTT UNIÓS TÁMOGATÁS ELVEI

4. cikk

Általános elvek

(1) Az ESB-alapok a nemzeti, regionális és helyi támogatásokat kiegészítő többéves programokon keresztül, az intelligens, fenntartható és inkluzív növekedésre vonatkozó uniós stratégia, valamint a Szerződéseken alapuló célkitűzései – beleértve a gazdasági, társadalmi és területi kohézió – szerinti, alapspecifikus küldetések végrehajtása érdekében nyújtanak támogatást, figyelembe véve a vonatkozó Európa 2020 integrált iránymutatásokat és az EUMSZ 121. cikkének (2) bekezdésével összhangban elfogadott, releváns országspecifikus ajánlásokat, valamint az EUMSZ 148. cikkének (4) bekezdésével összhangban elfogadott, releváns tanácsi ajánlásokat, adott esetben pedig nemzeti szinten a nemzeti reformprogramot.

(2) A Bizottság és a tagállamok biztosítják – figyelembe véve minden egyes tagállam sajátos helyzetét –, hogy az ESB-alapokból származó támogatás összhangban legyen a releváns szakpolitikákkal, az 5., 7. és 8. cikkben említett horizontális elvekkel, valamint az Unió prioritásaival, és kiegészítse az Unió egyéb eszközeit.

(3) Az ESB-alapokból származó támogatást a Bizottság és a tagállamok közötti szoros, a szubszidiaritás elvének megfelelő együttműködés révén kell végrehajtani.

(4) A tagállamok – a megfelelő területi szinten, az intézményi, jogi és pénzügyi keretükkel összhangban – és az általuk erre a célra kijelölt szervezetek felelőssége a programok elkészítése és végrehajtása, valamint feladataik elvégzése, partnerségben az 5. cikkben említett releváns partnerekkel, e rendelettel és az alapspecifikus szabályokkal összhangban.

(5) Az ESB-alapok végrehajtására és felhasználására – különösen a programok előkészítéséhez és végrehajtásához szükséges pénzügyi és igazgatási források felhasználására – vonatkozó, a monitoringgal, jelentéstétellel, értékeléssel, irányítással és kontrollal kapcsolatos intézkedések tiszteletben tartják az arányosság elvét a nyújtott támogatás mértékének tekintetében, és figyelembe veszik a programok irányításában és kontrolljában közreműködő szervezetek adminisztratív terheinek csökkentésére irányuló általános célt.

(6) A saját felelősségi körüknek megfelelően a Bizottság és a tagállamok biztosítják az egyes ESB-alapok közötti, illetve az ESB-alapok és más vonatkozó uniós szakpolitikák, stratégiák és eszközök, többek között az Unió külső tevékenysége keretében végrehajtottak közötti koordinációt.

(7) Az Unió költségvetésének az ESB-alapok számára nyújtott részét a tagállamok és a Bizottság közötti megosztott irányítás keretében hajtják végre a költségvetési rendelet 59. cikkének megfelelően, az e rendelet 92. cikkének (6) bekezdésében említett, az Európai Hálózatfinanszírozási Eszközbe kifizetett Kohéziós Alapból nyújtott támogatás összegének, a Bizottság kezdeményezésére az ERFA-rendelet 8. cikke szerint végrehajtott innovatív tevékenységeknek, a Bizottság kezdeményezésére végrehajtott technikai segítségnyújtásnak és az ETHA-rendelet szerinti közvetlen irányításhoz nyújtott támogatásnak a kivételével.

(8) A Bizottság és a tagállamok a hatékony és eredményes pénzgazdálkodás elvét alkalmazzák a költségvetési rendelet 30. cikkének megfelelően.

(9) A Bizottság és a tagállamok biztosítják az ESB-alapok eredményességét az előkészítés és a végrehajtássorán, a monitoring, a a jelentéstétel és az értékelés vonatkozásában.

(10) A Bizottság és a tagállamok az ESB-alapokkal kapcsolatos szerepüket a kedvezményezettek adminisztratív terhei csökkentésének céljával látják el.

5. cikk

Partnerség és többszintű kormányzás

(1) A partnerségi megállapodás, illetve az egyes programok érdekében minden egyes tagállam – intézményi és jogi keretének megfelelően – partnerséget szervez az illetékes regionális és helyi hatóságokkal. A partnerségbe a következő partnereket is bevonják:

a) illetékes városi és egyéb hatóságok;

b) gazdasági és szociális partnerek; valamint

c) a civil társadalmat képviselő érintett szervezetek, beleértve a környezetvédelmi partnereket, a nem kormányzati szervezeteket, valamint a társadalmi befogadást, a nemek közötti egyenlőséget és a hátrányos megkülönböztetés tilalmát előmozdító szervezeteket.

(2) A többszintű kormányzáson alapuló megközelítésnek megfelelően a tagállamok bevonják az (1) bekezdésben említett partnereket a partnerségi megállapodások és az előrehaladási jelentések elkészítésébe a programok elkészítésének és végrehajtásának teljes folyamata során, többek között a programok monitoring-bizottságaiban való részvételen keresztül is a 48. cikknek megfelelően.

(3) A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy 149. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktust fogadjon el a partnerségre vonatkozó európai magatartási kódex (a továbbiakban: a magatartási kódex) elkészítése céljából annak

érdekében, hogy támogatást nyújtson és megkönnyítse a tagállamok számára a partnerség e cikk (1) és (2) bekezdésével összhangban történő megszervezését. A magatartási kódex meghatározza azt a keretet, amelyen belül a tagállamoknak – intézményi és jogi keretükkel, valamint nemzeti és regionális hatásköreikkel összhangban – törekednek a partnerség megvalósítására. A magatartási kódex – a szubszidiaritás és az arányosság elvének teljes mértékű tiszteletben tartása mellett – a következő elemeket állapítja meg:

a) azon átlátható eljárásokat érintő fő alapelvek, amelyeket az érintett partnerek azonosítása érdekében követni kell, ideértve adott esetben ezek ernyőszervezeteit is annak érdekében, hogy a tagállamok számára könnyebb legyen a legreprezentatívabb érintett partnerek – intézményi és jogi keretüknek megfelelő – kijelölése;

b) az (1) bekezdésben foglalt érintett partnerek különböző kategóriáinak a partnerségi megállapodás és a programok elkészítésébe történő bevonását, a partnerek bevonására vonatkozóan szolgáltatandó információkat, valamint a végrehajtás különböző szakaszaiban nyújtandó tájékoztatást érintő fő alapelvek és jó gyakorlatok;

c) a monitoring-bizottságok tagságra vonatkozó szabályainak és belső eljárásainak kidolgozását érintő jó gyakorlatok, amelyekről adott esetben a tagállamok vagy a programok monitoring-bizottságai döntenek, e rendelet releváns rendelkezéseinek, valamint az alapspecifikus szabályoknak megfelelően;

d) a fő célkitűzések és jó gyakorlatok azokban esetekben, amikor az irányító hatóság bevonja az érintett partnereket a pályázati felhívások elkészítésébe, és különösen a potenciális összeférhetetlenség elkerülésére szolgáló jó gyakorlatok olyan esetekben, amikor lehetséges, hogy az érintett partnerek egyben potenciális kedvezményezettek is, továbbá az érintett partnereknek az előrehaladási jelentések elkészítésébe történő bevonásával, valamint a programok monitoringjával és értékelésével összefüggésben, e rendelet releváns rendelkezéseinek és az alapspecifikus szabályoknak megfelelően;

e) az indikatív területek, témák és jó gyakorlatok arra vonatkozóan, hogy az illetékes tagállami hatóságok hogyan használják fel az ESB-alapokat az érintett partnerek intézményi kapacitásának erősítése érdekében – a technikai segítségnyújtást is ideértve – e rendelet releváns rendelkezéseinek és az alapspecifikus szabályoknak megfelelően;

f) a Bizottság szerepe a jó gyakorlatok terjesztésében;

g) azon fő alapelvek és jó gyakorlatok, amelyek alkalmasak arra, hogy megkönnyítsék a partnerség végrehajtásának és hozzáadott értékének tagállamok általi értékelését.

A magatartási kódex rendelkezései semmiképpen nem lehetnek ellentétesek e rendelet vonatkozó rendelkezéseivel vagy az alapspecifikus szabályokkal.

(4) A Bizottság2014. április 18-i egyidejűleg értesíti az Európai Parlamentet és a Tanácsot a partnerségről szóló európai magatartási kódexre vonatkozó, az e cikk (3) bekezdésében említett, felhatalmazáson alapuló jogi aktusról. Az említett felhatalmazáson alapuló jogi aktus nem határozhat meg olyan alkalmazási időpontot, amely megelőzi az elfogadásának napját.

(5) Az e cikkben vagy a (3) bekezdéssel összhangban elfogadott felhatalmazáson alapuló jogi aktusban a tagállamok tekintetében megállapított valamely kötelezettség megsértése nem minősül olyan szabálytalanságnak, amely a 85. cikk szerinti pénzügyi korrekcióhoz vezet.

(6) Mindegyik ESB-alap esetében a Bizottság legalább évente egy alkalommal konzultál a partnereket uniós szinten képviselő szervezetekkel az adott ESB-alapból származó támogatás végrehajtásáról, és az eredményekről beszámol az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak.

6. cikk

Az uniós és a nemzeti jognak való megfelelés

Az ESB-alapok által támogatott műveletek megfelelnek az alkalmazandó uniós jognak és az uniós jog alkalmazásához kapcsolódó nemzeti jognak (a továbbiakban: az alkalmazandó jog).

7. cikk

A nemek közötti egyenlőség és a hátrányos megkülönböztetés tilalmának előmozdítása

A tagállamok és a Bizottság biztosítják a férfiak és nők közötti egyenlőség és a nemek közötti esélyegyenlőség elve érvényesülésének figyelembevételét és elősegítését a programok elkészítése és végrehajtása során, többek között a monitoringjuk, a róluk szóló jelentéstétel és értékelésük tekintetében.

A tagállamok és a Bizottság megteszik a megfelelő lépéseket a programok elkészítése és végrehajtása során a nemen, faji vagy etnikai származáson, valláson vagy meggyőződésen, fogyatékosságon, koron vagy szexuális irányultságon alapuló bármilyen hátrányos megkülönböztetés megelőzése érdekében. A programok elkészítése és végrehajtása során különösen figyelembe veszik a fogyatékossággal élő személyek általi hozzáférhetőség biztosítását.

8. cikk

Fenntartható fejlődés

Az ESB-alapok célkitűzéseit a fenntartható fejlődés elvének megfelelően, valamint a környezet minőségének megóvása, védelme és állapotának javítása céljának az Unió általi előmozdítása révén kell megvalósítani, az EUMSZ 11. cikkében és 191. cikkének (1) bekezdésében megállapítottak szerint, figyelembe véve a szennyező fizet elvet.

A tagállamok és a Bizottság biztosítják, hogy a partnerségi megállapodások és a programok elkészítése és végrehajtása során előmozdítják a környezet védelmére vonatkozó követelményeket, a források hatékony felhasználását, az éghajlatváltozás mérséklését és az ahhoz történő alkalmazkodást, a biológiai sokféleséget, valamint a katasztrófákkal szembeni ellenálló képességet és a kockázat megelőzését és kezelését. A tagállamok a Bizottság által elfogadott – az egyes ESB-alapoktól függően – beavatkozási kategóriákon, kiemelt jelentőségű területeken vagy intézkedéseken alapuló módszertan segítségével tájékoztatást nyújtanak az éghajlatváltozással kapcsolatos célkitűzések támogatásáról. E módszertan keretében külön súlyozzák az ESB-alapokból nyújtott támogatásokat olyan mértékben, amely tükrözi az ilyen támogatásnak az éghajlatváltozás mérsékléséhez és az ahhoz történő alkalmazkodáshoz kapcsolódó célokhoz történő hozzájárulását. A meghatározott külön súlyozást annak alapján kell differenciálni, hogy a támogatás jelentősen vagy mérsékelten járul hozzá az éghajlatváltozással kapcsolatos célkitűzésekhez. Amennyiben a támogatás nem járul hozzá e célkitűzésekhez vagy a hozzájárulás jelentéktelen, 0 %-os súlyozást állapítanak meg. Az ERFA, az ESZA és a Kohéziós Alap esetében a súlyozás a Bizottság által elfogadott nómenklatúrában megállapított beavatkozási kategóriákhoz kapcsolódik. Az EMVA esetében a súlyozás az EMVA-rendeletben megállapított kiemelt területekhez kapcsolódik, és az ETHA az ETHA-rendeletben megállapított intézkedésekhez.

A Bizottság végrehajtási jogi aktusok révén minden egyes ESB-alap számára egységes feltételeket állapít meg a (2) bekezdésben említett módszertan alkalmazására vonatkozóan. Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat a 150. cikk (3) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

II. CÍM

STRATÉGIAI MEGKÖZELÍTÉS

I. FEJEZET

Az ESB-alapok és a közös stratégiai keret tematikus célkitűzései

9. cikk

Tematikus célkitűzések

Az intelligens, fenntartható és inkluzív növekedésre vonatkozó uniós stratégiához, illetve az egyes alapok Szerződéseken alapuló célkitűzéseihez, többek között a gazdasági, társadalmi és területi kohézióhoz történő hozzájárulás érdekében minden egyes ESB-alap a következő tematikus célkitűzéseket támogatja:

(1) a kutatás, a technológiai fejlesztés és az innováció erősítése;

(2) az IKT-hoz való hozzáférésnek, azok használatának és minőségének a javítása;

(3) a kkv-k, (az EMVA esetében) a mezőgazdasági, illetve (az ETHA esetében) a halászati és akvakultúra-ágazat versenyképességének a növelése;

(4) az alacsony szén-dioxid-kibocsátású gazdaság felé történő elmozdulás támogatása minden ágazatban;

(5) az éghajlatváltozáshoz való alkalmazkodás, a kockázatmegelőzés és -kezelés előmozdítása;

(6) a környezet megóvása és védelme és az erőforrás-felhasználás hatékonyságának előmozdítása;

(7) a fenntartható közlekedés előmozdítása és szűk keresztmetszetek megszüntetése a kulcsfontosságú hálózati infrastruktúrákban;

(8) a fenntartható és minőségi foglalkoztatás, valamint a munkavállalói mobilitás támogatása;

(9) a társadalmi befogadás előmozdítása és a szegénység, valamint a hátrányos megkülönböztetés elleni küzdelem;

(10) az oktatásba, és a képzésbe, többek között a szakképzésbe történő beruházás a készségek fejlesztése és az egész életen át tartó tanulás érdekében;

(11) a hatóságok és az érdekelt felek intézményi kapacitásának javítása és hatékony közigazgatáshoz történő hozzájárulás.

A tematikus célkitűzéseket az egyes ESB-alapokra vonatkozó specifikus prioritásokként és az alapspecifikus szabályokban kell meghatározni.

10. cikk

Közös stratégiai keret

(1) Az Unió harmonikus, kiegyensúlyozott és fenntartható fejlődésének előmozdítása érdekében közös stratégiai keret jön létre, amelyet az I. melléklet állapít meg. A közös stratégiai keret stratégiai vezérelveket állapít meg azért, hogy elősegítse a programozási folyamatot, továbbá az uniós beavatkozás ESB-alapok szerinti ágazati és területi, valamint a többi releváns uniós szakpolitikával és eszközzel való koordinációját az intelligens, fenntartható és inkluzív növekedésre vonatkozó uniós stratégia célértékeivel és célkitűzéseivel összhangban, figyelembe véve a különböző típusú területeket érintő főbb területi kihívásokat.

(2) A közös stratégiai keretben megállapított stratégiai vezérelvek kialakítására az egyes ESB-alapok céljával és az általuk nyújtott támogatás körével, valamint az egyes ESB-alapok működésére irányadó szabályokkal összhangban kerül sor, az e rendeletben és az alapspecifikus szabályokban meghatározottak szerint. A közös stratégiai keret nem ró további kötelezettségeket a tagállamokra a releváns ágazati uniós szakpolitikák keretében meghatározottakon túlmenően.

(3) A közös stratégiai keret – az arányosság és a szubszidiaritás elvének megfelelően, valamint figyelembe véve a nemzeti és regionális hatásköröket – a konkrét és megfelelő szakpolitikai és koordinációs intézkedések meghatározása érdekében elősegíti a partnerségi megállapodások és a programok elkészítését.

11. cikk

Tartalom

A közös stratégiai keret meghatározza:

a) azon mechanizmusokat, amelyek biztosítják, hogy az ESB-alapok hozzájáruljanak az intelligens, fenntartható és inkluzív növekedésre vonatkozó uniós stratégiához, és hogy az ESB-alapok programozása koherens legyen és összhangban álljon az EUMSZ 121. cikke (2) bekezdésének megfelelően elfogadott, releváns országspecifikus ajánlásokkal, valamint az EUMSZ 148. cikke (4) bekezdésének megfelelően elfogadott releváns tanácsi ajánlásokkal, adott esetben pedig nemzeti szinten a nemzeti reformprogramokkal;

b) az ESB-alapok integrált felhasználásának előmozdítására szolgáló intézkedéseket;

c) az ESB-alapok és más releváns uniós szakpolitikák és eszközök közötti koordinációra irányuló intézkedéseket, beleértve a külső együttműködési eszközöket is;

d) az ESB-alapok végrehajtására vonatkozó, az 5., 7. és 8. cikkben említett horizontális elveket és több területet érintő szakpolitikai célkitűzéseket;

e) a városi területeket, vidéki térségeket, tengerparti és halászati területeket érintő főbb területi kihívásoknak és a régiókat érintő demográfiai kihívásoknak, illetve az EUMSZ 174. cikkében említett, súlyos és tartós természeti vagy demográfiai hátrányokkal küzdő földrajzi térségek egyedi szükségleteinek, valamint az EUMSZ 349. cikke szerinti legkülső régiókat érintő sajátos kihívásoknak a kezelésére irányuló intézkedéseket;

f) az egyes ESB-alapok szerinti együttműködési tevékenységek kiemelt területeit, adott esetén figyelembe véve a makro-regionális és a tengeri medencéket érintő stratégiákat.

12. cikk

Felülvizsgálat

Az Unióban fennálló társadalmi és gazdasági helyzet jelentős változása, valamint az intelligens, fenntartható és inkluzív növekedésre vonatkozó uniós stratégia jelentős megváltoztatása esetén a Bizottság javaslatot nyújthat be a közös stratégiai keret felülvizsgálatára, vagy az Európai Parlament vagy a Tanács – az EUMSZ 225. vagy 241. cikkével összhangban eljárva – felkérheti a Bizottságot ilyen javaslat benyújtására.

A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 149. cikkel összhangban felhatalmazáson alapuló jogi aktust fogadjon el a közös stratégiai keret I. mellékletben foglalt 4. szakaszának és 7. szakaszának kiegészítése vagy módosítása céljából annak érdekében, hogy szükség esetén figyelembe vegye a 4. szakaszban említett uniós szakpolitikák és eszközök, illetve a 7. szakaszban említett együttműködési tevékenységek változásait, illetve az új uniós szakpolitikák, eszközök és együttműködési tevékenységek bevezetését.

13. cikk

Iránymutatás a kedvezményezettek számára

(1) A Bizottság iránymutatást dolgoz ki arra vonatkozóan, hogy hogyan lehet hatékonyan hozzáférni az ESB-alapokhoz és felhasználni azokat, valamint hogy hogyan lehet hasznosítani a releváns uniós szakpolitikák egyéb eszközeivel fennálló kiegészítő jelleget.

(2) Az iránymutatást legkésőbb 2014. június 30-ig kidolgozzák, és abban minden tematikus célkitűzés vonatkozásában áttekintést nyújtanak az uniós szinten rendelkezésre álló releváns eszközökről az információforrások részletes leírása mellett, a rendelkezésre álló finanszírozási eszközök egyes szakpolitikai területeken belüli, illetve több szakpolitikai területen átívelő összekapcsolására vonatkozó jó gyakorlatok példáiról, az egyes eszközök kezelésében közreműködő illetékes hatóságok és szervezetek leírásáról, valamint a potenciális kedvezményezettek számára a legmegfelelőbb finanszírozási források azonosítását elősegítő ellenőrző listáról.

(3) Az iránymutatást közzéteszik a Bizottság érintett főigazgatóságainak honlapján. A Bizottság és az irányító hatóságok az alapspecifikus szabályokkal összhangban és a Régiók Bizottságával együttműködve biztosítják az iránymutatásnak a potenciális kedvezményezettek számára történő terjesztését.

II. FEJEZET

Partnerségi megállapodás

14. cikk

A partnerségi megállapodás elkészítése

(1) Valamennyi tagállam elkészíti a 2014. január 1. és 2020. december 31. közötti időszakra szóló partnerségi megállapodást.

(2) A partnerségi megállapodást a tagállamok az 5. cikkben említett partnerekkel együttműködve készítik el. A partnerségi megállapodást a Bizottsággal folytatott párbeszéd útján készítik el. A tagállamok a nyilvánosság számára átlátható eljárások alapján és intézményi és jogi keretükkel összhangban készítik el a partnerségi megállapodást.

(3) A partnerségi megállapodás az ESB-alapokból az érintett tagállamnak nyújtott összes támogatást tartalmazza.

(4) 2014. április 22-i valamennyi tagállam benyújtja partnerségi megállapodását a Bizottságnak.

(5) Amennyiben az ESB-alapokra vonatkozó rendeletek közül egy vagy több nem lép hatályba vagy hatálybalépése nem várható 2014. február 22-i, a (4) bekezdésben említett, a tagállam által benyújtott partnerségi megállapodásnak nem kell tartalmaznia a 15. cikk (1) bekezdése a) pontjának ii., iii., iv. és v. alpontjában említett elemeket az alapra vonatkozó rendelet késedelmes vagy várhatóan késedelmes hatálybalépése által érintett ESB-alap vonatkozásában.

15. cikk

A partnerségi megállapodás tartalma

(1) A partnerségi megállapodás a következőket határozza meg:

a) az intelligens, fenntartható és inkluzív növekedésre vonatkozó uniós stratégiával, valamint az egyes alapok Szerződéseken alapuló célkitűzései szerinti küldetésekkel – köztük a gazdasági, társadalmi és területi kohézióval – való összhangot biztosító intézkedések, beleértve a következőket:

i. az egyenlőtlenségek, fejlesztési szükségletek és növekedési potenciálok elemzése a tematikus célkitűzések és a területi kihívások tükrében, figyelembe véve adott esetben a tagállam nemzeti reformprogramját, valamint az EUMSZ 121. cikke (2) bekezdésének megfelelően elfogadott releváns országspecifikus ajánlásokat és az EUMSZ 148. cikke (4) bekezdésével összhangban elfogadott releváns tanácsi ajánlásokat;

ii. a programok előzetes értékelésének vagy a partnerségi megállapodás előzetes értékelés során tett főbb megállapítások összefoglalása, amennyiben az utóbbi értékeléseket a tagállam saját kezdeményezésére hajtották végre;

iii. a kiválasztott tematikus célkitűzések, valamint minden egyes kiválasztott tematikus célkitűzés esetében az egyes ESB-alapok tekintetében várható főbb eredmények összefoglalása;

iv. az uniós támogatás indikatív elosztása nemzeti szinten mindegyik ESB-alapra vonatkozóan, tematikus célkitűzésekre lebontva, valamint az éghajlat-változási célkitűzésekre előirányzott támogatás indikatív teljes összege;

v. az ESB-alapok végrehajtására vonatkozó, az 5., a 7. és a 8. cikkben említett horizontális elvek és szakpolitikai célkitűzések alkalmazása;

vi. az ERFA-hoz, az ESZA-hoz és a Kohéziós Alaphoz tartozó programok – az európai területi együttműködési cél alá tartozók kivételével –, valamint az EMVA-hoz és az ETHA-hoz tartozó programok listája a vonatkozó indikatív pénzelosztások ESB-alaponkénti és évenkénti bontásával;

vii. tájékoztatás az eredményességi tartalékhoz kapcsolódó összegekről az ESB-alap, valamint adott esetben a régiókategóriák szerint lebontva, valamint tájékoztatás az eredményességi tartalék kiszámításához a 20. cikkel összhangban figyelembe nem vett összegekről;

b) az ESB-alapok eredményes végrehajtását biztosító intézkedések, beleértve a következőket:

i. azon intézkedések – a tagállamok intézményi keretével összhangban –, amelyek biztosítják az ESB-alapok közötti, illetve más uniós és nemzeti finanszírozási eszközökkel, valamint az EBB-vel való koordinációt;

ii. a harmadik részben meghatározott addicionalitásra vonatkozó szabályoknak való megfelelés előzetes vizsgálatához szükséges információk;

iii. összefoglaló a 19. cikknek és a XI. mellékletnek megfelelően az alkalmazandó előzetes feltételrendszer nemzeti szintű teljesítésére vonatkozó értékelésről, valamint az alkalmazandó előzetes feltételrendszer teljesítésének elmulasztása esetén a meghozandó intézkedésekről, a felelős szervezetekről és ezen intézkedések végrehajtásának ütemtervéről;

iv. az eredményességmérési keret következetes működésének biztosítására szolgáló módszertan és mechanizmusok a 21. cikkel összhangban;

v. annak értékelése, hogy szükség van-e a programok irányításában és kontrolljában közreműködő hatóságok – és adott esetben a kedvezményezettek – adminisztratív kapacitásának megerősítésére, továbbá szükség esetén az e célból megteendő intézkedések összefoglalása;

vi. a programok keretében tervezett intézkedések összefoglalása, beleértve a kedvezményezettek adminisztratív terheinek csökkentésére irányuló indikatív ütemtervet is;

c) az 5. cikkben említett partnerségi elvhez kapcsolódó intézkedések;

d) az 5. cikkben említett partnerek indikatív listája, valamint az 5. cikk szerinti bevonásuk érdekében hozott intézkedések és a partnerségi megállapodás és az 52. cikkben említett előrehaladási jelentés elkészítésében játszott szerepük összefoglalása;

(2) A partnerségi megállapodás a következőket is magában foglalja:

a) az ESB-alapok által támogatott területfejlesztéssel kapcsolatos integrált megközelítés, vagy a területfejlesztéssel kapcsolatos integrált megközelítések összefoglalása a programok tartalma alapján, a következők meghatározásával:

i. azon intézkedések, amelyek biztosítják az ESB-alapoknak az adott szubregionális térségek területfejlesztése érdekében történő felhasználására vonatkozó integrált megközelítést, különösen a 32., 33. és 36. cikkel összefüggő végrehajtási intézkedések, amelyeket olyan elvek egészítenek ki, amelyek alapján azonosíthatók azok a városi területek, ahol fenntartható városfejlesztést célzó integrált intézkedéseket kell végrehajtani;

ii. az ESB-alapok keretében folytatott együttműködés főbb kiemelt területei, adott esetben figyelembe véve a makroregionális és a tengeri medencéket érintő stratégiákat;

iii. ahol szükséges, integrált megközelítés a szegénység által leginkább sújtott földrajzi területek, illetve a hátrányos megkülönböztetés vagy társadalmi kirekesztés legnagyobb kockázatának kitett célcsoportok egyedi szükségleteinek kezelésére, különös tekintettel a marginalizálódott közösségekre, a fogyatékossággal élőkre, a tartósan munkanélküliekre, valamint azon fiatalokra, akik nem vesznek részt sem foglalkoztatásban, sem oktatásban vagy képzésben;

iv. ahol szükséges, olyan integrált megközelítés, amely foglalkozik azon térségek demográfiai kihívásaival, illetve azon földrajzi térségek egyedi szükségleteivel, amelyek súlyos és tartós természeti és demográfiai hátrányokkal küzdenek, az EUMSZ 174. cikkében említettek szerint.

b) az ESB-alapok hatékony végrehajtását biztosító intézkedések, beleértvea a meglévő elektronikus adatcsere-rendszerek értékelését, valamint azon tervezett intézkedések összefoglalását, amelyek fokozatosan lehetővé teszik, hogy a kedvezményezettek, valamint a programok irányításáért és kontrolljáért felelős hatóságok között folytatott minden információcsere elektronikus adatcsere formájában valósuljon meg.

16. cikk

A partnerségi megállapodás elfogadása és módosítása

(1) A Bizottság értékeli a partnerségi megállapodás összhangját e rendelettel, figyelembe véve – adott esetben – a tagállam nemzeti reformprogramját, továbbá az EUMSZ 121. cikke (2) bekezdésének megfelelően elfogadott, releváns országspecifikus ajánlásokat és az EUMSZ 148. cikke (4) bekezdésének megfelelően elfogadott releváns tanácsi ajánlásokat, valamint a programok előzetes értékelését is, és észrevételeket tesz a tagállam partnerségi megállapodásának tagállam általi benyújtását követő három hónapon belül. Az érintett tagállam megadja az összes további szükséges információt, és adott esetben felülvizsgálja a partnerségi megállapodást.

(2) A Bizottság a a partnerségi megállapodás tagállam általi benyújtásának időpontja után legkésőbb négy hónappal, végrehajtási jogi aktusok révén határozatot hoz a partnerségi megállapodás 15. cikk (1) bekezdésének hatálya alá eső elemeinek az elfogadásáról, valamint a 15. cikk (2) bekezdésének hatálya alá esők elfogadásáról – ha valamely tagállam olyan elem vonatkozásában alkalmazza a 96. cikk (8) bekezdésében szereplő rendelkezést, amelyet a 96. cikk (10) bekezdése értelmében a Bizottságnak határozatával kell jóváhagynia –, feltéve, hogy a Bizottság által tett észrevételeket megfelelően figyelembe vették. A partnerségi megállapodás 2014. január 1-je előtt nem lép hatályba.

(3) A Bizottság 2015. december 31-ig jelentést készít a partnerségi megállapodásokról és a programokról folytatott tárgyalások eredményéről, amely minden egyes tagállam tekintetében a főbb kérdések áttekintését is tartalmazza. A Bizottság ezt a jelentést egyidejűleg megküldi az Európai Parlamentnek, a Tanácsnak, az Európai Gazdasági és Szociális Bizottságnak, valamint a Régiók Bizottságának.

(4) Amennyiben egy tagállam a partnerségi megállapodásnak azon elemeit érintő módosítást javasol, amelyek a Bizottság (2) bekezdésben említett határozatának hatálya alá tartoznak, a Bizottság elvégzi az (1) bekezdés szerinti értékelést és adott esetben végrehajtási jogi aktusok révén a módosításra vonatkozó javaslat tagállam általi benyújtását követő három hónapon belül határozatot fogad el a módosítás jóváhagyásáról.

(5) Amennyiben egy tagállam a partnerségi megállapodás azon elemeit módosítja, amelyek nem tartoznak Bizottság (2) bekezdésben említett határozatának hatálya alá, a módosításra irányuló határozat meghozatalának időpontjától számított egy hónapon belül értesíti erről a Bizottságot.

17. cikk

A felülvizsgált partnerségi megállapodás elfogadása az alapra vonatkozó rendelet késedelmes hatálybalépése esetén

(1) Amennyiben a 14. cikk (5) bekezdése alkalmazandó, az alapra vonatkozó, késedelmesen hatályba lépett rendelet hatálybalépését követő két hónapon belül minden tagállam benyújt a Bizottságnak egy felülvizsgált partnerségi megállapodást, amely tartalmazza az érintett ESB-alapra vonatkozó, a partnerségi megállapodásból hiányzó elemeket.

(2) A Bizottság – a 16. cikk (1) bekezdésének megfelelően – értékeli a felülvizsgált partnerségi megállapodás e rendelettel való összhangját és végrehajtási jogi aktusok révén határozatot fogad el, amelyben – a 16. cikk (2) bekezdésének megfelelően – jóváhagyja a felülvizsgált partnerségi megállapodást.

III. FEJEZET

Tematikus koncentráció, előzetes feltételrendszer és eredményességi felülvizsgálat

18. cikk

Tematikus koncentráció

A tagállamok a támogatást az alapspecifikus szabályokkal összhangban az intelligens, fenntartható és inkluzív növekedésre vonatkozó uniós stratégiával kapcsolatban a legnagyobb hozzáadott értéket teremtő beavatkozásokra összpontosítják, a közös stratégiai kerettel összhangban figyelembe véve a különböző típusú területeket érintő főbb területi kihívásokat, adott esetben a tagállam nemzeti reformprogramjában azonosított kihívásokat, valamint az EUMSZ 121. cikke (2) bekezdése szerinti, releváns országspecifikus ajánlásokat és az EUMSZ 148. cikke (4) bekezdése alapján elfogadott releváns tanácsi ajánlásokat. Az alapspecifikus szabályok szerinti, a tematikus koncentrációra vonatkozó rendelkezések nem alkalmazandók a technikai segítségnyújtásra.

19. cikk

Előzetes feltételrendszer

(1) A tagállamok intézményi és jogi keretükkel összhangban, valamint a programok elkészítése – és adott esetben – a partnerségi megállapodás összefüggésében értékelik, hogy az adott alapra vonatkozó szabályokban meghatározott előzetes feltételrendszer és a XI. melléklet II. részében meghatározott általános előzetes feltételrendszer alkalmazandó-e a programjaik prioritásain belül elérni kívánt egyedi célkitűzésekre, és hogy a vonatkozó előzetes feltételek teljesülnek-e.

Az előzetes feltételrendszer csak olyan mértékben és csak akkor alkalmazandó, ha a 2. cikk 33. pontjában foglalt fogalommeghatározás a program prioritásai keretében kitűzött egyedi célkitűzés tekintetében teljesül. Az alkalmazandóság értékelése – a 2. cikkben megállapított fogalommeghatározás sérelme nélkül – a 4. cikk (5) bekezdésének megfelelően figyelembe veszi az arányosság elvét – adott esetben – a nyújtott támogatás szintjére figyelemmel. A teljesítés értékelése az alapspecifikus szabályokban és a XI. melléklet II. részében meghatározott kritériumokra korlátozódik.

(2) A partnerségi megállapodás meghatározza az alkalmazandó előzetes feltételek nemzeti szintű teljesítése értékelésének összefoglalását, és azon alkalmazandó előzetes feltételek tekintetében, amelyek – az (1) bekezdésben említett értékelés értelmében –a partnerségi megállapodás benyújtásának napján nem teljesülnek, a meghozandó intézkedéseket, a felelős szervezeteket és az intézkedések végrehajtásának ütemtervét. Minden program azonosítja, hogy az alapspecifikus szabályokban meghatározott előzetes feltételrendszer és a XI. melléklet II. részében meghatározott általános előzetes feltételrendszer közül melyik alkalmazandó a programra, és hogy – az (1) bekezdésben említett értékelés értelmében – mely feltételek teljesülnek a partnerségi megállapodás és a programok benyújtásának napján. Amennyiben az előzetes feltételrendszer nem teljesül a program tartalmazza a meghozandó intézkedések leírását, a felelős szervezeteket és az intézkedések végrehajtásának ütemtervét. A tagállamok legkésőbb 2016. december 31-ig teljesítik ezt az előzetes feltételrendszert, és annak teljesítéséről az 50. cikk (3) bekezdésének megfelelően legkésőbb az 50. cikk (4) bekezdésének megfelelően a 2017. évi éves végrehajtási jelentésben vagy az 52. cikk (2) bekezdése c) pontjának megfelelően a 2017. évi előrehaladási jelentésben beszámolnak.

(3) A Bizottság a programok és – adott esetben – a partnerségi megállapodás értékelésének keretében értékeli az előzetes feltételrendszer alkalmazandóságára és az alkalmazandó előzetes feltételrendszer teljesítésére vonatkozóan a tagállamok által szolgáltatott információk következetességét és megfelelőségét.

Az alkalmazandóság Bizottság általi ezen értékelése a 4. cikk (5) bekezdésének megfelelően figyelembe veszi az arányosság elvét tekintettel – adott esetben – a nyújtott támogatás szintjére. A feltételek teljesülésének Bizottság általi értékelése az alapspecifikus szabályokban és a XI. melléklet II. részében meghatározott kritériumokra korlátozódik, és tiszteletben tartja az egyedi és megfelelő szakpolitikai intézkedésekkel – beleértve a stratégiák tartalommal – kapcsolatos határozathozatalra vonatkozó nemzeti és regionális hatásköröket.

(4) Amennyiben a Bizottság és valamely tagállam között nézeteltérés áll fenn egy előzetes feltételrendszernek a program prioritásai keretében kitűzött konkrét célra való alkalmazandóságával vagy a feltételrendszer teljesítésével kapcsolatban, a Bizottság bizonyítja mind a 2. cikk 33. pontjában foglalt fogalommeghatározás szerinti alkalmazandóságot, mind a teljesítés elmaradását.

(5) A Bizottság egy adott program elfogadásakor dönthet úgy, hogy felfüggeszti az e program releváns prioritásának javára történő összes időközi kifizetést vagy azok egy részét a (2) bekezdésben említett ntézkedések kielégítő teljesítésétől függően, amennyiben ez szükséges ahhoz, hogy az érintett prioritás keretében kitűzött egyedi célkitűzések hatékony és eredményes elérése ne szenvedjen jelentős sérelmet. A partnerségi megállapodás és az adott programok benyújtásának időpontjában még nem teljesített, alkalmazandó előzetes feltételrendszer teljesítését célzó intézkedések a (2) bekezdésben meghatározott határidőig történő végrehajtásának az elmulasztása alapot ad arra, hogy a Bizottság felfüggessze az adott program érintett prioritásainak javára történő időközi kifizetéseket. A felfüggesztés hatályának mindkét esetben arányosnak kell lennie, figyelembe véve a meghozandó intézkedésekés a veszélyeztetett alapokat.

(6) Az (5) bekezdés nem alkalmazandó abban az esetben, ha a Bizottság és a tagállam megállapodik arról, hogy az előzetes feltételrendszer nem alkalmazandó, vagy arról, hogy valamely alkalmazandó előzetes feltételrendszer teljesült – amit a program és a partnerségi megállapodás jóváhagyása jelez –, vagy ha a Bizottság a (2) bekezdésben említett, vonatkozó jelentés benyújtását követő hatvan napon belül nem tesz észrevételeket.

(7) A Bizottság késedelem nélkül megszünteti az adott prioritás javára történő időközi kifizetések felfüggesztését, ha a tagállam megtette az érintett programra vonatkozó, a Bizottság felfüggesztésről szóló határozata meghozatalának időpontjában még nem teljesített előzetes feltételrendszer teljesítésével kapcsolatos intézkedéseket. A Bizottság késedelem megszünteti a felfüggesztést abban az esetben is, ha a programnak az érintett prioritással kapcsolatos módosítását követően az adott előzetes feltétel már nem alkalmazandó.

(8) Az (1)–(7) bekezdések nem vonatkoznak az európai területi együttműködési cél alá tartozó programokra.

20 cikk

Eredményességi tartalék

Az ERFA-nak, az ESZA-nak és a Kohéziós Alapnak az e rendelet 89. cikke (2) bekezdésének a) pontjában említett, a beruházás a növekedésbe és munkahelyteremtésbe célkitűzés keretében, valamint az EMVA-nak és az ETHA-val összhangban osztott irányítás keretében finanszírozott intézkedéseknek juttatott források 6 %-a eredményességi tartalékot képez, amelyet a partnerségi megállapodásban és programokban kell kialakítani, és az e rendelet 22. cikkének megfelelően kell elosztani a meghatározott prioritások között.

A következő forrásokat nem veszik figyelembe az eredményességi tartalék kiszámításához:

a) az ESZA-rendelet 15. iii. cikke szerinti operatív programban meghatározott ifjúsági foglalkoztatási kezdeményezés számára juttatott források;

b) technikai segítségnyújtás számára a Bizottság kezdeményezésére juttatott források;

c) az 1307/2013/EK rendelet 7. cikkének (2) bekezdésével és 14. cikkének (1) bekezdésével összhangban a KAP első pilléréből az EMVA számára átcsoportosított források;

d) a 2013., illetve a 2014. év tekintetében a 73/2009/EK tanácsi rendelet 10b., 136. és 136b. cikkével összhangban az EMVA-hoz történő átcsoportosítások;

(e) a Kohéziós Alapból az e rendelet 92. cikkének (6) bekezdésével összhangban az Európai Hálózatfinanszírozási Eszközhöz átcsoportosított források;

f) az e rendelet 92. cikkének (7) bekezdésével összhangban a leginkább rászoruló személyeket támogató európai segítségnyújtási alaphoz átcsoportosított források;

g) az e rendelet 92. cikkének (8) bekezdésével összhangban a fenntartható városfejlesztésre irányuló innovatív tevékenységekre juttatott források.

21. cikk

Eredményességi felülvizsgálat

(1) A Bizottság a tagállamokkal együttműködésben valamennyi tagállamban 2019-ben felülvizsgálja a programok teljesítését az adott programokban meghatározott eredményességmérési keretre tekintettel (a továbbiakban: az eredményességi felülvizsgálat). Az eredményességmérési keret létrehozásának módszerét a II. melléklet határozza meg.

(2) Az eredményességi felülvizsgálat során megvizsgálják a programok részcéljainak teljesítését a prioritások szintjén, a 2019-ben a tagállamok által benyújtott éves végrehajtási jelentésben bemutatott információk és értékelések alapján.

22. cikk

Az eredményességmérési keret alkalmazása

(1) Az eredményességi tartalék az egy programon belüli egyes prioritások számára nyújtott költségvetési juttatás 5 és 7 %-a közötti összeg, a technikai segítségnyújtásra irányuló prioritások kivételével, a 39. cikkel összhangban. Az ESB- alap és a régiókategória szerint juttatott eredményességi tartalék teljes összege 6 %. Az eredményességi tartaléknak megfelelő összegeket a prioritások és adott esetben az ESB- alap, valamint a régiókategóriák szerint lebontott programokban kell meghatározni.

(2) Az eredményességi felülvizsgálat alapján a Bizottság 2019-ben a vonatkozó éves végrehajtási jelentések kézhezvételétől számított két hónapon belül végrehajtási jogi aktusok révén határozatot hoz, hogy megállapítsa mindegyik ESB-alap és tagállam tekintetében, hogy mely programok és prioritások teljesítették a részcélokat, ezen információkat ESB-alap és régiókategória szerint megadva, amennyiben egy adott prioritás egynél több ESB-alapra vagy régiókategóriára terjed ki.

(3) Az eredményességi tartalékot kizárólag azon programok és prioritások számára lehet juttatni, amelyek teljesítették a rájuk vonatkozó részcélokat. Amennyiben egy prioritás teljesítette a rá vonatkozó részcélokat, a prioritás számára megállapított eredményességi tartalék összegét véglegesen kifizetettnek kell tekinteni a Bizottság (2) bekezdésben említett határozata alapján.

(4) Amennyiben egy prioritás nem teljesítette a rá vonatkozó részcélokat, a tagállam javasolja az eredményességi tartalék megfelelő összegének újbóli kiosztását a Bizottság (2) bekezdésben említett határozatában megállapított prioritások számára, illetve az eredményességi tartalék újbóli kiosztásából fakadóan a program egyéb módosításaira tesz javaslatot, legkésőbb három hónappal a (2) bekezdésben említett határozat elfogadását követően.

A Bizottság a 30. cikk (3) és (4) bekezdésével összhangban jóváhagyja az érintett programok módosítását. Amennyiben egy tagállam nem nyújtja be az 50. cikk (5) és (6) bekezdésével összhangban az információkat, akkor az érintett programokra vagy prioritásokra szánt eredményességi tartalék nem fordítható az érintett programokra vagy prioritásokra.

(5) Az eredményességi tartalék újbóli kiosztására vonatkozó tagállami javaslatnak összhangban kell állnia az e rendeletben és az alapspecifikus szabályokban meghatározott tematikus koncentráció követelményeivel és a juttatások minimális összegével. Ettől eltérve, amennyiben a tematikus koncentráció követelményéhez vagy a juttatások minimális összegéhez kapcsolódó egy vagy több prioritás nem teljesítette a rá vonatkozó részcélokat, a tagállam javasolhatja a tartalék olyan újbóli elkülönítését, amely nem áll összhangban a fent említett követelményekkel és a juttatások minimális összegével.

(6) Amennyiben az eredményességi felülvizsgálat azt mutatja, hogy súlyos mulasztás történt a tekintetben, hogy egy adott prioritás nem érte el a kizárólag pénzügyi és kimeneti mutatókhoz, valamint kulcsfontosságú végrehajtási lépésekhez kapcsolódó, a eredményességmérési keretbenmeghatározott részcélokat, és ennek okai olyan egyértelműen megállapítható végrehajtási hiányosságok, amelyekre a Bizottság az érintett tagállammal folytatott szoros konzultációt követően az 50. cikk (8) bekezdése szerint korábban már felhívta a figyelmet, de a tagállam nem végezte el a hiányosságok kezeléséhez szükséges korrekciós intézkedést, akkor a Bizottság leghamarabb az értesítéstől számított öt hónapon belül – az alapspecifikus szabályokban meghatározott eljárás szerint – felfüggesztheti a program prioritására szánt összes időközi kifizetést vagy annak egy részét.

A Bizottság haladéktalanul megszünteti az időközi kifizetések felfüggesztését, amint a tagállam meghozta a szükséges korrekciós intézkedéseket. Amennyiben a korrekciós intézkedés a pénzügyi támogatásnak a részcélokat teljesítő más programokhoz vagy prioritásokhoz történő átcsoportosítására irányul, a Bizottság végrehajtási jogi aktus révén jóváhagyja az érintett programok szükséges módosítását, a 30. cikk (2) bekezdésének megfelelően. A 30. cikk (2) bekezdésétől eltérően ilyen esetben a Bizottság a tagállami kérelem benyújtásának időpontjától számított legfeljebb két hónapon belül határoz a módosításról.

(7) Amennyiben a Bizottság a program záró végrehajtási jelentésének vizsgálata alapján az eredményességmérési keretben meghatározott, a kizárólag pénzügyi mutatókhoz, kimeneti mutatókhoz és a kulcsfontosságú végrehajtási lépésekhez kapcsolódó célértékek elérésével kapcsolatos súlyos hiányosságot állapít meg, és ennek oka olyan egyértelműen azonosítható végrehajtási hiányosság, amelyre a Bizottság az érintett tagállammal folytatott szoros konzultációt követően az 50. cikk (8) bekezdése szerint korábban már felhívta a figyelmet, de a tagállam nem végezte el a hiányosság kezeléséhez szükséges korrekciós intézkedést, akkor a Bizottság a 85. cikk ellenére az érintett prioritások vonatkozásában pénzügyi korrekciót alkalmazhat az alapspecifikus szabályoknak megfelelően.

A Bizottság a pénzügyi korrekciók alkalmazásakor – kellő tekintettel az arányosság elvére – figyelembe veszi a támogatás felhasználásának szintjét és a hiányossághoz hozzájáruló külső tényezőket.

Nem alkalmazandók pénzügyi korrekciók, amennyiben a célértékek teljesítésének elmulasztására társadalmi-gazdasági vagy környezeti tényezők hatása, valamely tagállam gazdasági vagy környezeti helyzetében bekövetkező jelentős változások, illetve az adott prioritások végrehajtását súlyos mértékben befolyásoló vis maior okán került sor.

A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 149. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktust fogadjon el az alkalmazandó pénzügyi korrekció szintjének megállapításához szükséges kritériumokra vonatkozó részteles szabályok meghatározása céljából.

A Bizottság részletes intézkedéseket meghatározó végrehajtási jogi aktusokat fogad el annak érdekében, hogy az egyes prioritások eredményességmérési kereten belüli részcéljainak és céljainak meghatározása, illetve a részcélok és célok elérésére vonatkozó értékelés tekintetében egységes megközelítést biztosítson. Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat a 150. cikk (3) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

IV. FEJEZET

A gondos gazdasági irányítással kapcsolatos intézkedések

23. cikk

Az ESB-alapok eredményességét és a gondos gazdasági irányítást összekapcsoló intézkedések

(1) A Bizottság kérheti egy tagállamtól partnerségi megállapodása és releváns programjai felülvizsgálatát és azokhoz módosítások javaslatát, amennyiben ez szükséges a vonatkozó tanácsi ajánlások végrehajtásának elősegítése vagy a pénzügyi támogatásban részesülő tagállamokban az ESB-alapok növekedésre és versenyképességre gyakorolt hatásának a maximalizálása érdekében.

A Bizottság ezt a felkérést a következő célokból teheti:

a) az EUMSZ 121. cikkének (2) bekezdésével összhangban elfogadott vonatkozó országspecifikus ajánlás vagy az EUMSZ 148. cikkének (4) bekezdésével összhangban elfogadott vonatkozó tanácsi ajánlás végrehajtásának támogatásához, amely címzettje az érintett tagállam;

b) a vonatkozó tanácsi ajánlások végrehajtásának támogatásához, amelyek címzettje az érintett tagállam, és amelyeket az 1176/2011/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet ([1]) 7. cikkének (2) bekezdése vagy 8. cikkének (2) bekezdése szerint fogadtak el, feltéve, hogy ezeket a módosításokat szükségesnek tartják a makrogazdasági egyensúlytalanságok kiigazításához; vagy

c) a rendelkezésre álló ESB-alapok növekedésre és versenyképességre gyakorolt hatásának maximalizálásához, amennyiben a tagállam teljesíti a következő feltételek valamelyikét:

i. a 407/2010/EU tanácsi rendelet ([2]) értelmében uniós pénzügyi támogatás áll rendelkezésére;

ii. a 332/2002/EK tanácsi rendelet ([3]) értelmében pénzügyi támogatás áll rendelkezésére;

iii. pénzügyi támogatás áll rendelkezésére, amely a 472/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet ([4]) szerinti makrogazdasági kiigazítási program indítását idézi elő, vagy amely az EUMSZ 136. cikkének (1) bekezdése szerinti tanácsi határozatot vált ki.

A második albekezdés b) pontjának alkalmazásában valamennyi említett feltétel teljesítettnek tekintendő, ha a tagállam részére 2013. december 21-i előtt vagy után ilyen támogatást nyújtottak és a támogatást továbbra is nyújtják.

([1]) Az Európai Parlament és a Tanács 1176/2011/EU rendelete (2011. november 16.) a makrogazdasági egyensúlyhiányok megelőzéséről és kiigazításáról (HL L 306., 2011.11.23., 25. o.)

([2]) A Tanács 407/2010/EU rendelete (2010. május 11.) európai pénzügyi stabilizációs mechanizmus létrehozásáról (HL L 118., 2010.5.12., 1. o.).

([3]) A Tanács 2002. február 18-i 332/2002/EK rendelete a tagállamok fizetési mérlegéhez középtávú pénzügyi támogatást nyújtó mechanizmus létrehozásáról (HL L 53., 2002.2.23., 1. o.).

([4]) Az Európai Parlament és a Tanács 472/2013/EU rendelete (2013. május 21.) a pénzügyi stabilitásuk tekintetében súlyos nehézségekkel küzdő vagy súlyos nehézségek által fenyegetett euroövezeti tagállamok gazdasági és költségvetési felügyeletének megerősítéséről (HL L 140., 2013.5.27., 1. o.).

(2) A Bizottság valamely tagállamhoz intézett, az (1) bekezdésben foglaltaknak megfelelő kérését indokolni kell, utalva az adott ajánlások végrehajtása támogatásának vagy adott esetben az ESB-alapok növekedésre és versenyképességre gyakorolt hatása maximalizálásának szükségességére, továbbá jelezni kell a Bizottság szerint érintett programokat vagy prioritásokat és a várható módosítások jellegét. Ilyen kérésre nem kerülhet sor sem 2015 előtt, illetve 2019 után, sem ugyanazon programra vonatkozóan két egymást követő évben.

(3) A tagállam az (1) bekezdésben említett kérésre annak beérkezésétől számított két hónapon belül válaszol, meghatározva, hogy a partnerségi megállapodásban és a programokban mely módosításokat tart szükségesnek, megadva a módosítások indokolását, azonosítva az érintett programokat és ismertetve a javasolt módosítások jellegét és várt hatását az ajánlások, valamint az ESB-alapok végrehajtására. Amennyiben szükséges, a Bizottság e válasz beérkezésétől számított egy hónapon belül észrevételeket tesz.

(4) A tagállam javaslatot nyújt be a partnerségi megállapodás és a vonatkozó programok módosítására a (3) bekezdésben említett válasz benyújtásától számított két hónapon belül.

(5) Amennyiben a Bizottság nem nyújtott be észrevételeket, vagy amennyiben elégedett, mivel a benyújtott észrevételeket kellően figyelembe vették, a Bizottság határozatot fogad el, amelyben jóváhagyja a partnerségi szerződésre és az érintett programokra vonatkozó módosításokat indokolatlan késedelem nélkül, de legkésőbb három hónappal azt követően, hogy a tagállam a (3) bekezdéssel összhangban benyújtotta az említett módosításokat.

(6) Amennyiben a tagállam nem hoz hatékony intézkedéseket az (1) bekezdésnek megfelelően benyújtott kérésnek a (3) és a (4) bekezdésben meghatározott határidőkre történő teljesítése érdekében, akkor a Bizottság – a (3) bekezdésben említett észrevételeinek megtétele vagy a tagállam (4) bekezdés szerinti javaslatainak benyújtása után számított három hónapon belül – javasolhatja a Tanácsnak, hogy teljes egészében vagy részben függessze fel az érintett programok vagy prioritások részére nyújtott kifizetéseket. A Bizottságnak javaslatában meg kell indokolnia azon következtetését, amely szerint a tagállam nem tett hatékony lépéseket. Javaslatának kidolgozásakor a Bizottság figyelembe veszi az összes vonatkozó információt, valamint kellően tekintetbe veszi a (15) bekezdésnek megfelelő strukturált párbeszédből keletkező elemeket és az e párbeszéden keresztül kifejezésre juttatott véleményeket.

A Tanács a javaslatról végrehajtási jogi aktusban hoz határozatot. E végrehajtó határozat csak azon kifizetési kérelmekre alkalmazandó, amelyeket az említett végrehajtási aktus elfogadásának időpontja után nyújtanak be.

(7) A kifizetések (5) bekezdésben foglaltaknak megfelelő felfüggesztésének hatálya és szintje arányos és hatékony, valamint tiszteletben tartja a tagállamok egyenlő bánásmódhoz való jogát, különös tekintettel a felfüggesztésnek az érintett tagállam gazdaságára gyakorolt hatására. A felfüggesztendő programokat az (1) és a (2) bekezdésben említett kérelemben szereplő szükségletek alapján kell meghatározni.

A kifizetések felfüggesztése nem haladhatja meg az egyes érintett programok kifizetéseinek 50 %-át. A határozat rendelkezhet a kifizetések felfüggesztésének akár 100 %-ra történő emeléséről, ha a tagállam a kifizetések (6) bekezdésben említett felfüggesztéséről szóló határozatot követő három hónapon belül az (1) bekezdés szerinti kérés teljesítése érdekében nem tesz hatékony lépéseket.

(8) Amennyiben a tagállam a Bizottság kérésének megfelelően javaslatokat tett a partnerségi megállapodás és a vonatkozó programok módosítására, a Tanács a Bizottság javaslata alapján dönt a kifizetések felfüggesztéséről.

(9) A Bizottság az alábbi esetekben javasolja a Tanácsnak, hogy teljes egészében vagy részben függessze fel a valamely tagállam programjaira vonatkozó kötelezettségvállalásokat vagy kifizetések nyújtását:

a) az EUMSZ 126. cikkének (8) bekezdésével vagy 126. cikkének (11) bekezdésével összhangban a Tanács úgy dönt, hogy a tagállam nem tett hatékony lépéseket a túlzott deficitjének kiigazítására;

b) a Tanács 1176/2011/EU rendelet 8. cikkének (3) bekezdésével összhangban azzal az indokkal, hogy a tagállam nem nyújtott be megfelelő korrekciós intézkedési tervet, egymást követően két ajánlást fogad el az egyensúlyhiány esetén követendő ugyanazon eljárás során.

c) a Tanács az 1176/2011/EU rendelet 10. cikkének (4) bekezdésével összhangban az egyensúlyhiány esetén követendő ugyanazon eljárás során egymást követően két olyan határozatot fogad el, amely megállapítja, hogy a tagállam nem teljesíti kötelezettségét, mivel nem hozta meg a javasolt korrekciós intézkedést;

d) a Bizottság megállapítja, hogy a tagállam nem tette meg a 407/2010/EU rendeletben vagy a 332/2002/EK rendeletben említett kiigazítási program végrehajtásához szükséges intézkedéseket, és ennek következtében úgy határoz, hogy nem engedélyezi az adott tagállam számára megítélt pénzügyi támogatás kifizetését;

e) a Tanács úgy határoz, hogy a tagállam nem teljesíti a 472/2013/EU rendelet 7. cikkében említett makrogazdasági kiigazítási programot, illetve az EUMSZ 136. cikkének (1) bekezdésével összhangban elfogadott tanácsi határozatban kért intézkedéseket.

Javaslatának kidolgozásakor a Bizottság tiszteletben tartja a (7) bekezdés rendelkezéseit, és figyelembe veszi az összes vonatkozó információt, valamint kellően tekintetbe veszi a (15) bekezdésnek megfelelő strukturált párbeszédből keletkező elemeket és az e párbeszéd során kifejezésre juttatott véleményeket.

Elsőbbséget kell biztosítani a kötelezettségvállalási előirányzatok felfüggesztése tekintetében: a kifizetési előirányzatokat csak akkor helyénvaló felfüggeszteni, ha azonnali intézkedésre van szükség, valamint a szabályok jelentős be nem tartása esetén. A kifizetések felfüggesztése azon kifizetési kérelmekre alkalmazandó, amelyeket az érintett programok esetében a felfüggesztésről szóló határozat időpontja után nyújtanak be.

(10) A (9) bekezdésben említett, a kötelezettségvállalások felfüggesztésével kapcsolatos bizottsági javaslatot a Tanács által elfogadottnak kell tekinteni, kivéve, ha a Tanács a Bizottság javaslatának benyújtását követő egy hónapon belül egy végrehajtási jogi aktus révén úgy dönt, hogy minősített többséggel elutasítja a javaslatot. A kötelezettségvállalások felfüggesztése az érintett tagállam esetében az ESB-alapokkal kapcsolatos kötelezettségvállalásokra a felfüggesztésről szóló határozatot követő év január 1-jétől kezdődően alkalmazandó.

A Tanács egy végrehajtási jogi aktus révén a Bizottság kötelezettségvállalások felfüggesztésével kapcsolatos, (9) bekezdésben említett javaslatára határozatot fogad el.

(11) A kötelezettségvállalások vagy kifizetések a (10) bekezdés szerint történő felfüggesztése hatályának és szintjének arányosnak kell lennie, tiszteletben kell tartania a tagállamok egyenlő bánásmódhoz való jogát, és figyelembe kell vennie az érintett tagállam gazdasági és társadalmi helyzetét, különösen a munkanélküliek uniós átlaghoz viszonyított arányát az érintett tagállamban és a felfüggesztés hatását az érintett tagállam gazdaságára. Külön tényezőként kell figyelembe venni a felfüggesztés hatását a kedvezőtlen gazdasági és társadalmi feltételeket kezelő kritikus fontosságú programokra.

A felfüggesztések hatályát és szintjét meghatározó részletes rendelkezéseket a III. melléklet tartalmazza.

A kötelezettségvállalások felfüggesztésére a következő plafonértékek közül az alacsonyabb vonatkozik:

a) a (9) bekezdés első albekezdése a) pontjának megfelelően túlzott hiány esetén követendő eljárás nem teljesítésének első előfordulása esetén az ESB-alapokkal kapcsolatos, a következő pénzügyi évre vonatkozó kötelezettségvállalások legfeljebb 50 %-a, továbbá a (9) bekezdés első albekezdése b) pontjának megfelelően túlzott egyensúlyhiány esetén követendő eljárás keretében a korrekciós intézkedési terv nem teljesítésének első előfordulása, illetve a (9) bekezdés első albekezdése c) pontjának megfelelően túlzott egyensúlyhiány esetén követendő eljárás szerinti ajánlott korrekciós intézkedés nem teljesítésének esetén az ESB-alapokkal kapcsolatos, a következő pénzügyi évre vonatkozó kötelezettségvállalások legfeljebb 25 %-a.

   A felfüggesztés szintje a túlzott hiány esetén követendő eljárás esetében fokozatosan eléri az ESB-alapokkal kapcsolatos, a következő pénzügyi évre vonatkozó kötelezettségvállalások 100 %-át, és a túlzott egyensúlyhiány esetén követendő eljárás esetén az ESB-alapokkal kapcsolatos, a következő pénzügyi évre vonatkozó kötelezettségvállalások legfeljebb 50 %-át a nem teljesítés súlyosságának megfelelően.

b) a nominális GDP legfeljebb 0,5 %-a alkalmazandó a túlzott hiány esetén követendő eljárás (9) bekezdés első albekezdésének a) pontjában foglaltak szerinti nem teljesítésének első előfordulása esetén, valamint a nominális GDP legfeljebb 0,25 %-a alkalmazandó a túlzott egyensúlyhiány esetén követendő eljárás keretében a korrekciós intézkedési terv (9) bekezdés c) pontjában foglaltak szerinti nem teljesítésének, illetve a túlzott egyensúlyhiány esetén követendő eljárás keretében a javasolt korrekciós intézkedés (9) bekezdés első albekezdése c) pontjában foglaltak szerinti nem teljesítésének első elfordulásakor.

   Ha a korrekciós intézkedést a (9) bekezdés első albekezdésének a), b) és c) pontja szerint továbbra sem teljesítik, e GDP-hez viszonyított felső értéket fokozatosan növelni kell:

   — legfeljebb a nominális GDP 1 %-áig, ha a túlzott hiány esetén követendő eljárást a (9) bekezdés első albekezdésének a) pontjával összhangban tartósan nem teljesítik; valamint

   — legfeljebb a nominális GDP 0,5 %-áig, ha a túlzott egyensúlyhiány esetén követendő eljárást a (9) bekezdés első albekezdésének b) vagy c) pontja szerint tartósan nem teljesítik, a nem teljesítés súlyosságának megfelelően;

c) az ESB-alapokkal kapcsolatos, a következő pénzügyi évre vonatkozó kötelezettségvállalások legfeljebb 50 %-a vagy a nominális GDP legfeljebb 0,5 %-a a (9) bekezdés d) és e) pontjában foglaltak szerinti nem teljesítés első előfordulásakor.

   A felfüggesztés mértékének meghatározásakor, illetve annak eldöntésékor, hogy a kötelezettségvállalásokat vagy a kifizetéseket függesszék-e fel, figyelembe kell venni, hogy a programciklus melyik szakaszánál tart, különös tekintettel a támogatás felhasználására fennmaradó időre azt követően, hogy újra elosztják a felfüggesztett kötelezettségvállalásokat.

(12) A 78–80. cikkben foglalt, a kötelezettségvállalások visszavonására vonatkozó szabályok sérelme nélkül a Bizottság az alábbi esetekben késedelem nélkül megszünteti a kifizetések és kötelezettségvállalások felfüggesztését:

a) a túlzott hiány esetén követendő eljárást az 1467/97/EK tanácsi rendelet [1] 9. cikkével összhangban felfüggesztik, vagy a Tanács az EUMSZ 126. cikk (12) bekezdésével összhangban úgy határozott, hogy hatályon kívül helyezi a túlzott hiány meglétéről szóló határozatot;

[1] A Tanács 1467/97/EK rendelete (1997. július 7.) a túlzott hiány esetén követendő eljárás végrehajtásának felgyorsításáról és pontosításáról (HL L 209., 1997.8.2., 6. o.)

b) a Tanács támogatta az 1176/2011/EU rendelet 8. cikkének (2) bekezdésével összhangban az érintett tagállam által benyújtott korrekciós intézkedési tervet, vagy az említett rendelet 10. cikkének (5) bekezdésével összhangban felfüggesztik a túlzott egyensúlyhiány esetén követendő eljárást, vagy a Tanács az említett rendelet 11. cikkével összhangban lezárta a túlzott egyensúlyhiány esetén követendő eljárást;

c) a Bizottság megállapítja, hogy az érintett tagállam meghozta a megfelelő intézkedéseket a 472/2013/EU rendelet 7. cikkében említett kiigazítási program végrehajtása érdekében, illetve az EUMSZ 136. cikkének (1) bekezdésével összhangban elfogadott tanácsi határozatban kért intézkedéseket.

A kötelezettségvállalások felfüggesztésének megszüntetésekor a Bizottság határozatot hoz a felfüggesztett kötelezettségvállalások újraelosztásáról az 1311/2013/EU, Euratom tanácsi rendelet 8. cikkével összhangban.

A Tanács – a Bizottság javaslatára – határozatot hoz a kifizetések felfüggesztésének megszüntetéséről, amennyiben teljesülnek az első albekezdés a), b) és –c) pontjában foglalt alkalmazandó feltételek.

(13) Az (6) és a (9)–(12) bekezdések nem alkalmazandók az Egyesült Királyságra, amennyiben a kötelezettségvállalások és kifizetések felfüggesztése az (1) bekezdés második albekezdésének a), b) pontjaiban és c) pontja iii. alpontjában vagy a (9) bekezdés első albekezdésének a), b) vagy d) pontjaiban tárgyalt ügyekre vonatkozik.

(14) E cikk nem vonatkozik az európai területi együttműködési cél alá tartozó programokra.

(15) A Bizottság folyamatosan tájékoztatja az Európai Parlamentet e cikk végrehajtásáról. Különösen akkor, amikor a (6) bekezdés vagy a (9) bekezdés első albekezdésének a)–e) pontjában meghatározott feltételek egyike teljesül egy tagállam esetében, a Bizottság haladéktalanul értesíti az Európai Parlamentet és részletesen tájékoztatja azokról az ESB-alapokról és programokról, amelyek kötelezettségvállalásai és kifizetései felfüggesztésre kerülhetnek.

Az Európai Parlament felkérheti a Bizottságot strukturális párbeszéd folytatására e cikk alkalmazásáról, különös tekintettel az első albekezdésben említett információk megküldésére.

A Bizottság a kötelezettségvállalások és kifizetések felfüggesztésére vagy a felfüggesztés megszüntetésére vonatkozó javaslatot annak elfogadása után haladéktalanul megküldi az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak. Az Európai Parlament felkérheti a Bizottságot a javaslat megindokolására.

(16) 2017-ben a Bizottság felülvizsgálja e cikk alkalmazását. E célból a Bizottság jelentést készít, amelyet – adott esetben jogalkotási javaslattal együtt – megküld az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak.

(17) Az Unióban fennálló társadalmi és gazdasági helyzet jelentős változása esetén a Bizottság javaslatot nyújthat be e cikk alkalmazásának felülvizsgálatára, illetve az Európai Parlament vagy a Tanács – az EUMSZ 225. vagy 241. cikkével összhangban eljárva – felkérheti a Bizottságot ilyen javaslat előterjesztésére.

24. cikk

Kifizetések emelése az átmeneti költségvetési nehézségekkel küzdő tagállam esetében

(1) A tagállam kérésére az időközi kifizetést meg lehet emelni az egyes ERFA-, ESZA- és Kohéziós Alap prioritásokra vagy az egyes EMVA- és ETHA-intézkedésekre alkalmazandó társfinanszírozási arányhoz képest tíz százalékponttal. Amennyiben 2013. december 21-i követően egy tagállam megfelel a következő feltételek egyikének, a megemelt arány – amely nem lépheti túl a 100 %-ot – az adott tagállam 2016. június 30-ig tartó időszakra benyújtott kifizetési kérelmeire vonatkozik:

a) amennyiben az érintett tagállam kölcsönt kap az Uniótól a 407/2010/EU tanácsi rendelet értelmében;

b) amennyiben az érintett tagállam azzal a feltétellel kap középtávú pénzügyi támogatást kap a 332/2002/EK rendelet értelmében, hogy végrehajtotta a makrogazdasági kiigazítási programot;

c) amennyiben pénzügyi támogatás áll az adott tagállam rendelkezésére feltéve, hogy végrehajtotta a 472/2013/EU rendeletben meghatározott makrogazdasági kiigazítási programot;

Ez a bekezdés nem vonatkozik az ETE-rendelet hatálya alá tartozó programokra.

(2) A 1. bekezdésben foglaltaktól eltérve az időközi kifizetések és a végsőegyenleg-kifizetések révén nyújtott uniós támogatás nem haladhatja meg a közpénzekből nyújtott támogatás összegét, vagy az ESB-alapokból nyújtott támogatás egyes ERFA-, ESZA- és Koháziós Alapbeli-prioritásonkénti vagy egyes EMVA- és ETHA-intézkedésenkénti azon maximális összegét, amelyet a Bizottság a program jóváhagyásakor határozatban jóváhagyott.

(3) A Bizottság megvizsgálja az (1) és (2) bekezdések alkalmazását és értékeléseiről jelentést, illetve, amennyiben szükséges, jogalkotási javaslatot nyújt be az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak 2016. június 30-ig.

25. cikk

Átmeneti költségvetési nehézségekkel küzdő tagállamok számára nyújtott technikai segítségnyújtás igazgatása

(1) Átmeneti költségvetési nehézségekkel küzdő, a 24. cikk (1) bekezdésében megállapított feltételeknek megfelelő tagállam kérésére az 59. cikkben előírt és az alapspecifikus szabályokkal összhangban programozott források egy része a Bizottsággal egyetértésben és a Bizottság kezdeményezésére az 58. cikk (1) bekezdése harmadik albekezdésének k) pontjával összhangban átcsoportosítható technikai segítségnyújtás céljából az érintett tagállammal kapcsolatos intézkedések közvetlen vagy közvetett igazgatás révén történő végrehajtására.

(2) Ezek az (1) bekezdésben említett források kiegészítik a Bizottság kezdeményezésére a technikai segítségnyújtásra vonatkozóan az alapspecifikus szabályokban meghatározott felső határokkal összhangban megállapított összegeket. Amennyiben az alapspecifikus szabályokban felső határt állapítanak meg a tagállam kezdeményezésére nyújtott technikai támogatás vonatkozásában, az átcsoportosítandó összeget figyelembe kell venni az említett felső határnak való megfelelés kiszámolásakor.

(3) A tagállam a (2) bekezdésben említett átcsoportosítást arra a naptári évre vonatkozóan kéri, amelyben megfelel a 24. cikk (1) bekezdésében megállapított feltételeknek, azon év január 31-ig, amelyben az átcsoportosítást végre kell hajtani. A kérelemhez egy azon program vagy programok módosítására irányuló javaslatot kell fűzni, amelyből vagy amelyekből az átcsoportosítás végrehajtásra kerül. A 30. cikk (2) bekezdése értelmében ennek megfelelő módosításokat kell végrehajtani a partnerségi megállapodásban is, amelynek meg kell állapítania az évente a Bizottsághoz átcsoportosított teljes összeget.

Amennyiben a tagállam 2014. január 1-jén megfelel a 24. cikk (1) bekezdésében megállapított feltételeknek, az arra az évre vonatkozó kérelmet a partnerségi megállapodás benyújtásával egy időben megküldheti, amely partnerségi megállapodásnak meg kell állapítania a Bizottság kezdeményezésére végrehajtandó technikai segítségnyújtás céljára átcsoportosítandó összeget.

III. CÍM

PROGRAMOZÁS

I. FEJEZET

Az ESB-alapokra vonatkozó általános rendelkezések

26. cikk

A programok elkészítése

(1) Az ESB-alapokat programok révén kell végrehajtani, a partnerségi megállapodásnak megfelelően. Valamennyi program a 2014. január 1. és 2020. december 31. közötti időszakra vonatkozik.

(2) A programokat a tagállamok vagy az általuk kijelölt hatóság állítja össze az 5. cikkben említett partnerekkel együttműködésben. A tagállamok a nyilvánosság számára átlátható eljárások alapján dolgozzák ki a programokat, intézményi és jogi keretüknek megfelelően.

(3) A tagállamok és a Bizottság együttműködnek annak érdekében, hogy eredményes koordinációt biztosítsanak az ESB-alapokhoz kapcsolódó programok elkészítésében és végrehajtásában, ideértve – adott esetben –a kapcsolódó, több alapból finanszírozott programokat is, az arányosság elvének figyelembevétele mellett.

(4) A tagállamok a programokat a partnerségi megállapodás benyújtását követően három hónapon belül benyújtják a Bizottságnak. Az európai területi együttműködés alá tartozó programokat 2014. szeptember 22-i kell benyújtani. Minden programhoz csatolják az 55. cikkben meghatározott előzetes értékelést.

(5) Amennyiben az ESB-alapokra vonatkozó rendeletek közül egy vagy több 2014. február 22-i és 2014. június 22-i között lép hatályba, az alapra vonatkozó rendelet késedelmes hatálybalépése által érintett ESB-alap keretében támogatott programot vagy programokat a 17. cikk (1) bekezdésében említett felülvizsgált partnerségi megállapodás benyújtását követő három hónapon belül be kell nyújtani.

(6) Amennyiben az ESB-alapokra vonatkozó rendeletek közül egy vagy több 2014. június 22-i követően lép hatályba, az alapra vonatkozó rendelet késedelmes hatálybalépése által érintett ESB-alap keretében támogatott programot vagy programokat az alapra vonatkozó, késedelmesen hatályba lépett rendelet hatálybalépését követő három hónapon belül be kell nyújtani.

27. cikk

A programok tartalma

(1) Minden program stratégiát határoz meg az intelligens, fenntartható és inkluzív növekedésre vonatkozó uniós stratégiához való hozzájárulásáról, amely összhangban van e rendelettel, az alapspecifikus szabályokkal és a partnerségi megállapodás tartalmával.

Minden program az ESB-alapok eredményes, hatékony és összehangolt végrehajtását biztosító intézkedéseket, valamint a kedvezményezettekre háruló adminisztratív terhek csökkentését célzó intézkedéseket tartalmaz.

(2) Minden program prioritásokat határoz meg, amelyek tartalmazzák az egyedi célkitűzéseket, az ESB-alapokból kapott támogatás pénzügyi előirányzatait és a megfelelő nemzeti társfinanszírozást, többek között az eredményességi tartalékhoz kapcsolódó összegeket, amely – az alapspecifikus szabályoknak megfelelően – lehet állami vagy magánjellegű.

(3) Amennyiben a tagállamok és régiók makroregionális stratégiákban vagy tengeri medencéket érintő stratégiákban vesznek részt, a vonatkozó program – a programterület tagállam által azonosított szükségleteinek megfelelően – meghatározza a tervezett beavatkozások ilyen stratégiákhoz való hozzájárulását.

(4) Minden prioritás az alapspecifikus szabályoknak megfelelően minőségi vagy mennyiségi szempontból kifejezett mutatókat és kapcsolódó célértékeket határoz meg a program

végrehajtásában a célkitűzések megvalósításához képest elért előrehaladás értékelésére, ami a monitoring, az értékelés és az eredményesség felülvizsgálatának alapját képezi. Ezek a mutatók a következőket tartalmazzák:

a) a kihelyezett összegekre vonatkozó pénzügyi mutatók;

b) a támogatott műveletekre vonatkozó kimeneti mutatók;

c) az érintett prioritáshoz kapcsolódó eredménymutatók.

Mindegyik ESB-alap esetében az adott alapra vonatkozó szabályok közös mutatókat határoznak meg, valamint rendelkezéseket állapíthatnak meg a programspecifikus mutatók vonatkozásában.

(5) A kizárólag a technikai segítségnyújtásra vonatkozó programok kivételével mindegyik program tartalmazza – az alapspecifikus szabályokkal összhangban – az intézkedések leírását az 5., 7. és 8. cikkben meghatározott elvek figyelembe vétele érdekében.

(6) Mindegyik program – kivéve azokat, amelyek egy konkrét program keretében technikai segítségnyújtást vállalnak – a 8. cikkben említett módszertan alapján meghatározza az éghajlatváltozással kapcsolatos célkitűzésekre felhasználandó támogatás indikatív összegét.

(7) A tagállamok az alapspecifikus szabályok szerint állítják össze a programot.

28 cikk

Az EBB által végrehajtott, tőketartalék felszabadítását biztosító, felső határ nélküli garanciákkal és értékpapírosítással kapcsolatos közös eszközökkel foglalkozó programok tartalmára vonatkozó konkrét rendelkezések

(1) A 27. cikktől eltérően a 39. cikk (4) bekezdése első albekezdésének b) pontjában említett célzott programok közé a következők tartoznak:

a) a 27. cikk (1) bekezdésében, valamint ugyanezen cikk (2), (3) és (4) bekezdésében meghatározott elemek az 5. cikkben rögzített alapelvek vonatkozásában;

b) az e rendelet 125., 126. és 127. cikkében és az EMVA-rendelet 65. cikke (2) bekezdésében meghatározott – az érintett alap szempontjából lényeges – szervezetek azonosítása;

c) minden egyes, a 19. cikkel és a XI. melléklettel összhangban megállapított, a programra vonatkozó előzetes feltételrendszer esetében annak értékelése, hogy az előzetes feltételrendszer teljesült-e a partnerségi megállapodás és a program benyújtásának időpontjában, illetve az előzetes feltételrendszer teljesülésének hiányában az illetékes szervezetek és az előzetes feltételrendszer teljesítését célzó intézkedések leírása, illetve azok ütemterve a partnerségi megállapodásban benyújtott összefoglalóval összhangban.

(2) Az 55. cikktől eltérve az ilyen programok előzetes értékelésének a 39. cikk (4) bekezdése első albekezdésének a) pontjában meghatározott előzetes értékelés minősül.

(3) Az e rendelet 39. cikke (4) bekezdése első albekezdésének b) pontjában meghatározott programokra nem vonatkozik a 6. cikk (2) bekezdése és az EMVA-rendelet 65. cikkének (5) és (5a) bekezdése. Az e cikk (1) bekezdésében említett elemeken felül csak az EMVA-rendelet 9. cikke (1) bekezdése c) pontjának ia.alpontjában, 9. cikke (1) bekezdésének e) pontjában, 9. cikke (1) bekezdésének i) pontjában, 9. cikke (1) bekezdésének j) pontjában és 9. cikke (1) bekezdése n) pontjának i–iii. alpontjában meghatározott rendelkezések vonatkoznak az EMVA programjaira.

29. cikk

A programok elfogadására vonatkozó eljárás

(1) A Bizottság értékeli a programok összhangját e rendelettel és az alapspecifikus szabályokkal, a kiválasztott tematikus célkitűzésekhez és az egyes ESB-alapokra vonatkozó uniós prioritásokhoz való tényleges hozzájárulásuk eredményességét, továbbá az összhangját a partnerségi megállapodással is, figyelembe véve az EUMSZ 121. cikke (2) bekezdésének megfelelően elfogadott releváns országspecifikus ajánlásokat és az EUMSZ 148. cikke (4) bekezdésének megfelelően elfogadott releváns tanácsi ajánlásokat, valamint az előzetes értékelést is. Az értékelés különösen a program stratégiájának megfelelőségét, a programhoz rendelt célkitűzéseket, mutatókat, célértékeket és a költségvetési források elosztását vizsgálja.

(2) Az (1) bekezdéstől eltérően a Bizottságnak nem kell értékelnie az ESZA-rendelet 15. cikke második albekezdése a) pontja iii. alpontjában említett ifjúsági foglalkoztatási kezdeményezésre irányuló célzott programoknak és az e rendelet 39. cikke (4) bekezdése első albekezdésének b) pontjában említett célzott operatív programoknak a partnerségi megállapodással való összhangját, ha a tagállam még nem nyújtotta be partnerségi megállapodását a célzott programja benyújtásának időpontjában.

(3) A Bizottság a program benyújtását követő három hónapon belül megteszi észrevételeit. A tagállam megadja a Bizottság számára az összes további szükséges információt és adott esetben felülvizsgálja a javasolt programot.

(4) Az alapspecifikus szabályokkal összhangban a Bizottság az egyes programok jóváhagyásáról szóló határozatot legkésőbb az érintett tagállam általi benyújtását követő hat hónapon belül elfogadja, feltéve, hogy a Bizottság által esetlegesen tett észrevételeket kellőképpen figyelembe vették. Az elfogadás napja azonban nem lehet 2014. január 1. vagy a Bizottság partnerségi megállapodás jóváhagyásáról szóló határozata elfogadásának napja előtt.

Az első albekezdésben említett követelménytől eltérve az európai területi együttműködési cél alá tartozó programokat a Bizottság a partnerségi megállapodás jóváhagyásáról szóló határozat elfogadása előtt is jóváhagyhatja, valamint az ESZA-rendelet 18. cikke második bekezdése a) pontja iii. alpontjában említett ifjúsági foglalkoztatási kezdeményezésre irányuló célzott operatív programokat és az e rendelet 39. cikke (4) bekezdése első albekezdésének b) pontjában említett célzott operatív programokat a Bizottság a partnerségi megállapodás benyújtása előtt is jóváhagyhatja.

30. cikk

Programok módosítása

(1) A tagállam által benyújtott, program-módosítási kérelmeket megfelelően indokolni kell, és e kérelmek különösen tartalmazzák a program módosításainak várható hatását az intelligens, fenntartható és inkluzív növekedésre vonatkozó uniós stratégiának és a programban meghatározott egyedi célkitűzéseknek az elérésére, figyelembe véve e rendeletet és az alapspecifikus szabályokat, az 5., 7. és 8. cikkben említett horizontális elveket, valamint a partnerségi megállapodást. A kérelmekhez csatolni kell a felülvizsgált programot.

(2) A Bizottság értékeli az (1) bekezdés szerint megadott információkat, figyelembe véve a tagállam által benyújtott indokolást. A Bizottság a felülvizsgált program benyújtását követő egy hónapon belül észrevételeket tehet, és a tagállam megadja a Bizottság számára az összes szükséges további információt. Az alapspecifikus szabályokkal összhangban a Bizottság a tagállam általi benyújtás után a lehető leggyorsabban, de legkésőbb három hónapon belül jóváhagyja a program-módosítási kérelmeket, feltéve, hogy a Bizottság által tett észrevételeket megfelelően figyelembe vették.

Amennyiben egy program módosítása a partnerségi megállapodásban a 15. cikk (1) bekezdése a) pontja iii., iv. és vii. alpontja szerint megadott információt érinti, a program módosításának a Bizottság általi jóváhagyása egyben a partnerségi megállapodásban foglalt információ ebből eredő felülvizsgálatának a jóváhagyását is jelenti.

(3) Az (2) bekezdéstől eltérve, amennyiben a módosítási kérelem a Bizottsághoz kerül benyújtásra az eredményességi tartalék az eredményességi felülvizsgálatot követő újbóli kiosztása érdekében, a Bizottság csak abban az esetben tesz észrevételeket, ha úgy véli, hogy a javasolt kiosztás nem felel meg az alkalmazandó szabályoknak, nem áll összhangban a tagállam vagy régió fejlesztési szükségleteivel, vagy jelentős a kockázata annak, hogy a javaslatban szereplő célkitűzések és célértékek nem elérhetők. A Bizottság a program-módosítási kérelmet a lehető leggyorsabban, és a kérelem tagállam általi benyújtása után legkésőbb két hónapon belül jóváhagyja, feltéve, hogy a Bizottság által tett észrevételeket megfelelően figyelembe vették. A program módosításának a Bizottság általi jóváhagyása egyben a partnerségi megállapodásban foglalt információ ebből eredő felülvizsgálatának a jóváhagyását is jelenti.

(4) A (2) bekezdéstől eltérően az ETHA-rendeletben meghatározhatók az operatív programok módosítására irányuló külön eljárások.

31. cikk

Az EBB részvétele

(1) Az EBB a tagállamok kérésére részt vehet a partnerségi megállapodás elkészítésében, valamint a műveletek, különösen a nagyprojektek, a pénzügyi eszközök és a PPP-k előkészítésével kapcsolatos tevékenységekben.

(2) A Bizottság a partnerségi megállapodás vagy a programok elfogadása előtt konzultálhat az EBB-vel.

(3) A Bizottság felkérheti az EBB-t, hogy vizsgálja meg a nagyprojektek technikai minőségét, gazdasági és pénzügyi fenntarthatóságát, valamint megvalósíthatóságát, és nyújtson segítséget a végrehajtandó vagy kialakítandó pénzügyi eszközök tekintetében.

(4) A Bizottság e rendelet rendelkezéseinek végrehajtása során vissza nem térítendő támogatást nyújthat az EBB-nek, illetve szolgáltatási szerződéseket köthet az EBB-vel a több éven át végrehajtott kezdeményezésekre vonatkozóan. Az e vissza nem térítendő támogatások és szolgáltatási szerződések tekintetében az uniós költségvetésből való hozzájárulásokra vonatkozó kötelezettségvállalást évente kell megtenni.

II. FEJEZET

Közösségvezérelt helyi fejlesztés

32. cikk

Közösségvezérelt helyi fejlesztés

(1) A közösségvezérelt helyi fejlesztés az EMVA-ból részesül támogatásban, amelyet LEADER helyi fejlesztésként jelölnek ki, és amely emellett az ERFA-ból, az ESZA-ból vagy az ETHA-ból is támogatható. E fejezet alkalmazásában ezen alapok megnevezése a továbbiakban: az érintett ESB-alapok.

(2) A közösségvezérelt helyi fejlesztés:

a) konkrét szubregionális területekre összpontosít;

b) irányítása a helyi társadalmi-gazdasági érdekek köz- és magánszférabeli képviselőiből álló helyi akciócsoportok révén történik, amelyekben a döntéshozatali szinten sem a nemzeti szabályokkal összhangban meghatározott hatóságok, sem egyetlen más érdekcsoport nem rendelkezik a szavazati jogok 49 %-ot meghaladó hányadával;

c) integrált és ágazatközi, területi alapú helyi fejlesztési stratégiák révén valósul meg;

d) célja a helyi szükségletek és lehetőségek figyelembevételével kialakított, és kiterjed a helyi környezet innovatív jellemzőire, a hálózatépítésre és adott esetben az együttműködésre.

(3) Az érintett ESB-alapokból a közösségvezérelt helyi fejlesztésre szánt támogatásnak az érintett ESB-alapok között egységesnek és összehangoltnak kell lennie. Ezt többek között a közösségvezérelt helyi fejlesztési stratégiák és helyi akciócsoportok összehangolt kapacitásfejlesztése, kiválasztása, jóváhagyása és finanszírozása révén kell biztosítani.

(4) Amennyiben a közösségvezérelt helyi fejlesztési stratégiáknak a 33. cikk (3) bekezdése szerint létrehozott döntés-előkészítő bizottsága úgy dönt, hogy a kiválasztott, közösségvezérelt helyi fejlesztési stratégia végrehajtásához több alapból szükséges támogatás, a tagállami szabályokkal és eljárásokkal összhangban kijelölhet egy vezető alapot, amelyből a közösségvezérelt helyi fejlesztési stratégiának a 35. cikk (1) bekezdésének d) és e) pontjában meghatározott valamennyi működési és szervezéssel kapcsolatos költsége támogatandó.

(5) Az érintett ESB-alapokból támogatott, közösségvezérelt helyi fejlesztést a vonatkozó program vagy programok egy vagy több prioritásának keretében valósítják meg, az érintett ESB-alapokra vonatkozó szabályoknak megfelelően.

33. cikk

Közösségvezérelt helyi fejlesztési stratégiák

(1) Egy közösségvezérelt helyi fejlesztési stratégia legalább a következő elemeket tartalmazza:

a) a stratégia által lefedett terület és lakosság meghatározása;

b) a terület fejlesztési szükségleteinek és lehetőségeinek elemzése, beleértve az erősségek, gyengeségek, lehetőségek és veszélyek elemzését;

c) a stratégia és célkitűzései leírása, a stratégia integrált és innovatív jellemzőinek leírása és a célkitűzések hierarchiája, beleértve a kimenetek vagy eredmények mérhető célértékeit. Az eredmények tekintetében mennyiségi és minőségi célértékek egyaránt meghatározhatók. A stratégia összhangban van valamennyi részt vevő ESB-alap releváns programjaival;

d) a stratégia kidolgozásába történő közösségi bevonás folyamatának leírása;

e) egy cselekvési terv, amely bemutatja, hogyan történik a célkitűzések alapján az intézkedések meghatározása;

f) a stratégia irányítási és monitoring-intézkedéseinek leírása, amely bemutatja, hogyan képes a helyi akciócsoport végrehajtani a stratégiát, valamint az értékelésre vonatkozó konkrét intézkedések leírása;

g) a stratégia pénzügyi terve, beleértve az egyes érintett ESB-alapokból tervezett forráselosztást.

(2) A tagállamok meghatározzák a közösségvezérelt helyi fejlesztési stratégiák kiválasztási kritériumait.

(3) A közösségvezérelt helyi fejlesztési stratégiákat a felelős irányító hatóság vagy hatóságok által erre a célra felállított bizottság választja ki és a felelős irányító hatóság vagy hatóságok hagyják jóvá.

(4) A közösségvezérelt helyi fejlesztési stratégiák kiválasztásának első fordulóját a partnerségi megállapodás jóváhagyásától számított két éven belül le kell zárni. A tagállamok ezen időpontot követően is – de legkésőbb 2017. december 31-ig – kiválaszthatnak további, közösségvezérelt helyi fejlesztési stratégiákat.

(5) A közösségvezérelt helyi fejlesztési stratégia jóváhagyásáról szóló határozatban meghatározzák az egyes érintett ESB-alapokból származó forráselosztást. A határozat megállapítja továbbá a program vagy programok keretében a helyi fejlesztési stratégiával összefüggésben végzett irányítási és kontrollfeladatokat.

(6) Az (1) bekezdés a) pontjában említett terület lakossága legalább 10 000 fő és legfeljebb 150 000 fő. Azonban megfelelően indokolt esetekben, valamely tagállam javaslata alapján a Bizottság határozatában az adott tagállam vonatkozásában elfogadhatja vagy módosíthatja e lakossági határértékeket a 15. cikk (2) és (3) bekezdésének megfelelően a partnerségi megállapodás jóváhagyására vagy módosítására vonatkozóan, annak érdekében, hogy figyelembe vegye a ritkán vagy sűrűn lakott területeket, illetve biztosítsa a közösségvezérelt helyi fejlesztési stratégiák által lefedett térségek területi egységét.

34. cikk

Helyi akciócsoportok

(1) Helyi akciócsoportok dolgozzák ki és hajtják végre a közösségvezérelt helyi fejlesztési stratégiákat.

A tagállamok határozzák meg a helyi akciócsoportok szerepét és a vonatkozó programok végrehajtásáért felelős hatóságokat a közösségvezérelt helyi fejlesztési stratégiát érintő valamennyi végrehajtási feladatot illetően.

(2) A felelős irányító hatóság vagy hatóságok biztosítják, hogy a helyi akciócsoportok vagy kiválasztanak a csoporton belül egy partnert, aki az igazgatási és pénzügyi kérdésekben a vezető partner lesz, vagy pedig egy közös jogi szervezetet létrehozva összeállnak.

(3) A helyi akciócsoportok feladatai a következőket tartalmazzák:

a) a helyi szereplők fejlesztési és végrehajtási kapacitásainak kiépítése, beleértve projektirányítási képességeik fejlesztését is;

b) hátrányos megkülönböztetéstől mentes és átlátható kiválasztási eljárás és objektív kritériumok kidolgozása a műveletek kiválasztásához, amelyek elkerülik az összeférhetetlenséget, biztosítják, hogy a kiválasztási döntések során a szavazatok legalább 50 %-át állami hatóságnak nem minősülő partnerek adják, és engedélyezik az írásos kiválasztási eljárás alkalmazását;

c) a műveletek kiválasztása során összhang biztosítása a közösségvezérelt helyi fejlesztési stratégiával, e műveleteknek az adott stratégiai célkitűzések és célértékek eléréséhez való hozzájárulásuk szerinti rangsorolása révén;

d) pályázati felhívások vagy folyamatban lévő projektbenyújtási eljárás előkészítése és közzététele, beleértve a kiválasztási kritériumok meghatározását;

e) támogatási kérelmek befogadása és értékelése;

f) műveletek kiválasztása és a támogatás összegének rögzítése, továbbá – adott esetben – a jóváhagyás előtt a javaslatok benyújtása a felelős hatósághoz a támogathatóság végső ellenőrzése céljából;

g) a közösségvezérelt helyi fejlesztési stratégia és a támogatott műveletek végrehajtásának monitoringja, és az adott stratégiához kapcsolódó egyedi értékelési tevékenységek végrehajtása.

(4) A (3) bekezdés b) pontjának sérelme nélkül a helyi akciócsoport lehet kedvezményezett, és a közösségvezérelt helyi fejlesztési stratégiával összhangban műveleteket hajthat végre.

(5) A helyi akciócsoportoknak a 35. cikk (1) bekezdésének c) pontjában említett együttműködési tevékenységei esetében az e cikk (3) bekezdésének f) pontjában megállapított feladatokat a felelős irányító hatóság végezheti.

35. cikk

A közösségvezérelt helyi fejlesztés ESB-alapokból történő támogatása

(1) A közösségvezérelt helyi fejlesztésre szánt, az érintett ESB-alapokból történő támogatás kiterjed:

a) az előkészítő támogatás költségeire, amely magában foglalja a közösségvezérelt helyi fejlesztési stratégia elkészítését és végrehajtását szolgáló kapacitásfejlesztést, képzést és hálózatépítést.

Ezek a költségek kiterjedhetnek a következő egy vagy több elemre:

i. képzési tevékenységek a helyi érdekeltek számára;

ii. az érintett területre vonatkozó tanulmányok;

iii. a közösségvezérelt helyi fejlesztési stratégia kidolgozásával összefüggő költségek, ideértve a konzultációs költségeket, valamint az érdekelt felekkel a stratégia elkészítése céljából folytatott konzultációhoz kapcsolódó intézkedések költségeit;

iv. igazgatási költségek (operatív és személyi jellegű költségek) olyan szervezet esetében, amely az előkészületi szakaszban előkészítő támogatási kérelmet nyújt be;

v. kisebb kísérleti projektek részére nyújtott támogatás.

Ilyen előkészítő támogatás odaítélhető függetlenül attól, hogy a támogatásban részesülő helyi akciócsoport által kidolgozott közösségvezérelt helyi fejlesztési stratégiát a 33. cikk (3) bekezdése alapján létrehozott kiválasztási bizottság kiválasztja-e finanszírozásra.

b) a közösségvezérelt helyi fejlesztési stratégia szerinti műveletek végrehajtására;

c) a helyi akciócsoport együttműködési tevékenységeinek előkészítésére és végrehajtására;

d) a közösségvezérelt helyi fejlesztési stratégia végrehajtásának irányításához kapcsolódó működési költségekre, amelyekbe beletartoznak az operatív költségek, a személyi jellegű költségek, a képzési költségek, a PR-költségek, a pénzügyi költségek, valamint a stratégiának a 34. cikk (3) bekezdése g) pontjában említett monitoringjához és értékeléséhez kapcsolódó költségek;

e) a közösségvezérelt helyi fejlesztési stratégia szervezésére az érdekeltek közötti információcsere megkönnyítése, a stratégia előmozdítása, valamint a potenciális kedvezményezettek támogatása érdekében a műveletek kidolgozása és a pályázatok előkészítése céljából.

(2) A működési költségekhez és a szervezéshez nyújtott, az (1) bekezdés d) és e) pontja szerinti támogatás nem haladhatja meg a közösségvezérelt helyi fejlesztési stratégia teljes közkiadásainak 25 %-át.

III. CÍM

Területfejlesztés

36. cikk

Integrált területi beruházás

(1) Amennyiben az ESZA-rendelet 12. cikkének (1) bekezdésében említett városfejlesztési stratégia vagy más területi stratégia vagy megállapodás egy vagy több operatív program több prioritási tengelyéhez tartozó, az ESZA-ból, az ERFA-ból vagy a Kohéziós Alapból származó beruházások bevonásával integrált megközelítést igényel, a tevékenységet integrált területi beruházásként (ITB) lehet végrehajtani.

Az integrált területi beruházás keretében végrehajtott tevékenységeket az EMVA-ból vagy az ETHA-ból nyújtott pénzügyi támogatással lehet kiegészíteni.

(2) Amennyiben egy integrált területi beruházás az ESZA-ból, az ERFA-ból vagy a Kohéziós Alapból nyújtott támogatásban részesül, a releváns operatív program vagy programok ismertetik az ITB-eszköz igénybevételével kapcsolatos megközelítést, valamint az alapspecifikus szabályoknak megfelelően az egyes prioritási tengelyekből juttatott indikatív forráselosztást.

Amennyiben egy integrált területi beruházás az EMVA-ból vagy az ETHA-ból nyújtott pénzügyi támogatással egészül ki, az érintett programban vagy programokban meg kell határozni az alapspecifikus szabályoknak megfelelően az indikatív forráselosztást és a lefedett intézkedéseket.

(3) A tagállam vagy az irányító hatóságok az ITB-nek az alapok saját szabályainak megfelelő irányítására és végrehajtására kijelölhet egy vagy több közreműködő szervezetet, beleértve a helyi hatóságokat, regionális fejlesztési szervezeteteket vagy civil szervezeteket.

(4) A tagállamok vagy a megfelelő irányító hatóságok biztosítják, hogy az operatív program vagy programok monitoringrendszere kijelöli az ITB-hez hozzájáruló prioritási tengely vagy uniós prioritás műveleteit és kimeneteit.

IV. CÍM

PÉNZÜGYI ESZKÖZÖK

37. cikk

Pénzügyi eszközök

(1) Az ESB-alapokból támogatás nyújtható egy vagy több program pénzügyi eszközei számára, beleértve az alapok alapja keretében történő támogatást, a valamely prioritás keretében meghatározott egydi célkitűzések eléréséhez való hozzájárulás érdekében.

A pénzügyi eszközök olyan beruházások támogatása céljából kerülnek végrehajtásra, amelyek pénzügyi szempontból várhatóan életképesek, ugyanakkor nem vonzanak elegendő mennyiségű finanszírozást a piaci forrásokból. E cím alkalmazásakor az irányító hatóságok, az alapok alapjait végreható szervezetek és a pénzügyi eszközöket végrehajtó szervezetek betartják az alkalmazandó jogot, különös tekintettel az állami támogatásokra és a közbeszerzésekre vonatkozó rendelkezésekre.

(2) A pénzügyi eszközök támogatásának előzetes értékelésen alapul, amely igazolt bizonyítékokkal szolgál a piaci hiányosságok vagy a nem optimális beruházási helyzetek fennállásáról, valamint az állami beruházási szükségletek becsült szintjéről és nagyságrendjéről, beleértve a támogatandó pénzügyieszköz-típusokat is. Az ilyen előzetes értékelésnek kiterjed a következőkre:

a) a piaci hiányosságok, az optimálistól elmaradó beruházási helyzetek, valamint az olyan szakpolitikai területekhez és tematikus célkitűzésekhez kapcsolódó beruházási igények vagy azon beruházási prioritások elemzése, amelyeket kezelni kell annak érdekében, hogy hozzá lehessen járulni egy prioritás vagy intézkedés keretében megállapított egyedi célkitűzések megvalósításához, és amelyeket pénzügyi eszközök révén támogatni kell. Ezen elemzés a rendelkezésre álló bevált gyakorlatok módszertanán alapul;

b) értékelés az ESB-alapokból való támogathatóságuk szempontjából vizsgált pénzügyi eszközök hozzáadott értékéről, az ugyanazon piacra irányuló állami beavatkozás egyéb formáival való összeegyeztethetőségről, a lehetséges állami támogatási vonatkozásról, az előirányzott beavatkozás arányosságáról, valamint a piacot torzító hatásokat minimalizáló intézkedésekről;

c) a pénzügyi eszköz révén potenciálisan mozgósítható további köz- és magánszférabeli források megbecslése a végső kedvezményezett szintjéig lebontva (várható multiplikátorhatás), mindezt adott esetben kiegészítve egy arra vonatkozó értékeléssel, hogy szükség van-e – és ha igen, milyen mértékben – kedvezményes javadalmazás alkalmazására a magánbefektetői kiegészítő források bevonása céljából, és/vagy egy leírással azon mechanizmusokról, amelyek révén megállapítják az ilyen kedvezményes javadalmazás alkalmazásának a szükségességét és mértékét, például egy versenyalapú vagy kellőképpen független értékelési eljárásról;

d) hasonló eszközök példája és a múltban elvégzett előzetes tagállami értékelések alapján levonható tanulságok értékelése, valamint e tanulságok jövőbeli hasznosítási módjainak áttekintése;

(e) a javasolt beruházási stratégia bemutatása, beleértve a 38. cikk szerinti lehetséges végrehajtási intézkedések vizsgálatát, továbbá a felkínálandó pénzügyi termékek és a megcélzott végső kedvezményezettek ismertetését, valamint adott esetben az előirányzott vissza nem térítendő támogatással való együttes alkalmazást;

f) a várt eredmények részletes ismertetése, valamint annak leírása, hogy az érintett pénzügyi eszköz várhatóan miként járul hozzá a releváns prioritásban meghatározott egyedi célkitűzések eléréséhez, e hozzájárulásra vonatkozó mutatókat is ideértve;

g) az előzetes értékelés szükség szerinti felülvizsgálatát és aktualizálását lehetővé tevő rendelkezések azon pénzügyi eszközök végrehajtása során, amelyeket az ilyen értékelés alapján hajtanak végre, amennyiben az irányító hatóság a végrehajtási szakaszban úgy ítéli meg, hogy az előzetes értékelés már nem tükrözi pontosan a végrehajtás idején meglévő pénzügyi viszonyokat.

(3) A (2) bekezdésben említett előzetes értékelés szakaszosan is végrehajtható. Mindenképpen azelőtt kell azonban lezárni, hogy az irányító hatóság meghozza határozatát az adott pénzügyi eszközhöz valamely program keretében történő hozzájárulásról.

Az előzetes értékelések során a pénzügyi eszközökkel kapcsolatosan tett összegző megállapításokat és következtetéseket az értékelések véglegesítésének napjától számított három hónapon belül közzé kell tenni.

Az előzetes értékelést az alapspecifikus szabályokkal összhangban tájékoztatás céljából be kell nyújtani a monitoringbizottsághoz.

(4) Amennyiben a pénzügyi eszközök vállalkozások – többek között kkv-k – finanszírozását támogatják, e támogatás az új vállalkozások alapítására, kezdeti tőkével – például magvető és indulótőkével –, terjeszkedéshez szükséges tőkével, a vállalkozás általános tevékenységeinek erősítését szolgáló tőkével, új projektek megvalósításához vagy új piacokra való betöréshez

szükséges tőkével vagy meglévő vállalkozások új fejlesztéseihez szükséges tőkével való ellátására irányul az állami támogatásokra vonatkozó alkalmazandó uniós szabályok sérelme nélkül és az alapspecifikus szabályoknak megfelelően. Az ilyen támogatás kiterjedhet mind a tárgyi eszközökbe, mind az immateriális javakba való beruházásokra, valamint – az állami támogatásokkal kapcsolatos alkalmazandó uniós szabályok által szabott korlátokon belül, a vállalkozásoknak a magánszféra általi finanszírozását ösztönzendő – a működőtőke-beruházásokra is. A támogatás magában foglalhatja a vállalkozások tulajdonjogának átruházásához kapcsolódó költségeket is, feltéve hogy a tulajdonjog-átruházásra független befektetők között kerül sor.

(5) A pénzügyi eszközökön keresztül támogatandó beruházások a beruházásra vonatkozó határozat napján nem lehetnek fizikailag már lezártak vagy teljes mértékben végrehajtottak.

(6) Amennyiben a pénzügyi eszközök a végső kedvezményezettek számára infrastruktúra-beruházás tekintetében nyújtanak támogatást városfejlesztési vagy városrehabilitációs céllal, illetve hasonló infrastruktúra-beruházásokhoz azzal a céllal, hogy diverzifikálja a nem mezőgazdasági tevékenységeket vidéki térségekben, úgy az ilyen támogatás magában foglalhatja azt az összeget is, amely a hitelállomány átstrukturálásához szükséges az új beruházás részét képező infrastruktúra tekintetében, legfeljebb a program szerint a pénzügyi eszközből a beruházásra fordított hozzájárulás teljes összege 20 %-ának erejéig.

(7) A pénzügyi eszközök vissza nem térítendő támogatásokkal, kamattámogatásokkal és garanciadíj-támogatásokkal ötvözhetők. Amennyiben az ESB-alapból nyújtott támogatást pénzügyi eszközök révén és ugyanazon műveleten belül olyan egyéb támogatási formákkal – többek között technikai segítségnyújtással, kamattámogatásokkal vagy garanciadíj-támogatásokkal – együttesen nyújtják, amelyek közvetlenül kapcsolódnak az ugyanazon végső kedvezményezetteket célzó pénzügyi eszközökhöz, akkor a pénzügyi eszközökre vonatkozó rendelkezéseket az adott művelethez tartozó összes támogatási formára alkalmazni kell. Ilyen esetekben az állami támogatásokra vonatkozó uniós szabályokat be kell tartani, és minden támogatási formára vonatkozóan külön nyilvántartást kell vezetni.

(8) Az ESB-alap pénzügyi eszköze által támogatott végső kedvezményezettek az ESB-alap más prioritásaiból és programjaiból, illetve az Unió költségvetése által támogatott más eszközökből is kaphatnak támogatásokat, összhangban az állami támogatásokra vonatkozó uniós szabályokkal. Ebben az esetben minden támogatási forrásra vonatkozóan külön nyilvántartást kell vezetni, és az ESB-alap pénzügyi eszközéből kapott támogatásnak a többi támogatási forrástól elkülönülő elszámolható kiadásokkal rendelkező művelet részét kell képeznie.

(9) Az (5) és (7) bekezdésben említett, vissza nem térítendő támogatások és pénzügyi eszközök ötvözésével nyújtott támogatás – amelyre alkalmazandók az állami támogatásokra vonatkozó uniós szabályok – ugyanazon kiadási tételekre is vonatkozhat, feltéve hogy az összes támogatási formából együttesen nyújtott támogatás összege nem haladja meg az adott kiadási tétel teljes összegétrá. A vissza nem térítendő támogatások nem használhatók fel a pénzügyi eszközökből kapott támogatás visszatérítésére. A pénzügyi eszközök nem használhatók fel a vissza nem térítendő támogatások előfinanszírozására.

(10) A természetbeni hozzájárulások nem minősülnek elszámolható kiadásnak a pénzügyi eszközök tekintetében, kivéve a vidékfejlesztés, városfejlesztés vagy városrehabilitáció célját szolgáló beruházások keretében történő föld vagy ingatlan hozzájárulásokat, ahol a föld, illetve az ingatlan a beruházás részét képezi. Az ilyen föld- vagy ingatlan-hozzájárulások elszámolhatók, amennyiben a 69. cikk (1) bekezdésében meghatározott feltételek teljesülnek.

(11) A hozzáadottérték adó (héa) nem minősül a művelet elszámolható költségének, a nemzeti héa-jogszabályok alapján nem levonható héa kivételével. A héa végső kedvezményezett általi beruházások szintjén történő kezelését nem kell figyelembe venni a kiadás pénzügyi eszköz szerinti elszámolhatóságának meghatározásakor. Amennyiben azonban a pénzügyi eszközöket az e cikk (7) és (8) bekezdése szerinti vissza nem térítendő támogatással ötvözik, a vissza nem térítendő támogatásra a 69. cikk (3) bekezdésének rendelkezései vonatkoznak.

(12) E cikk alkalmazásában az irányadó állami támogatási szabályok az akkor hatályban lévő szabályok, amikor az irányító hatóság vagy az alapok alapját végrehajtó szervezet a szerződés keretében programhozzájárulásokat köt le valamely pénzügyi eszközre, vagy amikor adott esetben a pénzügyi eszköz szerződéses, programkeretében történő hozzájárulási kötelezettséget vállal a végső kedvezményezettek felé.

(13) A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 149. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktust fogadjon el, további egyedi szabályokat állapítva meg a föld vásárlására, valamint a technikai segítségnyújtás pénzügyi eszközökkel való ötvözésére vonatkozóan.

38. cikk

A pénzügyi eszközök végrehajtása

(1) A 37. cikk végrehajtása során az irányító hatóságok pénzügyi hozzájárulást nyújthatnak a következő pénzügyi eszközökhöz:

a) uniós szinten létrehozott, a Bizottság által közvetlenül vagy közvetve irányított pénzügyi eszközök;

b) nemzeti, regionális, nemzetközi vagy határon átnyúló szinten létrehozott, az irányító hatóság által vagy felelősségi körében irányított pénzügyi eszközök.

(2) Az ESB-alapokból az 1. bekezdés a) pontja szerinti pénzügyi eszközökhöz történő hozzájárulásokat külön számlákra helyezik, és a megfelelő ESB-alap célkitűzései szerint arra használják fel, hogy támogassák az ilyen hozzájárulásokat nyújtó programmal vagy programokkal összehangolt intézkedéseket és végső kedvezményezetteket.

Az első albekezdésben említett pénzügyi eszközökhöz nyújtott hozzájárulásokra ez a rendelet vonatkozik, amennyiben arról nem rendelkeznek kifejezetten eltérően.

A második albekezdés nem érinti a pénzügyi eszközök költségvetési rendelet szerinti kialakítására és működésére irányadó szabályokat, kivéve, ha azok ellentétesek e rendelet szabályaival, amely esetben e rendelet alkalmazandó.

(3) Az (1) bekezdés b) pontja szerinti pénzügyi eszközök esetében az irányító hatóság a következő pénzügyi eszközökhöz nyújthat pénzügyi hozzájárulást:

a) a Bizottság által meghatározott általános feltételeket teljesítő pénzügyi eszközök, e bekezdés második albekezdésének megfelelően;

b) olyan már meglévő vagy újonnan létrehozott pénzügyi eszközök, amelyeket kimondottan a releváns prioritás keretében megállapított egyedi célkitűzések elérése érdekében dolgoztak ki.

A Bizottság végrehajtási jogi aktusokat fogad el azon általános feltételek vonatkozásában, amelyeknek az első albekezdés a) pontja szerinti pénzügyi eszközöknek meg kell felelniük. Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat a 150. cikk (3) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

(4) Az (1) bekezdés b) pontjában említett pénzügyi eszközök támogatása során az irányító hatóság vagy:

a) beruházhat az ESB-alapok célkitűzéseinek megfelelő új pénzügyi eszközök végrehajtásához szükséges pénzügyi eszközöket végrehajtó, olyan meglévő vagy újonnan létrehozott jogalanyok – beleértve más ESB-alapokból finanszírozottakat is – tőkéjébe, amelyek végrehajtási feladatokat végeznek; az ilyen jogalanyok támogatása a 37. cikkel összhangban álló és az e rendelet célkitűzéseinek megfelelő új beruházások végrehajtásához szükséges eszközökre korlátozódik;

b) a végrehajtási feladatokkal megbízhatja:

   i. az EBB-t;

   ii. olyan nemzetközi pénzügyi szervezeteket, amelyekben egy tagállam részvényes, vagy egy tagállam területén székhellyel rendelkező olyan pénzintézeteket, amelyek célja közérdek támogatása egy közigazgatási szerv ellenőrzése mellett;

   iii. közjog vagy magánjog hatálya alá tartozó szervezetet; vagy

c) közvetlenül elvégezheti a végrehajtási feladatokat a kizárólag hitelekből vagy garanciákból álló pénzügyi eszközök esetében. Ebben az esetben az irányító hatóság a 2. cikk 10. pontjában meghatározott kedvezményezettnek tekintendő.

A pénzügyi eszköz végrehajtása során az első albekezdés a), b) és c) pontjában említett szervezetek biztosítják az alkalmazandó jog betartását, ideértve az ESB-alapokra, az állami támogatásokra és a közbeszerzésekre irányadó szabályokat, valamint a pénzmosás megelőzéséről, a terrorizmus elleni küzdelemről és az adócsalásra vonatkozó normákat és alkalmazandó jogszabályokat. E szervezetek székhelye nem lehet olyan területen, illetve e szervezetek nem tarthatnak fenn üzleti kapcsolatot olyan területen székhellyel rendelkező szervezetekkel, amelyek joghatósága nem működik együtt az Unióval a nemzetközileg elfogadott adóügyi normák alkalmazása terén, és e szervezetek e követelményeket kötelesek átültetni a kiválasztott pénzügyi közvetítőkkel kötött szerződéseikbe.

A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 149. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktust fogadjon el, amely további egyedi szabályokat állapít meg a pénzügyi eszközöket végrehajtó szervezetek szerepére, felelősségére és feladataira, valamint kapcsolódó kiválasztási kritériumokra és a 37. cikkel összhangban álló pénzügyi eszközök révén nyújtható termékekre vonatkozóan. A Bizottság erről a felhatalmazáson alapuló jogi aktusról 2014. április 22-i egyidejűleg értesíti az Európai Parlamentet és a Tanácsot.

(5) A (4) bekezdés első albekezdésének a) és b) pontjában említett szervezetek az alapok alapjainak végrehajtása során a végrehajtás egy részét pénzügyi közvetítőkre bízhatják, amennyiben az ilyen szervezetek saját felelősségükre biztosítják, hogy a pénzügyi közvetítők teljesítik a költségvetési rendelet 140. cikkének (1), (2) és (4) bekezdésében meghatározott kritériumokat. A pénzügyi közvetítőket nyílt, átlátható, arányos és hátrányos megkülönböztetéstől mentes eljárás alapján kell kiválasztani, az összeférhetetlenség elkerülésével.

(6) A (4) bekezdés első albekezdésének b) pontjában említett, végrehajtási feladatokkal megbízott szervezetek vagyonkezelői számlát nyitnak a saját nevükben és az irányító hatóság nevében, vagy a pénzügyi eszköz számára valamely pénzintézetnél külön finanszírozási egységet nyitnak. Külön finanszírozási egység létrehozása esetén a programokból a pénzügyi eszközbe befektetett forrásoknak az adott pénzintézetnél rendelkezésre álló egyéb forrásoktól való megkülönböztetése céljából elkülönített számvitelt kell alkalmazni. A vagyonkezelői számlán levő eszközöket és az ilyen külön finanszírozási egységeket a hatékony és eredményes pénzgazdálkodás elvének megfelelően, elvével összhangban, a megfelelő prudenciális szabályok szerint kell kezelni, és azoknak megfelelő likviditással kell rendelkezniük.

(7) Amennyiben valamely pénzügyi eszköz végrehajtására a (4) bekezdés első albekezdésének a) vagy b) pontja alapján kerül sor, a programokból a pénzügyi eszközökhöz nyújtandó hozzájárulások feltételeit a III. melléklettel összhangban az adott pénzügyi eszköz végrehajtási struktúrájától függően a következő szinteken megkötendő finanszírozási megállapodások keretében kell megállapítani:

a) adott esetben az irányító hatóság és az alapok alapját végrehajtó szervezet megfelelő felhatalmazással rendelkező képviselői között; és

b) az irányító hatóság vagy adott esetben az alapok alapját végrehajtó szervezet, valamint a pénzügyi eszközt végrehajtó szervezet megfelelő felhatalmazással rendelkező képviselői között.

(8) A (4) bekezdés első albekezdésének c) pontja alapján felhasznált pénzügyi eszközök esetében a programokból a pénzügyi eszközökhöz nyújtott hozzájárulások feltételeit a IV. melléklettel összhangban kidolgozandó és a monitoring-bizottság által megvizsgálandó stratégiai dokumentumban kell megállapítani.

(9) Az alapok alapja, a pénzügyi eszköz vagy a végső kedvezményezett szintjén nemzeti állami és magán-hozzájárulások, adott esetben többek között a 37. cikk (10) bekezdésében említett természetbeni hozzájárulások biztosíthatók az alapspecifikus szabályoknak megfelelően.

(10) A Bizottság végrehajtási jogi aktusokat fogad el a 38. cikk (4) bekezdésének első albekezdésében említett szervezetek által kezelt programokból nyújtott hozzájárulások átruházására és kezelésére vonatkozó részletes szabályokat érintő egységes feltételekre vonatkozóan. Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat a 150. cikk (3) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárással összhangban kell elfogadni.

39 cikk

Az ERFA és EMVA hozzájárulásai a kkv-k számára nyújtott és az EBB által végrehajtott, felső határ nélküli garanciákat és értékpapírosítást célzó közös pénzügyi eszközökhöz

(1) E cikk értelmezésében a „hitelfinanszírozás" kölcsönt, lízinget vagy garanciát jelent.

(2) A tagállamok használhatják az ERFA-t és az EMVA-t arra, hogy pénzügyi hozzájárulást nyújtsanak az e rendelet 38. cikke (1) bekezdésének a) pontjában meghatározott pénzügyi eszközökhöz, amelyeket közvetetten a Bizottság kezel, és amelyeknek a végrehajtási feladatait az EBB látja el az 58. cikk (1) bekezdése c) pontjának iii. alpontja, illetve a költségvetési rendelet 139. cikkének (4) bekezdése szerint, a következő tevékenységek vonatkozásában:

a) tőketartalék felszabadítását biztosító, felső határ nélküli garanciák a támogatható kkv-k számára nyújtott új hitelfinanszírozásokkal foglalkozó pénzügyi közvetítőknek, az e rendelet 37. cikkének (3) bekezdésével összhangban;

b) az alábbiak bármelyikének az575/2013/EU európai parlamenti és a tanácsi rendelet ([1]) 4. cikkének 61. pontjában meghatározottak értelmében történő értékpapírosítása:

i. kkv-knak és egyéb, kevesebb mint 500 alkalmazottat foglalkoztató vállalkozásoknak kínált meglévő hitelfinanszírozási portfóliók;

ii. kkv-knak kínált új hitelfinanszírozási portfóliók.

Az e bekezdés első albekezdésének a) és b) pontjában meghatározott pénzügyi hozzájárulás az ott említett portfóliók alacsonyabb és/vagy köztes besorolású értékpapírosítási ügyletrész sorozataihoz járul hozzá, amennyiben az érintett pénzügyi közvetítő a portfóliókra vonatkozóan kellő mértékű, legalább a 2013/36/EU európai parlamenti és tanácsi irányelvben ([2]) és az 575/2013/EU rendeletben meghatározott kockázatmegtartási követelménynek megfelelő kockázatot vállal az érdekek megfelelő összehangolása érdekében. Az e bekezdés első albekezdésének b) pontban említett értékpapírosítás esetén a pénzügyi közvetítő az e rendelet 37. cikkének (3) bekezdése értelmében köteles a támogatható kkv-k számára új hitelfinanszírozás nyújtására.

Az e finanszírozási eszközökben részt venni kívánó valamennyi tagállamnak olyan összegű hozzájárulást kell nyújtania, amely összhangban van az adott tagállamban tevékenykedő kkv-k hitelfinanszírozási szükségleteivel, valamint a kkv-hitelfinanszírozásra irányuló becsült kereslettel, figyelembe véve a (4) bekezdés első albekezdésének a) pontjában említett előzetes értékelést, és amely semmi esetre sem magasabb, mint a tagállamnak nyújtott ERFA- és EMVA-támogatások 7 %-a. A részt vevő tagállamok által nyújtott összes ERFA- és EMVA-hozzájárulás összege legfeljebb 8 500 000 000 EUR lehet (2011-es árakon).

Amennyiben a Bizottság az EBB-vel egyeztetve úgy ítéli meg, hogy az eszközhöz nyújtott, valamennyi részt vevő ország összes hozzájárulását magában foglaló összesített minimális hozzájárulás a (4) bekezdés első albekezdésének a) pontjában említett előzetes értékelésben meghatározott minimálisan szükséges nagyságrend figyelembevételével nem elégséges, a pénzügyi eszközt meg kell szüntetni, és a hozzájárulásokat vissza kell juttatni a tagállamok részére.

Amennyiben a tagállamok és az EBB nem tudnak megállapodni az e cikk (4) bekezdése első albekezdésének c) pontjában említett finanszírozási megállapodás feltételeiről, a tagállam módosíthatja a (4) bekezdés első albekezdésének b) pontjában említett

([1]) Az Európai Parlament és a Tanács 575/2013/EU rendelete (2013. június 26.) a hitelintézetekre és befektetési vállalkozásokra vonatkozó prudenciális követelményekről és a 648/2012/EU rendelet módosításáról (HL L 176., 2013.6.27., 1. o.).

([2]) Az Európai Parlament és a Tanács 2013/36/EU irányelve (2013. június 26.) a hitelintézetek tevékenységéhez való hozzáférésről és a hitelintézetek és befektetési vállalkozások prudenciális felügyeletéről, a 2002/87/EK irányelv módosításáról, a 2006/48/EK és a 2006/49/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 176., 2013.6.27., 338. o.).

programot és – a tematikus koncentráció követelményével összhangban – átcsoportosíthatja a hozzájárulást más programok és prioritások számára.

Amennyiben teljesülnek a (4) bekezdés első albekezdésének c) pontjában említett, az érintett tagállam és az EBB között létrejött finanszírozási megállapodásban megállapított eszközhöz történő tagállami hozzájárulás megszüntetésére vonatkozó feltételek, a tagállam módosíthatja a (4) bekezdés első albekezdésének b) pontjában említett programot és – a tematikus koncentráció követelményével összhangban – átcsoportosíthatja a fennmaradó hozzájárulást más programok és prioritások számára.

Amennyiben megszűnik a tagállam részvétele, a tagállam program-módosítási kérelmet nyújt be. Amennyiben a fel nem használt költségvetési kötelezettségvállalások visszavonásra kerülnek, a visszavont költségvetési kötelezettségvállalásokat az érintett tagállam számára újra rendelkezésre kell bocsátani más programok és prioritások számára – a tematikus koncentráció követelményével összhangban – való átprogramozásuk érdekében. A kötelezettségvállalásokat e célra.

(3) Az (1) bekezdésben említett pénzügyi eszköz keretében a pénzügyi közvetítő által kialakított új portfólió eredményeképpen hitelfinanszírozáshoz jutó kkv-k az ERFA és az EMVA adott pénzügyi eszköz számára biztosított hozzájárulásainak végső kedvezményezettjei.

(4) A (2) bekezdésben említett pénzügyi hozzájárulásnak az alábbi feltételeknek kell megfelelnie:

a) a 37. cikk (2) bekezdésétől eltérve az EBB és a Bizottság által végrehajtott előzetes uniós szintű értékelésen alapszik;

   A banki hitelfinanszírozásról és a kkv-król rendelkezésre álló adatforrások alapján az előzetes ellenőrzés – adott esetben – magában foglalja a kkv-k uniós szintű finanszírozási szükségletére vonatkozó elemzést, a kkv-k finanszírozási feltételeit és szükségleteit, valamint a kkv-k finanszírozási hiányát az egyes tagállamokban, a kkv-szektor gazdasági és pénzügyi helyzetét tagállami szinten, az összesített hozzájárulások minimálisan szükséges nagyságrendjét, az e hozzájárulások által nyújtott összes hitel becsült összegét és a hozzáadott értéket

b) a pénzügyi hozzájárulást az egyes részt vevő tagállamok a 9. cikk első albekezdésének 3. pontjában rögzített tematikus célokat támogató, az ERFA és az EMVA által biztosított pénzügyi hozzájárulásokból finanszírozott egységes célzott nemzeti program részeként biztosítják;

c) a részt vevő tagállam és az EBB között létrejött finanszírozási megállapodásban meghatározott feltételek vonatkoznak rá, amelyek többek között a következőket foglalják magukban:

   i. az EBB feladatai és kötelezettségei, beleértve a díjazást is;

   ii. elérendő minimális tőkeáttétel az 65. cikk (2) bekezdésében megjelölt támogatási időszakon belül világosan meghatározott részcéloknál;

   iii. az új hitelfinanszírozás feltételei;

   iv. a nem támogatható tevékenységekre és a kizárási feltételekre vonatkozó rendelkezések;

   v. a kifizetések ütemezése;

   vi. a pénzügyi közvetítők szerződésszegése esetén alkalmazandó szankciók;

   vii. a pénzügyi közvetítők kiválasztása;

   viii. monitoring, jelentéstétel és ellenőrzés;

   ix. láthatóság;

   x. a megállapodás megszüntetésének feltételei.

   Az eszköz végrehajtása céljából az EBB szerződéses megállapodást köt a kiválasztott pénzügyi közvetítőkkel;

d) abban az esetben, ha a c) pontban említett finanszírozási megállapodás nem jön létre a b) pontban említett program elfogadását követő hat hónapon belül, a tagállamnak joga van ahhoz, hogy – a tematikus koncentráció követelményével összhangban – átcsoportosítsa a hozzájárulást más programok és prioritások számára.

A Bizottság, e cikk végrehajtása egységes feltételeinek biztosítása érdekében, végrehajtási jogi aktus révén elfogadja az első albekezdés c) pontjában említett finanszírozási megállapodást. Ezt a végrehajtási jogi aktust a 150. cikk (3) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

(5) A (4) bekezdés első albekezdésének c) pontjában említett finanszírozási megállapodásban rögzített részcéloknál valamennyi részt vevő tagállamban el kell érni egy minimális tőkeáttételt, amely a pénzügyi közvetítők részéről a támogatható kkv-k számára nyújtott új hitelfinanszírozás és az adott tagállam részéről az ERFA-ból és az EMVA-ból juttatott megfelelő hozzájárulás arányaként számítandó ki. A minimális tőkeáttétel eltérő lehet a részt vevő tagállamokban.

Abban az esetben, ha a pénzügyi közvetítő nem éri el a (4) bekezdés első albekezdésének c) pontjában említett finanszírozási megállapodásban meghatározott minimális tőkeáttételt, szerződés kötelezi a részt vevő tagállam részére történő bírság kifizetésére, a finanszírozási megállapodásban rögzített feltételeknek megfelelően.

Sem a kibocsátott garanciákat, sem az adott értékpapírosítási ügyleteket nem érinti, ha a pénzügyi közvetítő nem éri el a finanszírozási megállapodásban meghatározott minimális tőkeáttételt.

(6) A 38. cikk (2) bekezdésének első albekezdésétől eltérően az e cikk (2) bekezdésében említett pénzügyi hozzájárulásokat tagállamonként külön számlán lehet elhelyezni, vagy – amennyiben két vagy több részt vevő tagállam hozzájárul – e tagállamok e tagállamok esetében közös számlán is tarthatók és a hozzájárulásokat nyújtó programok egyedi célkitűzéseinek megfelelően használhatók fel.

(7) A 41. cikk (1) és (2) bekezdésétől eltérően, az e cikk (2) bekezdésében említett pénzügyi hozzájárulások tekintetében a tagállamok a kifizetésre irányuló kérést a tagállam által az EBB-nek fizetendő összeg 100 %-a alapján nyújtják be a Bizottsághoz az e cikk (4) bekezdése első albekezdésének c) pontjában említett finanszírozási megállapodásban meghatározott ütemtervvel összhangban. Az ilyen kifizetési kérelmek az EBB által kért, a következő három hónapban véglegesítendő garanciaszerződésekkel vagy értékpappírosítási ügyletekkel kapcsolatos kötelezettségvállalások fedezéséhez szükséges összegeken alapulnak. A tagállamok EBB részére történő kifizetéseit haladéktalanul végre kell hajtani, és minden esetben az EBB kötelezettségvállalásainak megtétele előtt.

(8) A program zárásakor az elszámolható kiadás a programhoz való hozzájárulásoknak a pénzügyi eszköz számára kifizetett teljes összege, amely az alábbiaknak felel meg:

a) az e cikk (2) bekezdése első albekezdésének a) pontjában említett tevékenységek esetében a 42. cikk (3) bekezdése első albekezdésének b) pontjában említett források;

b) az e cikk (2) bekezdése első albekezdésének b) pontjában említett tevékenységek esetében a támogatható kkv-knak a 65. cikk (2) bekezdésében meghatározott támogatási időszakon belül kifizetett, az értékpapírosítási ügyletekből származó új hitelfinanszírozás teljes összege.

(9) A 44. és 45. cikk alkalmazásában a le nem hívott garanciák és a felső határ nélküli garanciákhoz és az értékpapírosítási ügyletekhez kapcsolódó vissza nem fizetett összegek a pénzügyi eszköznek visszafizetett forrásoknak minősülnek. A pénzügyi eszközök megszűnésekor a felszámolásból származó nettó bevételt a költségek, díjak és az ERFA-ból és az EMVA-ból támogatottaknál előrébb sorolt hitelezők számára esedékes összegek levonása után a pénzügyi eszközhöz való hozzájárulásuk arányában vissza kell juttatni a megfelelő tagállamok részére.

(10) A 46. cikk (1) bekezdésében említett jelentés a következő kiegészítő elemeket tartalmazza:

a) a pénzügyi eszközbe a felső határ nélküli garanciákra vagy értékpapírosítási ügyletekre vonatkozóan, program, prioritás vagy intézkedés révén befizetett ERFA- és EMVA-támogatások teljes összegét;

b) az új hitelfinanszírozás 32. cikk (3) bekezdése szerinti, a támogatható kkv-k számára történő rendelkezésre bocsátásának előrehaladása.

(11) A 93. cikk (1) bekezdésének sérelme nélkül, az e cikk (1) bekezdése értelmében az eszközökhöz rendelt forrásokat fel lehet használni új kkv-hitelfinanszírozás rendelkezésre bocsátásának céljára a tagállam egész területén, régiókategóriától függetlenül, amennyiben a (4) bekezdés első albekezdésének c) pontjában említett finanszírozási megállapodás másképpen nem rendelkezik.

(12) A 70. cikk nem vonatkozik az e cikk szerinti pénzügyi eszközök végrehajtására létrehozott programokra.

40. cikk

Pénzügyi eszközök irányítása és kontrollja

(1) Az ERFA, a Kohéziós Alap, az ESZA, az ETHA tekintetében az e rendelet 124. cikkének, az EMVA tekintetében pedig az EMVA-rendelet 65. cikkének megfelelően kijelölt szervezetek helyszíni ellenőrzés keretében nem ellenőrizhetnek olyan műveleteket, amelyek a 38. cikk (1) bekezdésének a) pontja szerint végrehajtott pénzügyi eszközöket tartalmaznak. E kijelölt szervezetek rendszeresen kontrolljelentést kapnak az említett pénzügyi eszközök végrehajtásával megbízott szervezetektől.

(2) A programok auditjáért felelős szervezetek nem végezhetik el olyan műveleteket auditját, amelyek a 38. cikk (1) bekezdésének a) pontja szerint végrehajtott pénzügyi eszközöket tartalmaznak, továbbá nem ellenőrizhetik az ezekhez a pénzügyi eszközökhöz kapcsolódó irányítási és kontrollrendszereket. E szervezetek rendszeresen kontrolljelentést kapnak az említett pénzügyi eszközöket létrehozó megállapodásokban megjelölt auditoroktól.

(3) A programok auditjáért felelős szervezetek kizárólag abban az esetben végezhetnek auditokat a végső kedvezményezettek szintjén, amennyiben egy vagy több helyzet fennáll a következők közül:

a) az irányító hatóság, illetve a pénzügyi eszközöket végrehajtó szervezetek szintjén nem állnak rendelkezésre olyan igazoló dokumentumok, amelyek bizonyítékokat szolgáltatnának arra, hogy a pénzügyi eszközből ténylegesen támogatták a végső kedvezményezetteket, és hogy e támogatást az alkalmazandó joggal összhangban, az eredeti célokra használták fel;

b) bizonyítékokkal igazolható, hogy az irányító hatóság vagy a pénzügyi eszközöket végrehajtó szervezetek szintjén rendelkezésre álló dokumentumok nem adnak valós és pontos képet a nyújtott támogatásról.

(4) A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a149. cikkel összhangban felhatalmazáson alapuló jogi aktust fogadjon el a 38. cikk (1) bekezdésének b) pontjában említett pénzügyi eszközök irányítására és kontrolljára vonatkozóan, ideértve az irányító és audithatóságok által végrehajtandó ellenőrzések, az igazoló dokumentumok megtartására irányuló rendelkezések, az igazoló dokumentumokkal bizonyítandó elemek, az irányításra és a kontrollra, valamint az auditra vonatkozó rendelkezések tekintetében. A Bizottság felhatalmazáson alapuló jogi aktusokról 2014. április 22-i egyidejűleg értesíti az Európai Parlamentet és a Tanácsot.

(5) A pénzügyi eszközöket végrehajtó szervezetek biztosítják, hogy az igazoló dokumentumok rendelkezésre álljanak, és nem róhatnak a végső kedvezményezettekre az ezzel kapcsolatos felelősségük teljesítéséhez szükséges mértéken túllépő nyilvántartási kötelezettségeket.

41. cikk

Pénzügyi eszközök kiadásaira vonatkozó kifizetési kérelmek

(1) A 38. cikk (1) bekezdésének a) pontjában említett azon pénzügyi eszközök és a 38. cikk (1) bekezdésének b) pontjában említett azon pénzügyi eszközök tekintetében, amelyeket a 38. cikk (4) bekezdésének a) és b) pontjával összhangban hajtanak végre, szakaszolt időközi kifizetési kérelmeket kell benyújtani a pénzügyi eszköznek juttatott program-hozzájárulásra a 65. cikk (2) bekezdésében meghatározott elszámolhatósági időszak (a továbbiakban: az elszámolhatósági időszak) során a következő feltételeknek megfelelően:

a) a pénzügyi eszközhöz nyújtandó program-hozzájárulás azon összege, amelyet a elszámolhatósági időszak folyamán benyújtott időközi kifizetési kérelmek tartalmaznak, nem haladhatja meg az adott pénzügyi eszköz számára a releváns finanszírozási megállapodás keretében lekötött program-hozzájárulások teljes összegének 25 %-át, amely összeg a 42. cikk (1) bekezdésének a), b) és d) pontja értelmében a elszámolhatósági időszak folyamán várhatóan kifizetésre kerülő kiadások összegének felel meg. A elszámolhatósági időszakon túl benyújtott, időközi kifizetési kérelmek tartalmazzák a 42. cikk szerinti elszámolható kiadások teljes összegét;

b) az első albekezdés a) pontjában említett, egyes időközi kifizetési kérelmek legfeljebb a 38. cikk (9) bekezdésében említett, a pénzügyi eszközbe várhatóan befizetett nemzeti társfinanszírozás teljes összegének 25 %-ára vonatkozó összeget tartalmazhatnak fel, vagy – a végső kedvezményezettek szintjén – a 42. cikk (1) bekezdésének a), b) és d) pontja szerinti kiadásokra vonatkozó összeget, a elszámolhatósági időszakon belül;

c) a elszámolhatósági időszak folyamán további időközi kifizetési kérelmek kizárólag a következő feltételek alapján nyújthatók be:

   i. a második időközi kifizetési kérelem esetében akkor, ha az első időközi kifizetés iránti kérelemben feltüntetett összegnek legalább 60 %-át már elköltötték a 42. cikk (1) bekezdésének a), b) és d) pontja szerinti elszámolható kiadásként;

   ii. a harmadik és minden további időközi kifizetési kérelem esetében akkor, ha az előző időközi kifizetési kérelmekben feltüntetett összegeknek legalább 85 %-át már elköltötték a 42. cikk (1) bekezdésének a), b) és d) pontja szerinti elszámolható kiadásként;

d) minden olyan időközi kifizetési kérelem, amely pénzügyi eszközökhöz kapcsolódó kiadásokat tartalmaz, külön tartalmazza a pénzügyi eszközhöz nyújtott program-hozzájárulások teljes összegét és a 42. cikk (1) bekezdésének a), b) és d) pontja szerinti elszámolható kiadásként kifizetett összegeket is.

A végső egyenleg kifizetése iránti, egy program lezárásakor benyújtott kérelem tartalmazza a 42. cikk szerinti elszámolható kiadások teljes összegét is.

(2) A 38. cikk (1) bekezdésének b) pontjában említett, a 38. cikk (4) bekezdésének c) pontja szerint végrehajtott pénzügyi eszközök tekintetében az időközi kifizetés és a végső egyenlegre vonatkozó kifizetési kérelmek tartalmazzák az irányító hatóság által a végső kedvezményezettben végrehajtott beruházás céljára teljesített kifizetések teljes összegét a 42. cikk (1) bekezdésének a) és b) pontjában említettek szerint.

(3) A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 149. cikk szerinti felhatalmazáson alapuló jogi aktust fogadjon el, amely révén szabályokat állapít meg a pénzügyi eszközök számára történő kifizetések visszavonására és az ebből következő kiigazításokra a kifizetési kérelmek tekintetében.

(4) A Bizottság, e cikk végrehajtása egységes feltételeinek biztosítása érdekében, végrehajtási jogi aktusokat fogad el, amelyek meghatározzák a pénzügyi eszközökkel kapcsolatos, a Bizottsághoz benyújtott kifizetési kérelmekhez csatolt kiegészítő információk benyújtása során használandó mintákat. Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat a 150. cikk (3) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

42. cikk

Elszámolható kiadás záráskor

(1) A program zárásakor a pénzügyi eszköz elszámolható kiadása az elszámolhatósági időszakon belül a pénzügyi eszköz számára ténylegesen kifizetett, illetve garanciák esetében a pénzügyi eszköz által lekötött program-hozzájárulások teljes összege, amely a következőknek felel meg:

a) végső kedvezményezettek számára kifizetett összegek, valamint a 37. cikk (7) bekezdésében említett esetekben a végső kedvezményezettek javára teljesített kifizetések;

b) akár még fennálló, akár már lejárt garanciaszerződésekre a lehetséges garancialehívások teljesítése érdekében lekötött források, amelyeket prudens előzetes kockázatértékelés alapján számítottak ki, és amelyek a végső kedvezményezettben végrehajtott új beruházások céljára nyújtott mögöttes új kölcsönök vagy más kockázati eszközök összegének többszörösét fedezik;

c) az elszámolhatósági időszak után legfeljebb tíz év alatt fizetendő, pénzügyi eszközökkel együttesen alkalmazott tőkésített kamattámogatás vagy garanciadíj-támogatás, amelyet egy kifejezetten ebből a célból létrehozott letéti számlára fizetnek be az elszámolhatósági időszak utáni tényleges kifizetések céljára, de a végső kedvezményezettekben végrehajtott beruházások céljából nyújtott kölcsönök és más kockázati eszközök vonatkozásában az elszámolhatósági időszakon belül;

d) a pénzügyi eszköz felmerült irányítási költségeinek visszatérítése vagy a pénzügyi eszközzel kapcsolatos irányítási díjak kifizetése.

A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 149. cikkel összhangban felhatalmazáson alapuló jogi aktust fogadjon el az éves részletek tőkésítési rendszerének létrehozására vonatkozó egyedi szabályok megállapítása tekintetében, az első albekezdés (c) pontjában említett kamattámogatások és garanciadíj-támogatások számára.

(2) Tőkerészesedés alapú eszközök és mikrohitelek esetében az elszámolhatósági időszak után legfeljebb hat évig az adott elszámolhatósági időszakon belül a végső kedvezményezettekben végrehajtott beruházásokkal kapcsolatban fizetendő tőkésített irányítási költségek és díjak, amelyekre a 44. cikk vagy a 45. cikk rendelkezései nem vonatkoznak, elszámolható kiadásnak minősülhetnek, amennyiben azokat az ebből a célból létrehozott letéti számlára befizetik.

(3) A 37. cikk (4) bekezdésében említett vállalkozások számára biztosított tőkerészesedés-alapú eszközök esetében – amelyek tekintetében a 38. cikk (7) bekezdésének b) pontjában előírt finanszírozási megállapodás aláírására 2017. december 31-e előtt kerül sor, és amelyek az elszámolhatósági időszak végéig a releváns finanszírozási megállapodásban lekötött programforrások legalább 55 %-át beruházták – az elszámolhatósági időszak végétől számított négy évet nem meghaladó időszakban a végső kedvezményezettek részére teljesített kifizetések korlátozott összege elszámolható kiadásnak tekinthető, amennyiben a kifizetéseket kifejezetten erre a célra létrehozott letéti számlára teljesítették, azzal a feltétellel, hogy tiszteletben tartják az adott tagállam támogatásra vonatkozó szabályait, és hogy a következőkben előírt valamennyi feltétel teljesül.

A letéti számlára befizetett összegek:

a) kizárólag olyan végső kezdeményezettek számára juttatott folyamatos finanszírozásra használhatók fel, amelyek a pénzügyi eszközből az elszámolhatósági időszakon belül eredetileg olyan sajáttőke-beruházásban részesültek, amelyek egészben vagy részben még mindig fennállnak,

b) kizárólag olyan folyamatos finanszírozásra használhatók fel, amelyeket a piaci normáknak megfelelően, piaci normák szerinti szerződéses megállapodásokkal összhangban kell teljesíteni, és arra a minimumösszegre kell korlátozni őket, amely elegendő a magánszféra általi társfinanszírozás ösztönzéséhez, ugyanakkor biztosítaniuk kell a megcélzott vállalkozások finanszírozásának folyamatosságát annak érdekében, hogy mind a közszférához, mind a magánszférabeli befektetők számára előnyösek legyenek a beruházások.

c) nem haladhatják meg az (1) bekezdés első albekezdésének a) pontjában említett tőkealapú pénzügyi eszköz elszámolható kiadásainak 20 %-át, amely felső összeghatárból a pénzügyi eszközhöz az elszámolhatósági időszak alatt visszafolyó tőkeforrásokat és tőkenyereségeket le kell vonni.

A letéti számlára befizetett azon összegeket, amelyek az első albekezdésben említett időszak alatt nem kerülnek felhasználásra a végső kedvezményezettek részére teljesített beruházások formájában, a 45. cikkel összhangban kell felhasználni.

(4) Az (1) és (2) bekezdés szerint feltüntetett elszámolható kiadás összege nem haladhatja meg a következők együttes összegét:

a) az ESB-alapokból az (1) és (2) bekezdés alkalmazásában kifizetett támogatások teljes összege; valamint

b) a megfelelő nemzeti társfinanszírozás összege.

(5) Az e cikk (1) bekezdése első albekezdésének d) pontjában és a (2) bekezdésében említett irányítási költségeket és díjakat az alapok alapját végrehajtó szervezet vagy a pénzügyi eszközöket a 38. cikk (4) bekezdésének a) és b) pontjával összhangban végrehajtó szervezetek számíthatják fel, és azok összege nem haladhatja meg az e cikk (6) bekezdésében említett, felhatalmazáson alapuló jogi aktusban megállapított küszöbértékeket. Míg az irányítási költségek a kiadások igazolása ellenében visszatérítendő közvetlen vagy közvetett költségtételeket tartalmazzák, addig az irányítási díjak a nyújtott szolgáltatásoknak adott esetben a piaci versenyben kialakult, megegyezésen alapuló árát jelentik. Az irányítási költségek és díjak megállapítása teljesítményalapú számítási módszertanon alapul.

Az irányítási költségek és díjak ügyviteli díjakat is tartalmazhatnak. Amennyiben az ügyviteli díjakat vagy azok egy részét a végső kedvezményezettnek számítják fel, azok összege nem jelenthető be elszámolható kiadásként.

Az irányítási költségek és díjak – ideértve azokat is, amelyek a pénzügyi eszközzel kapcsolatos előkészítő munka folyamán, még a vonatkozó finanszírozási megállapodás aláírása előtt merülnek fel – a releváns finanszírozási megállapodás aláírásának napjától kezdve minősülnek elszámolhatónak.

(6) A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 149. cikk szerinti felhatalmazáson alapuló jogi aktust fogadjon el a teljesítményen és az alkalmazandó küszöbértékeken alapuló irányítási költségek és díjak meghatározási kritériumaira vonatkozó egyedi szabályok, illetve a tőkerészesedés alapú eszközök és mikrohitelek esetében a tőkésített irányítási költségek és díjak megtérítésére vonatkozó szabályok megállapítására.

43. cikk

Az ESB-alapokból pénzügyi eszközök számára fizetett támogatás kamata és más nyeresége

(1) Az ESB-alapokból pénzügyi eszközök számára kifizetett támogatást a tagállamokban székhellyel rendelkező pénzintézetek számláin kell elhelyezni, és ideiglenes jelleggel, a hatékony és eredményes pénzgazdálkodás elvével összhangban be kell fektetni.

(2) Az ESB-alapokból pénzügyi eszközök számára kifizetett támogatás kamatát és más nyereségét ugyanarra a célra kell felhasználni – ideértve a felmerülő irányítási költségek visszatérítését vagy a pénzügyi eszköz irányítási díjainak kifizetését a 42. cikk (1) bekezdése d) pontjának megfelelően, valamint a 42. cikk első albekezdésének (2) bekezdésével összhangban kifizetett kiadásokat –, mint az ESB-alapokból származó kezdeti támogatást vagy ugyanazon pénzügyi eszközön belül, vagy pedig – a pénzügyi eszköz felszámolását követően – más pénzügyi eszközökön, illetve más támogatási formákon belül, egy prioritás keretében megállapított egyedi célkitűzéseknek megfelelően, az elszámolhatóságiidőszak végéig.

(3) Az irányító hatóság biztosítja a kamat és más nyereség felhasználásának megfelelő nyilvántartását.

44. cikk

Az ESB-alapokból nyújtott támogatásból eredő források újbóli felhasználása az elszámolhatósági időszak végéig

(1) Az ESB-alapokból nyújtott támogatásból eredő, a pénzügyi eszközök számára beruházásokból vagy garanciaszerződések keretében lekötött források felszabadítása révén visszafizetett forrásokat – ideértve tőkeösszeg-visszafizetéseket, nyereséget és más jövedelmet vagy hozamot, például a kamatokat, a garanciadíjakat, az osztalékokat, a tőkenyereségeket és a beruházások által termelt minden egyéb bevételt is – a következő célokra kell felhasználni az e célokhoz szükséges összeg erejéig, valamint a releváns finanszírozási megállapodásokban megállapított sorrendben:

a) további beruházások ugyanazon vagy más pénzügyi eszközök révén egy prioritás keretében megállapított egyedi célkitűzéseknek megfelelően.

b) adott esetben elsőbbségi javadalmazás fizetése a magánbefektetők vagy a piacgazdasági elven működő azon közszférához tartozó befektetők számára, akik az ESB-alapokból a pénzügyi eszköz részére nyújtott támogatáshoz kiegészítő forrásokat biztosítanak, vagy a végső kedvezményezett szintjén társberuházóként lépnek fel;

c) adott esetben a pénzügyi eszköz felmerült irányítási költségeinek visszatérítése és az irányítási díjak kifizetése;

Az első albekezdés b) pontja szerinti elsőbbségi javadalmazás szükségességét és szintjét az előzetes értékelésben kell megállapítani. Az elsőbbségi javadalmazás nem haladhatja meg a kiegészítő magánforrások bevonását célzó ösztönzők létrehozásához szükséges mértéket, és nem eredményezheti a magánbefektetők vagy a piacgazdasági elven működő közszférához tartozó befektetők túlfizetését. Az érdekek összehangolását a kockázat és a nyereség megfelelő megosztása révén kell biztosítani, valamint általános kereskedelmi alapon kell végrehajtani, összhangban az állami támogatásokra vonatkozó uniós szabályokkal.

(2) Az irányító hatóság biztosítja az (1) bekezdésben említett források felhasználásának megfelelő nyilvántartását.

45. cikk

A források felhasználása az elszámolhatósági időszak végét követően

A tagállamok elfogadják a szükséges intézkedéseket annak biztosítása érdekében, hogy a pénzügyi eszközök számára visszafizetett források – ideértve a tőkeösszeg-visszafizetéseket, valamint az elszámolhatósági időszak végét követő legalább nyolcéves időszak során keletkezett tőkeforrásokat, nyereséget és más jövedelmet vagy hozamot –, amelyek a pénzügyi eszközök számára a közös stratégiai kerethez tarozó alapokból a 37. cikk alapján nyújtott támogatásra vezethetők vissza, a program vagy programok céljaival összhangban kerüljenek felhasználásra vagy ugyanazon pénzügyi eszköz keretében vagy – e forrásoknak a pénzügyi eszközből való kiáramlását követően –más pénzügyi eszközök keretében, mindkét esetben azzal a feltétellel, hogy egy, a piaci feltételekről készülő értékelés kimutatja, hogy továbbra is szükség van az adott beruházásra, illetve egyéb támogatási formák kezretében.

46. cikk

A pénzügyi eszközök végrehajtásáról szóló jelentés

(1) Az irányító hatóság az éves végrehajtási jelentés mellékleteként külön jelentést küld a Bizottságnak a pénzügyi eszközöket magában foglaló műveletekről.

(2) Az (1) bekezdésben említett külön jelentés minden egyes pénzügyi eszközre vonatkozóan a következő információkat tartalmazza:

a) azon program és azon prioritás vagy intézkedés azonosítása, amelyből az ESB-alapokból származó támogatást nyújtották;

b) a pénzügyi eszközök és a végrehajtási intézkedések leírása;

c) a pénzügyi eszközöket végrehajtó és adott esetben az alapok alapját végrehajtó, a 38. cikk (1) bekezdésének a) pontja, a 38. cikk (4) bekezdésének a), b) és c) pontja szerinti szervezetek, és a 38. cikk (6) bekezdése szerinti pénzügyi közvetítők azonosítása;

d) a pénzügyi eszköz számára kifizetett program-hozzájárulás teljes összege prioritásonként vagy intézkedésenként;

e) a végső kedvezményezetteknek vagy a végső kedvezményezettek javára a végső kedvezményezettbe történő beruházások számára nyújtott vagy garanciaszerződésben lekötött teljes támogatási összeg, valamint a felmerült irányítási költségek vagy kifizetett irányítási díjak programonként és prioritásonként vagy intézkedésenként;

f) a pénzügyi eszköz teljesítménye, beleértve létrehozásának és a pénzügyi eszközt végrehajtó szervezetek kiválasztásának előrehaladását (beleértve az alapok alapját végrehajtó szervezetet);

g) az ESB-alapokból pénzügyi eszközök számára fizetett támogatás kamata és más nyeresége, amelyet a 43. és 44. cikkben említett beruházásokból a pénzügyi eszközök számára visszafizettek;

h) a pénzügyi eszköz általi beruházások nyomán várt multiplikátorhatás megvalósításában elért előrehaladás, illetve a beruházások és a részvételek értéke;

i) a tőkeberuházások értéke az előző évekhez képest;

j) a pénzügyi eszköz hozzájárulása az érintett prioritás vagy intézkedés mutatóinak eléréséhez.

Az első albekezdés h) és a j) pontjában foglalt információkat elegendő a 2017-ben és a 2019-ben benyújtott éves végrehajtási jelentések mellékletében és a záró végrehajtási jelentésben feltüntetni. Az első albekezdés a)–j) pontjában említett jelentéstételi kötelezettségeket a végső kedvezményezettek szintjén nem kell alkalmazni.

(3) A Bizottság, e cikk végrehajtása egységes feltételeinek biztosítása érdekében, végrehajtási jogi aktusokat fogad el, amelyek meghatározzák a Bizottsághoz a pénzügyi eszközökről szóló jelentés megtétele során használandó mintákat. Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat a 150. cikk (3) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

(4) A Bizottság 2016-tól kezdődően minden évben az ERFA, az ESZA és a Kohéziós Alap tekintetében a 111. cikk (1) bekezdésében, az EMVA tekintetében az EMVA-rendelet 75. cikkében említett éves végrehajtási jelentés, valamint az ETHA-ra vonatkozó egyedi szabályok vonatkozó rendelkezéseinek benyújtási határideje után hat hónappal összefoglalót készít a pénzügyi eszközök finanszírozásában és végrehajtásában elért előrehaladásra vonatkozó, az irányító hatóságok által e cikknek megfelelően megküldött adatokról. Ezen összefoglalókat továbbítani kell az Európai Parlamentnek, a Tanácsnak és a Bizottságnak, valamint közzé kell tenni.

V. CÍM

MONITORING ÉS ÉRTÉKELÉS

I. FEJEZET

Monitoring

I. Szakasz

A programok monitoringja

47. cikk

Monitoring-bizottság

(1) A tagállam számára a program elfogadásáról szóló határozatról megküldött értesítést követő három hónapon belül a tagállam az intézményi, jogi és pénzügyi keretének megfelelően az irányító hatósággal egyetértésben létrehozza a program végrehajtását monitoring alá vonó bizottságot (a továbbiakban: a monitoring bizottság).

A tagállamnak lehetősége van arra, hogy egynél több, ESB-alapokból társfinanszírozott program vonatkozásában egyetlen monitoring-bizottságot hozzon létre.

(2) Minden monitoring-bizottság kidolgozza és elfogadja a saját eljárási szabályzatát az érintett tagállam intézményi, jogi és pénzügyi keretével összhangban.

(3) Az európai területi együttműködési cél alá tartozó program monitoring-bizottságát – az irányító hatósággal egyetértésben, a program elfogadásáról szóló határozatról a tagállamok részére megküldött értesítés időpontjától számított három hónapon belül – az együttműködési programban közreműködő tagállamok, valamint harmadik országok hozzák létre, amennyiben elfogadták az együttműködési programban való közreműködésre irányuló felkérést. A monitoring-bizottság kidolgozza és elfogadja a saját eljárási szabályzatát.

48. cikk

A monitoring-bizottság összetétele

(1) A monitoring-bizottság összetételéről a tagállam határoz, feltéve, hogy a monitoring-bizottság az érintett tagállami hatóságok, a monitoring-bizottság az illetékes tagállami hatóságok, a közreműködő szervezetek és az 5. cikkben említett partnerek képviselőiből áll. A partnerek képviselőit – átlátható eljárások útján – az egyes partnerek delegálják a monitoring-bizottságba. A monitoring-bizottság minden tagja rendelkezhet szavazati joggal.

Az európai területi együttműködési cél alá tartozó program monitoring-bizottságának összetételéről a programban közreműködő tagállamok állapodnak meg, valamint harmadik országok, amennyiben elfogadták az együttműködési programban való közreműködésre irányuló felkérést. A monitoring-bizottságban a tagállamok és a harmadik országok vonatkozó képviselői kapnak helyet. A monitoring-bizottságban olyan európai területi együttműködési csoportosulás képviselői is helyet kaphatnak, amely a programhoz kapcsolódó tevékenységeket végez a programterületen belül.

(2) A monitoring-bizottság tagjainak listáját közzéteszik.

(3) A Bizottság tanácsadói minőségben részt vesz a monitoring-bizottság munkájában.

(4) Amennyiben az EBB hozzájárul a programhoz, tanácsadói minőségben részt vehet a monitoring-bizottság munkájában.

(5) A monitoring-bizottság elnöke a tagállam vagy az irányító hatóság képviselője.

49. cikk

A monitoring-bizottság feladatai

(1) A monitoring-bizottság évente legalább egyszer ülésezik, és felülvizsgálja a program végrehajtását és a célkitűzései elérésének előrehaladását. Ennek során figyelembe veszi a pénzügyi adatokat, a közös és a programspecifikus mutatókat, beleértve az eredménymutatók értékének változásait, illetve a számszerűsített célértékek elérésének előrehaladását és a 21. cikk (1) bekezdésében említett eredményességmérési keretben meghatározott részcélokat, és adott esetben a minőségi elemzések eredményeit.

(2) A monitoring-bizottság megvizsgálja a program teljesítését érintő valamennyi kérdést, beleértve az eredményességi felülvizsgálat következtetéseit is.

(3) A monitoring-bizottsággal konzultálnak, és az – amennyiben azt helyénvalónak ítéli – véleményezi az irányító hatóság által esetlegesen javasolt programmódosításokat.

(4) A monitoring-bizottság észrevételeket tehet az irányító hatóság számára a program végrehajtása és értékelése tekintetében, a kedvezményezettekre háruló adminisztratív terhek csökkentéséhez fűződő intézkedéseket is ideértve. A monitoring-bizottság az észrevételei eredményeképpen hozott intézkedéseket monitoring alá vonja.

50. cikk

Végrehajtási jelentések

(1) 2016-tól 2023-ig bezárólag minden egyes tagállam éves jelentést nyújt be a Bizottságnak a program előző pénzügyi évben történt végrehajtásáról. A tagállamok a program végrehajtásáról zárójelentést nyújtanak be a Bizottságnak az ERFA, az ESZA és a Kohéziós Alap esetében, illetve éves végrehajtási jelentést az EMVA és az ETHA esetében, az alapspecifikus szabályokban megállapított határidőig.

(2) Az éves végrehajtási jelentések kulcsfontosságú információkat tartalmaznak a program és annak prioritásai végrehajtásáról, hivatkozással a pénzügyi adatokra, a közös és a programspecifikus mutatókra és a számszerűsített célértékekre – beleértve adott esetben az eredménymutatók értékének változásait is – és a 2017-ben benyújtandó éves végrehajtási jelentéstől kezdve az eredményességmérési keretben meghatározott részcélokra. A benyújtott adatok a teljes mértékben végrehajtott műveletek, valamint ahol a végrehajtás aktuális szakasza lehetővé teszi, a kiválasztott műveletek mutatóinak értékeire is vonatkoznak. A jelentések tartalmaznak egy az előző pénzügyi év folyamán rendelkezésre álló, a program értékelései során tett megállapításokról szóló összefoglalást, a program teljesítését esetlegesen érintő kérdéseket, valamint a megtett intézkedéseket is. A 2016-ban benyújtandó éves végrehajtási jelentés – adott esetben – ismertetheti az előzetes feltételrendszer teljesítése érdekében hozott intézkedéseket.

(3) A (2) bekezdéstől eltérően, az ESZA esetében továbbítandó adatokra vonatkozó egyedi szabályok meghatározhatók az ESZA-rendeletben.

(4) A 2017-ben benyújtandó éves végrehajtási jelentés tartalmazza és értékeli a (2) bekezdésben említett információkat és a program célkitűzéseinek megvalósításában elért előrehaladást, beleértve az ESB-alapok hozzájárulását az eredménymutatók értékének változásaihoz, amennyiben a vonatkozó értékelések ezt bizonyítják. Az éves végrehajtási jelentés tartalmazza továbbá a programok elfogadásának időpontjában nem teljesített előzetes feltételrendszer teljesítése érdekében hozott intézkedéseket. A jelentés értékeli az intézkedések végrehajtását is, figyelembe véve a 7. és 8. cikkben meghatározott elveket, valamint az 5. cikkben említett partnereknek a program végrehajtásában vállalt szerepét, és jelentést téve az éghajlatváltozással kapcsolatos célkitűzésekre felhasznált támogatásról.

(5) A 2019-ben benyújtandó éves végrehajtási jelentés és az ESB-alapokra vonatkozó záró végrehajtási jelentés a (2) és (3) bekezdésben említett információk és értékelések mellett tartalmazza a program célkitűzéseinek megvalósításában elért előrehaladásra vonatkozó adatokat és azok értékelését, valamint a program hozzájárulását az intelligens, fenntartható és inkluzív növekedésre vonatkozó uniós stratégiának megvalósításához.

(6) Az (1)–(5) bekezdésben említett éves végrehajtási jelentések elfogadhatósága érdekében az éves végrehajtási jelentések tartalmazzák az ezekben a bekezdésekben, valamint az alapra vonatkozó szabályokban előírt összes információt.

A Bizottság az éves végrehajtási jelentés kézhezvételétől számított 15 munkanapon belül tájékoztatja a tagállamot, amennyiben a jelentés nem elfogadható, ennek hiányában azt elfogadhatónak kell tekinteni.

(7) A Bizottság megvizsgálja az éves végrehajtási jelentést és a záró végrehajtási jelentést, és az éves végrehajtási jelentés kézhezvételének napjától számított két hónapon belül, illetve a záró végrehajtási jelentés kézhezvételének napjától számított öt hónapon belül tájékoztatja a tagállamot az észrevételeiről. Amennyiben a Bizottság nem tesz észrevételeket a fenti határidőkön belül, akkor a jelentéseket elfogadottnak kell tekinteni.

(8) A Bizottság észrevételeket intézhet az irányító hatósághoz a program végrehajtását jelentős mértékben befolyásoló kérdésekre vonatkozóan. Amennyiben ilyen észrevételeket tettek, az irányító hatóság az említett észrevételekkel kapcsolatos valamennyi szükséges információt rendelkezésre bocsátja, és ahol szükséges, három hónapon belül tájékoztatja a Bizottságot a végrehajtott intézkedésekről.

(9) Az éves végrehajtási jelentést és a záró végrehajtási jelentést, valamint a tartalmuk polgároknak szánt összefoglalóját a lakosság számára hozzáférhetővé kell tenni.

51. cikk

Éves felülvizsgálati ülés

(1) A Bizottság és az egyes tagállamok közötti éves felülvizsgálati ülést 2016-tól 2023-ig bezárólag minden évben meg kell tartani az egyes programok teljesítésének vizsgálata érdekében, figyelembe véve az éves végrehajtási jelentést és a Bizottság észrevételeit.

(2) Az éves felülvizsgálati ülés több programmal is foglalkozhat. 2017-ben és 2019-ben az éves felülvizsgálati ülés a tagállam összes programjával foglalkozik, és figyelembe veszi a tagállam által ezekben az években az 52. cikk szerint benyújtott előrehaladási jelentéseket.

(3) Az (1) bekezdéstől eltérően, a tagállam és a Bizottság megállapodhatnak, hogy egy adott program éves felülvizsgálati ülését csak 2017-ben és 2019-ben tartják meg.

(4) Az éves felülvizsgálati ülés elnöki tisztségét a Bizottság tölti be, vagy amennyiben a tagállam ezt kéri, az elnöki tisztséget a tagállam és a Bizottság közösen is betöltheti.

(5) A tagállam biztosítja, hogy az éves felülvizsgálati ülés után megfelelően nyomon követik a Bizottság azon kérdésekkel kapcsolatos észrevételeit, amelyek jelentősen befolyásolják a program végrehajtását, és ahol szükséges, a megtett intézkedésekről három hónapon belül tájékoztatja a Bizottságot.

II. Szakasz

Stratégiai eredmények

52. cikk

Előrehaladási jelentés

(1) 2017. augusztus 31-ig és 2019. augusztus 31-ig a tagállamok előrehaladási jelentést nyújtanak be a Bizottságnak a partnerségi megállapodás végrehajtásáról a 2016. december 31-i, illetve 2018. december 31-i állapotot alapul véve.

(2) Az előrehaladási jelentés a következőkre vonatkozó információkat tartalmazza és értékeli:

a) a tagállamok fejlesztési szükségleteiben a partnerségi megállapodás elfogadása óta bekövetkezett változások;

b) az intelligens, fenntartható és inkluzív növekedésre vonatkozó uniós stratégia, valamint az egyes alapokra vonatkozó, a 4. cikk (1) bekezdésében említett küldetések megvalósításában elért előrehaladás, az ESB-alapoknak a kiválasztott tematikus célkitűzésekhez való hozzájárulása révén, és különösen az eredményességmérési keretben az egyes programokra vonatkozóan meghatározott részcélok és az éghajlatváltozással kapcsolatos célkitűzések támogatása tekintetében;

c) végrehajtották-e a partnerségi megállapodás elfogadása napján nem teljesített, a partnerségi megállapodásban foglalt, alkalmazandó előzetes feltételek teljesítése érdekében hozott intézkedéseket a meghatározott ütemtervnek megfelelően. E pont kizárólag a 2017-ben benyújtandó előrehaladási jelentésre alkalmazandó;

d) az ESB-alapok és más uniós és nemzeti finanszírozási eszközök közötti és az EBB-vel történő koordinációt biztosító mechanizmusok végrehajtása;

e) a területi fejlesztés integrált megközelítésének megvalósítása, vagy az integrált megközelítések programalapú végrehajtásának összefoglalása, ideértve az együttműködés érdekében meghatározott kiemelt területek megvalósításában elért előrehaladást is;

f) adott esetben azok az intézkedések, amelyek célja megerősíteni a tagállamok hatóságainak és a kedvezményezetteknek az ESB-alapok igazgatásával és felhasználásával kapcsolatos kapacitásait;

g) a kedvezményezettekre háruló adminisztratív terhek csökkentése vonatkozásában hozott intézkedések és elért előrehaladás;

h) az 5. cikkben említett partnerek által a partnerségi megállapodás végrehajtásában betöltött szerep;

i) az ESB-alapok végrehajtására irányuló, az 5., 7. és 8. cikkben említett horizontális elvek és szakpolitikai célkitűzések alkalmazásával összefüggésben hozott intézkedések összefoglalása.

(3) Amennyiben a Bizottság az előrehaladási jelentés benyújtásának napjától számított két hónapon belül úgy határoz, hogy a benyújtott információk nem teljesek vagy nem egyértelműek, és ez jelentős mértékben kihat az érintett értékelés minőségére és megbízhatóságára, további információkat kérhet a tagállamtól azzal a feltétellel, hogy e kérés nem okoz indokolatlan késedelmet, és a Bizottság indoklással támasztja alá az állítólagos minőségi és megbízhatósági problémákat. A tagállam három hónapon belül megadja a Bizottság számára a kért információkat és amennyiben szükséges, annak megfelelően felülvizsgálja az előrehaladási jelentést.

(4) A Bizottság, e cikk végrehajtása egységes feltételeinek biztosítása érdekében, végrehajtási jogi aktusokat fogad el, amelyek meghatározzák az előrehaladási jelentés benyújtása során alkalmazandó mintákat. Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat a 150. cikk (2) bekezdésében említett tanácsadó bizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

53. cikk

A Bizottság jelentése és vita az ESB-alapokról

(1) A Bizottság 2016-tól kezdődően a tagállamok 50. cikk szerint benyújtott éves végrehajtási jelentései alapján az ESB-alapokra vonatkozóan évente összefoglaló jelentést, továbbá egy a rendelkezésre álló, a program értékelései során tett megállapításokról szóló összefoglalást nyújt be az Európai Parlament, a Tanács, az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság, valamint a Régiók Bizottsága számára. Ezen összefoglaló jelentés 2017-ben és 2019-ben a (2) bekezdésben említett stratégiai jelentés részét képezi.

(2) 2017-ben és 2019-ben a Bizottság stratégiai jelentést készít, amely összefoglalja a tagállamok előrehaladási jelentéseit, és azt 2017. december 31-ig, illetve 2019. december 31-ig benyújtja az Európai Parlament, a Tanács, az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság és a Régiók Bizottsága számára, ezen intézményeket pedig felkérik a jelentés megvitatására.

(3) A Tanács megvitatja a stratégiai jelentést, különösen az ESB-alapoknak az intelligens, fenntartható és inkluzív növekedésre vonatkozó uniós stratégia eléréséhez való hozzájárulása tekintetében, valamint a Tanácsot felkérik arra, hogy észrevételekkel járuljon hozzá az Európai Tanács tavaszi üléséhez.

(4) 2018-tól kezdve a Bizottság az Európai Tanács tavaszi ülésszakán benyújtott éves előrehaladási jelentésébe kétévente beilleszt egy olyan szakaszt, amelyben összefoglalja az (1) és a (2) bekezdésben említett legfrissebb jelentéseket, különös tekintettel az ESB-alapoknak az intelligens, fenntartható és inkluzív növekedésre vonatkozó uniós stratégia terén elért előrehaladáshoz való hozzájárulására.

II. FEJEZET

Értékelés

54. cikk

Általános rendelkezések

(1) Értékeléseket kell végezni a programok kidolgozása minőségének és végrehajtásának a javítása érdekében, valamint eredményességük, hatékonyságuk és hatásuk felmérésére. Az adott ESB-alap küldetésével összhangban értékelni kell a programok hatását az intelligens, fenntartható és inkluzív növekedésre vonatkozó uniós stratégia célértékeihez képest, valamint – adott esetben – figyelemmel az adott program méretére a GDP-hez és az érintett programterületen jellemző munkanélküliséghez képest.

(2) A tagállamok biztosítják az értékelések elvégzéséhez szükséges forrásokat, továbbá az értékelésekhez szükséges adatok – beleértve a közös és adott esetben a programspecifikus mutatókra vonatkozó adatokat – előállításához és gyűjtéséhez szükséges eljárások rendelkezésre állását.

(3) Az értékeléseket a program végrehajtásáért felelős hatóságoktól funkcionálisan független belső vagy külső szakértők végzik. A Bizottság e rendelet hatálybalépését követően haladéktalanul iránymutatást ad az értékelések elvégzésének módját illetően.

(4) Minden értékelést a lakosság számára hozzáférhetővé kell tenni.

55. cikk

Előzetes értékelés

(1) A tagállamok előzetes értékelést végeznek az egyes programok kidolgozása minőségének javítása érdekében.

(2) Az előzetes értékeléseket a programok elkészítéséért felelős hatóság felelősségi körében kell elvégezni. Ezeket a programmal egyidejűleg, vezetői összefoglalóval együtt kell benyújtani a Bizottságnak. Az alapspecifikus szabályok küszöbértékeket határozhatnak meg, amelyek alatt az előzetes értékelést egy másik program értékelésével együtt lehet elvégezni.

(3) Az előzetes értékelés felméri:

a) az intelligens, fenntartható és inkluzív növekedésre vonatkozó uniós stratégiához való hozzájárulást, tekintettel a kiválasztott tematikus célkitűzésekre és prioritásokra, és figyelembe véve a nemzeti és regionális szükségleteket és fejlesztési potenciált, valamint a korábbi programozási időszakok során levont következtetéseket;

b) a javasolt program vagy tevékenység belső koherenciáját, valamint annak kapcsolatát más releváns eszközökkel;

c) a költségvetési források elosztása és a program célkitűzései közötti összhangot;

d) a programok kiválasztott tematikus célkitűzései, prioritásai és az azoknak megfelelő célkitűzések összhangját a közös stratégiai kerettel, a partnerségi megállapodással és az EUMSZ 121. cikke (2) bekezdésének megfelelően elfogadott releváns országspecifikus ajánlásokkal, továbbá – adott esetben – nemzeti szinten a nemzeti reformprogrammal;

e) a programra vonatkozóan javasolt mutatók relevanciáját és egyértelműségét;

f) hogy a várható kimenetek miként járulnak hozzá az eredményekhez;

g) hogy a mutatók számszerűsített célértékei reálisak-e, tekintettel az ESB-alapokból előirányzott támogatásra;

h) a javasolt támogatási forma indokoltságát;

i) a program irányításához szükséges emberi erőforrások és adminisztratív kapacitás megfelelőségét;

j) a program monitoringját és az értékelések elvégzéséhez szükséges adatok gyűjtését végző eljárások alkalmasságát;

k) az eredményességmérési kerethez kiválasztott részcélok alkalmasságát;

l) a nemek közötti egyenlőség előmozdítása és mindennemű hátrányos megkülönböztetés megelőzése érdekében tervezett intézkedések megfelelőségét, különös tekintettel a fogyatékossággal élők számára biztosított hozzáférésre;

m) a fenntartható fejlődés előmozdítása érdekében tervezett intézkedések megfelelőségét;

n) a kedvezményezettekre háruló adminisztratív terhek csökkentése érdekében tervezett intézkedéseket.

(4) Az előzetes értékelések adott esetben magukban foglalják a 2001/42/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvben [1] meghatározott stratégiai környezeti vizsgálat követelményeit, figyelembe véve az éghajlatváltozás mérséklésére vonatkozó szükségleteket.

56. cikk

Értékelés a programozási időszak során

(1) Az irányító hatóság vagy a tagállam értékelési tervet készít, amely egynél több programra is vonatkozhat. Ezen értékelési tervet az alapspecifikus szabályoknak megfelelően kell benyújtani.

(2) A tagállamok biztosítják, hogy megfelelő értékelési kapacitás álljon rendelkezésre.

[1] Az Európai Parlament és a Tanács 2001/42/EK irányelve (2001. június 27.) bizonyos tervek és programok környezetre gyakorolt hatásainak vizsgálatáról (HL L 197., 2001.7.21., 30. o.).

(3) A programozási időszak során az irányító hatóság biztosítja, hogy az értékelési terv alapján valamennyi program értékelését, beleértve az eredményesség, a hatékonyság és a hatások értékelését, elvégzik, valamint, hogy azokat az alapspecifikus szabályokkal összhangban megfelelően nyomon követik. A programozási időszak során legalább egyszer értékelni kell, hogy az ESB-alapokból származó támogatás miként járult hozzá az egyes prioritások célkitűzéseihez. A monitoring-bizottság valamennyi értékelést megvizsgálja és megküldi a Bizottságnak.

(4) A Bizottság saját kezdeményezésére elvégezheti a programok értékelését. A Bizottság tájékoztatja az irányító hatóságot, az eredményeket pedig megküldi az irányító hatóságnak, valamint az érintett monitoring-bizottság rendelkezésére bocsátja.

(5) E cikk (1), (2) és (3) bekezdése nem vonatkozik a 39. cikk (4) bekezdése első albekezdésének b) pontjában említett célzott programokra.

57. cikk

Utólagos értékelés

(1) Az utólagos értékeléseket a Bizottság vagy – a Bizottsággal szoros együttműködésben – a tagállamok végzik. Az utólagos értékelések megvizsgálják az ESB-alapok eredményességét és hatékonyságát, valamint azok hozzájárulását az intelligens, fenntartható és inkluzív növekedésre vonatkozó uniós stratégiához, figyelembe véve az e stratégiára vonatkozóan megállapított célokat, és az utólagos értékelések során az alapspecifikus szabályokban meghatározott egyedi követelményeknek megfelelően.

(2) Az utólagos értékeléseket 2024. december 31-ig kell elvégezni.

(3) A 39. cikk (4) bekezdése első albekezdésének b) pontjában említett célzott programok utólagos értékelését a Bizottság végzi, és azt 2019. december 31-ig kell lezárni.

(4) A Bizottság 2025. december 31-ig minden egyes ESB-alap vonatkozásában összefoglaló jelentést készít, amelyben ismerteti az utólagos értékelések főbb következtetéseit.

VI. CÍM

TECHNIKAI SEGÍTSÉGNYÚJTÁS

58. cikk

Technikai segítségnyújtás a Bizottság kezdeményezésére

(1) A Bizottság kezdeményezésére az ESB-alapok támogathatják az e rendelet végrehajtásához szükséges előkészítő, monitoring, adminisztratív és technikai segítségnyújtási, értékelési, audit- és kontrollintézkedéseket.

Az első albekezdésben említett intézkedések végrehajthatók közvetlenül a Bizottság által vagy közvetetten a költségvetési rendelet 60. cikkével összhangban a tagállamoktól eltérő szervezetek és személyek által.

Az első albekezdésben említett intézkedések magukban foglalhatják különösen a következőket:

a) a projektek előkészítéséhez és értékeléséhez biztosított segítségnyújtás, beleértve az EBB részéről nyújtott segítséget;

b) az ESB-alapok eredményes irányításához szükséges intézmények megerősítése és az adminisztratív kapacitás kiépítése;

c) a Bizottság ESB-alapokról szóló jelentéseihez és a kohéziós jelentéshez kapcsolódó tanulmányok;

d) az ESB-alapok elemzésével, irányításával, monitoringjával, információcseréjével és végrehajtásával kapcsolatos intézkedések, valamint az kontrollrendszerek és a technikai és adminisztratív segítségnyújtás végrehajtásával összefüggő intézkedések;

e) az ESB-alapok jelenlegi és jövőbeli működésére vonatkozó értékelések, szakértői jelentések, statisztikák és tanulmányok, beleértve az általános jellegűeket, amelyeket adott esetben az EBB is elvégezhet;

f) az információk terjesztésére, a hálózatépítés támogatására, a kommunikációs tevékenységek elvégzésére, a tudatosság növelésére és az együttműködés és tapasztalatcsere előmozdítására irányuló intézkedések, beleértve a harmadik országokkal is.;

g) az irányítást, a monitoringot, az auditot, a kontrollt és az értékelést szolgáló számítógépes rendszerek üzembe helyezése, működtetése és egymással való összekapcsolása;

h) az értékelési módszerek javítására és az értékelési gyakorlatokra vonatkozó információcserére irányuló intézkedések;

i) kontrollal kapcsolatos intézkedések;

j) a beruházások tervezéséhez, a szükségletek felméréséhez, a pénzügyi eszközök, közös cselekvési tervek és nagyprojektek előkészítéséhez, kidolgozásához és végrehajtásához szükséges nemzeti és regionális kapacitás erősítése, beleértve az EBB-vel közös kezdeményezéseket is;

k) a jó gyakorlatok terjesztése annak elősegítése érdekében, hogy a tagállamok megerősítsék az 5. cikkben említett, érintett partnerek és ernyőszervezeteik kapacitását;

l) a gazdasági és társadalmi kihívásokra válaszképpen foganatosítandó strukturális és igazgatási reformok azonosítására, rangsorolására és végrehajtására irányuló intézkedések azon tagállamokban, amelyek teljesítik a 24. cikk (1) bekezdésében előírt feltételeket.

A lakosság felé irányuló kommunikációban a nagyobb hatékonyság elérése és a kommunikációs tevékenységek nagyobb és erősebb szinergiájának megteremtése érdekében a Bizottság kezdeményezésére az e rendelet által a kommunikációs tevékenységekhez rendelt források hozzájárulnak az Unió kohéziós politikával kapcsolatos szakpolitikai prioritásainak szervezeti kommunikációjához, amennyiben azok kapcsolódnak e rendelet általános célkitűzéseihez.

(2) A Bizottság végrehajtási jogi aktusok révén évente megállapítja, hogy milyen típusú intézkedéseket tervez az (1) bekezdésben felsorolt intézkedésekkel kapcsolatban arra az esetre, ha azokra támogatást irányoznak elő az ESB-alapokból.

59. cikk

Technikai segítségnyújtás a tagállamok kezdeményezésére

(1) A tagállam kezdeményezésére az ESB-alapok előkészítési, irányítási, monitoring, értékelési, tájékoztatási és kommunikációs, hálózatépítési, panaszkezelési, kontroll- és auditintézkedéseket támogathatnak. A tagállam az ESB-alapokat a kedvezményezettek adminisztratív terheinek csökkentését szolgáló intézkedésekre használhatja, beleértve az elektronikus adatcsere-rendszereket, valamint a tagállam hatóságainak és a kedvezményezetteknek ezen alapok kezelésével és igénybevételével kapcsolatos kapacitásai megerősítését szolgáló intézkedéseket. Az ESB-alapok felhasználhatók továbbá az érintett partnerek kapacitásának megerősítésére – összhangban az 5. cikk (3) bekezdésének e) pontjával – és a jó gyakorlatok e partnerek között megvalósuló cseréjére irányuló intézkedések támogatására. Az e bekezdésben említett intézkedések vonatkozhatnak az előző és a következő programozási időszakra is.

(2) Az alapspecifikus szabályok az egyes ESB-alapok technikai segítségnyújtás forrásaiból finanszírozható további intézkedéseket határozhatnak meg, valamint ki is zárhatnak intézkedéseket az ilyen finanszírozásból.

VII. CÍM

AZ EURÓPAI STRUKTURÁLIS ÉS BERUHÁZÁSI ALAPOKBÓL SZÁRMAZÓ PÉNZÜGYI TÁMOGATÁS

I. FEJEZET

Az ESB-alapokból származó támogatás

60. cikk

Társfinanszírozási arányok meghatározása

(1) A Bizottságnak a program elfogadásáról szóló határozata rögzíti az ESB-alapokból származó támogatás társfinanszírozási arányát vagy arányait és maximális összegét az alapspecifikus szabályoknak megfelelően.

(2) A Bizottság kezdeményezésére vagy nevében végrehajtott technikai segítségnyújtási intézkedések 100 %-os finanszírozási aránya engedélyezett.

61. cikk

A befejezést követően nettó bevételt termelő műveletek

(1) Ez a cikk olyan műveletek esetében alkalmazandó, amelyek befejezésüket követően nettó bevételt termelnek. E cikk alkalmazásában a „nettó bevétel” a művelet keretében kínált árukért vagy szolgáltatásokért közvetlenül a felhasználók által fizetett pénzeszköz-beáramlást jelenti, például az infrastruktúra használatáért közvetlenül a felhasználókat terhelő díjakat, a föld vagy az épületek eladásából vagy bérbeadásából származó bevételeket vagy a szolgáltatásokért kapott ellentételezést a működési költségek és az adott időszakban a rövid élettartamú felszerelések cseréjére fordított költségek levonásával. A művelet következtében megvalósuló működésiköltség-megtakarításokat úgy kell kezelni, mint a nettó bevételeket, kivéve ha ezeket a működtetésre irányuló támogatások ugyanilyen mértékű csökkentése ellentételezi.

Amikor a beruházás teljes költsége nem társfinanszírozható, a nettó bevételt a beruházási költségek elszámolható és el nem számolható részeinek arányában kell felosztani.

(2) Az ESB-alapokból társfinanszírozható műveletek elszámolható kiadásait előzetesen csökkenteni kell úgy, hogy azokban kifejezésre jusson a műveletben rejlő potenciál a tekintetben, hogy egy meghatározott – a művelet végrehajtását és befejezését követő időszakot egyaránt felölelő – referenciaidőszakban nettó bevételt termeljen.

(3) A művelet potenciális nettó bevételét előre meg kell határozni az ágazatot, alágazatot vagy művelettípust irányító hatóság által a következők közül kiválasztott módszerrel:

a) a nettó bevétel százalékban meghatározott átalány formájában meghatározott százalékos arányának alkalmazása a művelethez kapcsolódó, az V. mellékletben vagy a későbbiekben említett bármely, a második, harmadik és negyedik albekezdésben említett felhatalmazáson alapuló jogi aktusban meghatározott ágazatra vagy alágazatra.

b) a művelet diszkontált nettó bevételének kiszámítása a művelethez kapcsolódó ágazatnak vagy alágazatnak megfelelő referenciaidőszakot, az érintett beruházási kategória esetében rendesen elvárható nyereségességet, a „szennyező fizet” elv alkalmazását, és szükség esetén az érintett tagállam vagy régió viszonylagos fellendüléséhez kapcsolódó méltányossági megfontolásokat figyelembe véve.

A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 149. cikkel összhangban felhatalmazáson alapuló jogi aktust fogadjon el az V. melléklet indokolt esetben történő módosítására, a múltbeli adatokat, a költségmegtérülés lehetőségét és adott esetben a „szennyező fizet” elvet figyelembe véve az említett mellékletben megállapított százalékban meghatározott átalányok kiigazítására.

A 149. cikkel összhangban a Bizottság jogosult felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadására az IKT, a KFI, valamint az energiahatékonyság területének ágazatai és alágazatai tekintetében százalékban meghatározott átalány megállapítására vonatkozóan. A Bizottság legkésőbb 2015. június 30-ig értesíti az Európai Parlamentet és a Tanácsot ezekről a felhatalmazáson alapuló jogi aktusokról.

A Bizottság ezenkívül felhatalmazást kap arra, hogy kellően indokolt esetekben a 149. cikkel összhangban felhatalmazáson alapuló jogi aktust fogadjon el többek között olyan további ágazatok vagy alágazatok V. mellékletben történő feltüntetésére vonatkozóan, amelyek megfelelnek a 9. cikk első bekezdésében meghatározott tematikus célkitűzéseknek, és az ESB-alapokból kapnak támogatást.

Az első albekezdés a) pontjában említett módszer alkalmazása esetén a művelet végrehajtása során és a befejezését követően termelt összes nettó bevételt figyelembe kell venni a százalékban meghatározott átalány alkalmazásakor, és az ezért később nem vonható le a művelet elszámolható kiadásaiból.

Amennyiben a harmadik és negyedik albekezdéssel összhangban, egy felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadásával egy új ágazat vagy alágazat tekintetében százalékban meghatározott átalányt állapítottak meg, az irányító hatóság választhatja az első albekezdés a) pontjában meghatározott módszer alkalmazását az érintett ágazathoz vagy alágazathoz kapcsolódó új műveletekre.

A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 149. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktust fogadjon el az első albekezdés b) pontjában említett módszer meghatározására vonatkozóan. Az említett módszer alkalmazása esetén a művelet végrehajtása során termelt, olyan forrásokból származó nettó bevételt, amelyeket a művelet potenciális nettó bevételének megállapításakor nem vettek figyelembe, legkésőbb a kedvezményezett által benyújtott végső kifizetési kérelemben le kell vonni a művelet elszámolható kiadásaiból.

(4) A nemzeti szabályoknak megfelelően meg kell határozni azt a módszert, amellyel a Bizottsághoz benyújtott kifizetési kérelemben foglalt művelet kiadásaiból a nettó bevétel levonásra kerül.

(5) A (3) bekezdésben meghatározott módszerek alkalmazásának alternatívájaként egy tagállam kérésére csökkenteni lehet a 60. cikk (1) bekezdésében említett maximális társfinanszírozási arányt egy prioritási program vagy intézkedés elfogadásakor, és ekkor a (3) bekezdés első albekezdése a) pontjának megfelelően az adott prioritás vagy intézkedés alapján támogatott minden művelet esetében egységes százalékban meghatározott átalányt lehet alkalmazni. A csökkentés nem lehet kevesebb, mint az alapspecifikus szabályok értelmében alkalmazandó maximális uniós társfinanszírozási arány és a (3) bekezdés első albekezdése a) pontjában említett releváns százalékban meghatározott átalány szorzatának összege.

Az első albekezdésben említett módszer alkalmazása esetén a művelet végrehajtása során és a befejezését követően termelt összes nettó bevételt figyelembe kell venni a csökkentett társfinanszírozási arány alkalmazásakor, és az ezért később nem vonható le a műveletek elszámolható kiadásaiból.

(6) Amennyiben objektíve nem lehetséges a (3) vagy az (5) bekezdésben megállapított módszerek egyike alapján sem előre meghatározni a bevételt, a művelet befejezése utáni hároméves időszakon belül, vagy a dokumentumoknak az alapspecifikus szabályokban rögzített, a programok lezárásakor történő benyújtásának határidejéig– amelyik korábban következik be – megtermelt nettó bevételt le kell vonni a Bizottságnak bejelentett kiadásokból.

(7) Az (1)–(6) bekezdés a következők esetében nem alkalmazandó:

a) a kizárólag az ESZA által támogatott műveletek vagy műveletrészek;

b) olyan műveletek, amelyek esetében a teljes elszámolható költség az (1)–(6) bekezdés alkalmazását megelőzően nem haladja meg az 1 000 000 EUR-t;

c) teljes visszafizetési kötelezettség alá eső visszatérítendő támogatások és díjak;

d) technikai segítségnyújtás;

e) pénzügyi eszközökre irányuló vagy azokból származó támogatások;

f) olyan műveletek, amelyek esetében a közpénzekből nyújtott támogatás egyösszegű átalány formájában vagy átalányalapú egységköltségek formájában történik;

g) együttes cselekvési tervek alapján végrehajtott műveletek;

h) olyan műveletek, amelyek esetében a támogatási összegeket vagy arányokat az EMVA-rendelet I. melléklete határozza meg.

Az e bekezdés első albekezdésének b) pontjától eltérve, amennyiben egy tagállam az (5) bekezdést alkalmazza, akkor felveheti a vonatkozó prioritásba vagy intézkedésbe azokat a műveleteket, amelyeknek a teljes elszámolható költsége az (1)-(6) bekezdés alkalmazása előtt nem haladja meg az 1 000 000 EUR-t.

(8) Az (1)–(6) bekezdés ezenkívül nem alkalmazandó azokra a műveletekre, amelyek esetében a program keretében nyújtott támogatás:

a) csekély összegű (de minimis) támogatás;

b) a kkv-k számára szabályokkal összeegyeztethető állami támogatás, ha a támogatás intenzitása vagy összege tekintetében az állami támogatással kapcsolatban korlátozást alkalmaznak;

c) a szabályokkal összeegyeztethető állami támogatás, ha az állami támogatásra vonatkozó szabályokkal összhangban elvégezték a finanszírozási szükségletek egyedi ellenőrzését.

Az első albekezdéstől eltérve, valamely irányító hatóság az (1) bekezdéstől a (6) bekezdés b) pontjáig terjedő szakaszban előírt rendelkezéseket alkalmazhatja az e bekezdés első albekezdésének a)–c) pontja alá tartozó műveletekre is, amennyiben a nemzeti szabályok így rendelkeznek.

II. FEJEZET

Az ESB-alapokból a PPP-kre irányuló támogatások különleges szabályai

62. cikk

A PPP-k

Az ESB-alapok felhasználhatók PPP-műveletek támogatására. Az ilyen PPP-műveleteknek összhangban kell lenniük az alkalmazandó joggal, különösen az állami támogatásokra és a közbeszerzésekre vonatkozó jogszabályokkal.

63. cikk

Kedvezményezettek PPP-műveletek esetén

(1) PPP-műveletek esetén és a 2. cikk 10. pontjától eltérően a kedvezményezettek a következők lehetnek:

a) a műveletet kezdeményező közjogi intézmény, vagy

b) a művelet végrehajtására kiválasztott vagy kiválasztandó, az adott tagállam magánjogának hatálya alá eső szervezet (a továbbiakban: a magánszférabeli partner).

(2) A PPP-műveletet kezdeményező közjogi intézmény javasolhatja, hogy a művelet jóváhagyását követően kiválasztandó magánszférabeli partner legyen az ESB-alapokból nyújtandó támogatás kedvezményezettje. Ebben az esetben a jóváhagyó határozat feltétele, hogy az irányító hatóság megbizonyosodjon arról, hogy a kiválasztott magánszférabeli partner teljesíti és felvállalja az e rendelet értelmében a kezdeményezettek számára fennálló vonatkozó kötelezettségeket.

(3) A PPP-művelet végrehajtására kiválasztott magánszférabeli partnert mint kedvezményezettet a végrehajtás során fel lehet váltani, amennyiben erre a PPP vagy a magánszférabeli partner és a műveletet társfinanszírozó pénzügyi intézmény közötti finanszírozási megállapodás feltételei alapján szükség van. Ebben az esetben az előzőt felváltó magánszférabeli partner vagy közjogi intézmény válik kezdeményezetté, feltéve hogy az irányító hatóság megbizonyosodott arról, hogy a korábbit felváltó partner teljesíti és felvállalja az e rendelet értelmében a kezdeményezettek számára fennálló vonatkozó kötelezettségeket.

(4) A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 149. cikkel összhangban felhatalmazáson alapuló jogi aktust fogadjon el, amelyben meghatározza a kedvezményezett és a kapcsolódó kötelezettségek felváltására irányadó szabályokat.

(5) A kedvezményezett felváltása nem tekintendő a 71. cikk (1) bekezdése b) pontja értelmében vett tulajdonosváltásnak, amennyiben ez a felváltás megfelel az e cikk (3) bekezdésében meghatározott alkalmazandó feltételeknek, és az e cikk (4) bekezdésének megfelelően elfogadott felhatalmazáson alapuló jogi aktusnak.

64. cikk

A PPP-műveletek támogatása

(1) Olyan PPP-műveletek esetében, amelyeknél a kedvezményezett egy közjogi intézmény, a PPP-művelet során a magánszférabeli partner számára felmerült és általa megfizetett kiadásokat a 65. cikk (2) bekezdésétől eltérően úgy lehet tekinteni, mint a kedvezményezett számára felmerült és általa megfizetett kiadásokat, és azokat fel lehet tüntetni a Bizottságnak benyújtandó kifizetési kérelemben, feltéve, hogy teljesülnek a következő feltételek:

a) a kedvezményezett PPP-megállapodást kötött egy magánszférabeli partnerrel;

b) az irányító hatóság ellenőrizte, hogy a kedvezményezett által bejelentett kiadásokat a magánszférabeli partner kifizette, és hogy a művelet összhangban áll az alkalmazandó uniós és nemzeti joggal, a programmal és a művelet támogatására vonatkozó feltételekkel.

(2) Egy kifizetési kérelemben az (1) bekezdésnek megfelelően feltüntetett kiadásokkal összefüggésben a kedvezményezettnek nyújtott kifizetéseket a kedvezményezett nevére e célból nyitott letéti számlára kell befizetni.

(3) A (2) bekezdésben említett letéti számlára befizetett pénzösszegeket a PPP-megállapodással összhangban felmerülő kifizetésekre kell felhasználni, beleértve a PPP-megállapodás megszűnése esetén esedékes kifizetéseket is.

(4) A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 149. cikkel összhangban felhatalmazáson alapuló jogi aktust fogadjon el, amelyben meghatározza a PPP-megállapodásokba foglalandó minimumkövetelményeket, amelyek az e cikk (1) bekezdésében meghatározott eltérés alkalmazásakor válnak szükségessé, beleértve a PPP-megállapodás megszűnésére vonatkozó rendelkezéseket a megfelelő auditnyomvonal biztosítása céljából.

III. FEJEZET

Kiadások elszámolhatósága és tartósság

65. cikk

Elszámolhatóság

(1) A kiadások elszámolhatóságának meghatározása a nemzeti szabályozás alapján történik, kivéve abban az esetben, ha e rendeletben vagy az alapspecifikus szabályokban, illetve azok alapján egyedi szabályok megállapítására kerül sor.

(2) A kiadás abban az esetben jogosult az ESB-alapokból származó hozzájárulásra, ha az a kedvezményezettnél merült fel, és a programnak a Bizottságnak történő benyújtásának időpontja vagy 2014. január 1. – amelyik a korábbi időpont – és 2023. december 31. között került kifizetésre. Ezenkívül a kiadás kizárólag abban az esetben jogosult az EMVA-ból származó hozzájárulásra, ha az adott támogatást a kifizető ügynökség ténylegesen kifizeti 2014. január 1. és 2023. december 31. között.

(3) A (2) bekezdéstől eltérve az ifjúsági foglalkoztatási kezdeményezés kiadásai 2013. szeptember 1-jétől jogosultak a hozzájárulásra.

(4) Az 67. cikk (1) bekezdése első albekezdésének b) és c) pontja szerint visszatérített költségek esetében a visszatérítés alapját képező tevékenységeket 2014. január 1. és 2023. december 31. között kell végrehajtani.

(5) A (4) bekezdéstől eltérve a 67. cikk (1) bekezdése első albekezdésének b) és c) pontja alapján az ifjúsági foglalkoztatási kezdeményezés tevékenységei tekintetében visszatérített költségek esetében a kezdő időpont 2013. szeptember 1.

(6) Az ESB-alapokból nem ítélhető meg támogatás olyan műveletekre, amelyeket fizikailag befejeztek vagy teljes egészében végrehajtottak, még mielőtt a program finanszírozására irányuló kérelmet a kedvezményezett az irányító hatósághoz benyújtotta, tekintet nélkül arra, hogy a kedvezményezett teljesítette-e az összes kapcsolódó kifizetést.

(7) E cikk nem érinti a Bizottság kezdeményezésére történő technikai segítségnyújtásra való jogosultság 58. cikkben leírt szabályait.

(8) E bekezdés olyan műveletek esetében alkalmazandó, amelyek végrehajtásuk során nettó bevételt termelnek, és amelyekre nem vonatkoznak a 61. cikk (1)–(6) bekezdésében foglalt rendelkezések.

A műveletnek az ESB-alapokból társfinanszírozható kiadásait legkésőbb a kedvezményezett által benyújtott végső kifizetési kérelemben csökkenteni kell azzal a nettó bevétellel, amelyet a művelet jóváhagyásakor nem vettek figyelembe, és amelyet a művelet csak a végrehajtása során termel közvetlenül. Ha a költségek teljes összege nem társfinanszírozható, a nettó bevételt a költségek elszámolható és el nem számolható részeinek arányában kell felosztani.

E bekezdés nem alkalmazandó a következőkre:

a) technikai segítségnyújtás;

b) pénzügyi eszközök,

c) teljes visszafizetési kötelezettség alá eső visszatérítendő támogatások;

d) díjak;

e) az állami támogatásokra vonatkozó szabályok hatálya alá tartozó műveletek;

f) olyan műveletek, amelyek esetében a közpénzekből nyújtott támogatás egyösszegű átalány vagy az átalányalapú egységköltség formáját ölti, feltéve, hogy a nettó bevételt előzetesen figyelembe vették;

g) közös cselekvési terv keretében végrehajtott műveletek, feltéve, hogy a nettó bevételt előzetesen figyelembe vették;

h) olyan műveletek, amelyek esetében a támogatási összegeket vagy arányokat az EMVA-rendelet II. melléklete határozza meg; vagy

i) olyan műveletek, amelyek esetében a teljes elszámolható költség nem haladja meg az 50 000 EUR-t.

E cikk és a 61. cikk alkalmazásában nem tekintendők bevételnek a kedvezményezett által kapott azon kifizetések, amelyek a kedvezményezett és egy harmadik fél vagy harmadik felek közötti szerződésszegés esetén felmerülő szerződéses kötbérből adódnak, vagy a kedvezményezett közbeszerzési szabályoknak megfelelően kiválasztott ajánlatának harmadik fél általi visszavonásából keletkeznek (a továbbiakban: a letét), és ezek nem vonhatók le a művelet elszámolható kiadásaiból.

(9) Egy program módosításának eredményeként elszámolhatóvá váló kiadás csak a módosítási kérelem Bizottságnak történő benyújtásának időpontjától kezdve számolható el, vagy a 96. cikk (11) bekezdésének alkalmazása esetén, a programot módosító határozat hatálybalépésének időpontjától.

Az ETHA-ra vonatkozó egyedi szabályok eltérhetnek az első albekezdéstől.

(10) A (9) bekezdéstől eltérően az EMVA-rendeletben az elszámolhatóság kezdő dátumára vonatkozó külön rendelkezések határozhatók meg.

(11) Valamely művelet egy vagy több ESB-alapból, illetve egy vagy több programból, valamint más uniós eszközökből is kaphat támogatást, feltéve, hogy az egyik ESB-alapból történő költségtérítésre vonatkozó kifizetési kérelemben elszámolásra benyújtott kiadási tétel nem kap támogatást egy másik alapból vagy uniós eszközből, sem ugyanabból az alapból egy másik program keretében.

66. cikk

Támogatási formák

Az ESB-alapok vissza nem térítendő támogatások, díjak, visszatérítendő támogatás, pénzügyi eszközök, illetve a fentiek ötvözésének formájában alkalmazandók.

Visszatérítendő támogatás esetében a támogatást nyújtó szervezetnek, illetve a tagállam más illetékes hatóságának visszafizetett támogatást külön számlán, vagy külön számviteli kód feltüntetésével kell nyilvántartani, és azt újra fel kell használni ugyanarra a célra vagy a program célkitűzései szerint.

67. cikk

Vissza nem térítendő és visszatérítendő támogatási formák

(1) A vissza nem térítendő és a visszatérítendő támogatás a következő formákban történhet:

a) ténylegesen felmerült és kifizetett, adott esetben természetbeni hozzájárulással és értékcsökkenéssel felmerült elszámolható költségek visszatérítése;

b) átalányalapú egységköltség;

c) egyösszegű átalány, amennyiben a közpénzből való hozzájárulás nem haladja meg a 100 000 EUR-t;

d) százalékban meghatározott átalányalapú finanszírozás alkalmazása egy vagy több meghatározott költségkategóriára.

Alapspecifikus szabályok korlátozhatják a bizonyos műveletek esetén alkalmazandó vissza nem térítendő támogatások vagy a visszatérítendő támogatások formáit.

(2) A (1) bekezdéstől eltérően az ETHA-rendeletben további támogatási formák és számítási módszerek határozhatók meg.

(3) Az (1) bekezdésben leírt lehetőségek ötvözése csak akkor lehetséges, ha azok különböző költségkategóriákat fednek le, vagy ha egy műveleten belül különféle projekteket vagy projektmegvalósítási szakaszokat fednek le.

(4) Amennyiben valamely művelet vagy a művelet részét képező projekt kizárólag munkálatok, javak vagy szolgáltatások közbeszerzése útján kerül végrehajtásra, akkor csak az (1) bekezdés első albekezdésének a) pontja alkalmazandó. Amennyiben valamely művelet vagy a művelet részét képező projekt keretében megvalósuló közbeszerzés bizonyos költségkategóriákra korlátozódik, az (1) bekezdésben leírt összes lehetőség alkalmazható.

(5) Az (1) bekezdés első albekezdésének b), c) és d) pontjaiban említett összegek meghatározása a következő módok egyikén történik:

a) igazságos, méltányos és ellenőrizhető számítási módszerrel, amely a következőkön alapul:

   i. statisztikai adatok vagy más objektív információk;

   ii. az egyes kedvezményezettek ellenőrzött múltbeli adatai; vagy

   iii. az egyes kedvezményezettek szokásos számviteli gyakorlatának alkalmazása;

b) az uniós szakpolitikákban hasonló típusú művelet és kedvezményezett esetén alkalmazott egységköltség mértékek, egyösszegű átalányok és százalékban meghatározott átalányok alkalmazására vonatkozó szabályoknak megfelelően;

c) a teljes egészében a tagállam által finanszírozott vissza nem térítendő támogatási rendszerekben hasonló típusú művelet és kedvezményezett esetén alkalmazott egységköltség mértékek, egyösszegű átalányok és százalékban meghatározott átalányok alkalmazására vonatkozó szabályoknak megfelelően;

d) e rendeletben és az alapspecifikus szabályokban meghatározott ráták,

e) az alapspecifikus szabályok szerinti összegek meghatározására irányuló egyedi módszerek.

(6) Az egyes műveletek támogatásának feltételeit meghatározó dokumentum rögzíti a művelet költségeinek meghatározására alkalmazandó módszert és a vissza nem térítendő támogatás nyújtásának feltételeit.

68. cikk

Közvetett költségek és személyi jellegű költségek százalékban meghatározott átalányalapú finanszírozása vissza nem térítendő és visszatérítendő támogatás esetén

(1) Amennyiben valamely művelet végrehajtása közben közvetett költségek keletkeznek, ezeket százalékban meghatározott átalány alapon lehet kiszámítani a következőképpen:

a) az elszámolható közvetlen költségek 25 %-áig terjedő átalány, feltéve hogy az átalányt egy igazságos, méltányos és ellenőrizhető számítási módszerrel számítják ki, illetve egy olyan módszerrel, amelyet a teljes egészében a tagállam által finanszírozott, hasonló típusú műveletek és kedvezményezettek esetében alkalmazott vissza nem térítendő támogatási rendszerekben használnak;

b) az elszámolható közvetlen személyi jellegű költségek 15 %-áig terjedő átalány, ahol a tagállamnak nem kell számításokat végeznie az alkalmazandó átalány megállapítására;

c) az uniós szakpolitikákban a hasonló típusú művelet és kedvezményezett esetében alkalmazott módszerek és megfelelő ráták alapján számított, az elszámolható közvetlen költségekre vonatkozó százalékban meghatározott átalány.

A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 142. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktust fogadjon el az e bekezdés első albekezdésének c) pontjában említett százalékban meghatározott átalány és az ahhoz kapcsolódó módszerek meghatározása érdekében.

(2) Egy művelet végrehajtásához kapcsolódó személyi jellegű költségek megállapítása céljából kiszámítható az alkalmazandó óradíj oly módon, hogy a legutolsó dokumentált éves bruttó foglalkoztatási költségeket elosztják 1 720 órával.

69. cikk

A vissza nem térítendő és a visszatérítendő támogatások elszámolhatóságának egyedi szabályai

(1) A munkálatok, javak, szolgáltatások, föld és ingatlan formájában történő természetbeni hozzájárulás, amely nem igazolható számlákkal vagy más azonos bizonyító erejű számviteli bizonylatokkal, elszámolható lehet, feltéve hogy az ESB-alapok és a program támogathatósági szabályai így rendelkeznek, és valamennyi következő feltétel teljesül:

a) a művelet számára a közpénzekből nyújtott támogatás, amely tartalmaz természetbeni hozzájárulásokat is, nem haladja meg a természetbeni hozzájárulással csökkentett teljes elszámolható kiadást a művelet végén;

b) természetbeni hozzájárulásnak tulajdonított érték nem haladja meg a kérdéses piacon általánosan elfogadott költségeket;

c) a hozzájárulások értéke és szolgáltatása függetlenül értékelhető és ellenőrizhető;

d) föld és ingatlan biztosítása esetén lehetőség van készpénzkifizetésre bérleti szerződés teljesítése céljából, ha annak éves nominális értéke nem haladja meg az adott tagállam fizetőeszközének egy egységét;

e) ingyenes munkavégzés formájában történő természetbeni hozzájárulás esetén a munka értékét az annak elvégzésével igazoltan eltöltött idő és az egyenértékű munka díjazása alapján kell meghatározni.

Az e bekezdés első albekezdésének d) pontjában említett föld vagy ingatlan értékét egy szakképzett független szakértő vagy egy megfelelően felhatalmazott hivatalos szervezet igazolja, és ez az érték nem haladja meg a (3) bekezdés b) pontjában meghatározott határt.

(2) Az értékcsökkenéssel kapcsolatos költségek a következő feltételek teljesítése esetén minősíthetők elszámolhatónak:

a) a programra vonatkozó támogathatósági szabályok azt lehetővé teszik;

b) a kiadás összegét megfelelően alátámasztják az elszámolható költségekre vonatkozó számlákkal egyenértékű számviteli bizonylatok, amennyiben a visszatérítés a 67. cikk (1) bekezdése első albekezdésének a) pontja alapján történik;

c) a költségek kizárólag a művelet támogatásának időszakához kapcsolódnak;

d) az értékcsökkenéssel érintett eszközök beszerzéséhez nem használtak fel közpénzekből nyújtott vissza nem térítendő támogatást.

(3) A következő költségek nem számolhatók el az ESB-alapokból és a Kohéziós Alapból valamint az Európai Hálózatfinanszírozási Eszközbe átcsoportosított 10 000 millió EUR-ból, a 92. cikk (6) bekezdésében említettek szerint:

a) hitelkamat, kivéve a kamattámogatás vagy garanciadíj-támogatás formájában nyújtott vissza nem térítendő támogatás vonatkozásában;

b) beépített és be nem épített föld vásárlása esetén az érintett művelet teljes elszámolható kiadásának 10 %-át meghaladó érték. A parlagon heverő területek és olyan, korábban ipari hasznosítású területek esetében, amelyeken épületek találhatók, ezt a korlátozást 15 %-ra kell emelni. Kivételes és kellően indokolt esetekben a környezetmegőrzést szolgáló műveletek tekintetében ez a korlátozás az említett százalékarányoknál magasabb is lehet;

c) héa, kivéve, ha a héá-ra vonatkozó nemzeti jogszabályok alapján nem levonható.

70. cikk

Műveletek földrajzi elszámolhatósága

(1) A (2) és (3) bekezdésben és az alapspecifikus szabályokban említett eltérésekre is figyelemmel az ESB-alapokból támogatott műveletek a programterületen valósulnak meg.

(2) Az irányító hatóság elfogadhatja, hogy egy műveletet a programterületen kívül, azonban az Unión belül hajtanak végre, feltéve hogy az összes következő feltétel teljesül:

a) a művelet a programterület javát szolgálja;

b) a program keretében a programterületen kívül eső műveletekre allokált teljes összeg nem haladja meg az ERFA-ból, a Kohéziós Alapból és az ETHA-ból a prioritásra szánt támogatás 15 %-át, illetve az EMVA esetében az alapból a programra szánt támogatás 5 %-át;

c) a monitoring-bizottság elfogadta a műveletet vagy az érintett műveletek típusait;

d) a programért felelős hatóságokra a művelettel kapcsolatosan háruló irányítási, kontroll- és auditkötelezettségeket azon programért felelős hatóságok teljesítik, amelyek keretében az adott művelet támogatásra kerül, vagy ezek a hatóságok megállapodást kötnek a művelet végrehajtása szerinti terület hatóságaival.

(3) Technikai segítségnyújtással vagy promóciós tevékenységekkel kapcsolatos műveletek keretében felmerülhetnek kiadások az Unión kívül, feltéve hogy a (2) bekezdés a) pontjában rögzített feltételek és az adott művelettel kapcsolatos irányítási, kontroll- és auditkötelezettségek teljesülnek.

(4) Az (1)–(3) bekezdések nem vonatkoznak az európai területi együttműködési cél alá tartozó programokra, és a (2)–(3) bekezdések nem vonatkoznak az ESZA által támogatott műveletekre.

71. cikk

A műveletek tartóssága

(1) Az ESB-alapokból valamely infrastrukturális vagy termelő beruházást magában foglaló műveletre fordított támogatás akkor fizetendő vissza, ha a kedvezményezettnek történő utolsó kifizetéstől számított öt éven belül, illetve adott esetben, az állami támogatásokról szóló szabályozás szerinti időtartamon belül, a következők valamelyike történik:

a) a termelő tevékenység megszűnése vagy a programterületen kívülre való áthelyezése;

b) az infrastruktúra valamely elemében tulajdonosváltás következik be, amelynek eredményeként egy cég vagy állami szervezet jogosulatlan előnyhöz jut;

c) a természetében, célkitűzéseiben vagy végrehajtási feltételeiben olyan lényeges változás következik be, amely az eredeti célkitűzéseket veszélyezteti.

A műveletre jogosulatlanul kifizetett összegeket a tagállamnak vissza kell téríttetnie, azon időszakkal arányosan, amelynek tekintetében nem teljesültek a követelmények.

Az első albekezdésben meghatározott határidőt a tagállamok három évre csökkenthetik a kkv-k általi beruházások vagy az általuk teremtett munkahelyek fenntartása esetén.

(2) Az ESB-alapokból valamely infrastrukturális vagy termelő beruházást magában foglaló műveletre fordított hozzájárulás visszafizetendő, ha a kedvezményezettnek történő utolsó kifizetéstől számított tíz éven belül a termelő tevékenységet áthelyezik az Unión kívülre, kivéve, ha a kedvezményezett kkv. Amennyiben az ESB-alapok hozzájárulását állami támogatás formájában nyújtják, a tízéves időszak helyébe az állami támogatásokra vonatkozó szabályok alapján alkalmazandó határidő lép.

(3) Az ESZA-ból, valamint a többi ESB-alapból támogatott, nem infrastrukturális vagy termelő beruházásnak minősülő műveleteknél az alapból történő hozzájárulás csak akkor fizetendő vissza, ha az állami támogatásokra vonatkozó szabályok értelmében a beruházás fenntartásra kötelezett, és ha az ezekben a szabályokban meghatározott időszakon belül a termelő tevékenység megszűnik vagy áthelyezésre kerül.

(4) Az (1), (2) és (3) bekezdés nem vonatkozik az olyan pénzügyi eszközökhöz vagy azokból vagy művelethez nyújtott hozzájárulásokra, amelyek esetében a termelő tevékenység olyan csőd következtében szűnik meg, amely nem csalásból ered.

(5) Az (1), (2) és (3) bekezdés nem vonatkozik azon természetes személyekre, akik beruházási támogatás kedvezményezettjei, és akik a beruházási művelet befejezése után támogatásra jogosulttá válnak, valamint az 1309/2013/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet szerinti támogatást kapnak, amennyiben az érintett beruházás közvetlenül kapcsolódik az Európai Globalizációs Alapból támogatható tevékenységtípushoz.

VIII. CÍM

IRÁNYÍTÁS ÉS ELLENŐRZÉS

I. FEJEZET

Irányítási és kontrollrendszerek

72. cikk

Az irányítási és kontrollrendszerek általános alapelvei

Az irányítási és kontrollrendszerek a 4. cikk (8) bekezdésével összhangban a következőkről rendelkeznek:

a) az irányításban és a kontrollban részt vevő szervezetek feladatainak leírása, valamint a feladatok megosztása az egyes szervezeteken belül;

b) a feladatköröknek e szervezeteken belüli és e szervezetek közötti szétválasztása elvének való megfelelése;

c) a bejelentett kiadások helytállóságát és szabályszerűségét szavatoló eljárások;

d) számítógépes rendszerek számviteli célokra, pénzügyi adatok és mutatószámok tárolására és közlésére, monitoringra és pénzügyi jelentéstételre;

e) jelentéstételi és monitoring rendszerek olyan esetben, amikor a felelős szervezet egy másik szervezetet bíz meg a feladatok elvégzésével;

f) az irányítási és kontrollrendszerek működésének auditjára vonatkozó intézkedések;

g) megfelelő auditnyomvonalat biztosító rendszerek és eljárások;

h) a szabálytalanságok – beleértve a csalást is – megelőzése, azonosítása és kijavítása, valamint a jogosulatlanul kifizetett összegek és az esetleges késedelmi kamatok visszafizettetése.

73. cikk

Megosztott irányítás alá tartozó feladatok

A megosztott irányítás elvével összhangban a tagállamok és a Bizottság az ebben a rendeletben és az alapspecifikus szabályokban meghatározott feladatköreiknek megfelelően felelősek a programok irányításáért és ellenőrzéséért.

74. cikk

A tagállamok felelőssége

(1) A tagállamok teljesítik az irányítási, kontroll- és auditkötelezettségeket, továbbá vállalják az ezek eredményeként jelentkező feladatokat, amelyeket a költségvetési rendeletben és az alapspecifikus szabályokban a megosztott irányítással kapcsolatban meghatározott szabályok megállapítanak.

(2) A tagállamok biztosítják, hogy a programok irányítási és kontrollrendszereinek felállítása az alapspecifikus szabályok szerint történjék, és hogy ezek a rendszerek eredményesen működjenek.

(3) A tagállamok biztosítják az ESB-alapokkal kapcsolatos panaszok kivizsgálására vonatkozó hatékony szabályozás meglétét. E szabályozás hatálya, szabályai és eljárásai a tagállamok felelősségi körébe tartoznak intézményi és jogi keretükkel összhangban. A tagállamok a Bizottság kérésére megvizsgálják azokat a Bizottsághoz benyújtott panaszokat, amelyek szabályozásuk hatálya alá tartoznak. Kérésre a tagállam tájékoztatja a Bizottságot e vizsgálatok eredményeiről.

(4) A tagállam és a Bizottság között minden hivatalos információcsere elektronikus adatcsere-rendszeren keresztül történik. A Bizottság végrehajtási jogi aktusokat fogad el azon feltételek meghatározására vonatkozóan, amelyeknek az említett elektronikus adatcsere-rendszernek meg kell felelnie. Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat a 143. cikk (3) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

II. FEJEZET

A Bizottság hatáskörei és feladatai

75. cikk

A Bizottság hatáskörei és feladatai

(1) A Bizottság a rendelkezésre álló információk alapján – beleértve az irányításért és a kontrollért felelős szervezetek kijelöléséről szóló információkat, a kijelölt szervezetek által évente, a költségvetési rendelet 59. cikkének (5) cikke szerint benyújtott dokumentumokat, a kontrolljelentéseket, az éves végrehajtási jelentéseket, valamint a nemzeti és uniós szervezetek által végzett auditokat – meggyőződik arról, hogy a tagállamok felállították az e rendeletnek és az alapspecifikus szabályoknak megfelelő irányítási és kontrollrendszereket, és hogy ezek a rendszerek eredményesen működnek a programok végrehajtása során.

(2) A Bizottság tisztségviselői vagy meghatalmazott képviselői helyszíni auditokat vagy ellenőrzéseket végezhetnek – a sürgős esetek kivételével – az illetékes nemzeti hatóság legalább 12 munkanapos előzetes értesítését követően. A Bizottság tiszteletben tartja az arányosság elvét: figyelembe veszi, hogy el kell kerülni a tagállamok által végzett auditok vagy ellenőrzések indokolatlan megkettőzését, továbbá szem előtt tartja az uniós költségvetésre jelentett kockázat mértékét és azt, hogy az alapspecifikus szabályoknak megfelelően minimalizálni kell a kedvezményezettekre nehezedő adminisztratív terheket. Az ilyen auditok vagy ellenőrzések kiterjedhetnek különösen az irányítási és kontrollrendszerek eredményes működésének vizsgálatára a programban vagy annak egy részében, a műveletek ellenőrzésére, valamint a műveletek vagy programok hatékony és eredményes pénzgazdálkodásának értékelésére. A tagállamok tisztségviselői vagy meghatalmazott képviselői részt vehetnek ezekben az auditokban vagy vizsgálatokban.

A Bizottság helyszíni auditok vagy ellenőrzések végzésére felhatalmazott tisztviselői vagy képviselői hozzáférnek az ESB-alapokból támogatott műveletekkel, illetve az irányítási és kontrollrendszerekkel kapcsolatos minden szükséges nyilvántartáshoz, dokumentumhoz és metaadathoz, tekintet nélkül arra, hogy azokat milyen hordozón tárolják. A tagállamok a Bizottság kérésére másolatot adnak ezekről a nyilvántartásokról, dokumentumokról és metaadatokról.

Az e cikkben leírt hatáskörök nem érintik azon nemzeti rendelkezések alkalmazását, amelyek egyes intézkedéseket a nemzeti jogszabályokban külön meghatározott személyek számára tartanak fenn. A Bizottság tisztviselői és meghatalmazott képviselői nem vehetnek részt többek között olyan házkutatásokban vagy személyek hivatalos kihallgatásában, amelyek az érintett tagállam nemzeti jogszabályainak keretében zajlanak. Ugyanakkor ezek a tisztviselők és meghatalmazott képviselők – a tagállami bíróságok hatáskörének sérelme nélkül és az érintett jogalany alapvető jogainak maradéktalan tiszteletben tartása mellett – hozzáférhetnek az így szerzett információkhoz.

(3) A Bizottság előírhatja a tagállamoknak olyan lépések megtételét, amelyek szükségesek irányítási és kontrollrendszereik eredményes működésének vagy a kiadások helyességének biztosításához az alapspecifikus szabályoknak megfelelően.

IX. CÍM

PÉNZÜGYI IRÁNYÍTÁS, SZÁMLÁK VIZSGÁLATA ÉS ELFOGADÁSA ÉS PÉNZÜGYI KORREKCIÓK, KÖTELEZETTSÉGVÁLLALÁS VISSZAVONÁSA

I. FEJEZET

Pénzügyi irányítás

76. cikk

Költségvetési kötelezettségvállalások

Az Unió költségvetési kötelezettségvállalásait az egyes programok vonatkozásában a 2014. január 1. és 2020. december 31. közötti időszakban minden alap tekintetében éves részletekben teljesítik. Az eredményességi tartalékhoz kötődő költségvetési kötelezettségvállalásokat minden programban a program maradék pénzügyi keretétől elkülönítve kell megtenni.

A Bizottság programot jóváhagyó határozata képezi a költségvetési rendelet 84. cikke (2) bekezdése szerinti finanszírozási határozatot, és – az érintett tagállam értesítése után – az említett rendelet szerinti jogi kötelezettségvállalást.

Minden egyes program esetében az első részletre vonatkozó költségvetési kötelezettségvállalások teljesítésére az adott program Bizottság általi elfogadását követően kerül sor.

A következő részletekre vonatkozó költségvetési kötelezettségvállalásokat a Bizottság minden év május 1-je előtt teljesíti az e cikk második bekezdésében említett határozat alapján, kivéve azokat az eseteket, amelyekre a költségvetési rendelet 16. cikke vonatkozik.

Az eredményességmérési keretnek a 22. cikkel összhangban történő alkalmazását követően, amennyiben a prioritások nem teljesültek a célértékek szerint, a Bizottság szükség esetén visszavonja az érintett programokra az eredményességi tartalék részeként előirányzott megfelelő kötelezettségvállalásokat, és ismét azon programok rendelkezésére bocsátja, amelyek vonatkozásában az előirányzat összege a Bizottság által a 22. cikk (5) bekezdése értelmében jóváhagyott módosítás eredményeként megemelkedik.

77. cikk

A kifizetések általános szabályai

(1) Az ESB-alapokból származó hozzájárulás kifizetését a Bizottság a költségvetési előirányzatoknak megfelelően és a rendelkezésre álló finanszírozás függvényében teljesíti minden program részére. Minden kifizetést az érintett alap legkorábbi, nyitott költségvetési kötelezettségvállalásainak terhére kell teljesíteni.

(2) Az eredményességi tartalék kötelezettségvállalási előirányzataihoz kötődő kifizetésekre a 22. cikk (3) és (4) bekezdésének megfelelően nem kerülhet sor az eredményességi tartalék végleges elosztása előtt.

(3) A kifizetés történhet előfinanszírozás, időközi kifizetések, valamint végsőegyenleg-kifizetés formájában.

(4) A 67. cikk (1) bekezdése első albekezdésének b), c) és d) pontja, valamint a 68. és 69. cikk szerinti támogatási formák esetében az alkalmazandó alap szerint kiszámított költségek elszámolható kiadásnak tekintendők.

78. cikk

Az időközi kifizetések és a végsőegyenleg-kifizetés kiszámításának közös szabályai

Az alapspecifikus szabályok meghatározzák az időközi kifizetésként, valamint végsőegyenleg-kifizetésként megtérítendő összegek kiszámításának szabályait. Ez az összeg az elszámolható kiadásra vonatkozó konkrét társfinanszírozási rátától függ.

79. cikk

Kifizetési kérelmek

(1) A konkrét eljárást és a kifizetési kérelmekhez benyújtandó információkat az egyes ESB-alapokkal kapcsolatban az alapspecifikus szabályok tartalmazzák.

(2) A Bizottságnak benyújtandó kifizetési kérelem tartalmaz valamennyi olyan információt, amelyre a Bizottságnak szüksége van a költségvetési rendelet 68. cikke (3) bekezdésének megfelelő számlák elkészítéséhez.

80. cikk

Az euro használata

A tagállamok által benyújtott programokban megállapított összegeket, az előre jelzett kiadásokat, a költségnyilatkozatokat, a kifizetési kérelmeket, az elszámolásokat, valamint az éves végrehajtási jelentésekben és a záró végrehajtási jelentésekben említett kiadásokat euróban kell megadni.

81. cikk

A kezdeti előfinanszírozás kifizetése

(1) A program jóváhagyásáról szóló határozatát követően a Bizottság a teljes programozási időszakra kifizeti a kezdeti előfinanszírozás összegét. A kezdeti előfinanszírozási összeg kkifizetése részletekben történik a költségvetési szükségleteknek megfelelően. A részletek összegét az alapspecifikus szabályok határozzák meg.

(2) A kezdeti előfinanszírozás kizárólag a kedvezményezetteknek a program végrehajtása céljára történő kifizetésekre használható fel. Erre a célra az előfinanszírozást haladéktalanul a felelős szervezet rendelkezésére kell bocsátani.

82. cikk

A kezdeti előfinanszírozás elszámolása

A kezdeti előfinanszírozásként kifizetett összeg legkésőbb a program lezárásakor teljes egészében kivezetésre kerül a Bizottság számláiból.

83. cikk

A fizetési határidő megszakítása

(1) Valamely időközi kifizetési kérelem fizetési határidejét a felhatalmazás által engedélyezésre jogosult tisztviselő a költségvetési rendelet szerinti felhatalmazás révén legfeljebb hat hónapra megszakíthatja a következő esetekben:

a) valamely nemzeti vagy uniós auditszervezet által nyújtott információk alapján az irányítási és kontrollrendszerek működésének súlyos hiányosságaira utaló egyértelmű bizonyítékok léteznek;

b) a felhatalmazás által engedélyezésre jogosult tisztviselőnek további vizsgálatokat kell elvégeznie, miután olyan információ jut e tisztviselő tudomására, amely szerint egy kifizetési kérelemben szereplő kiadás súlyos pénzügyi következményekkel járó szabálytalansághoz kapcsolódik;

c) a költségvetési rendelet 59. cikkének (5) bekezdésében előírt dokumentumok valamelyikét nem nyújtották be.

A tagállam hozzájárulhat a megszakítási időszak további három hónappal történő meghosszabbításához.

Az ETHA-ra vonatkozó szabályok a fizetési határidő megszakítása tekintetében egyedi indokokat állapíthatnak meg olyan esetekben, amikor egy tagállam nem teljesíti a közös halászati politika keretében fennálló kötelezettségeit; ezen indokoknak arányosnak kell lenniük, figyelemmel a nem teljesítés jellegére, súlyosságára, időtartamára és ismétlődésére.

(2) A felhatalmazás által engedélyezésre jogosult tisztviselő a megszakítást a kifizetési kérelemben szereplő kiadásoknak az (1) bekezdés első albekezdésében hivatkozott elemek által érintett részére korlátozza, kivéve, ha nem lehet azonosítani a kiadások érintett részét. A felhatalmazás által engedélyezésre jogosult tisztviselő haladéktalanul, írásban tájékoztatja a tagállamot és az irányító hatóságot a kifizetés megszakításának okáról, és felkéri őket a helyzet orvoslására. A felhatalmazás által engedélyezésre jogosult tisztviselő közvetlenül a szükséges intézkedések meghozatalát követően megszünteti a megszakítást.

II. FEJEZET

A számlák vizsgálata és elfogadása

84. cikk

A számlák Bizottság általi vizsgálatának és elfogadásának határideje

A számviteli időszak végét követő év május 31-ig a Bizottság a költségvetési rendelet 59. cikkének (6) bekezdésével összhangban alkalmazza a számlák vizsgálatára és elfogadására vonatkozó eljárásokat, és tájékoztatja a tagállamokat arról, hogy elfogadja-e, hogy a számlák teljesek, pontosak és megfelelnek a valóságnak az alapspecifikus szabályok szerint.

III. FEJEZET

Pénzügyi korrekciók

85. cikk

A Bizottság által végrehajtott pénzügyi korrekciók

(1) A Bizottság pénzügyi korrekciókat hajt végre valamely programnak nyújtott hozzájárulás egészben vagy részben történő visszavonásával és a támogatás összegének a tagállam általi visszafizettetésével annak érdekében, hogy kizárja az uniós finanszírozásból az alkalmazandó jogot sértő kiadásokat.

(2) A vonatkozó jog megsértése kizárólag a Bizottságnak bejelentett kiadásokat illetően és abban az esetben vezet pénzügyi korrekcióhoz, ha a következő feltételek valamelyike teljesül:

a) a jogsértés befolyásolta a felelős szervezet által egy műveletnek az ESB-alapokból történő támogatásra történő kiválasztását, vagy az olyan esetekben, amikor a jogsértés jellege miatt nem lehet megállapítani ezt a hatást, de jelentős a kockázata annak, hogy a jogsértés ilyen hatással járt;

b) a jogsértés befolyásolta az uniós költségvetésből visszatérítendőnek ítélt kiadás összegét, vagy az olyan esetekben, amikor a jogsértés jellege miatt nem lehet számszerűsíteni annak pénzügyi hatását, de jelentős a kockázata annak, hogy a jogsértés ilyen hatással járt.

(3) Az (1) bekezdés szerinti pénzügyi korrekció összegéről szóló határozat meghozatalakor a Bizottság tiszteletben tartja az arányosság elvét azzal, hogy figyelembe veszi az alkalmazandó jog megsértésének jellegét és súlyosságát, valamint annak az uniós költségvetést érintő pénzügyi következményeit. A Bizottság folyamatosan tájékoztatja az Európai Parlamentet a pénzügyi korrekciók alkalmazásáról hozott határozatokról.

(4) A pénzügyi korrekciók alkalmazására vonatkozó kritériumokat és eljárásokat az alapspecifikus szabályokban határozzák meg.

IV. FEJEZET

Kötelezettségvállalás visszavonása

86. cikk

Elvek

(1) Valamennyi program kötelezettségvállalás-visszavonási eljárás alá esik az alapján, hogy egy adott kötelezettségvállaláshoz kapcsolódó azon összegek, amelyeket egy meghatározott időszakon belül nem használtak fel előfinanszírozásként vagy nem érkezik rájuk vonatkozólag kifizetési kérelem – ideértve azokat a kifizetési kérelmeket, amelyek esetében a fizetési határidőt megszakították vagy a kifizetéseket felfüggesztették –, visszavonásra kerülnek.

(2) Az időszak utolsó évére vonatkozó kötelezettségvállalás a programok zárása esetén követendő szabályokkal összhangban kerül visszavonásra.

(3) Az alapspecifikus szabályok meghatározzák a kötelezettségvállalás visszavonása szabályának pontos alkalmazását mindegyik ESB-alap esetében.

(4) A kötelezettségvállalások még nyitott része visszavonásra kerül, amennyiben a záráshoz előírt dokumentumok valamelyikét nem nyújtották be a Bizottságnak az alapspecifikus szabályokban megszabott határidőkig.

(5) Az eredményességi tartalék vonatkozásában tett költségvetési kötelezettségvállalásokra csak a (4) bekezdésben megállapított kötelezettségvállalás-visszavonási eljárás vonatkozik.

87. cikk

Kivétel a kötelezettségvállalás visszavonása alól

(1) A kötelezettségvállalás visszavonása által érintett összegből a költségvetési kötelezettségvállalás a következőkre vonatkozó részével egyenértékű összegek kerülnek levonásra:

a) a műveleteket valamely közigazgatási jogorvoslati eljárás vagy felfüggesztő hatályú közigazgatási fellebbezés miatt függesztették fel; vagy

b) a program egészének vagy egy részének a végrehajtását súlyosan érintő vis maior miatt nem lehetett kifizetési kérelmet benyújtani.

Az első albekezdés b) pontja szerintvis maiorra hivatkozó nemzeti hatóságok igazolják a vis maior által a program egészének vagy egy részének a végrehajtását érintő közvetlen következményeket.

Az első albekezdés a) és a b) pont alkalmazásában a levonást egy alkalommal lehet kérni, abban az esetben, ha a felfüggesztés vagy a vis maior legfeljebb egy évig tartott, illetve több annyi alkalommal került rá sor, amely megfelel a vis maior időtartamának, vagy a művelet végrehajtását felfüggesztő bírósági vagy közigazgatási határozat dátuma és a jogerős közigazgatási határozat dátuma között eltelt évek számának.

(2) A tagállam az előző év végéig bejelentendő összeg vonatkozásában január 31-ig tájékoztatja a Bizottságot az (1) bekezdés első albekezdésének a) és b) pontjában említett kivételekről.

88. cikk

Eljárás

(1) A Bizottság a kellő időben tájékoztatja a tagállamot és az irányító hatóságot, amennyiben a 86. cikk szerinti kötelezettségvállalás-visszavonási szabály alkalmazásának kockázata fennáll.

(2) A január 31-ét követően kapott információk alapján a Bizottság tájékoztatja a tagállamot és az irányító hatóságot a birtokában lévő információk alapján visszavonásra kerülő összegről.

(3) A tagállamnak két hónap áll rendelkezésére, hogy elfogadja a visszavonásra ítélt összeget, vagy benyújtsa az észrevételeit.

(4) A tagállam június 30-ig benyújtja a Bizottságnak a felülvizsgált pénzügyi tervét, amely az adott pénzügyi évre tartalmazza a támogatás csökkentett összegét a program egy vagy több prioritására vonatkozólag, figyelembe véve az alap juttatását és adott esetben a régiókategóriánkénti juttatást. Amennyiben ilyen tervet nem nyújtanak be, a Bizottság felülvizsgálja a pénzügyi tervet és levonja az ESB-alapokból történő hozzájárulást az érintett pénzügyi évre. Ezt a levonást arányosan érvényesíti minden egyes prioritásra.

(5) A Bizottság legkésőbb szeptember 30-ig végrehajtási jogi aktusok révén módosítja a programot jóváhagyó határozatot.

HARMADIK RÉSZ

AZ ERFA-RA, AZ ESZA-RA ÉS A KOHÉZIÓS ALAPRA VONATKOZÓ ÁLTALÁNOS RENDELKEZÉSEK

I. CÍM

CÉLKITŰZÉSEK ÉS PÉNZÜGYI KERET

I. FEJEZET

A támogatás küldetése, céljai és földrajzi hatóköre

89. cikk

Küldetés és célok

(1) Az alapok hozzájárulnak az Unió nagyobb gazdasági, társadalmi és területi kohézióhoz vezető tevékenységei fejlesztéséhez és megvalósításához az EUMSZ 174. cikkének megfelelően.

Az alapok által támogatott tevékenységek hozzájárulnak az intelligens, fenntartható és inkluzív növekedésre vonatkozó uniós stratégiának megvalósításához is.

(2) Az (1) bekezdésben említett küldetéshez történő hozzájárulás érdekében a következő célokat kell követni:

a) az alapokból támogatandó beruházások a növekedésbe és munkahelyteremtésbe a tagállamokban és régiókban; valamint

b) az ERFA-ból támogatandó európai területi együttműködés.

90. cikk

Növekedést és munkahelyteremtést szolgáló beruházások

(1) A strukturális alapok támogatják a beruházás a növekedésbe és munkahelyteremtésbe célkitűzést az 1059/2003/EK rendelettel létrehozott, a 105/2007/EK rendelettel módosított statisztikai célú területi egységek nómenklatúrája 2. szintjének (a továbbiakban: a NUTS 2. szintű régiók) megfelelő valamennyi régióban.

(2) A beruházás a növekedésbe és munkahelyteremtésbe célkitűzés forrásait a következő három NUTS 2. szintű régiókategória között osztják el:

a) kevésbé fejlett régiók, ahol az egy főre jutó bruttó hazai termék (GDP) nem éri el az EU-27 átlagos GDP-jének 75 %-át;

b) átmeneti régiók, ahol az egy főre jutó GDP az EU-27 átlagos GDP-jének 75 %-a és 90 %-a között van;

c) fejlettebb régiók, ahol az egy főre jutó GDP meghaladja az EU-27 átlagos GDP-jének 90 %-át.

A régióknak a három régiókategória valamelyikébe történő besorolását az alapján kell meghatározni, hogy az egyes régiók vásárlóerő-paritáson mért és a 2007–2009 közötti időszak uniós értékei alapján számolt egy főre jutó GDP-je hogyan viszonyul az EU-27-ben ugyanabban a referencia-időszakban mért átlagos GDP-hez.

(3) A Kohéziós Alap azokat a tagállamokat támogatja, amelyek a vásárlóerő-paritáson mért és a 2008–2010 közötti időszak uniós értékei alapján számolt egy főre jutó bruttó nemzeti jövedelme (GNI) nem éri el az EU-27-ben ugyanabban a referencia-időszakban mért átlagos GNI 90 %-át.

Azok a tagállamok, amelyek 2013-ban finanszírozásra jogosultak a Kohéziós Alapból, de a névleges egy főre jutó GNI-jük meghaladja az EU-27 első albekezdés szerint számított átlagos egy főre jutó GNI-jének 90 %-át, átmeneti és egyedi alapon kapnak támogatást a Kohéziós Alapból.

(4) Közvetlenül e rendelet hatályba lépése után a Bizottság végrehajtási jogi aktus révén határozatot fogad el, amely megállapítja a (2) bekezdésben említett három régiókategória kritériumait teljesítő régiók, valamint a (3) bekezdés szerinti kritériumokat teljesítő tagállamok jegyzékét. E jegyzék 2014. január 1-től 2020. december 31-ig érvényes.

(5) 2016-ban a Bizottság felülvizsgálja a tagállamok Kohéziós Alapból történő támogathatóságát a 2012 és 2014 közötti időszakban az EU-27-re vonatkozó uniós GNI-adatok alapján. Azok a tagállamok, amelyekben az egy főre jutó nominális GNI meghaladja az EU-27 egy főre jutó átlagos GNI-jének 90 %-át, újra támogathatóvá válnak a Kohéziós Alap keretében, és azok a tagállamok, amelyek korábban támogathatók voltak a Kohéziós Alap keretében, és amelyekben az egy főre jutó nominális GNI meghaladja az egy főre jutó GNI 90 %-át, elvesztik támogathatóságukat, és átmeneti és egyedi alapon részesülnek támogatásban.

II. FEJEZET

Pénzügyi keret

91. cikk

A gazdasági, társadalmi és a területi kohéziót szolgáló források

(1) A 2014–2020 közötti időszak vonatkozásában a költségvetési kötelezettségvállalások tekintetében rendelkezésre álló gazdasági, társadalmi és területi kohéziós célú források összege 2011-es árakon 325 145 694 739 EUR a VI. mellékletben feltüntetett éves bontásban; ebből 322 145 694 739 EUR az ERFA, az ESZA és a Kohéziós Alap részére allokált globális forrás, 3 000 000 000 EUR pedig az ifjúsági foglalkoztatási kezdeményezésre allokált egyedi forrás. A programozás és az Unió költségvetésébe történő későbbi belefoglalás céljából a gazdasági, társadalmi és a területi kohéziót szolgáló források összegének évi 2 %-os indexálására kerül sor.

(2) A Bizottság végrehajtási jogi aktusok révén határozatot fogad el, amelyben megállapítja a beruházás a növekedésbe és munkahelyteremtésbe cél és az európai területi együttműködés cél keretében rendelkezésre álló globális források tagállamok szerinti éves bontását, valamint az ifjúsági foglalkoztatási kezdeményezésre allokált egyedi források tagállamok szerinti éves bontását, a támogatásra jogosult régiók jegyzékével együtt, a VII. mellékletben, illetve a VIII. mellékletben meghatározott feltételeknek és módszertannak megfelelően, e cikk (3) bekezdésének vagy a 92. cikk (8) bekezdésének sérelme nélkül.

(3) A globális források 0,35 %-át – a 92. cikk (6) bekezdésében említett Európai Hálózatfinanszírozási Eszközből nyújtott támogatás és a 92. cikk (7) bekezdésében említett, a leginkább rászoruló személyek számára nyújtott támogatás levonását követően – a Bizottság kezdeményezésére technikai segítségnyújtásra kell fordítani.

92. cikk

A növekedést és munkahelyteremtést szolgáló beruházások és az európai területi együttműködés számára biztosított források

(1) A növekedést és munkahelyteremtést szolgáló beruházások számára biztosított források a globális források összegének 96,33 %-át teszik ki (azaz összesen 313 197 435 409 EUR-t), és a következők szerint kerülnek elosztásra:

a) 52,45 % (azaz összesen 164 279 015 916 EUR) a kevésbé fejlett régiók számára;

b) 10,24 % (azaz összesen 32 084 931 311 EUR) az átmeneti régiók számára;

c) 15,67 % (azaz összesen 49 084 308 755 EUR) a fejlettebb régiók számára;

d) 21,19 % (azaz összesen 66 362 384 703 EUR) a Kohéziós Alapból támogatott tagállamok számára;

e) 0,44 % (azaz összesen 1 386 794 724 EUR) kiegészítő támogatás az EUMSZ 349. cikkében meghatározott legkülső régiók, valamint az 1994-es csatlakozási okmányhoz csatolt 6. jegyzőkönyv 2. cikkében megállapított kritériumoknak megfelelő, NUTS 2. szintű régiók számára.

(2) A 91. cikkben és e cikk (1) bekezdésében meghatározott összegeken túlmenően a 2014-es és a 2015-ös év vonatkozásában további 94 200 000 EUR-t, illetve 92 400 000 EUR-t bocsátanak rendelkezésre a VII. mellékletben foglalt „További kiigazítások" résznek megfelelően. Ezeket az összegeket a Bizottság 91. cikk (2) bekezdésében említett határozatában állapítják meg.

(3) 2016-ban a Bizottság az 1311/2013/EU, Euratom rendelet 4. és 5. cikke értelmében a 2017. évre meghatározott technikai kiigazításaiban – felülvizsgálja a 2017–2020 közötti időszakra, a beruházás a növekedésbe és munkahelyteremtésbe célkitűzés szerint az egyes tagállamoknak juttatott teljes összegeket, amelynek során a VII. melléklet 1–16. pontjában meghatározott elosztási módszert alkalmazza és a rendelkezésre álló legfrissebb statisztikákat, illetve a tagállamok maximalizált összegei tekintetében a 2014–2015 közötti időszak során tapasztalt összesített nemzeti GDP és ugyanezen időszakra a VII. melléklet 10. pontjával összhangban 2012-ben becsült nemzeti összesített GDP összehasonlítását veszi alapul. Amennyiben a felülvizsgált juttatások és a teljes juttatások között /– 5 %-nál nagyobb összesített eltérés állapítható meg, a teljes juttatások összegét ennek megfelelően ki kell igazítani. Az 1311/2013/EU, Euratom tanácsi rendelet 5. cikke értelmében a kiigazításokat egyenlő arányban kell elosztani a 2017–2020 közötti időszak évei között és a pénzügyi keret megfelelő felső határértékeit ennek megfelelően módosítani kell. A kiigazítások teljes nettó hatása – akár pozitív, akár negatív – nem haladhatja meg a 4 000 000 000 EUR-t. A technikai kiigazításokat követően a Bizottság végrehajtási jogi aktus útján határozatot fogad el, amelyben meghatározza az egyes tagállamok számára rendelkezésre álló globális források felülvizsgált éves bontását.

(4) Annak biztosítása érdekében, hogy elegendő beruházás irányuljon az ifjúsági foglalkoztatásra, a munkavállalói célú mobilitásra, a tudásra, a társadalmi befogadásra és a szegénység elleni küzdelemre, a beruházás a növekedésbe és munkahelyteremtésbe célkitűzés keretében programozásra rendelkezésre álló strukturális alapok forrásainak ESZA részére nyújtott része egy tagállamban sem lehet alacsonyabb, mint az adott tagállam tekintetében a 2007–2013 közötti programozási időszakban a konvergenciával, valamint a regionális versenyképesség és foglalkoztatással kapcsolatos célkitűzés operatív programjai tekintetében megállapított ESZA részarány. Ehhez a részarányhoz hozzá kell adni minden egyes tagállam esetében egy további összeget, amelyet a IX. mellékletben meghatározott módszerrel összhangban kell kiszámítani, annak biztosítása érdekében, hogy az ESZA részaránya az alapok uniós szinten egyesített összes forrásának százalékában – a (6) bekezdésében említett Európai Hálózatfinanszírozási Eszköz keretében a közlekedési infrastruktúra támogatására szánt összeg és az (7) bekezdésében említett, a leginkább rászoruló személyek számára nyújtott támogatás levonását követően – a tagállamokban legalább 23,1 % legyen. E bekezdés vonatkozásában az ESZA-ból az ifjúsági foglalkoztatási kezdeményezés számára juttatott támogatás az ESZA-hoz rendelt strukturális alapok részének tekintendő.

(5) Az ifjúsági foglalkoztatási kezdeményezés forrásai az ifjúsági foglalkoztatási kezdeményezésre allokált 3 000 000 000 EUR forrásból, és a kezdeményezésre irányuló legalább 3 000 000 000 EUR célzott ESZA-beruházásból származnak.

(6) A Kohéziós Alapból az Európai Hálózatfinanszírozási Eszközbe átcsoportosítandó támogatás összege 10 000 000 000 EUR. Ezt az összeget az 1316/2013/EU rendelettel összhangban lévő közlekedési infrastrukturális projektekre kell fordítani kizárólag azokban a tagállamokban, amelyek jogosultak a Kohéziós Alapból támogatásra.

A Bizottság végrehajtási jogi aktus révén határozatot fogad el az egyes tagállamok Kohéziós Alapból származó támogatásából átcsoportosítandó összeg megállapításáról, amely összeget a teljes időszakra arányosan kell meghatározni. Az egyes tagállamoknak a Kohéziós Alapból nyújtott támogatását ennek megfelelően csökkenteni kell.

Az első albekezdésben említett, a Kohéziós Alapból származó támogatásnak megfelelő éves előirányzatokat az Európai Hálózatfinanszírozási Eszköz megfelelő költségvetési soraiba kell átvezetni a 2014. költségvetési évtől kezdődően.

A Kohéziós Alapból az Európai Hálózatfinanszírozási Eszközbe átcsoportosított, az első albekezdésben említett 10 000 000 EUR-t – amelyet kizárólag a Kohéziós Alapból finanszírozásra jogosult tagállamokban lehet felhasználni – olyan egyedi pályázati felhívások révén hajtják végre, amelyeket a törzshálózat megvalósítására irányuló projektek, illetve az 1316/2013/EU rendelet I. mellékletének I. részében meghatározott projektek és horizontális tevékenységek céljából indítottak.

Az 1316/2013/EU rendelet értelmében a közlekedési ágazatra alkalmazandó szabályok vonatkoznak a negyedik albekezdésben említett egyedi pályázati felhívásokra. 2016. december 31-ig a finanszírozásra jogosult projektek kiválasztása során tiszteletben kell tartani a Kohéziós Alap szerinti nemzeti támogatásokat. 2017. január 1-jétől kezdődően azon Európai Hálózatfinanszírozási Eszközhöz átcsoportosított forrásokat, amelyeket nem kötöttek le egy adott közlekedési infrastrukturális projekthez, a Kohéziós Alapból történő támogatásra jogosult valamennyi tagállam számára hozzáférhetővé kell tenni közlekedési infrastrukturális projektek az 1316/2013/EU rendelet szerinti finanszírozására.

A Kohéziós Alapból történő támogatásra jogosult, és a kellően előrehaladt és/vagy megfelelő minőségű és elegendő uniós hozzáadott értéket képviselő projektek kidolgozása során nehézségekkel küzdő tagállamok Európai Hálózatfinanszírozási Eszköz keretében történő támogatása érdekében különös figyelmet kell fordítani az Európai Hálózatfinanszírozási Eszköz keretébe tartozó, az 1316/2013/EU rendelet I. mellékletének I.

részében felsorolt projektek kidolgozásával és végrehajtásával foglalkozó közigazgatási szervek és állami szolgálatok intézményi kapacitásának és hatékonyságának megerősítését célzó programtámogató tevékenységekre. A Bizottság további pályázati felhívásokat tehet közzé, hogy a Kohéziós Alapból történő támogatásra jogosult tagállamokban biztosítsa az átcsoportosított források lehető legnagyobb mértékű felhasználását.

(7) A strukturális alapokból a leginkább rászoruló személyek számára a beruházás a növekedésbe és munkahelyteremtésbe célkitűzés keretében nyújtott támogatás legalább 2 500 000 000 EUR, amely legfeljebb 1 000 000 EUR-val növelhető a tagállamok által önkéntesen hozott határozaton alapuló kiegészítő támogatással.

A Bizottság határozatot fogad el az egész időszakra vonatkozóan kiszámított, az egyes tagállamok strukturális alapokból származó támogatásából a leginkább rászoruló személyek számára átcsoportosítandó összeg megállapításáról. Az egyes tagállamok strukturális alapokból származó támogatásait ennek megfelelően a régió kategóriája szerint arányos módon csökkenteni kell.

Az első albekezdésben említett, a strukturális alapokból származó támogatásnak megfelelő éves előirányzatokat a leginkább rászoruló személyeket támogató eszköz megfelelő költségvetési soraiba kell átvezetni a 2014. költségvetési évben.

(8) A strukturális alapok növekedést és munkahelyteremtést szolgáló beruházások céljára biztosított forrásaiból 330 000 000 EUR-t a Bizottság közvetlen vagy közvetett irányítása alatt álló innovatív, a fenntartható városfejlesztés területén végzett tevékenységekre kell juttatni.

(9) Az európai területi együttműködés céljára biztosított források a 2014–2020 közötti időszak során az alapokból költségvetési kötelezettségvállalásra rendelkezésre álló globális források 2,75 %-át teszik ki (azaz összesen 8 948 259 330 EUR-t).

(10) E cikk, a 18., 91., 93., 95., 99., 120. cikk, az e rendelet I. melléklete és X. melléklete, valamint az ERFA-rendelet 4. cikke, az ESZA-rendelet 4., és 16–23. cikke, az ETC-rendelet 3. cikkének (3) bekezdése, alkalmazásában Mayotte legkülső régió a kevésbé fejlett régió kategóriájába tartozó NUTS 2. szintű régiónak minősül. Az ETC-rendelet 3. cikkének (1) és (2) bekezdése alkalmazásában Mayotte és Saint Martin NUTS 3. szintű régiónak minősül.

93. cikk

A források közötti átcsoportosítás tilalma

(1) Az egyes tagállamok részére a kevésbé fejlett régiók, az átmeneti régiók és a fejlettebb régiók tekintetében juttatott összes előirányzatot nem lehet átcsoportosítani e régiókategóriák között.

(2) Az (1) bekezdéstől eltérve, a Bizottság egy vagy több tematikus célkitűzéshez kapcsolódó, kellően indokolt körülmény esetében elfogadhatja a tagállam által a partnerségi megállapodás első benyújtásakor, illetve kellően indokolt esetben a teljesítési tartalék elosztásakor, vagy a partnerségi megállapodás jelentős felülvizsgálatakor tett javaslatot egy régiókategória teljes előirányzata legfeljebb 3 %-ának másik régiókategóriákba történő átcsoportosítására.

94. cikk

A források közötti átcsoportosítás tilalma

(1) Az egyes tagállamok részére a beruházás a növekedésbe és munkahelyteremtésbe célkitűzés és az európai területi együttműködési cél tekintetében juttatott összes előirányzat nem csoportosítható át a célkitűzések között.

(2) Az (1) bekezdéstől eltérve, a Bizottság – az alapok 89. cikk (1) bekezdésében említett küldetésekhez való hatékony hozzájárulásának fenntartása érdekében, kellően indokolt körülmények esetében, továbbá a (3) bekezdésben meghatározott feltétel teljesülésekor – végrehajtási jogi aktusok révén elfogadhatja a tagállam által a partnerségi megállapodás első benyújtásakor tett javaslatot az európai területi együttműködési célra megállapított előirányzata egy részének a beruházás a növekedésbe és munkahelyteremtésbe célkitűzés számára való átcsoportosítására.

(3) A javaslatot benyújtó tagállam európai területi együttműködési célnak a (2) bekezdésben említett részaránya a beruházás a növekedésbe és munkahelyteremtésbe célkitűzés és az európai területi együttműködési cél tekintetében az adott tagállam számára összesen előirányzott összeg legalább 35 %-a, és az átcsoportosítást követően legalább a teljes összeg 25 %-a.

95. cikk

Addicionalitás

(1) E rendelet és a X. melléklet alkalmazásában a következő meghatározások alkalmazandók:

1. „bruttó állóeszköz-felhalmozás”: az összes rezidens termelő által egy adott időszak során beszerzett, értékesített eszközökkel csökkentett, a termelők vagy intézményi egységek termelő tevékenysége révén nem saját termelésű eszközökben realizált, értéknövekedéssel megnövelt állóeszköz, a 2223/96/EK ([1]) tanácsi rendeletben meghatározottak szerint;

2. „állóeszköz”: termelő folyamatok eredményeképpen létrehozott tárgyi eszközök és immateriális javak összessége, amelyeket egy évnél hosszabb időn át termelő folyamatok során ismételten vagy folyamatosan felhasználnak;

3. „államháztartás”: az összes intézményi egység, amelyek a politikai feladataik elvégzésén és gazdasági szabályozó szerepük ellátásán túlmenően elsősorban nem piaci szolgáltatásokat (esetleg termékeket) állítanak elő egyéni vagy közösségi fogyasztásra, és jövedelmet és vagyont újra elosztanak;

4. „közkiadás vagy egyenértékű strukturális kiadás”: az államháztartás bruttó állóeszköz-felhalmozása.

([1]) A Tanács 2223/96/EK rendelete (1996. június 25.) a Közösségben a nemzeti és regionális számlák európai rendszeréről (HL L 310., 1996.1.30., 1. o.)

(2) Az alapokból a beruházás a növekedésbe és munkahelyteremtésbe célkitűzésre szánt támogatás nem helyettesítheti a tagállamok közkiadását vagy egyenértékű strukturális kiadását.

(3) A tagállamok a 2014–2020 közötti időszak során éves átlagban legalább a partnerségi megállapodásban meghatározott referenciaszintet elérő szinten fenntartják a közkiadások vagy egyenértékű strukturális kiadások mértékét.

Az első albekezdésben említett referenciaszint meghatározásakor a Bizottság és a tagállamok figyelembe veszik az olyan általános makrogazdasági feltételeket és egyedi vagy különleges körülményeket, mint például a privatizáció, a tagállami közkiadások vagy egyenértékű strukturális kiadások kivételes szintje egy tagállamban a 2007–2013-as programozási időszakban és a közszféra beruházásait jellemző egyéb mutatók alakulása. Figyelembe veszik az alapokból juttatott nemzeti összegekben történt változásokat is a 2007–2013 közötti időszakhoz képest.

(4) Azt, hogy a beruházás a növekedésbe és munkahelyteremtésbe célkitűzéshez tartozó közkiadások vagy egyenértékű strukturális kiadások szintjét fenntartották-e az adott időszakban, csak azokban a tagállamokban vizsgálják, ahol a kevésbé fejlett és az átmeneti régiók a teljes lakosság legalább 15 %-át lefedik.

Azokban a tagállamokban, ahol a kevésbé fejlett és az átmeneti régiók a teljes lakosság legalább 65 %-át lefedik, a vizsgálatot nemzeti szinten végzik el.

Azokban a tagállamokban, ahol a kevésbé fejlett és az átmeneti régiók a teljes lakosság több mint 15 %-át és kevesebb mint 65 %-át fedik le, a vizsgálatot nemzeti és regionális szinten végzik el. Ennek érdekében ezek a tagállamok információt szolgáltatnak a Bizottságnak a kevésbé fejlett és az átmeneti régiók kiadásairól a vizsgálati eljárás valamennyi szakaszában.

(5) Azt, hogy a beruházás a növekedésbe és munkahelyteremtésbe célkitűzéshez tartozó közkiadások vagy egyenértékű strukturális kiadások szintjét fenntartották-e, a partnerségi megállapodás benyújtásának időpontjában vizsgálják meg (előzetes vizsgálat) 2018-ban (félidős vizsgálat) és 2022-ben (utólagos vizsgálat).

Az addicionalitás vizsgálatára vonatkozó részletes szabályokat a X. melléklet 2. pontja tartalmazza.

(6) Ha az utólagos vizsgálat során a Bizottság azt állapítja meg, hogy egy adott tagállam nem tartotta fenn a beruházás a növekedésbe és munkahelyteremtésbe célkitűzéshez tartozó közkiadások vagy egyenértékű strukturális kiadások partnerségi megállapodásban, illetve a X. mellékletben meghatározott referenciaszintjét, a Bizottság a mulasztás mértékétől függően, határozat végrehajtási jogi aktus révén történő elfogadásával pénzügyi korrekciót hajthat végre. Annak eldöntése során, hogy végrehajtson-e pénzügyi korrekciót, a Bizottság figyelembe veszi, hogy a tagállam gazdasági helyzete a félidős vizsgálat óta jelentősen változott-e. A pénzügyi korrekcióra vonatkozó részletes szabályokat a X. melléklet 3. pontja tartalmazza.

(7) Az (1)–(6) bekezdések nem vonatkoznak az európai területi együttműködési cél alá tartozó programokra.

II. CÍM

PROGRAMOZÁS

I. FEJEZET

Az alapspecifikus általános rendelkezések

96. cikk

A beruházás a növekedésbe és munkahelyteremtésbe célkitűzésre irányuló operatív programok tartalma, elfogadása és módosítása

(1) Az operatív program prioritási tengelyekből áll. A prioritási tengely a Kohéziós Alap kivételével egy alapra és egy régiókategóriára vonatkozik, valamint az 59. cikk sérelme nélkül egy tematikus célkitűzésnek felel meg, és az adott tematikus célkitűzés egy vagy több beruházási prioritását tartalmazza az alapspecifikus szabályokkal összhangban. Adott esetben, amennyiben egy tematikusan koherens integrált megközelítés szükséges a hatásának és hatékonyságának növeléséhez, akkor a prioritási tengely:

a) vonatkozhat egynél több régiókategóriára;

b) ötvözhet az ERFA-ból, a Kohéziós Alapból és az ESZA-ból származó, egy tematikus célkitűzéshez tartozó egy vagy több egymást kiegészítő beruházási prioritást;

c) kellően indokolt esetekben ötvözheti a különböző tematikus célkitűzések egy vagy több kiegészítő beruházási prioritását a prioritási tengelyhez való maximális hozzájárulás érdekében;

d) az ESZA esetében ötvözheti a 9. cikk első bekezdésének (8)–(11) pontjaiban meghatározott különböző tematikus célkitűzések beruházási prioritásait a többi prioritási tengelyhez való hozzájárulásuk elősegítése, illetve a társadalmi innováció és a transznacionális együttműködés végrehajtása érdekében.

A tagállamok az a)–d) pont szerinti lehetőségek közül ötvözhetnek kettőt vagy többet.

(2) Az operatív program hozzájárul az intelligens, fenntartható és inkluzív növekedésre vonatkozó uniós stratégiához, valamint a gazdasági, társadalmi és területi kohézió eléréséhez, és a következőket határozza meg:

a) a tematikus célkitűzések, az azokhoz tartozó beruházási prioritások és a forráselosztás kiválasztásának indokolása, tekintettel a partnerségi megállapodásra, és a regionális és adott esetben a nemzeti szükségletek azonosítása alapján, ideértve azokat a szükségleteket is, amelyek az EUMSZ 121. cikke (2) bekezdésének megfelelően elfogadott releváns

országspecifikus ajánlásokban és az EUMSZ 148. cikke (4) bekezdésének megfelelően elfogadott releváns tanácsi ajánlásokban meghatározott nehézségek orvoslásához kapcsolódnak, az előzetes értékelést az 55. cikkel összhangban figyelembe véve.

b) a technikai segítségnyújtásra vonatkozó prioritási tengelyek kivételével minden egyes prioritási tengely esetében a következők:

i. a beruházási prioritások és az azokhoz tartozó egyedi célkitűzések;

ii. a programozás eredményorientáltságának megerősítése érdekében a várható eredmények az egyedi célkitűzések vonatkozásában, valamint a megfelelő eredménymutatók, a bázisértékkel és a célértékkel, adott esetben számszerűsítve, az alapspecifikus szabályokkal összhangban;

iii. a támogatandó intézkedések típusának és példáinak leírása minden egyes beruházási prioritás vonatkozásában, és ezek várható hozzájárulása az i. pontban említett egyedi célkitűzésekhez, beleértve a művelet kiválasztásában alkalmazandó vezérelveket, illetve adott esetben a fő célcsoportok, az egyedi célterületek és a kedvezményezettek típusainak azonosítását, valamint a pénzügyi eszközök tervezett alkalmazását és a nagyprojekteket;

iv. a kimeneti mutatók, ideértve a számszerűsített célértékeket, amelyek várhatóan hozzájárulnak az eredményekhez, összhangban az alapspecifikus szabályokkal, minden egyes beruházási prioritás tekintetében;

v. a végrehajtás lépéseinek, a részcélként alkalmazandó pénzügyi mutatók és kimeneti mutatók, illetve adott esetben az eredménymutatók azonosítása, az eredményességmérési keret célértékei a 21. cikk (1) bekezdésével és a II. melléklettel összhangban;

vi. a Bizottság által elfogadott nómenklatúrán alapuló, megfelelő beavatkozási kategóriák és a programozott források indikatív bontása;

vii. adott esetben a technikai segítségnyújtás tervezett alkalmazásának összefoglalása, beleértve szükség esetén a programok irányításában és kontrolljában részt vevő hatóságok és kedvezményezettek adminisztratív kapacitásának megerősítését célzó intézkedéseket is;

c) a technikai segítségnyújtással kapcsolatos minden egyes prioritási tengely esetében:

i. egyedi célkitűzések;

ii. a várható eredmények minden egyes egyedi célkitűzés vonatkozásában, valamint amennyiben azt az intézkedések tartalma objektív módon indokolja, a kapcsolódó eredménymutatók a bázisértékkel és a célértékkel, összhangban az alapspecifikus szabályokkal;

iii. a támogatandó intézkedések leírása és ezek várható hozzájárulása az i. pontban említett egydi célkitűzésekhez,

iv. a kimeneti mutatók, amelyek várhatóan hozzájárulnak majd az eredményekhez;

v. a Bizottság által elfogadott nómenklatúrán alapuló, megfelelő beavatkozási kategóriák és a programozott források indikatív bontása.

Az ii. alpont nem alkalmazandó, amennyiben az adott operatív program keretében a technikai segítségnyújtással kapcsolatos prioritási tengelyhez vagy tengelyekhez nyújtott uniós hozzájárulás nem haladja meg a 15 000 000 EUR összeget.

d) pénzügyi terv, amely a következő táblázatokat tartalmazza:

i. az egyes alapokból származó támogatásra tervezett teljes pénzügyi előirányzat összegének a 60., 120. és 121. cikknek megfelelő, évenkénti bontását tartalmazó táblázatok, az eredményességi tartalékhoz tartozó összegek azonosításával;

ii. az egyes alapokból az operatív programra és az egyes prioritási tengelyekre juttatott támogatás teljes pénzügyi előirányzat összegét és a nemzeti társfinanszírozást az egész programozási időszakra mutató táblázatok, amelyek azonosítják az eredményességi tartalékhoz kapcsolódó összegeket. Az olyan prioritási tengelyek esetében, amelyek több régiókategóriát érintenek, a táblázatok tartalmazzák az alapokból származó teljes pénzügyi előirányzat összegét és a nemzeti társfinanszírozást minden egyes régiókategória vonatkozásában.

Az olyan prioritási tengelyek vonatkozásában, amelyek különböző tematikus célkitűzések beruházási prioritásait ötvözik, a táblázat tartalmazza az egyes alapokból származó teljes pénzügyi előirányzat összegét és a nemzeti társfinanszírozást minden egyes kapcsolódó tematikus célkitűzés vonatkozásában.

Amennyiben a nemzeti társfinanszírozás állami és magánforrásokból is származik, a táblázat tartalmazza az állami és magánforrások szerinti indikatív bontást. Tájékoztatás céljából tartalmazza az EBB tervezett részvételét is;

e) azon nagyprojektek felsorolása, amelyek végrehajtását a programozási időszak alatt tervezik;

A Bizottság végrehajtási jogi aktusokat fogad el az első albekezdés b) pontja vi. alpontjában említett nómenklatúra vonatkozásában. Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat a 150. cikk (3) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

(3) Figyelembe véve annak tartalmát és célkitűzéseit, az operatív program leírja a területfejlesztésre vonatkozó integrált megközelítést, tekintettel a partnerségi megállapodásra, és ismerteti, hogy az operatív program hogyan járul hozzá céljainak és várt eredményeinek eléréséhez, pontosítva szükség esetén a következőket:

a) a közösségvezérelt helyi fejlesztési eszközök alkalmazásával kapcsolatos megközelítés és az azon területek meghatározása során alkalmazandó elvek, ahol a végrehajtásra sor kerül;

b) a fenntartható városfejlesztést célzó integrált intézkedésekre fordítható ERFA-támogatás indikatív összege, amelyet az ERFA-rendelet 7. cikkének (3) bekezdése alapján kell biztosítani, valamint az integrált intézkedésekre juttatott ESZA-támogatás indikatív összege;

c) az integrált területi beruházási eszköznek a b) pontban említett esetektől eltérő felhasználásával kapcsolatos megközelítés, és az egyes prioritási tengelyekből származó indikatív forráselosztás;

d) a legalább egy másik tagállamban működő kedvezményezettekkel az operatív programok keretében végrehajtott interregionális és transznacionális fellépésekre vonatkozó intézkedések;

e) amennyiben a tagállamok és a régiók makroregionális stratégiákban és tengeri medencéket érintő stratégiákban vesznek részt, a tagállam által azonosított programterület szükségleteire is figyelemmel a program szerint tervezett beavatkozásoknak az ezekhez a stratégiákhoz való hozzájárulása.

(4) Emellett az operatív programok meghatározzák a következőket:

a) adott esetben annak meghatározása, hogy kezeli-e – és ha igen, milyen módon – a szegénység által leginkább sújtott földrajzi területek vagy a hátrányos megkülönböztetés vagy társadalmi kirekesztés legnagyobb kockázatával szembenéző célcsoportok egyedi szükségleteit, különös tekintettel a marginális helyzetű közösségekre, a fogyatékossággal élő személyekre és adott esetben a partnerségi megállapodásban meghatározott integrált megközelítéshez való hozzájárulásra;

b) adott esetben annak meghatározása, hogy kezeli-e – és ha igen, milyen módon – a régiók demográfiai kihívásait vagy az EUMSZ 174. cikkében említett, súlyos és tartós természeti vagy demográfiai hátrányban lévő területek sajátos szükségleteit, valamint a partnerségi megállapodásban az erre a célra meghatározott integrált megközelítéshez való hozzájárulást.

(5) Az operatív program meghatározza a következőket:

a) az irányító hatóság, az igazoló hatóság és adott esetben az audithatóság;

b) az a szervezet, amely számára a Bizottság kifizetéseket teljesít;

c) az 5. cikkben említett érintett partnereknek az operatív program elkészítésébe történő bevonására tett intézkedések és a partnerek szerepe az operatív program végrehajtásában, monitoringjában és értékelésében.

(6) Az operatív program emellett meghatározza a következőket is, tekintettel a partnerségi megállapodások tartalmára, és figyelembe véve a tagállamok intézményi és jogi kereteit:

a) az alapok, az EMVA, az ETHA és más uniós és nemzeti finanszírozási eszközök közötti, valamint az EBB-vel történő koordinációt biztosító mechanizmusok, figyelembe véve a közös stratégiai keretben meghatározott releváns rendelkezéseket;

b) minden egyes, a 19. cikkel és a XI. melléklettel összhangban megállapított, az operatív programra alkalmazandó előzetes feltételrendszer esetében annak értékelése, hogy az előzetes feltételrendszer teljesült-e a partnerségi megállapodás és az operatív program benyújtásának időpontjában, és az előzetes feltételrendszer teljesülésének hiányában az előzetes feltételrendszer teljesítését célzó intézkedések leírása, a felelős szervezet és az ilyen intézkedések ütemterve a partnerségi megállapodásban benyújtott összefoglalóval összhangban;

c) a kedvezményezettek adminisztratív terhei felmérésének összefoglalása, és szükség esetén az adminisztratív terhek csökkentése elérése érdekében tervezett intézkedések indikatív időkerettel.

(7) Valamennyi operatív program, kivéve azokat az egyedi operatív programokat, ahol technikai segítségnyújtás is történik, tartalmazza a következők leírását, figyelemmel arra, hogy a tagállam kellően megalapozott megítélése szerint azok mennyiben relevánsak az adott operatív program tartalma és célkitűzései szempontjából:

a) a műveletek kiválasztása során a környezetvédelmi követelmények, az erőforrás-hatékonyság, az éghajlatváltozás mérséklése és az ahhoz történő alkalmazkodás, a katasztrófákkal szembeni ellenálló képesség, valamint a kockázatmegelőzés és -kezelés figyelembevételével hozott konkrét intézkedések leírása;

b) az esélyegyenlőség előmozdítása, valamint a nemen, faji vagy etnikai származáson, valláson vagy meggyőződésen, fogyatékosságon, koron vagy szexuális irányultságon alapuló bármilyen hátrányos megkülönböztetés megakadályozása érdekében az operatív program elkészítése, kidolgozása és végrehajtása és különösen a finanszírozáshoz való hozzájutás során hozott konkrét intézkedések, figyelembe véve az ilyen hátrányos megkülönböztetés veszélyének kitett különböző célcsoportok szükségleteit és különösen a fogyatékos személyek hozzáférése biztosításának a követelményeit;

c) az operatív programnak a férfiak és nők közötti egyenlőség előmozdításához történő hozzájárulása és adott esetben a nemek közötti esélyegyenlőség érvényesülésének érdekében hozott intézkedések az operatív program szintjén és műveleti szinten.

A tagállamok – a beruházás a növekedésbe és munkahelyteremtésbe célkitűzés keretében indítandó operatív programra vonatkozó javaslattal együtt – benyújthatják a nemzeti esélyegyenlőségi szervezeteknek az első albekezdés b) és c) alpontokban meghatározott intézkedésekre vonatkozó véleményét.

(8) Amennyiben egy tagállam minden egyes alap vonatkozásában legfeljebb egy operatív programot készít, az operatív programnak az e cikk (2) bekezdés első albekezdésének a) pontja, (3) bekezdésének a), c) és d) pontja, valamint (4) és (6) bekezdése szerinti elemei beépíthetőek a partnerségi megállapodás vonatkozó rendelkezéseibe.

(9) Az operatív programot minta alapján kell elkészíteni. A Bizottság, e cikk végrehajtása egységes feltételeinek biztosítása érdekében, végrehajtási jogi aktust fogad el e minta meghatározására. Ezt a végrehajtási jogi aktust a 150. cikk (2) bekezdésében említett tanácsadó bizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

(10) A Bizottság végrehajtási jogi aktus révén határozatot fogad el az operatív program e cikk hatálya alá tartozó minden elemének elfogadásáról – beleértve azok minden későbbi módosítását is –, kivéve a (2) bekezdés első albekezdésének b) pontja iv. alpontjának, a (2) bekezdés ba) pontja v. alpontjának, a (2) bekezdés ha) pontjának, a (4) és (5) bekezdésnek, a (6) bekezdés a) és c) pontjának és a (7) bekezdésnek a hatálya alá tartozó elemeket, amelyet fogad el k tagállami hatáskörben maradnak.

(11) Az irányító hatóság értesíti a Bizottságot az operatív program minden olyan elemének módosításáról szóló határozatról, amely nem tartozik a Bizottság (10) bekezdés szerinti határozata hatálya alá, a módosító határozat időpontjától számított egy hónapon belül. A módosító határozat tartalmazza a hatálybalépése időpontját, amely nem előzheti meg az elfogadásának időpontját.

97. cikk

A beruházás a növekedésbe és munkahelyteremtésbe célkitűzés keretében a felső határ nélküli garanciák és értékpapírosításra vonatkozó közös eszközök céljára nyújtott támogatás programozására vonatkozó különös rendelkezések

A 28. cikkel összhangban a 39. cikk (4) bekezdése első albekezdésének b) pontjában említett operatív programok kizárólag a 96. cikk (2) bekezdése első albekezdésének b) pontjának i., ii. és iv. alpontjában, valamint a d) pontjában, a 96. cikk (5) bekezdésében és a 96. cikk (6) bekezdésének b) pontjában említett elemeket foglalják magukban.

98. cikk

Az alapokból származó, a beruházás a növekedésbe és munkahelyteremtésbe célkitűzés alá tartozó közös támogatás

(1) Az alapok a beruházás a növekedésbe és munkahelyteremtésbe célkitűzés alá tartozó operatív programokat közösen támogathatják.

(2) Az ERFA és az ESZA a más alapokból az adott alap támogathatósági szabályai alapján elszámolható költségű művelet egy részét finanszírozhatja kiegészítő módon, az operatív program egyes prioritási tengelyei uniós finanszírozásának legfeljebb 10 %-ának erejéig, feltéve, hogy az ilyen költségek szükségesek a művelet kielégítő végrehajtásához és közvetlenül kapcsolódnak hozzá.

(3) Az (1) és (2) bekezdés nem alkalmazandó az európai területi együttműködési cél alá tartozó programokra.

99. cikk

A beruházás a növekedésbe és munkahelyteremtésbe célkitűzésre irányuló operatív programok földrajzi hatálya

Hacsak a Bizottság és a tagállam másképpen nem állapodott meg, az ERFA és az ESZA által támogatott operatív programokat a megfelelő földrajzi szinten és legalább NUTS 2. szinten kell kidolgozni, a tagállamra jellemző intézményi és jogi keretének megfelelően.

A Kohéziós Alap által támogatott operatív programokat nemzeti szinten kell létrehozni.

II. FEJEZET

Nagyprojektek

100. cikk

Tartalom

Egy vagy több olyan operatív program részeként, amelyek az e rendeket 96. cikkének (10) bekezdése, vagy az ETE-rendelet 8. cikkének (12) bekezdése alapján a Bizottság határozatának tárgyát képezték, az ERFA és a Kohéziós Alap támogathat olyan munkálatok, tevékenységek vagy szolgáltatások sorából álló műveletet, amelyek célja valamely olyan, pontosan meghatározott gazdasági vagy műszaki természetű oszthatatlan feladat elvégzése, amely egyértelműen azonosított célokkal rendelkezik, és amelynek tekintetében a teljes elszámolható költség meghaladja az 50 000 000 EUR-t, illetve a 9. cikk első bekezdésének 7. pontjában meghatározott tematikus célkitűzéshez hozzájáruló műveletek esetében akkor, ha a teljes elszámolható költség meghaladja a 75 000 000 EUR-t (a továbbiakban: nagyprojekt). A pénzügyi eszközök nem tekintendők nagyprojekteknek.

101. cikk

A nagyprojektek jóváhagyásához szükséges információk

A nagyprojektek jóváhagyását megelőzően az irányító hatóság biztosítja, hogy rendelkezésre álljanak a következő információk:

a) a nagyprojekt végrehajtásáért felelős szervezetre vonatkozó részletes információk és e szervezet kapacitása;

b) a beruházás és helyszínének leírása;

c) teljes költség és teljes elszámolható költség a 61. cikkben foglalt követelmények figyelembe vételével;

d) az elvégzett megvalósíthatósági tanulmányok, beleértve a változatelemzést, és az eredmények;

e) költség-haszon elemzés, beleértve egy gazdasági és pénzügyi elemzést és egy kockázatelemzést;

f) környezeti hatásvizsgálat, figyelembe véve az éghajlatváltozás mérséklése és az ahozz történő alkalmazkodás szükségleteit, valamint a katasztrófákkal szembeni ellenálló képességet;

g) részletes magyarázat arról, hogy a nagyprojekt mennyiben felel meg az érintett operatív program vagy operatív programok megfelelő prioritási tengelyeinek, és a nagyprojekt e prioritási tengelyek egyedi célkitűzéseinek eléréséhez való várható hozzájárulásáról, valamint a társadalmi-gazdasági fejlődéshez való várható hozzájárulásáról;

h) az összes tervezett pénzügyi erőforrást és az alapokból, EBB-től és más finanszírozási forrásokból származó, tervezett támogatást tartalmazó pénzügyi terv, az elért eredmények monitoringjára alkalmazott fizikai és pénzügyi mutatókkal, figyelembe véve az azonosított kockázatokat;

i) a nagyprojekt végrehajtásának ütemterve és, amennyiben a végrehajtási időszak várhatóan hosszabb, mint a programozási szakaszok, amelyekre a programozási időszak vonatkozásában az alapokból támogatást igényelnek.

A Bizottság végrehajtási jogi aktusokat fogad el az elismert bevált gyakorlatok alapján az első bekezdés e) pontjában említett költség-haszon elemzés elvégzésekor alkalmazandó módszertan megállapítására vonatkozóan. Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat a 150. cikk (2) bekezdésében említett tanácsadó bizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

Valamely tagállam kezdeményezésére az első bekezdés a)–i) pontjában említett információkat a Bizottság technikai segítségnyújtásával támogatott független szakértők vagy – a Bizottsággal egyetértésben – más független szakértők értékelhetik (a továbbiakban: a minőségvizsgálat). Egyéb esetekben a tagállam az első bekezdés a)–i) pontjában meghatározott információkat továbbítja a Bizottság számára, amint azok a rendelkezésére állnak.

A Bizottság felhatalmazást kap, hogy a 149. cikkel összhangban felhatalmazáson alapuló jogi aktust fogadjon el, amelyben meghatározza a nagyprojektek minőségvizsgálatának elvégzésekor alkalmazandó módszertant.

A Bizottság végrehajtási jogi aktusokat fogad el az első bekezdés a)–i) pontjában meghatározott információk benyújtása módjának meghatározására. Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat a 150. cikk (2) bekezdésében említett tanácsadó bizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

102. cikk

A nagyprojektről szóló határozat

(1) Amennyiben a nagyprojekteket a 101. cikk első albekezdésében említett információk alapján független szakértői minőségvizsgálattal kedvezően értékelik, az irányító hatóság folytathatja a nagyprojektek 125. cikk (3) bekezdésével összhangban történő kiválasztását. Az irányító hatóság értesíti a Bizottságot a kiválasztott nagyprojektről. Ezen értesítés a következőket tartalmazza:

a) a 125. cikk (3) bekezdésének c) pontjában említett dokumentum, amely meghatározza a következőket:

   i. a nagyprojekt végrehajtásáért felelős szervezet;

   ii. a beruházásnak, valamint annak helyszínének és ütemtervének ismertetése, továbbá a nagyprojekt várható hozzájárulása a megfelelő prioritási tengely vagy tengelyek egyedi célkitűzéseihez;

   iii. teljes költség és teljes elszámolható költség a 61. cikkben foglalt követelmények figyelembevételével;

   iv. a pénzügyi terv, valamint az elért eredmények monitoringjára alkalmazott fizikai és pénzügyi mutatók, figyelembe véve az azonosított kockázatokat;

b) a független szakértők által készített minőségvizsgálat, amely egyértelmű megállapításokat tartalmaz a nagyprojektről a beruházás megvalósíthatóságával és a nagyprojekt gazdasági fenntarthatóságával kapcsolatban.

A tagállam által kiválasztott nagyprojekthez a pénzügyi hozzájárulást akkor kell Bizottság által végrehajtási jogi aktus révén jóváhagyottnak tekinteni, ha az első albekezdésben említett értesítéstől számított három hónapon belül nem határoz a pénzügyi hozzájárulás elutasításáról. A Bizottság kizárólag abban az esetben utasíthatja a el pénzügyi hozzájárulást, ha a független minőségvizsgálat jelentős hiányosságokat állapít meg.

A Bizottság végrehajtási jogi aktusok útján meghatározza az első albekezdésben említett értesítés formátumát. Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat a 150. cikk (3) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

(2) Az e cikk (1) bekezdésében említettektől eltérő esetekben a Bizottság a nagyprojektet a 101. cikkben említett információk alapján értékeli annak eldöntése érdekében, hogy indokolt-e a kért pénzügyi hozzájárulás az irányító hatóság által a 125. cikk (3) bekezdésének megfelelően kiválasztott nagyprojekthez. A Bizottság a 101. cikkben említett információk benyújtása után legkésőbb három hónappal végrehajtási jogi aktus formájában határozatot fogad el a kiválasztott nagyprojekt pénzügyi hozzájárulásának jóváhagyásáról.

(3) A Bizottság általi, az (1) bekezdés második albekezdése és a (2) bekezdés szerinti jóváhagyás feltétele, hogy az első kivitelezői szerződés megkötésére, illetve a PPP-struktúrában végrehajtott műveletek esetében a közjogi szerv és a magánszférabeli szerv közötti PPP-megállapodást a jóváhagyás időpontjától számított három éven belül megkössék. A tagállam kellően indokolt, a hároméves időszakon belül benyújtott kérelmére – különösen a nagyprojektek végrehajtásával kapcsolatos igazgatási és jogi eljárásokból eredő késedelmek esetén – a Bizottság végrehajtási jogi aktus révén határozatot fogadhat el ennek az időszaknak a legfeljebb két évvel való meghosszabbításáról.

(4) Amennyiben a Bizottság nem hagyja jóvá a kiválasztott nagyprojekthez a pénzügyi hozzájárulást, határozatában meg kell indokolnia az elutasítást.

(5) Azon nagyprojekteknek, amelyekről a Bizottságot az (1) bekezdés értelmében értesítették, vagy amelyeket a (2) bekezdés értelmében jóváhagyásra benyújtottak, szerepelniük kell az operatív program nagyprojektjeinek felsorolásában.

(6) Az (1) bekezdésében említett értesítést vagy a (2) bekezdésben említett jóváhagyásra való benyújtást követően a nagyprojektekkel kapcsolatos kiadásokat fel lehet venni a kifizetési kérelembe. Amennyiben a Bizottság nem hagyja jóvá az irányító hatóság által kiválasztott nagyprojektet, a Bizottság határozatának elfogadását követően a költségnyilatkozatot ennek megfelelően helyesbíteni kell.

103. cikk

Szakaszolva végrehajtott nagyprojektekre vonatkozó döntések

(1) A 101. cikk harmadik albekezdésétől, valamint a 102. cikk (1) és (2) bekezdésétől eltérve az e cikk (2), (3) és (4) bekezdésében meghatározott eljárásokat kell alkalmazni az olyan műveletek esetében, amelyek megfelelnek a következő kritériumoknak:

a) a művelet egy korábbi programozási időszak során megkezdett olyan nagyprojekt második vagy későbbi szakaszának része, amelynek előző szakaszát vagy szakaszait a Bizottság az 1083/2006/EK rendeletnek megfelelően legkésőbb 2015. december 31-én, illetve az Unióhoz 2013. január 1. után csatlakozott tagállamok esetében legkésőbb 2016. december 31-én jóváhagyta;

b) a nagyprojekt összes szakasza elszámolható költségeinek teljes összege meghaladja a 100. cikkben meghatározott szinteket;

c) a nagyprojektre vonatkozóan benyújtott kérelem és annak a Bizottság általi ellenőrzése az előző programozási időszak során kiterjedt minden tervezett szakaszra;

d) nem történtek jelentős változások az e rendelet 101. cikkének (1) bekezdésében említett, a nagyprojektre vonatkozó információkban az 1083/2006/EK rendelet értelmében benyújtott információkhoz képest, különösen az összes elszámolható költséget illetően;

e) a nagyprojektnek az előző programozási időszakban végrehajtandó szakasza kész, vagy a vonatkozó operatív program vagy programok tekintetében a Bizottság határozatának megfelelően a zárási dokumentumok benyújtására meghatározott határidőig kész lesz a rendeltetésszerű használatra.

(2) Az irányító hatóság a 125. cikk (3) bekezdésének megfelelően lefolytathatja a nagyprojekt kiválasztását és benyújthatja a 102. cikk (1) bekezdése első albekezdésének a) pontjában meghatározott minden elemet tartalmazó értesítést annak megerősítésével együtt, hogy e cikk (1) bekezdésének d) pontjában szereplő feltétel teljesült. Nincs szükség az információk független szakértők általi minőségvizsgálatra.

(3) Az irányító hatóság által kiválasztott nagyprojekthez a pénzügyi hozzájárulást akkor kell a Bizottság által végrehajtási jogi aktus révén jóváhagyottnak tekinteni, ha a (2) bekezdésben említett értesítéstől számított három hónapon belül nem határoz a nagyprojekt pénzügyi hozzájárulásának elutasításáról. A Bizottság csak azzal az indokkal utasíthatja el a pénzügyi hozzájárulás jóváhagyását, ha jelentős változások történtek az (1) bekezdés d) pontjában említett információkban, vagy ha a nagyprojekt nem áll összhangban az érintett operatív program vagy programok vonatkozó prioritási tengelyével.

(4) A 102. cikk (3)–(6) bekezdését kell alkalmazni a szakaszolva végrehajtott nagyprojektekre vonatkozó határozatok tekintetében.

III. FEJEZET

Közös cselekvési terv

104. cikk

Hatály

(1) A közös cselekvési terv olyan művelet, amelynek hatályát az elérendő kimenetek és eredmények összefüggésében határozzák meg, és amelyet ezek szerint irányítanak. Részét képezi egy projekt vagy egy projektcsoport, amelybe nem tartozik az egy vagy több operatív program részeként végzett, a kedvezményezett felelősségére történő infrastruktúrabiztosítás. A közös cselekvési terv kimeneteiről és eredményeiről a tagállam és a Bizottság megállapodik, és ezek hozzájárulnak az operatív program egyedi célkitűzéseihez és az alapokból származó támogatás alapját képezik. Az eredmények a közös cselekvési terv közvetlen hatásait ismertetik. A közös cselekvési terv kedvezményezettje valamely közjogi intézmény. A közös cselekvési tervek nem tekinthetők nagyprojekteknek.

(2) A közös cselekvési terv számára közpénzekből nyújtott kiadások minimális mértéke 10 000 000 EUR, illetve az operatív program vagy programok közpénzekből nyújtott támogatásának a 20 %-a közül az alacsonyabb összeg. Valamely kísérleti projekt elvégzése céljából az egy közös cselekvési tervre fordított közkiadások legkisebb összege minden egyes operatív program tekintetében 5 000 000 EUR-ra csökkenthetők.

(3) A (2) bekezdés nem alkalmazandó az ifjúsági foglalkoztatási kezdeményezés keretében támogatott műveletekre.

105. cikk

Közös cselekvési tervek előkészítése

(1) A tagállam, az irányító hatóság vagy bármely kijelölt közjogi intézmény közös cselekvési tervre vonatkozó javaslatot nyújthat be az érintett operatív program benyújtásával egyidejűleg vagy azután. Az említett javaslat a 106. cikkben említett összes információt tartalmazza.

(2) A közös cselekvési terv a 2014. január 1. és 2022. december 31. közötti időszak egy részét öleli fel. A közös cselekvési terv kimenetei és eredményei csak akkor jogosítanak fel visszatérítésre, ha a közös cselekvési tervre vonatkozó javaslat jóváhagyására vonatkozó, a 107. cikkben említett határozat időpontja után és az abban meghatározott végrehajtási időszak vége előtt valósulnak meg.

106. cikk

A közös cselekvési tervek tartalma

A közös cselekvési terv a következőket tartalmazza:

(1) az azt indokoló fejlesztési szükségletek és célkitűzések elemzése, figyelembe véve az operatív programok célkitűzéseit és adott esetben a releváns országspecifikus ajánlásokban, a tagállamok és az Unió gazdaságpolitikájára vonatkozó, az EUMSZ 121. cikk (2) bekezdése szerinti átfogó iránymutatásokban, valamint a Tanács azon releváns ajánlásaiban megjelölt célkitűzéseket, amelyeket az EUMSZ 148. cikk (4) bekezdése értelmében a tagállamok foglalkoztatáspolitikájukban figyelembe vesznek;

(2) az általános és egyedi célkitűzései, a kimenetek és eredmények részcéljai és célértékei és a tervezett projektek vagy projekttípusok közötti kapcsolatokat meghatározó keret;

(3) a kimenetek és eredmények prioritási tengelyenkénti monitoringjához adott esetben használt közös és egyedi mutatók;

(4) a földrajzi hatályára és célcsoportjaira vonatkozó információk;

(5) a várható végrehajtási időszaka;

(6) a nemek közötti egyenlőség előmozdítására és hátrányos megkülönböztetés megelőzésére gyakorolt hatásainak az elemzése;

(7) a fenntartható fejlődés előmozdítására gyakorolt hatásainak elemzése;

(8) a végrehajtási rendelkezései, beleértve a következőket:

a) a közös cselekvési terv végrehajtásáért felelős kedvezményezett kijelölése, valamint az érintett területre vonatkozó szakértelmével és az adminisztratív és a pénzügyi irányítási képességével kapcsolatos garanciák;

b) a közös cselekvési terv irányításával kapcsolatos intézkedések a 108. cikknek megfelelően;

c) a közös cselekvési terv monitoringjával és értékelésével kapcsolatos intézkedések, beleértve a minőségbiztosítással, a részcélok, kimenetek és eredmények elérésére vonatkozó adatok gyűjtésével és tárolásával kapcsolatos intézkedéseket;

d) a közös cselekvési tervre vonatkozó és az alapspecifikus információk terjesztésével és kommunikációjával kapcsolatos intézkedések;

(9) a közös cselekvési terv pénzügyi intézkedései, beleértve a következőket:

a) a részcélok, kimenetek és eredmények célértékeinek elérése során felmerült költségek – hivatkozással a (2) pontra –, az e rendelet 67. cikke (5) bekezdésében és az ESZA-rendelet 14. cikkében meghatározott módszerek alapján;

b) a kedvezményezett számára részcélokhoz és célértékekhez kapcsolódóan tett kifizetések indikatív ütemterve;

c) a pénzügyi terv operatív programok és prioritási tengelyek szerinti bontásban, beleértve a teljes elszámolható összeget és a közkiadás összegét.

A Bizottság, e cikk végrehajtása egységes feltételeinek biztosítása érdekében, végrehajtási jogi aktusokat fogad el a közös cselekvési terv mintája formátumának meghatározására vonatkozóan. Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat a 150. cikk (2) bekezdésében említett tanácsadó bizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

107. cikk

A közös cselekvési tervről szóló határozat

(1) A Bizottság a közös cselekvési tervet a 106. cikkben említett információk alapján értékeli annak eldöntése érdekében, hogy indokolt-e az alapokból származó támogatás.

Amennyiben a Bizottság a közös cselekvési tervre vonatkozó javaslat benyújtását követő két hónapon belül úgy ítéli meg, hogy az nem teljesíti a 104. cikkben említett értékelési követelményeket, akkor észrevételeket tesz a tagállam számára. A tagállam megadja a Bizottság számára az összes kért további szükséges információt és adott esetben annak megfelelően felülvizsgálja a közös cselekvési tervet.

(2) Amennyiben az észrevételeket megfelelően figyelembe vették, a Bizottság a tagállam általi benyújtás után legkésőbb négy hónappal – de nem az érintett operatív programok elfogadása előtt – végrehajtási jogi aktus révén elfogadja a közös cselekvési tervet jóváhagyó határozatot.

(3) A (2) bekezdésben említett határozat feltünteti a kedvezményezettet és a közös cselekvési terv általános és egyedi célkitűzéseit, a kimenetekre és eredményekre vonatkozó részcélokat és célértékeket, e részcélok, valamint a kimenetekre és eredményekre vonatkozó célértékek elérésének költségeit, és a pénzügyi tervet operatív programok és prioritási tengelyek szerinti bontásban, beleértve a teljes elszámolható összeget és a közkiadás összegét, a közös cselekvési terv végrehajtási időszakát és adott esetben a közös cselekvési terv földrajzi hatályát és célcsoportjait.

(4) Amennyiben a Bizottság – végrehajtási jogi aktus révén – elutasítja a közös cselekvési terv alapokból történő támogatását, ennek indokairól a tagállamot a (2) bekezdésben meghatározott időszakon belül értesíti.

108. cikk

Irányító bizottság és a közös cselekvési terv módosítása

(1) A tagállam vagy az irányító hatóság létrehozza a közös cselekvési terv irányító bizottságát, amely különbözik az adott operatív programok monitoring-bizottságától. Az irányító bizottság évente legalább kétszer ülésezik, és jelentést tesz az irányító hatóságnak. Az irányító hatóság tájékoztatja az illetékes monitoring-bizottságot az irányító bizottság által elvégzett munka eredményeiről és a közös cselekvési terv végrehajtása terén elért haladásról, a 110. cikk (1) bekezdésének e) pontjával és a 125. cikk (2) bekezdésének a) pontjával összhangban.

Az irányító bizottság összetételéről a tagállam dönt az illetékes irányító hatósággal egyetértésben, a partnerség elvének tiszteletben tartásával.

A Bizottság tanácsadói minőségben részt vehet az irányító bizottság munkájában.

(2) Az irányító bizottság a következő tevékenységeket végzi:

a) felülvizsgálja a közös cselekvési terv részcéljai, kimenetei és eredményei elérése terén tett előrehaladást;

b) megfontolja és jóváhagyja a közös cselekvési terv módosítására vonatkozó javaslatokat, hogy figyelembe vegyen a terv végrehajtását akadályozó minden lehetséges problémát.

(3) A közös cselekvési terv módosítására vonatkozóan a Bizottságnak benyújtott tagállami kérelmeket megfelelően alá kell támasztani. A Bizottság értékeli, hogy a módosítási kérés indokolt-e, figyelembe véve a tagállam által szolgáltatott információkat. A Bizottság észrevételeket tehet, és a tagállam megadja a Bizottság számára az összes szükséges további információt. A Bizottság a módosítási kérelem tagállam általi benyújtása után legkésőbb három hónappal – végrehajtási jogi aktus révén – határozatot hoz, feltéve, hogy a Bizottság által tett észrevételeket kielégítő módon figyelembe vették. Jóváhagyása esetén a módosítás a határozat napján lép hatályba a határozat eltérő rendelkezésének hiányában.

109. cikk

A közös cselekvési terv pénzügyi irányítása és kontrollja

(1) A közös cselekvési tervek kedvezményezettjeinek járó kifizetések egyösszegű átalányban vagy átalányalapú egységköltségek alapján történnek. A 67. cikk (1) bekezdése első albekezdésének c) pontjában foglalt egyösszegű átalány felső határértéke nem alkalmazható.

(2) A közös cselekvési terv pénzügyi irányítása és kontrollja és auditja kizárólag annak ellenőrzésére irányul, hogy a közös cselekvési tervet jóváhagyó határozatban megadott kifizetési feltételek teljesültek-e.

(3) A közös cselekvési terv kedvezményezettje vagy a felelősségi körében fellépő szervezet alkalmazhatja saját könyvelési módszereit a műveletek végrehajtásának költségeire vonatkozóan. Ezek a könyvelési módszerek és a kedvezményezett számára ténylegesen felmerült költségek nem képezhetik az audithatóság vagy a Bizottság által végzett audit tárgyát.

III. CÍM

MONITORING, ÉRTÉKELÉS, TÁJÉKOZTATÁS ÉS KOMMUNIKÁCIÓ

I. FEJEZET

Monitoring és értékelés

110. cikk

A monitoring-bizottság feladatai

(1) A monitoring-bizottság elsősorban a következőket vonja monitoring alá:

a) az operatív program teljesítményére hatást gyakorló problémák;

b) elért előrehaladás az értékelési terv végrehajtása, valamint az értékelések során tett megállapításokra reagáló nyomon követési intézkedések végrehajtása terén;

c) a kommunikációs stratégia végrehajtása;

d) nagyprojektek végrehajtása;

e) közös cselekvési tervek végrehajtása;

f) férfiak és nők közötti egyenlőség, esélyegyenlőség és a hátrányos megkülönböztetés tilalmának előmozdítását célzó intézkedések, beleértve a fogyatékkal élők hozzáférését;

g) fenntartható fejlődést előmozdító intézkedések;

h) ha az alkalmazandó előzetes feltételrendszer nem teljesül a partnerségi megállapodás és az operatív program benyújtásának időpontjában, az alkalmazandó előzetes feltételrendszer teljesítése érdekében hozott intézkedések terén elért haladás;

i) pénzügyi eszközök.

(2) A 49. cikk (3) bekezdésétől eltérve, a monitoringbizottság a következőket vizsgálja és hagyja jóvá:

a) a műveletek kiválasztásához használt módszerek és kritériumok;

b) az éves végrehajtási jelentések és a záró végrehajtási jelentések;

c) az operatív program értékelési terve és az értékelési terv módosításai, beleértve azt is, amikor az értékelési terv vagy annak módosítása a 114. cikk (1) bekezdésének megfelelően egy közös értékelési terv része;

d) az operatív program kommunikációs stratégiája és a stratégia módosításai;

e) az irányító hatóság által az operatív program módosítására tett javaslatok.

111. cikk

A beruházás a növekedésbe és munkahelyteremtésbe célkitűzésre vonatkozó végrehajtási jelentések

(1) 2016. május 31-ig és 2023-ig bezárólag minden utána következő év ugyanazon napjáig a tagállam éves végrehajtási jelentést nyújt be a Bizottság számára az 50. cikk (1) bekezdésének megfelelően. A 2016-ban benyújtott jelentés a 2014. és 2015. pénzügyi évekre, valamint a kiadások elszámolhatóságának kezdeti napja és 2013. december 31. közötti időszakra vonatkozik.

(2) A 2017-ben és 2019-ben benyújtott jelentések esetében az (1) bekezdésben említett határidő június 30.

(3) Az éves végrehajtási jelentések a következőkről tartalmaznak információt:

a) az operatív programnak az 50. cikk (2) bekezdésének megfelelően történő megvalósítása;

b) előrehaladás a nagyobb projektek és közös cselekvési tervek kidolgozása és végrehajtása terén

(4) A 2017-ben és 2019-ben benyújtott éves végrehajtási jelentések az 50. cikk (4), illetve (5) bekezdésének megfelelően tartalmazzák és értékelik az e cikk (3) bekezdésében meghatározott információkat, valamint a következő információkat:

a) az értékelési terv végrehajtása és az értékelések során tett megállapítások nyomon követése terén elért eredmények;

b) a kommunikációs stratégiában az alapok által a tájékoztatás és nyilvánosság biztosítása érdekében végrehajtott intézkedések eredményei;

c) a partnerek részvétele az operatív programok végrehajtásában, monitoringjában és értékelésében.

A 2017-ben és 2019-ben benyújtott éves végrehajtási jelentések az operatív programok tartalmától és célkitűzéseitől függően információkat nyújthatnak a következőkről és értékelheti a következőket:

a) a területfejlesztésre vonatkozó integrált megközelítés végrehajtásának eredményei, beleértve a demográfiai kihívásokkal, valamint az állandó vagy természeti hátrányokkal küzdő régiók fejlesztését, a fenntartható városfejlesztést és az operatív program keretében végrehajtott, az adott közösség által vezérelt helyi fejlesztéseket;

b) olyan intézkedések végrehajtásának eredményei, amelyek célja megerősíteni a tagállamok hatóságainak és a kedvezményezetteknek az alapok igazgatásával és használatával kapcsolatos képességét;

c) az interregionális és transznacionális intézkedések végrehajtásának eredményei;

d) adott esetben hozzájárulás a makroregionális és a tengeri medencéket érintő stratégiákhoz;

e) a férfiak és nők közötti egyenlőség elősegítése és a hátrányos megkülönböztetés megakadályozása – különös tekintettel a fogyatékkal élők hozzáférésére – érdekében tett egyedi intézkedések, illetve a nemek közötti esélyegyenlőség elvének az operatív programban és műveletekben való érvényesülése érdekében végrehajtott intézkedések;

f) a fenntartható fejlődés előmozdítása érdekében hozott intézkedések a 8. cikknek megfelelően;

g) adott esetben a társadalmi innováció területén végrehajtott intézkedések eredményei;

h) eredmények a szegénység által legjobban sújtott földrajzi területek vagy a szegénység, a hátrányos megkülönböztetés vagy társadalmi kirekesztés legnagyobb kockázatával szembenéző célcsoportok egyedi szükségleteinek kezelését célzó intézkedések végrehajtása terén, különös tekintettel a marginális helyzetű közösségekre, a fogyatékossággal élőkre, a tartós munkanélküliekre és a nem foglalkoztatott fiatalokra, adott esetben az alkalmazott pénzügyi forrásokkal kiegészítve.

Az első és második albekezdéstől eltérve, valamint a partnerségi megállapodás és az előrehaladási jelentés közötti összhang biztosítása érdekében az alaponként legfeljebb egy operatív programmal rendelkező tagállamok az előrehaladási jelentésben szerepeltethetik az 50. cikk (3) bekezdésében említett előzetes feltételrendszerrel kapcsolatos információkat, az 50. cikk (4) bekezdésében megkövetelt információkat és az e bekezdés második albekezdésének a), b), c) és h) pontjában említett információkat a 2017-ben és 2019-ben benyújtott éves végrehajtási jelentések, illetve a záró végrehajtási jelentés helyett, a 110. cikk (2) bekezdése b) pontjának sérelme nélkül.

(5) A Bizottság, e cikk végrehajtása egységes feltételeinek biztosítása érdekében, végrehajtási jogi aktusokat fogad el az éves végrehajtási jelentés és a záró végrehajtási jelentés mintáinak meghatározására vonatkozóan. Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat a 150. cikk (2) bekezdésében említett tanácsadó bizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

112. cikk

Pénzügyi adatok továbbítása

(1) A tagállam január 31-ig, július 31-ig és október 31-ig elektronikus úton továbbítja a Bizottság számára monitoring céljából minden egyes operatív program esetében, prioritási tengelyek szerint a következőket:

a) a műveletek összes költségét és elszámolható közkiadását, illetve a támogatásra kiválasztott műveletek számát;

b) a kedvezményezettek által az irányító hatóság felé elszámolt összes elszámolható kiadást.

(2) Ezenkívül a január 31-ig továbbított adatok beavatkozási kategóriák szerinti bontásban is tartalmazzák a fenti adatokat. Az adattovábbítás az 50. cikk (2) bekezdésében említett pénzügyi adatok benyújtására vonatkozó előírás teljesítésének minősül.

(3) A tagállamok által várhatóan az adott pénzügyi évben és a következő pénzügyi évben benyújtásra kerülő kifizetési kérelmek összegére vonatkozó előrejelzést csatolni kell a január 31-i és július 31-i adattovábbításhoz.

(4) Az e cikk alapján benyújtandó adatok határnapja a benyújtás hónapját megelőző hónap utolsó napja.

(5) A Bizottság, e rendelkezés végrehajtása egységes feltételeinek biztosítása érdekében, végrehajtási jogi aktusokat fogad el, amelyek meghatározzák a pénzügyi adatoknak a Bizottság részére monitoring céljára történő benyújtása során alkalmazandó mintákat. Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat a 150. cikk (3) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

113. cikk

Kohéziós jelentés

A Bizottságnak az EUMSZ 175. cikkében említett jelentése a következőket tartalmazza:

a) beszámoló a gazdasági, társadalmi és területi kohézió elérése terén elért eredményekről, beleértve a régiók társadalmi-gazdasági helyzetét és fejlődését, valamint az uniós prioritások integrációját;

b) beszámoló az alapok, az EBB finanszírozás és más pénzügyi eszközök szerepéről, valamint egyéb uniós és nemzeti szakpolitikáknak az elért eredményekre gyakorolt hatásáról;

c) adott esetben a gazdasági, társadalmi és területi kohézió erősítése, valamint az Unió prioritásainak elérése érdekében szükséges jövőbeli uniós intézkedések és szakpolitikák meghatározása.

114. cikk

Értékelés

(1) Az irányító hatóság vagy a tagállam egy vagy több operatív programra vonatkozóan értékelési tervet készít. Az értékelési tervet az operatív program elfogadása után legfeljebb egy évvel el kell juttatni a monitoring-bizottságnak.

(2) 2022. december 31-ig az irányító hatóságok minden egyes operatív programra vonatkozóan benyújtják a Bizottsághoz a programozási időszak alatt elvégzett értékelések során tett megállapításokat összefoglaló jelentést és az operatív program fő kimeneteit és eredményeit, valamint megjegyzéseket fűznek a jelentésben szereplő információkhoz.

(3) A Bizottság utólagos értékeléseket végez a tagállamokkal és az irányító hatóságokkal szoros együttműködésben.

(4) E cikk (1)–(2) bekezdése nem alkalmazandó a 39. cikk (4) bekezdése első albekezdésének b) pontjában említett célzott programokra.

II. FEJEZET

Tájékoztatás és kommunikáció

115. cikk

Tájékoztatás és kommunikáció

(1) A tagállamok és az irányító hatóságok felelősek a következőkért:

a) kommunikációs stratégiák kidolgozása;

b) egységes honlap vagy egységes honlap-portál létrehozása, amely tájékoztatást nyújt az adott tagállamban levő valamennyi operatív programról, és hozzáférést biztosít ezekhez, beleértve a programozás végrehajtásának ütemtervére és a kapcsolódó nyilvános konzultációs folyamatokra vonatkozó információkat is;

c) tájékoztatás a lehetséges kedvezményezettek számára az operatív programok finanszírozási lehetőségeiről;

d) a kohéziós politika és az alapok szerepének és eredményeinek közzététele az uniós polgárok számára a partnerségi megállapodások, operatív programok és műveletek eredményeiről és hatásáról szóló tájékoztatási és kommunikációs intézkedések révén.

(2) Az alapokból származó támogatás átláthatóságának biztosítása érdekében a tagállamok vagy az irányító hatóságok operatív programonként és alaponként listát vezetnek a műveletekről az adatokat tartalmazó táblázat formájában, amely lehetővé teszi az adatok szétválogatását, keresését, kivonatolását, összehasonlítását és könnyű internetes közzétételét, például CSV vagy XML formátumban. A műveletek listája hozzáférhető az egységes honlapon vagy egységes honlap-portálon keresztül, és a tagállam összes operatív programjának a listáját és összefoglalását tartalmazza.

A műveletek listájának a magánszféra, a civil társadalom és a nemzeti közigazgatás általi további felhasználásának ösztönzése érdekében a honlap egyértelmű módon utalhat az adatok közzétételére vonatkozó engedélyezési szabályokra.

A műveletek listáját legalább hathavonta aktualizálni kell.

A műveletek listájára vonatkozó minimális információs követelmények a XII. mellékletben szerepelnek.

(3) A pályázókra és a kedvezményezettekre vonatkozó tájékoztatási és kommunikációs intézkedésekkel kapcsolatos részletes szabályok a XII. mellékletben szerepelnek.

(4) A Bizottság végrehajtási jogi aktusokat fogad el aművelettel kapcsolatos tájékoztatási és kommunikációs intézkedések technikai jellemzőire, továbbá a jelkép megalkotására vonatkozó utasításokra és az előírt színekre vonatkozóan. Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat a 150. cikk (3) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

116. cikk

Kommunikációs stratégia

(1) A tagállam vagy az irányító hatóságok kommunikációs stratégiát dolgoznak ki valamennyi operatív programra. Közös kommunikációs stratégiát lehet kidolgozni több operatív programra vonatkozóan. A kommunikációs stratégia az arányosság elvével összhangban figyelembe veszi az érintett operatív program vagy programok méretét.

A kommunikációs stratégia tartalmazza a XII. mellékletben meghatározott elemeket.

(2) A kommunikációs stratégiát a 110. cikk (2) bekezdésének d) pontjával összhangban legfeljebb hat hónappal az érintett operatív program vagy programok elfogadását követően jóváhagyásra be kell nyújtani a monitoring-bizottságnak.

Amennyiben több operatív programra olyan közös kommunikációs stratégiát dolgoztak ki, amely több monitoring-bizottságot érint, a tagállam felelősként kijelölheti az egyik monitoring-bizottságot arra, hogy a többi érintett monitoring-bizottsággal konzultálva jóváhagyja a közös kommunikációs stratégiát és annak későbbi módosításait.

A tagállam vagy az irányító hatóságok szükség esetén a programozási időszak során is módosíthatják a kommunikációs stratégiát. A módosított kommunikációs stratégiát a 110. cikk (2) bekezdésének d) pontjával összhangban jóváhagyásra be kell nyújtani a monitoring-bizottságnak.

(3) A (2) bekezdés harmadik albekezdésétől eltérve az irányító hatóság legalább évente egyszer tájékoztatja a felelős monitoring-bizottságot vagy -bizottságokat a 110. cikk (1) bekezdésének c) pontjában említett kommunikációs stratégia végrehajtásában elért eredményekről és az eredmények elemzéséről, továbbá a következő év során elvégzendő, tervezett tájékoztatási és kommunikációs tevékenységekről. A monitoring-bizottság – amennyiben helyénvalónak tartja – véleményt nyilvánít a következő évre tervezett tevékenységekről.

117. cikk

Tájékoztatási és kommunikációs tisztviselők és hálózataik

(1) Valamennyi tagállam kijelöl egy tájékoztatási és kommunikációs tisztviselőt az egy vagy több alappal – többek között a vonatkozó európai területi együttműködési célkitűzés keretébe tartozó programokkal – kapcsolatos tájékoztatási és kommunikációs tevékenységek összehangolására, és erről megfelelően tájékoztatja a Bizottságot.

(2) A tájékoztatási és kommunikációs tisztviselő felel – amennyiben van ilyen hálózat – az alap kommunikátorai nemzeti hálózatának koordinálásáért a XII. mellékletben említett honlap vagy honlap-portál létrehozásáért és karbantartásáért, és a tagállami szinten hozott kommunikációs intézkedések áttekintéséért.

(3) Valamennyi irányító hatóság kijelöl egy személyt, aki felelős az operatívprogram-szintű tájékoztatási és kommunikációs feladatokért, és tájékoztatja a Bizottságot a kijelölt személyekről. Adott esetben egyetlen személy több operatív programra is kijelölhető.

(4) A Bizottság a tagállamok által kijelölt tagokból álló uniós hálózatokat hoz létre, hogy biztosítsa a kommunikációs stratégiák végrehajtásának eredményeire, a tájékoztatási és kommunikációs intézkedések végrehajtásának tapasztalataira és a bevált gyakorlatokra vonatkozó információcserét.

IV. CÍM

TECHNIKAI SEGÍTSÉGNYÚJTÁS

118. cikk

Technikai segítségnyújtás a Bizottság kezdeményezésére

Az alapok figyelembe véve a 91. cikk (3) bekezdésé vel összhangban elvégzett levonásokat az éves juttatás legfeljebb 0,35 %-áig finanszírozhatják a technikai segítségnyújtást.

119. cikk

Technikai segítségnyújtás a tagállamok részéről

(1) A technikai segítségnyújtás céljára az alapokból előirányzott összeg felső korlátja az egyes tagállamok operatív programjaira – adott esetben – a beruházás a növekedésbe és munkahelyteremtésbe célkitűzés egyes régiókategóriáiban előirányzott teljes összeg 4 %-a.

Az ifjúsági foglalkoztatási kezdeményezés számára elkülönített támogatást a tagállamok figyelembe vehetik a tagállamnak nyújtott támogatásból technikai segítségnyújtásra fordítható összeg felső határának kiszámítása során.

(2) Minden alapból támogatható olyan technikai segítségnyújtási művelet, amely bármely másik alapból támogatásra jogosult. Az (1) bekezdés sérelme nélkül egy alapból származó, technikai segítségnyújtás céljára nyújtott összeg nem haladhatja meg az ugyanabból az alapból a tagállamban az operatív programok számára adott esetben a beruházás a növekedésbe és munkahelyteremtésbe célkitűzés szerinti egyes régiókategóriáknak juttatott teljes összeg 10 %-át.

(3) A 70. cikk (1) és (2) bekezdésétől eltérve a technikai segítségnyújtási műveletek az Unión belül a programterületen kívül is végrehajthatók, feltéve, hogy a műveletek az operatív programot, illetve technikai segítségnyújtási operatív program esetében a többi érintett programot szolgálják.

(4) A strukturális alapok esetében, amennyiben az (1) bekezdésben említett meghatározott összegeket több régiókategóriát érintő technikai segítségnyújtási műveletek támogatására használják fel, a műveletek költségeit olyan kiemelt prioritás keretében lehet végrehajtani, amely arányosan fogja össze a különböző régiókategóriákat és nyújtása az egyes régiókategóriák a tagállamnak juttatott teljes összeg arányában történő nyújtásának figyelembe vételével történik.

(5) Az (1) bekezdéstől eltérve, amennyiben az adott tagállam esetében a beruházás a növekedésbe és munkahelyteremtésbe célkitűzésre az alapokból előirányzott teljes összeg nem haladja meg az 1 000 000 000 EUR-t, a technikai segítségnyújtásra előirányzott összeg a teljes összeg 6 %-áig vagy 50 000 000 EUR-ig emelkedhet, amelyik alacsonyabb.

(6) A technikai segítségnyújtás formája lehet egy operatív programon belül egyetlen alapból finanszírozott prioritási tengely vagy egyedi operatív program, vagy mindkettő.

V. CÍM

AZ ALAPOKBÓL SZÁRMAZÓ PÉNZÜGYI TÁMOGATÁS

120. cikk

Társfinanszírozási arányok meghatározása

(1) A Bizottság operatív programot elfogadó határozata rögzíti az alapokból származó támogatás társfinanszírozási arányát és maximális összegét az egyes prioritási tengelyek tekintetében. Amennyiben egy prioritási tengely több régiókategóriát vagy több alapot érint, a Bizottság határozata rögzíti a társfinanszírozás arányát régiókategóriánként- és alaponként.

(2) Valamennyi prioritási tengely esetében a Bizottság határozata megállapítja, hogy a társfinanszírozási arány:

a) a teljes elszámolható kiadásra, beleértve a közkiadásokat és magánkiadásokat; vagy

b) az elszámolható közkiadásokra vonatkozik-e.

(3) Az egyes prioritási tengelyek szintjén, és adott esetben a régiókategóriák és az alapok szerinti, a beruházás a növekedésbe és munkahelyteremtésbe célkitűzés alá tartozó operatív programok társfinanszírozási aránya nem lehet magasabb, mint:

a) 85 % a Kohéziós Alap esetében;

b) 85 % azon tagállamok kevésbé fejlett régióiban, amelyekben a 2007–2009-es időszakban mért egy főre jutó GDP nem érte el az említett időszakban az EU-27 átlagának 85 %-át, valamint a legkülső régiókban, beleértve a legkülső régiók által az ETE-rendelet 92. cikke (1) bekezdésének e) pontjával és 4. cikkének (2) bekezdésével összhangban kapott kiegészítő juttatást;

c) 80 % a b) pontban említettektől eltérő tagállamok kevésbé fejlett régiói és mindazon régiók esetében, amelyeknek az egy főre jutó, támogathatósági kritériumként alkalmazott GDP-je a 2007–2013 közötti programozási időszakban nem érte el az EU-25 átlagának a 75 %-át, de meghaladja az EU-27 átlagos GDP-jének a 75 %-át, továbbá azon régiók esetében, amelyeket az 1083/2006/EU rendelet 8. cikkének (1) bekezdése úgy határoz meg, mint a 2007–2013 közötti időszakban átmeneti támogatásban részesülő régiók;

d) 60 % a c) pontban említettektől eltérő átmeneti régiókban;

e) 50 % a c) pontban említettektől eltérő fejlettebb régiókban.

A 2014. január 1. és 2017. június 30. közti időszakban valamennyi ciprusi operatív program társfinanszírozási aránya az egyes prioritási tengelyek szintjén nem lehet magasabb 85 %-nál.

A Bizottság felülvizsgálatot végez a második albekezdésben említett társfinanszírozási arány 2017. június 30-át követően való fenntartása igazolásának értékelése céljából, és szükség esetén 2016. június 30-a előtt jogalkotási javaslatot készít.

Az európai területi együttműködési célkitűzés keretében folyó operatív programok társfinanszírozási aránya az egyes prioritási tengelyek szintjén nem lehet magasabb, mint 85 %.

Az első albekezdés b), c), d) és e) pontja szerinti társfinanszírozás maximális arányát növelni kell az ifjúsági foglalkoztatási kezdeményezést végrehajtó minden egyes prioritási tengely esetében, és amennyiben a prioritási tengely egésze a társadalmi innovációt vagy a transznacionális együttműködést, illetve ezek együttesét szolgálja Ezt a növelést az alapokra vonatkozó szabályokkal összhangban kell megállapítani.

(4) A kiegészítő juttatás társfinanszírozási mértéke a 92. cikk (1) bekezdésének e) pontjával összhangban az 1994. évi csatlakozási okmányhoz csatolt 6. jegyzőkönyvben megállapított kritériumoknak megfelelő, NUTS 2. szintű régiók tekintetében nem lehet magasabb 50 %-nál.

(5) Egy prioritási tengely szintjén a (3) bekezdés szerinti maximális társfinanszírozási arányt tíz százalékponttal meg kell növelni, amennyiben a teljes prioritási tengely megvalósítása pénzügyi eszközök vagy a közösségvezérelt helyi fejlesztés révén történik.

(6) Valamennyi prioritási tengely esetében az alapokból származó hozzájárulás nem lehet kevesebb, mint az elszámolható közkiadás 20 %-a.

(7) Egy operatív programon belül olyan különálló prioritási tengely is kialakítható, amelynek társfinanszírozási aránya elérheti a 100 %-ot is, uniós szinten létrehozott és a Bizottság által közvetlenül vagy közvetve irányított pénzügyi eszközök révén végrehajtott műveletek támogatására. Amennyiben e célból külön prioritási tengelyt hoznak létre, a tengelyhez kapcsolódó támogatást nem lehet más eszközökkel végrehajtani.

121. cikk

Társfinanszírozási arányok módosítása

Az alapokból származó adott prioritási tengelyre juttatott társfinanszírozás aránya kiigazítható a következők figyelembe vétele érdekében:

(1) a prioritási tengely jelentősége az intelligens, fenntartható és inkluzív növekedésre vonatkozó uniós stratégiának végrehajtásában, figyelemmel a konkrét kezelendő hiányosságokra;

(2) a környezet védelme és állapotának javítása, elsődlegesen az elővigyázatosság, a megelőzés és a „szennyező fizet" elvének alkalmazása révén;

(3) a magánfinanszírozás mozgósításának aránya.

(4) a következők szerint meghatározott súlyos és tartós természeti vagy demográfiai hátrányban lévő területek lefedése:

a) a Kohéziós Alap keretében támogatásra jogosult, szigeten található tagállamok és egyéb szigetek, azok kivételével, amelyeken egy tagállam fővárosa található, illetve amelyeknek állandó összeköttetésük van a szárazfölddel;

b) a tagállam nemzeti jogszabályai szerint meghatározott hegyvidéki térségek;

c) ritkán lakott (azaz négyzetkilométerenként 50 főnél kevesebb lakosú) és nagyon ritkán lakott (azaz négyzetkilométerenként 8 főnél kevesebb lakosú) térségek;

d) a EUMSZ 349. cikkében említett legkülső régiók lefedése.

NEGYEDIK RÉSZ

AZ ALAPOKRA ÉS AZ ETHA-RA VONATKOZÓ ÁLTALÁNOS RENDELKEZÉSEK

I. CÍM

IRÁNYÍTÁS ÉS KONTROLL

I. FEJEZET

Irányítási és kontrollrendszerek

122. cikk

A tagállamok felelőssége

(1) A tagállamok biztosítják, hogy az operatív programok irányítási és kontrollrendszereinek felállítása a 72., a 73 és a 74. cikk szerint történjen.

(2) A tagállamok megakadályozzák, felderítik és orvosolják a szabálytalanságokat és a jogosulatlanul kifizetett összegeket visszatérítettik a késedelmes fizetésre érvényes kamattal együtt. Értesítik a Bizottságot azokról a szabálytalanságokról, amelyeknél az alapból nyert támogatás mértéke meghaladja a 10 000 EUR-t, és folyamatosan tájékoztatják a Bizottságot a vonatkozó igazgatási és jogi eljárások jelentős előrehaladásáról.

A tagállamoknak a szabálytalanságokról a következő esetekkel kapcsolatban nem kell értesíteniük a Bizottságot:

a) azon esetek, amikor a szabálytalanság kizárólag abban áll, hogy a társfinanszírozott operatív programban szereplő valamely művelet részben vagy egészen nem került kivitelezésre a kedvezményezett csődje miatt;

b) azon esetek, amelyeket a kedvezményezett önként hozott az irányító vagy igazoló hatóság tudomására, még mielőtt e hatóságok bármelyike maga fedezte volna azt fel, akár a közpénzekből nyújtott hozzájárulás kifizetése előtt, akár azt követően;

c) azon esetek, amelyeket az irányító hatóság vagy az igazoló hatóság még azelőtt derített fel, mielőtt az érintett költség bekerült volna a Bizottságnak benyújtott költségnyilatkozatba.

Minden más esetben, különösen a csődöt megelőző szabálytalanságok vagy a csalás gyanújának esetében jelentést kell küldeni a Bizottságnak a tapasztalt szabálytalanságokról és az azokhoz kapcsolódó megelőző és korrekciós intézkedésekről.

Amennyiben valamely, a kedvezményezettnek jogosulatlanul kifizetett összeg nem téríttethető vissza, és ez a tagállam hibájából vagy hanyagságából kifolyólag következik be, a tagállam felelőssége, hogy az érintett összeget visszatérítse az Unió költségvetésébe. A tagállamok dönthetnek úgy, hogy nem téríttetnek vissza egy jogosulatlanul kifizetett összeget, amennyiben az alapból való hozzájárulásnak a kedvezményezett által visszatérítendő összege kamat nélkül nem haladja meg a 250 EUR-t.

A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 149. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktust fogadjon el, amely további részletes szabályokat fektet le a jelentendő szabálytalanságok meghatározásának kritériumairól, a nyújtandó adatokról, valamint annak meghatározása feltételeiről és eljárásairól, hogy a vissza nem téríttethető összegeket a tagállamoknak meg kell-e térítenie.

A Bizottság végrehajtási jogi aktusokat fogad el a szabálytalanságokról szóló jelentés gyakoriságának és az alkalmazandó jelentési formátumnak a meghatározására. Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat a 150. cikk (2) bekezdésében említett tanácsadó bizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

(3) A tagállamok biztosítják, hogy legkésőbb 2015. december 31-ig a kedvezményezettek és az irányító hatóság, az igazoló hatóság, az audithatóság és a közreműködő szervezetek közötti minden információcsere elektronikus adatcsererendszereken keresztül történjen.

Az első albekezdésben említett rendszerek biztosítják a nemzeti és az uniós keretekkel való átjárhatóságot, és lehetővé teszik a kedvezményezettek számára, hogy minden, az első albekezdésben említett információt csak egyszer nyújtsanak be.

A Bizottság végrehajtási jogi aktusokat fogad el, amelyekben részletes szabályokat ír elő a tagállamoknak az ebben a bekezdésben leírt információcserékre vonatkozólag. Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat a 150. cikk (3) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

(4) A (3) bekezdés nem alkalmazandó az ETHA-ra.

II. FEJEZET

Irányítási és kontrollhatóságok

123. cikk

A hatóságok kijelölése

(1) Valamennyi tagállam minden egyes operatív program számára kijelöl egy nemzeti, regionális vagy helyi közigazgatási hatóságot vagy szervet, illetve egy magántestületet irányító hatóságként. Ugyanaz az irányító hatóság több operatív program irányító hatóságaként is kijelölhető.

(2) A tagállam – a (3) bekezdésben leírtak sérelme nélkül – minden egyes operatív program számára kijelöl egy nemzeti, regionális vagy helyi közigazgatási hatóságot vagy szervet igazoló hatóságként. Ugyanaz az igazoló hatóság több operatív program számára is kijelölhető.

(3) A tagállam valamely operatív programhoz kijelölhet egy irányító hatóságként már kijelölt közigazgatási hatóságot vagy szervet annak érdekében, hogy az igazoló hatóság feladatait is ellássa.

(4) A tagállam minden egyes operatív program számára audithatóságként kijelöl egy nemzeti, regionális vagy helyi közigazgatási hatóságot vagy szervet, amely funkcionálisan független az irányító hatóságtól és az igazoló hatóságtól. Ugyanaz az audithatóság több operatív program számára is kijelölhető.

(5) A beruházás a növekedésbe és munkahelyteremtésbe célkitűzéssel kapcsolatos alapok és az ETHA esetében a feladatkörök szétválasztásának tiszteletben tartásával az irányító hatóság, az igazoló hatóság, ahol van ilyen, és az audithatóság lehet ugyanannak a közigazgatási hatóságnak vagy szervnek a része.

Amennyiben az adott operatív program esetében az alapokból nyújtott támogatás teljes összege meghaladja a 250 000 000 EUR-t, illetve az ETHA-ból nyújtott támogatás teljes összege meghaladja a 100 000 000 EUR-t, az audithatóság akkor lehet ugyanannak a közigazgatási hatóságnak vagy szervnek a része, mint az irányító hatóság, ha a Bizottság – az előző programozási időszakra vonatkozó előírások értelmében – az érintett operatív programok elfogadása előtt arról tájékoztatta a tagállamot, hogy alapvetően építhet az audithatóság audit véleményére, vagy ha a Bizottság az előző programozási időszak alatt gyűjtött tapasztalatok alapján meg van győződve arról, hogy az audithatóság intézményi szervezete és elszámoltathatósága megfelelő biztosítékokat nyújt a hatóság működésének függetlenségére és megbízhatóságára.

(6) A tagállam kijelölhet egy vagy több közreműködő szervezetet is arra, hogy az irányító vagy az igazoló hatóság bizonyos feladatait annak felelősségére elvégezze. Az irányító hatóság vagy az igazoló hatóság és a közreműködő szervezetek közötti feladatmegosztásra vonatkozó szabályokat hivatalosan, írásban kell rögzíteni.

(7) A tagállam vagy az irányító hatóság az operatív program egy részének irányítását átruházhatja egy közreműködő szervezetre a közreműködő szervezet és a tagállam vagy az irányító hatóság között létrejött írásos megállapodással (továbbiakban: globális támogatás). A közreműködő szervezet biztosítékokat nyújt fizetőképessége, illetve az érintett területre, valamint az adminisztratív és a pénzügyi irányítási képességére vonatkozó szakértelme vonatkozásában.

(8) A tagállam saját kezdeményezésére kijelölhet egy koordináló szervezetet, amelynek feladata a Bizottsággal való kapcsolattartás és a Bizottság tájékoztatása, az egyéb érintett kijelölt szervezetek tevékenységének koordinálása, valamint az alkalmazandó jog összehangolt alkalmazásának előmozdítása.

(9) A tagállam írásba foglalja az irányító hatóságokkal, igazoló hatóságokkal és audithatóságokkal fenntartott kapcsolataira, az e hatóságok közötti kapcsolatokra, valamint az e hatóságok és a Bizottság közötti kapcsolatokra vonatkozó szabályait.

124. cikk

Az irányító hatóság és az igazoló hatóság kijelölésére vonatkozó eljárás

(1) A tagállam az első időközi kifizetési kérelem Bizottság számára történő benyújtása előtt értesíti a Bizottságot az irányító hatóság és adott esetben az igazoló hatóság megfelelő szinten elvégzendő kijelölésének időpontjáról és formájáról.

(2) Az (1) bekezdésben említett kijelölést olyan független auditszervezet jelentésére és véleményére kell alapozni, amely értékeli a hatóságok által a belső kontrollkörnyezettel, a kockázatkezeléssel, az irányítási és kontrolltevékenységekkel és a monitoringgal kapcsolatban a XIII. mellékletben foglalt kritériumok teljesítését. A független auditszervezet az audithatóság vagy más olyan közjogi, illetve magánjogi szerv, amely rendelkezik a szükséges auditkapacitással, továbbá független az irányító hatóságtól és adott esetben az igazoló hatóságtól, és amely feladatát a nemzetközileg elfogadott auditstandardoknak megfelelően végzi. Amennyiben a független auditszervezet megállapítja, hogy az irányítási és kontrollrendszernek az irányító és az igazoló hatóságot érintő része lényegében változatlan az előző programozási időszakhoz képest, és azok az említett időszakban az 1083/2006/EK rendelet és az 1198/2006/EK tanácsi rendelet [1] vonatkozó rendelkezéseivel összhangban végzett audit alapján bizonyíthatóan hatékonyan működtek, további audit nélkül megállapíthatja, hogy a vonatkozó feltételek teljesülnek.

(3) Abban az esetben, ha az alapokból egy operatív program részére biztosított támogatás összege meghaladja a 250 000 000 EUR-t, vagy az ETHA esetében meghaladja a 100 000 000 EUR-t, a Bizottság az (1) bekezdésben említett kijelölésről szóló értesítés kézhezvételétől számított egy hónapon belül kérheti a független auditszervezetnek a (2) bekezdésben említett jelentését és véleményét, valamint az irányító hatóság vagy adott esetben az igazoló hatóság feladatainak és eljárásainak leírását. A Bizottság saját kockázatértékelése alapján dönt arról, hogy kéri-e az említett dokumentumok benyújtását, továbbá figyelembe veszi az irányító vagy adott esetben az igazoló hatóság feladataiban és eljárásaiban az előző programozási időszakhoz képest történt jelentős változásokról szóló információkat, valamint a hatékony működésre vonatkozó releváns bizonyítékokat.

A Bizottság a dokumentumok kézhezvételétől számított két hónapon belül észrevételeket tehet. A 83. cikk sérelme nélkül e dokumentumok vizsgálata miatt nem szakadíthatja meg az időközi kifizetési kérelmek feldolgozását.

(4) Abban az esetben, ha az alapokból egy operatív program részére biztosított támogatás összege meghaladja a 250 000 000 EUR-t, vagy ha az ETHA-ból egy operatív program részére biztosított támogatás összege meghaladja a 100 000 000 EUR-t, és az előző programozási időszakhoz képest jelentős változások történtek az irányító vagy adott esetben az igazoló hatóság feladataiban és eljárásaiban, a tagállam saját kezdeményezésére az (1) bekezdésben említett kijelölésekről szóló értesítéstől számított két hónapon belül benyújthatja a Bizottságnak a (3) bekezdésben említett dokumentumokat. E dokumentumok kézhezvételétől számított három hónapon belül a Bizottság észrevételeket tehet.

(5) Amennyiben az elvégzett audit és kontroll eredményei azt mutatják, hogy a kijelölt hatóság már nem teljesíti a (2) bekezdésben említett kritériumokat, a tagállam a probléma súlyosságának megfelelő szinten próbaidőt állapíthat meg, amely alatt meg kell hozni a szükséges javító intézkedéseket.

Amennyiben a kijelölt hatóság nem hajtja végre a tagállam által megállapított próbaidőn belül a szükséges javító intézkedéseket, a tagállam megfelelő szinten megszüntetheti annak kijelölését.

A tagállam haladéktalanul értesíti a Bizottságot arról, ha egy kijelölt hatóságnak próbaidőt szabott meg, tájékoztatást nyújt a próbaidő hosszáról, arról, ha a javító intézkedések végrehajtása után a próbaidő véget ért, valamint a hatóság kijelölésének megszüntetéséről is. Az arról szóló értesítés, hogy egy tagállam próbaidőt szabott egy kijelölt szervezet számára, a 83. cikk alkalmazásának sérelme nélkül, nem szakíthatja meg az időközi kifizetési kérelmek feldolgozását.

(6) Amennyiben egy irányító vagy igazoló hatóság kijelölése megszűnik, a tagállamok a (2) bekezdésben előírt eljárással összhangban új szervezetet az irányító vagy az igazoló hatóság feladatainak átvételére, és értesítik erről a Bizottságot.

(7) A Bizottság, e cikk végrehajtása egységes feltételeinek biztosítása érdekében, végrehajtási jogi aktusokat fogad el a független auditszervezet jelentésére és véleményére, valamint az irányító hatóság vagy adott esetben az igazoló hatóság feladatainak és eljárásainak leírására vonatkozó minta tekintetében. Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat a 150. cikk (3) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

125. cikk

Az irányító hatóság feladatai

(1) Az irányító hatóság felelős az operatív programnak a hatékony és eredményes pénzgazdálkodás elvével összhangban történő irányításáért.

(2) Az operatív program irányításával kapcsolatosan az irányító hatóság feladata, hogy:

a) támogassa a 47. cikkben említett monitoring-bizottság munkáját és biztosítsa számára mindazon információkat, amelyek a feladatai elvégzéséhez szükségesek, különösképpen az operatív program során a célkitűzések megvalósítása terén elért előrehaladásra vonatkozó adatokat, a pénzügyi adatokat, a mutatószámokhoz és részcélokhoz kapcsolódó adatokat;

b) elkészítse az 50. cikkben említett éves végrehajtási jelentéseket és záró végrehajtási jelentéseket, és azokat a monitoring-bizottság jóváhagyása után benyújtsa a Bizottságnak;

[1] A Tanács 1198/2006/EK rendelete (2006. július 27.) az Európai Halászati Alapról (HL L 223., 2006.8.15., 1. o.).

c) a közreműködő szervezeteket, illetve a kedvezményezetteket ellássa a feladataik elvégzése, illetve a műveletek végrehajtása terén releváns információkkal;

d) létrehozzon egy nyilvántartási rendszert, amely elektronikusan tárolja az egyes műveletekre vonatkozó, azok monitoringjához, értékeléséhez, pénzügyi irányításához, ellenőrzéséhez és auditjához szükséges adatokat, beleértve adott esetben a műveletek egyes résztvevőire vonatkozó adatokat is;

e) biztosítsa, hogy a d) pontban leírt adatokat összegyűjtsék, bevigyék és tárolják a d) pontban említett rendszerben, és hogy a mutatókra vonatkozó adatokat nemek szerinti bontásban is elérhetővé tegyék, amennyiben ezt az ESZA-rendelet I. és II. melléklete megkívánja.

(3) A műveletek kiválasztásával kapcsolatban az irányító hatóság:

a) kialakít, és jóváhagyás után olyan megfelelő kiválasztási eljárásokat és kritériumokat alkalmaz:

i. amelyek biztosítják, hogy a műveletek hozzájáruljanak a megfelelő prioritás szerinti egyedi célkitűzések és eredmények eléréséhez;

ii. amelyek hátrányos megkülönböztetéstől mentesek és átláthatók;

iii. figyelembe veszik a 7. és 8. cikkben leírt általános alapelveket;

b) biztosítja, hogy a kiválasztott művelet az érintett alap vagy alapok hatálya alá essen és az operatív program prioritása vagy prioritásai által meghatározott beavatkozási kategóriába – az ETHA esetében egy adott intézkedésbe – besorolható legyen;

c) biztosítja, hogy a kedvezményezett számára rendelkezésre bocsássák azt a dokumentumot, amely az egyes műveletekre vonatkozóan részletezi a támogatás feltételeit, beleértve a művelet keretében nyújtandó termékekre és szolgáltatásokra vonatkozó konkrét követelményeket, a pénzügyi tervet és a végrehajtás határidejét;

d) a művelet jóváhagyása előtt meggyőződik arról, hogy a kedvezményezett rendelkezik a c) pontban említett feltételek teljesítéséhez szükséges adminisztratív, pénzügyi és működési kapacitással;

e) meggyőződik arról, hogy amennyiben a művelet azelőtt kezdődött el, hogy a támogatási kérelmet az irányító hatóságnak benyújtották, a műveletre vonatkozóan alkalmazandó uniós és nemzeti szabályokat betartották-e;

f) biztosítja, hogy az alapokból való támogatásra kiválasztott műveletek ne tartalmazzanak olyan tevékenységeket, amelyek a 71. cikk szerinti visszatérítési eljárás alá estek vagy kellett volna esniük valamely termelő műveletnek a programterületen kívül történt áthelyezését követően;

g) meghatározza azt a beavatkozási kategóriát – az ETHA esetében intézkedéseket –, amelyekhez az adott művelet kiadása rendelendő.

(4) Az operatív program pénzügyi irányításával és kontrolljával kapcsolatosan az irányító hatóság:

a) megvizsgálja, hogy megtörtént-e a társfinanszírozott termékek és szolgáltatások nyújtása, valamint hogy a műveleteknek a kedvezményezettek által bejelentett kiadásai kifizetésre kerültek-e, és hogy azok az alkalmazandó uniós és nemzeti jogszabályokkal, az operatív programmal összhangban állnak-e és a műveletre vonatkozó támogatási feltételeket teljesítik-e;

b) biztosítja, hogy a műveletek végrehajtásában résztvevő kedvezményezettek, akik a ténylegesen felmerült elszámolható költségek alapján kapnak költségtérítést, vagy külön elszámolási rendszert vagy a művelettel kapcsolatos valamennyi ügylet tekintetében megfelelő számviteli kódot alkalmazzanak;

c) eredményes és arányos csalásellenes intézkedéseket alkalmaz figyelembe véve az azonosított kockázatokat;

d) eljárásokat alakít ki annak érdekében, hogy a megfelelő auditnyomvonal biztosításához szükséges, a kiadásokra és auditokra vonatkozó minden dokumentumot a 72. cikk g) pontjában szereplő követelményeknek megfelelően tartsanak nyilván;

e) elkészíti a költségvetési rendelet 59. cikke (5) bekezdésének a) és b) pontjában említett vezetői nyilatkozatot és éves összefoglalót.

Az első albekezdés a) pontjától eltérve, az ETE-rendelet az együttműködési programok vizsgálatára alkalmazandó egyedi szabályokat állapíthat meg.

(5) A (4) bekezdés első albekezdésének a) pontja szerinti ellenőrző vizsgálatok a következő eljárásokat tartalmazzák:

a) a kedvezményezettek minden egyes kifizetési kérelmének dokumentumalapú ellenőrzése;

b) a műveletek helyszíni ellenőrzése.

A helyszíni ellenőrzések gyakorisága és kiterjedése arányos a művelethez rendelt közpénzekből nyújtott támogatás összegével és az ilyen vizsgálatok, valamint az audithatóság által a teljes irányítási és kontrollrendszer vonatkozásában végzett ellenőrzések és audit által kimutatott kockázat mértékével.

(6) Az egyes műveletek (5) bekezdés első albekezdésének b) pontja szerinti helyszíni ellenőrzését mintavétel alapján is el lehet végezni.

(7) Amennyiben az irányító hatóság valamely operatív program kedvezményezettje is egyben, a (4) bekezdés első albekezdésének a) pontja szerinti ellenőrzési intézkedések megfelelőképpen biztosítják a feladatkörök szétválasztását.

(8) A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 149. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktust fogadjon el, amelyben megállapítja az e cikk (2) bekezdésének d) pontja szerint létrehozott monitoring-rendszerben rögzítésre és tárolásra kerülő adatokkal kapcsolatos információkat meghatározó szabályokat.

A Bizottság végrehajtási jogi aktusokat fogad el az e cikk (2) bekezdésének d) pontja szerint létrehozott rendszer műszaki specifikációjának megállapítására. Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat a 150. cikk (3) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárással összhangban kell elfogadni.

(9) A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 149. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el, amelyekben megállapítja az e cikk (4) bekezdése első albekezdésének d) pontjában említett auditnyomvonalra vonatkozó részletes minimumkövetelményeket a fenntartandó számviteli nyilvántartások, valamint az igazoló hatóság, az irányító hatóság, a közreműködő szervezet és a kedvezményezettek szintjén tartandó igazoló dokumentumok tekintetében.

(10) A Bizottság, e cikk végrehajtása egységes feltételeinek biztosítása érdekében, végrehajtási jogi aktusokat fogad el az e cikk (4) bekezdése első albekezdésének e) pontjában említett vezetői nyilatkozat mintájára vonatkozóan. Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat a 150. cikk (2) bekezdésében említett tanácsadó bizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

126. cikk

Az igazoló hatóság feladatai

Az operatív program igazoló hatósága különösen a következőkért felel:

a) a kifizetési kérelmek elkészítése, azok benyújtása a Bizottságnak, valamint annak igazolása, hogy a bennük foglalt eredmények megbízható elszámolási rendszerekből származnak, ellenőrizhető dokumentumokon alapulnak és azokat az irányító hatóság ellenőrző vizsgálatnak vetette alá;

b) a költségvetési rendelet 59. cikke (5) bekezdésének a) pontjában említett beszámolók elkészítése;

c) a beszámolók teljességének, pontosságának és hitelességének, valamint annak az igazolása, hogy a beszámolókban szereplő kiadások megfelelnek az alkalmazandó jognak, és az operatív programra alkalmazandó kritériumokkal összhangban finanszírozásra kiválasztott, valamint az alkalmazandó jognak megfelelő műveletek tekintetében merültek fel;

d) gondoskodik arról, hogy rendelkezésre álljon egy olyan rendszer, amely számítógépes formában nyilvántartásba veszi és tárolja az egyes műveletekhez kapcsolódó számviteli adatokat, és amely kiterjed a kifizetési kérelmekhez és a beszámolókhoz szükséges összes adatra, beleértve az egy művelethez vagy operatív programhoz kapcsolódó hozzájárulás részben vagy egészben történő megszüntetése következtében visszafizetendő, visszafizetett, valamint visszavont összegekre vonatkozó adatokra;

e) a kifizetési kérelem elkészítése és benyújtása céljából megbizonyosodik arról, hogy az irányító hatóságtól megfelelő információkat kapott a kiadásokkal kapcsolatosan lefolytatott eljárásokról és vizsgálatokról;

f) az audithatóság által vagy annak felelősségére elvégzett valamennyi audit eredményének figyelembevétele a kifizetési kérelmek elkészítése és benyújtása során;

g) a Bizottsághoz bejelentett kiadások és a kedvezményezetteknek közpénzekből nyújtott hozzájárulás számítógépes számviteli nyilvántartása;

h) a művelethez nyújtott hozzájárulás részben vagy egészben történő megszüntetése következtében visszafizetendő, valamint visszavont összegek nyilvántartása. A visszafizetett összegek az operatív program lezárását megelőzően a következő költségnyilatkozatból történő levonásuk útján az Unió költségvetésébe kerülnek visszafizetésre.

127. cikk

Az audithatóság feladatai

(1) A bejelentett kiadások alapján az audithatóság biztosítja, hogy elvégzi az operatív program irányítási és kontrollrendszere megfelelő működésének és a műveletek egy megfelelő mintájának auditjait. A bejelentett kiadások auditját reprezentatív minta alapján, és főszabályként statisztikai mintavételi módszerek alapján végzi.

Nem statisztikai mintavétel az audithatóság szakmai megítélése alapján használható a nemzetközileg elfogadott auditstandardoknak megfelelően kellően indokolt esetekben, és minden esetben, amikor az adott számviteli év műveleteinek száma elégtelen egy statisztikai módszer használatára.

Ezekben az esetekben a minta nagyságának elégségesnek kell lennie ahhoz, hogy az audithatóság érvényes auditvéleményt dolgozhasson ki a költségvetési rendelet 59. cikke (5) bekezdésének második albekezdésével összhangban.

A nem statisztikai mintavételi módszer lefedi azon műveletek legalább 5 %-át, amelyek tekintetében a számviteli év során kiadásokat jelentettek be a Bizottságnak, és a számviteli év során a Bizottságnak bejelentett kiadások 10 %-át.

(2) Amennyiben az auditokat az audithatóságtól eltérő szervezet végzi, az audithatóság biztosítja, hogy e szervezet a szükséges funkcionális függetlenséggel rendelkezzen.

(3) Az audithatóság biztosítja, hogy az audittevékenység során figyelembe vegyék a nemzetközileg elfogadott auditstandardokat.

(4) Az audithatóság az operatív program jóváhagyásától számított nyolc hónapon belül az auditok megvalósítására vonatkozó auditstratégiát alakít ki. Az auditstratégia megállapítja az audit módszerét, a műveletekből audit céljára történő mintavétel módját és az audit tervét az aktuális számviteli évre és a két következő számviteli évre vonatkozólag. Az auditstratégiát 2016-tól évente kell aktualizálni 2024-ig bezárólag. Abban az esetben, ha több operatív programnak van egy közös irányítási és kontroll rendszere, akkor egy auditstratégiát lehet kidolgozni az érintett operatív programokra. Kérésre az audithatóság az auditstratégiát benyújtja a Bizottságnak.

(5) Az audithatóság elkészíti:

a) a költségvetési rendelet 59. cikke (5) bekezdésének második albekezdése szerinti auditvéleményt;

b) az (1) bekezdés szerint végzett auditok során tett fő megállapításokat tartalmazó kontrolljelentést, amelyben szerepelnek az irányítási és kontrollrendszerekben talált hiányosságokra vonatkozó megállapítások is, valamint a javasolt és végrehajtott korrekciós intézkedések.

Abban az esetben, ha több operatív programnak van egy közös irányítási és kontrollrendszere, az első albekezdés b) pontja szerinti információt egy jelentésbe lehet csoportosítani.

(6) A Bizottság, e cikk végrehajtása egységességének biztosítása érdekében, végrehajtási jogi aktusokat fogad el az auditstratégia, az auditvélemény és kontrolljelentés mintáira vonatkozóan. Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat a 150. cikk (2) bekezdésében említett tanácsadó bizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

(7) A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 149. cikkel összhangban felhatalmazáson alapuló jogi aktust fogadjon el, amelyben meghatározza a műveletek auditjának és a beszámolók auditjának hatókörét és tartalmát, valamint a műveleteknek az e cikk (1) bekezdésében említett mintájának kiválasztási módszertanát.

(8) A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 149. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktust fogadjon a Bizottság tisztviselői vagy a Bizottság arra jogosult képviselői által elvégzett auditok során gyűjtött adatok felhasználására vonatkozó részletes szabályok tekintetében.

III. FEJEZET

Együttműködés az audithatóságokkal

128. cikk

Együttműködés az audithatóságokkal

(1) A Bizottság együttműködik az audithatóságokkal auditterveik és -módszereik összehangolása érdekében, és gondoskodik az irányítási és kontrollrendszereken végzett auditok eredményeinek e hatóságokkal történő azonnali megosztásáról.

(2) Amennyiben egy tagállam több audithatóságot jelöl ki, ezen együttműködés megkönnyítése érdekében koordináló szervezetet is kijelölhet.

(3) A Bizottság és az audithatóságok, valamint bármely koordináló szervezet rendszeresen és – eltérő megállapodás hiányában általános szabályként – évente legalább egy alkalommal összeülnek, hogy megvizsgálják az éves kontrolljelentést, az auditvéleményt és a auditstratégiát, valamint véleményt cseréljenek az irányítási és kontrollrendszerek fejlesztésével kapcsolatos kérdésekről.

II. CÍM

PÉNZÜGYI IRÁNYÍTÁS, ELSZÁMOLÁSOK ELKÉSZÍTÉSE, VIZSGÁLATA, ELFOGADÁSA ÉS LEZÁRÁSA, VALAMINT PÉNZÜGYI KORREKCIÓK

I. FEJEZET

Pénzügyi irányítás

129. cikk

A kifizetések általános szabályai

A tagállam gondoskodik arról, hogy az operatív program lezárásakor a kedvezményezettek részére kifizetett közkiadás összege a Bizottság által az alapokból a tagállam részére kifizetett hozzájárulással legalább egyenlő mértékű legyen.

130. cikk

Az időközi kifizetések és a végsőegyenleg-kifizetés kiszámításának közös szabályai

(1) Időközi kifizetésként a Bizottság visszatéríti a kifizetési kérelemben szereplő, a prioritásra vonatkozó elszámolható kiadás és az operatív programot jóváhagyó határozatban szereplő egyes prioritásokra vonatkozó társfinanszírozási ráta felhasználásával kiszámolt összeg 90 %-át. A Bizottság dönt azokról a fennmaradó összegekről, amelyeket időközi kifizetés keretében visszatérít vagy visszafizettet a 139. cikkel összhangban.

(2) Az alapokból vagy az ETHA-ból a prioritáshoz időközi kifizetések, illetve végsőegyenleg-kifizetés formájában nyújtott hozzájárulás nem lehet magasabb, mint:

a) a prioritásra vonatkozóan a kifizetési kérelemben megjelölt elszámolható közkiadás; vagy

b) az alapokból vagy az ETHA-ból a prioritáshoz történő hozzájárulás, a Bizottságnak az operatív programot jóváhagyó határozata szerint.

131. cikk

Kifizetési kérelmek

(1) A kifizetési kérelmek tartalmazzák minden prioritás tekintetében:

a) a kedvezményezetteknél felmerült és a műveletek végrehajtása során általuk kifizetett elszámolható kiadások teljes összegét, az igazoló hatóság elszámolási rendszerében szereplő adatok szerint;

b) a műveletek végrehajtása során felmerült, közkiadások teljes összegét, az igazoló hatóság elszámolási rendszerében szereplő adatok szerint;

(2) A kifizetési kérelemben foglalt elszámolható kiadásokat kiegyenlített számlákkal vagy azonos bizonyító erejű számviteli bizonylatokkal kell alátámasztani, kivéve az e rendelet 67. cikke (1) bekezdése első albekezdésének b), c) és d) pontja, a 68. cikke, a 69. cikkének (1) bekezdése és 109. cikke szerinti, valamint az ESZA-rendelet 14. cikke szerinti támogatási formák esetében. Az említett támogatási formáknál a kifizetési kérelemben az alkalmazandó alap szerint kiszámított költségeket kell feltüntetni.

(3) Az EUMSZ 107. cikke szerinti támogatási rendszerek esetében a kifizetési kérelemben szereplő költségeknek megfelelő, közpénzből való hozzájárulást a támogatást nyújtó szervezet fizeti ki a kedvezményezettek számára.

(4) Az (1) bekezdéstől eltérve az állami támogatások esetében a kifizetési kérelmek magukban foglalhatják a kedvezményezetteknek a támogatást nyújtó szervezetek által fizetett előlegeket, az alábbi feltételek együttes teljesülése esetén:

a) ezen előleg megadása valamely bank vagy egyéb, a tagállamban székhellyel rendelkező egyéb pénzügyi intézmény által kibocsátott bankgaranciától függ, illetve valamely közigazgatási intézmény vagy a tagállam által nyújtott garanciakeret vonatkozik rá;

b) ezen előleg összege nem haladhatja meg a kedvezményezettnek egy adott műveletre odaítélt támogatás teljes összegének 40 %-át;

c) ezen előleget a művelet végrehajtása során a kedvezményezettek által fizetett kiadások fedezik, és azt nyugtázott számlákkal vagy azokkal egyenértékű bizonyító erejű számviteli bizonylatokkal kell igazolni az előleg kifizetésétől számított legkésőbb három éven belül vagy – amennyiben ez hamarabbi időpont – 2023. december 31-ig, aminek elmulasztása esetén a következő kifizetési kérelmet megfelelően helyesbíteni kell.

(5) Minden, a (4) bekezdésben említett típusú előlegeket tartalmazó kifizetési kérelem külön tartalmazza az operatív programból előlegként kifizetett teljes összeget, a kedvezményezettek által az előleg kifizetésétől számított három éven belül a (4) bekezdés c) pontjával összhangban kifizetett kiadások által fedezett összeget, valamint azt az összeget, amelyet nem fedeznek a kedvezményezettek által kifizetett kiadások, és amelyekre vonatkozóan a hároméves időszak még nem telt le.

(6) A Bizottság, e cikk végrehajtása egységes feltételeinek biztosítása érdekében, végrehajtási jogi aktusokat fogad el, amelyek meghatározzák a kifizetési kérelmek mintáját. Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat a 150. cikk (3) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

132. cikk

Kedvezményezettek számára teljesített kifizetések

(1) A kezdeti és az éves előfinanszírozásból, illetve az időközi kifizetésekből származó finanszírozási eszközök rendelkezésre állásának függvényében az irányító hatóságok biztosítják, hogy a kedvezményezettek a elszámolható közkiadások teljes összegét teljes egészében megkapják, a kifizetési kérelem kedvezményezett általi benyújtásnak időpontját követő 90 napon belül.

Nem alkalmazható olyan levonás, visszatartás vagy bármilyen további külön díj vagy azzal megegyező hatású egyéb díj, amely csökkentené a kedvezményezettek számára kifizetendő összegeket.

(2) Az (1) bekezdésben említett kifizetési határidőt az irányító hatóságok a következő kellően indokolt esetek valamelyikében megszakíthatják:

a) a kifizetési kérelemben szereplő összeg nem esedékes, vagy nem nyújtották be a megfelelő igazoló dokumentumokat, beleértve a 125. cikk (4) bekezdése első albekezdésének a) pontja szerinti irányító hatósági ellenőrzésekhez szükséges dokumentumokat;

b) az adott kiadást érintő esetleges szabálytalanságra vonatkozó vizsgálat indult.

Az érintett kedvezményezetteket írásban kell tájékoztatni a kifizetés megszakításáról és annak indokairól.

133. cikk

Az euro használata

(1) Azok a tagállamok, amelyek a kifizetési kérelem időpontjában még nem vezették be az eurót pénznemükként, a nemzeti pénznemben felmerült kiadások összegét átszámítják euróra. Az említett összegeket a Bizottság azon hónapban érvényes átváltási árfolyamán kell átszámítani euróra, amelyikben az érintett operatív program igazoló hatósága a költséget elkönyvelte. Az árfolyamot a Bizottság minden hónapban elektronikus úton közzéteszi.

(2) Az (1) bekezdéstől eltérve az ETE-rendelet az euróra történő átszámítás időpontjára vonatkozó egyedi szabályokat állapíthat meg.

(3) Amikor egy tagállam bevezeti az eurót, az (1) bekezdésben megállapított átszámítási eljárást továbbra is alkalmazni kell valamennyi olyan kiadásra, amelyet az igazoló hatóság a nemzeti pénznem és az euro közötti rögzített átváltási árfolyam hatálybalépését megelőzően könyvelt el.

134. cikk

Előfinanszírozás kifizetése

(1) A kezdeti előfinanszírozási összeg részletekben fizetendő, a következők szerint:

a) 2014-ben az operatív programhoz a teljes programozási időszak alatt az alapokból és az ETHA-ból nyújtott hozzájárulás összegének 1 %-a, vagy az operatív programhoz a teljes programozási időszak alatt az alapokból nyújtott hozzájárulás összegének 1,5 %-a, ha a tagállam az EUMSZ 122. és 143. cikkének megfelelően 2010 óta pénzügyi támogatásban részesül, vagy az európai pénzügyi stabilitási eszközből (a továbbiakban: az EFSF) részesül támogatásban, vagy az EUMSZ 136. és 143. cikkének megfelelően 2013. december 31-én pénzügyi támogatásban részesül;

b) 2015-ben az operatív programhoz a teljes programozási időszak alatt az alapokból és az ETHA-ból nyújtott hozzájárulás összegének 1 %-a, vagy az operatív programhoz a teljes programozási időszak alatt az alapokból nyújtott hozzájárulás összegének 1,5 %-a, ha a tagállam az EUMSZ 122. és 143. cikkének megfelelően 2010 óta pénzügyi támogatásban részesül, vagy az EFSF-ből részesül támogatásban, vagy az EUMSZ 136. és 143. cikkének megfelelően 2014. december 31-én pénzügyi támogatásban részesül;

c) 2016-ban az operatív programhoz a teljes programozási időszak alatt az alapokból és az ETHA-ból nyújtott hozzájárulás összegének 1 %-a;

Ha a programot 2015-ben vagy később fogadják el, a részleteket az elfogadás évében nyújtják.

(2) A 2016–2023 közötti időszakban minden év július 1-jéig éves előfinanszírozás kifizetésére kerül sor. Az előfinanszírozás összege az operatív programhoz az alapokból és az ETHA-ból a teljes programozási időszakban nyújtott támogatás százalékában kifejezett összege, a következők szerint:

— 2016: 2 %

— 2017: 2,625 %

— 2018: 2,75 %

— 2019: 2,875 %

— 2020–2023 között: 3 %.

(3) Az (1) bekezdésben említett kezdeti előfinanszírozás összegének kiszámításakor a teljes programozási időszakra szóló támogatás összegéből ki kell zárni az operatív programnak az eredményességi tartalékból eredetileg nyújtott összegeket.

A (2) bekezdésben említett éves előfinanszírozás összegének a 2020-szal záruló időszakra történő kiszámításakor a teljes programozási időszakra szóló támogatás összegéből ki kell zárni az operatív programnak az eredményességi tartalékból eredetileg nyújtott összegeket.

135. cikk

Az időközi kifizetési kérelmek benyújtásának és kifizetésének határideje

(1) Az igazoló hatóság a 131. cikk (1) bekezdésével összhangban rendszeresen benyújt időközi kifizetésekre vonatkozó kifizetési kérelmeket a elszámolási rendszerében a számviteli évben szereplő összegekről. Mindazonáltal az igazoló hatóság – amennyiben ezt szükségesnek véli – ezeket az összegeket az azt követő számviteli években benyújtott kifizetési kérelmekbe is felveheti.

(2) Az igazoló hatóság az utolsó időközi kifizetési kérelmet az előző számviteli év végét követő év július 31-ig nyújtja be, de minden esetben a következő számviteli évre vonatkozó első időközi kifizetési kérelmet megelőzően.

(3) Az első időközi kifizetési kérelem nem készíthető el mindaddig, amíg nem értesítették a Bizottságot a 124. cikkel összhangban kijelölt irányító hatóságokról és igazoló hatóságokról.

(4) Nem történhet időközi kifizetés olyan operatív programra, amelynek az éves végrehajtási jelentését nem küldték meg a Bizottságnak az alapspecifikus szabályoknak megfelelően.

(5) A finanszírozási eszközök rendelkezésére állásának függvényében a Bizottság az időközi kifizetést legkésőbb a kifizetési kérelemnek a Bizottság által történt igazolt átvételét követő 60 napon belül teljesíti.

136. cikk

Kötelezettségvállalás visszavonása

(1) A Bizottság visszavonja a kötelezettségvállalást az operatív programhoz kapcsolódó összeg bármely olyan része tekintetében, amelyet az operatív programra vonatkozó költségvetési kötelezettségvállalás évét követő harmadik pénzügyi év december 31-ig nem használtak fel a kezdeti és éves előfinanszírozás és időközi kifizetésekre, illetve amelyre vonatkozóan 135. cikk szerint nem nyújtottak be a 131. cikk szerint kiállított kifizetési kérelmet.

(2) A kötelezettségvállalásoknak a 2023. december 31-én még nyitott részét vissza kell vonni, ha a 141. cikk (1) bekezdésében előírt dokumentumokat a 141. cikk (1) bekezdésében előírt határidőig nem nyújtották be a Bizottsághoz.

II. FEJEZET

Az elszámolások elkészítése, vizsgálata, elfogadása és az operatív programok lezárása, valamint a kifizetések felfüggesztése

I. Szakasz

Az elszámolások elkészítése, vizsgálata és elfogadása

137. cikk

Az elszámolások elkészítése

(1) A költségvetési rendelet 59. cikke (5) bekezdésének a) pontjában említett elszámolásokat minden operatív programra vonatkozóan be kell nyújtani a Bizottságnak. Az elszámolások lefedik a számviteli évet, és a következőket tartalmazzák az egyes prioritások és adott esetben az egyes régiókategóriák szintjén.

a) a Bizottság számára a 131. cikkel és a 135. cikk (2) bekezdésével összhangban a számviteli év lezárását követően július 31-ig benyújtott kifizetési kérelmekben feltüntetett és az igazoló hatóság elszámolási rendszerében rögzített megfelelő elszámolható közkiadások teljes összegét, valamint – a 132. cikk (1) bekezdése értelmében – a kedvezményezetteknek nyújtott ennek megfelelő támogatás teljes összegét.

b) a számviteli év során visszavont és visszatérített összegeket, a számviteli év végén visszatérítendő összegeket, a 71. cikknek megfelelően történt visszatérítéseket és a nem visszatéríthető összegeket;

c) a 41. cikk (1) bekezdése szerinti pénzügyi eszközhöz nyújtott programhozzájárulások összegeit, valamint a 131. cikk (4) bekezdése alapján kifizetett államitámogatás-előlegek összegeit;

d) az egyes prioritásokra vetítve, az a) pont szerint bejelentett kiadások és az ugyanazon számviteli évben a kifizetési kérelmekben bejelentett kiadások egyeztetését, az esetleges eltérések magyarázatával együtt.

(2) Amennyiben valamely tagállam elszámolásaiban nem szerepelteti az adott számviteli évre vonatkozóan benyújtott időközi kifizetési kérelmekben korábban már feltüntetett kiadásokat, mivel folyamatban van az adott kiadás jogszerűségének és szabályszerűségének értékelése, e kiadások bármelyikének vagy mindegyikének később jogszerűnek és szabályszerűnek minősített teljes összege vagy ilyennek minősített része feltüntethető valamely, a következő számviteli évekre vonatkozó időközi kifizetési kérelemben.

(3) A Bizottság, e cikk végrehajtása egységes feltételeinek biztosítása érdekében, végrehajtási jogi aktusokat fogad el az elszámolásokra alkalmazandó e cikkben említett mintára vonatkozóan Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat a 150. cikk (3) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

138. cikk

Információk benyújtása

A 2016-tól 2025-ig bezárólag tartó időszakban a tagállam minden egyes évre vonatkozóan benyújtja a költségvetési rendelet 59. cikkének (5) bekezdésében említett dokumentumokat az említett cikkben meghatározott határidőig, nevezetesen:

a) az e rendelet 137. cikkének (1) bekezdésében említett, az előző számviteli évre vonatkozó elszámolásokat;

b) az e rendelet 125. cikke(4) bekezdése első albekezdésének e) pontjában említett vezetői nyilatkozatot és éves összefoglalót, az előző számviteli év tekintetében;

c) az e rendelet 127. cikke (5) bekezdése első albekezdésének a) és b) pontjában említett auditvéleményt és kontrolljelentést, az előző számviteli év tekintetében.

139. cikk

Az elszámolások vizsgálata és elfogadása

(1) A Bizottság elvégzi a tagállam által a 138. cikk alapján benyújtott dokumentumok vizsgálatát. A tagállam a Bizottság kérésére rendelkezésre bocsát minden ahhoz szükséges további információt, hogy a Bizottság a 84. cikkben meghatározott határidőn belül meg tudja állapítani, hogy az elszámolások teljesek és pontosak-e, valamint megfelelnek-e a valóságnak.

(2) A Bizottság elfogadja az elszámolásokat, amennyiben azokról meg tudja állapítani, hogy teljesek, pontosak és megfelelnek a valóságnak. A Bizottság akkor hozhat ilyen következtetést, ha az audithatóság fenntartás nélküli auditvéleményt adott az elszámolások teljességéről, pontosságáról és helytállóságáról, kivéve, ha a Bizottságnak konkrét bizonyíték áll rendelkezésére, amely szerint az elszámolásokról készült auditvélemény nem megbízható.

(3) A Bizottság az érintett tagállamokat a 84. cikkben előírt határidőn belül értesíti arról, hogy el tudja-e fogadni az elszámolásokat.

(4) Amennyiben a Bizottság a tagállamnak betudható okokból nem tudja a 84. cikkben előírt határidőig elfogadni az elszámolásokat, értesíti a tagállamot, és az e cikk (2) bekezdésével összhangban pontosan megnevezi az okokat, valamint azt, hogy milyen tevékenységeket kell tenni, és azok teljesítésére milyen határidők vonatkoznak. Az említett tevékenységek teljesítésére vonatkozó határidő lejártakor a Bizottság tájékoztatja a tagállamot arról, hogy el tudja-e fogadni az elszámolásokat.

(5) Az elszámolásokban szereplő kiadásokhoz kapcsolódó ügyletek jogszerűségével és szabályszerűségével kapcsolatos szempontokat az elszámolások elfogadása során a Bizottság nem veszi figyelembe. Az elszámolások vizsgálatára és elfogadására irányuló eljárás – a 83. és 142. cikk sérelme nélkül – nem szakíthatja meg az időközi kifizetési kérelmek feldolgozását, és nem vezethet a kifizetések felfüggesztéséhez.

(6) A Bizottság az elfogadott elszámolások alapján kiszámítja az adott számviteli évben az alapok és az ETHA terhére felszámítható összeget, valamint a tagállamnak történő kifizetések ebből adódó kiigazításait. A Bizottság figyelembe veszi:

a) a 137. cikk (1) bekezdésének a) pontjában említett elszámolásokban szereplő összegeket, és amelyekre az egyes prioritásokra érvényes társfinanszírozási ráta alkalmazandó;

b) a Bizottság által az adott számviteli évben teljesített kifizetések teljes összegét, amely áll:

i. a Bizottság által a 130. cikk (1) bekezdése és 24. cikke szerint teljesített időközi kifizetések összegéből; valamint

ii. a 134. cikk (2) bekezdése szerinti éves előfinanszírozás összegéből.

(7) A Bizottság a (6) bekezdés szerinti számítás alapján elvégzi az adott évi előfinanszírozás kivezetését, és az elszámolások elfogadásától számított 30 napon belül kifizeti az ennek alapján esetleg fizetendő különbözetet. Amennyiben a tagállam tartozik visszafizetéssel, erre vonatkozóan a Bizottság visszafizetési felszólítást ad ki, amelyet lehetőség szerint a tagállam részére az ugyanazon operatív programhoz nyújtandó következő kifizetésekből történő levonással kell teljesíteni. Az ilyen visszatérítettés nem minősül pénzügyi korrekciónak, és nem csökkenti az alapokból az operatív programhoz nyújtott támogatás összegét. A visszatérítettett összeg a költségvetési rendelet 177. cikkének (3) bekezdésével összhangban belső címzett bevételt képez.

(8) Amennyiben a Bizottság a (4) bekezdésben meghatározott eljárás során nem tudja elfogadni az elszámolásokat, a rendelkezésére álló információk alapján és a (6) bekezdéssel összhangban meghatározza az adott számviteli évre vonatkozóan az alapok terhére felszámítandó összeget, és erről tájékoztatja a tagállamot. Amennyiben a tagállam az említett információk Bizottság általi megküldésétől számított két hónapon belül egyetértéséről értesíti a Bizottságot, a (7) bekezdést kell alkalmazni. Ilyen egyetértés hiányában a Bizottság végrehajtási jogi aktus útján határozatot fogad el, amelyben meghatározza az adott számviteli évre vonatkozóan az alapok terhére felszámítandó összeget. Az ilyen határozat nem minősül pénzügyi korrekciónak, és nem csökkenti az alapokból az operatív programhoz nyújtott támogatás összegét. A Bizottság a határozat alapján a (7) bekezdéssel összhangban végrehajtja a tagállamnak teljesítendő kifizetések kiigazítását.

(9) Az elszámolások Bizottság általi elfogadása vagy az e cikk (8) bekezdése szerinti határozat Bizottság általi meghozatala nem érinti a 144. és 145. cikk szerinti korrekciók alkalmazását.

(10) A tagállamok az elszámolások benyújtását követően felfedezett szabálytalan összegeket – a 144. és a 145. cikk sérelme nélkül – helyesbíthetik azzal, hogy az adott számviteli év szabálytalan összegeket tartalmazó elszámolásaiban elvégzik a megfelelő kiigazításokat.

140. cikk

A dokumentumok elérhetősége

(1) Az állami támogatásokra vonatkozó szabályok sérelme nélkül az irányító hatóság biztosítja, hogy az adott műveletre elszámolt kiadásokat tartalmazó elszámolások benyújtását követő december 31-étől számított három éven keresztül kérésre a Bizottság és az Európai Számvevőszék rendelkezésére bocsássák az 1 000 000 EUR-t meg nem haladó teljes elszámolható kiadással elszámolt műveletekre vonatkozó valamennyi, az alapokból támogatott kiadásokkal kapcsolatos igazoló dokumentumot.

Az első albekezdésben említettektől eltérő műveletek esetében az összes igazoló dokumentum a lezárt művelet végső összkiadásait tartalmazó elszámolások benyújtását követő december 31-étől számított két évig áll rendelkezésre.

Az irányító hatóság határozhat úgy, hogy az 1 000 000 EUR-t meg nem haladó teljes elszámolható kiadással elszámolt műveletekre a második albekezdésben említett szabályt alkalmazza.

Az első albekezdésben említett időszak bírósági eljárás esetén vagy a Bizottság megfelelően indokolt kérelmére megszakad.

(2) Az irányító hatóság tájékoztatja a kedvezményezetteket, hogy az (1) bekezdésben említett időszak mely nappal veszi kezdetét.

(3) A dokumentumokat vagy eredeti példányban vagy az eredetinek megfelelő, hitelesített példányban vagy általánosan elfogadott adathordozón kell megőrizni, beleértve az eredeti dokumentumok elektronikus változatát, illetve a csak elektronikus változatban létező dokumentumokat.

(4) A dokumentumokat olyan formában kell megőrizni, amely az adatalanyok azonosítását csak addig teszi lehetővé, ameddig az adatgyűjtés eredeti célja, illetve a továbbfeldolgozás célja indokolja.

(5) A nemzeti hatóságok dolgozzák ki azt az eljárást, amely az általánosan elfogadott adathordozón tárolt dokumentumoknak az eredeti dokumentumokkal való egyezőségét tanúsítja; ez az eljárás biztosítja, hogy a tárolókon őrzött változatok megfelelnek a nemzeti jogszabályokban előírt követelményeknek, és azok megbízhatóan felhasználhatók audit céljára.

(6) Amennyiben a dokumentumok csak elektronikus formában léteznek, az alkalmazott számítógépes rendszereknek meg kell felelniük az elfogadott biztonsági szabványoknak, amelyek biztosítják, hogy a tárolt dokumentumok megfelelnek a nemzeti jogszabályok által előírt követelményeknek, és megbízhatóan felhasználhatók audit céljára.

II. Szakasz

Az operatív programok lezárása

141. cikk

Lezárási dokumentumok benyújtása és a végső egyenleg kifizetése

(1) A tagállamok a 138. cikkben említett dokumentumok mellett a 2023. július 1. és 2024. június 30. közötti utolsó számviteli év vonatkozásában benyújtják az operatív program záró végrehajtási jelentését, illetve az ETHA révén támogatott operatív program utolsó éves végrehajtási jelentését.

(2) A végső egyenleg kifizetése legkésőbb az utolsó számviteli év elszámolásai elfogadásának időpontját követő három hónapon belül vagy, amennyiben az későbbi időpont, a záró végrehajtási jelentés elfogadását követő egy hónapon belül megtörténik.

III. Szakasz

Kifizetések felfüggesztése

142. cikk

Kifizetések felfüggesztése

(1) A prioritások vagy operatív programok szintjén a Bizottság részben vagy egészben felfüggesztheti az időközi kifizetések egészét vagy egy részét a következő feltételek közül egy vagy több teljesülése esetén:

a) az operatív program irányítási és kontrollrendszerének hatékony működésében olyan súlyos hiányosság tapasztalható, amelyre nézve nem hoztak korrekciós intézkedéseket, és amely kockáztatja az operatív program számára kifizetett uniós hozzájárulást;

b) egy költségnyilatkozatban szereplő kiadás olyan súlyos pénzügyi következményekkel járó szabálytalansághoz kapcsolódik, amelyet nem korrigáltak;

c) a tagállam nem tette meg a szükséges tevékenységeket azon helyzet orvoslására, amely indokolta a 83. cikk szerinti megszakítást;

d) súlyos hiányosság tapasztalható a monitoring-rendszerek minőségében és megbízhatóságában vagy az általános és specifikus mutatókra vonatkozó adatokban;

e) nem tették meg a 19. cikkben meghatározott feltételekre is figyelemmel az előzetes feltételrendszer teljesítését célzó tevékenységeket;

f) eredményességi felülvizsgálata azt mutatja, hogy egy adott prioritás tekintetében súlyos mulasztás történt a pénzügyi és kimeneti mutatókhoz, valamint a kulcsfontosságú végrehajtási lépésekhez kapcsolódó, a 22. cikkben előírt feltételek szerinti eredményességmérési keretben meghatározott részcélok elérésével kapcsolatban;

Az ETHA-ra vonatkozó szabályok a kifizetések felfüggesztése tekintetében külön indokokat állapíthatnak meg a közös halászati politika keretében alkalmazandó szabályok be nem tartása tekintetében, amely indokoknak arányosnak kell lenniük, figyelemmel a nem teljesítés jellegére, súlyosságára, időtartamára és ismétlődésére.

(2) A Bizottság – végrehajtási jogi aktusok útján – határozhat az időközi kifizetések részben vagy egészben történő felfüggesztéséről, miután lehetőséget adott a tagállamnak arra, hogy megtegye észrevételeit.

(3) A Bizottság akkor szünteti meg részben vagy egészben az időközi kifizetések felfüggesztését, amikor a tagállam meghozta a felfüggesztés megszüntetését lehetővé tevő, szükséges intézkedéseket.

III. FEJEZET

Pénzügyi korrekciók

I. Szakasz

A tagállamok által végrehajtott pénzügyi korrekciók

143. cikk

A tagállamok által végrehajtott pénzügyi korrekciók

(1) Elsődlegesen a tagállamok feladata a szabálytalanságok kivizsgálása és a szükséges pénzügyi korrekciók elvégzése, valamint a visszatérítések kezdeményezése. Rendszerszintű szabálytalanság esetén a tagállam minden potenciálisan érintett műveletre kiterjeszti a vizsgálatát.

(2) A tagállamok elvégzik a műveletek vagy az operatív programok esetében feltárt egyedi vagy az egész rendszert érintő szabálytalanságokkal kapcsolatban szükséges pénzügyi korrekciókat. A pénzügyi korrekciók a művelet vagy az operatív program számára közpénzből nyújtott hozzájárulás részben vagy egészben történő megszüntetését jelentik. A tagállam figyelembe veszi a szabálytalanságok jellegét és súlyosságát, valamint az alapokat vagy az ETHA-t ért pénzügyi veszteséget, és arányos korrekciót alkalmaz. A pénzügyi korrekciókat az irányító hatóság rögzíti annak a számviteli évnek az elszámolásaiban, amelyben a megszüntetésről szóló határozat született.

(3) Az alapokból vagy az ETHA-ból nyújtandó, de a (2) bekezdés szerint megszüntetett hozzájárulást a tagállam újra felhasználhatja az érintett operatív programban a (4) bekezdés figyelembe vételével.

(4) A (2) bekezdésnek megfelelően törölt hozzájárulás nem használható fel újra sem a korrekció tárgyát képező művelethez, sem – amennyiben a pénzügyi korrekció az egész rendszert érintő szabálytalanság miatt szükséges – az egész rendszert érintő szabálytalanság által érintett más művelethez.

(5) Az ETHA-ra vonatkozó szabályok a pénzügyi korrekciók tekintetében külön indokokat állapíthatnak meg olyan esetekben, amikor egy tagállam nem tartja be a közös halászati politika keretében alkalmazandó szabályokat, amely indokoknak arányosnak kell lenniük, figyelemmel a nem teljesítés jellegére, súlyosságára, időtartamára és ismétlődésére.

II. Szakasz

A bizottság által végrehajtott pénzügyi korrekciók

144. cikk

A pénzügyi korrekciók feltételei

(1) A Bizottság valamely operatív programhoz nyújtott uniós hozzájárulás részben vagy egészben történő megszüntetésével, a 85. cikknek megfelelően, végrehajtási jogi aktusok révén pénzügyi korrekciókat hajt végre, amennyiben – a szükséges vizsgálatokat követően – a következőket állapítja meg:

a) az operatív program irányítási és kotnrollrendszerének hatékony működésében olyan súlyos hiányosság van, amely kockáztatja az operatív program számára már korábban kifizetett uniós hozzájárulást;

b) a tagállam az e bekezdés szerinti korrekciós eljárás megindítását megelőzően nem teljesítette a 143. cikkben foglalt kötelezettségeit;

c) valamely kifizetési kérelemben szereplő kiadás szabálytalan, és azt a tagállam az e bekezdés szerinti korrekciós eljárás megindítását megelőzően nem helyesbítette.

A Bizottság pénzügyi korrekcióit az azonosított szabálytalanságok egyedi esetei alapján határozza meg, és figyelembe veszi, hogy az adott szabálytalanság az egész rendszert érinti-e. Abban az esetben, ha nem lehetséges pontosan megállapítani az alapok vagy az ETHA terhére szabálytalanul elszámolt kiadás összegét, a Bizottság százalékban meghatározott átalányalapú vagy extrapolált pénzügyi korrekciót alkalmaz.

(2) A Bizottság az (1) bekezdés szerinti korrekcióról szóló határozata során tiszteletben tartja az arányosság elvét azáltal, hogy figyelembe veszi a szabálytalanság jellegét és súlyosságát, valamint az érintett operatív program irányítási és kontrollrendszerében feltárt hiányosságok nagyságát és pénzügyi hatásait.

(3) Amennyiben a Bizottság az álláspontját nem a saját szolgálatainak auditorjai által megállapított jelentések alapján alakítja ki, a pénzügyi következményekre vonatkozó saját következtetéseit az érintett tagállam által a 143. cikk (2) bekezdése alapján meghozott intézkedések, a 122. cikk (2) bekezdése szerint küldött értesítések és a tagállam válaszainak megvizsgálása alapján vonja le.

(4) Amennyiben a Bizottság a 22. cikk (7) bekezdésével összhangban – az alapokkal kapcsolatos operatív program záró végrehajtási jelentésének, illetve az ETHA-val kapcsolatos utolsó éves végrehajtási jelentés vizsgálata alapján – az eredményességmérési keretben meghatározott célok elérésével kapcsolatban súlyos mulasztást állapít meg, az érintett prioritások vonatkozásában – végrehajtási jogi aktusok révén – pénzügyi korrekciót alkalmazhat.

(5) Amennyiben valamely tagállam nem tesz eleget a 95. cikk szerinti kötelezettségeinek, a Bizottság a kötelezettség elmulasztásának mértékétől függő pénzügyi korrekciót hajthat végre az érintett tagállamnak nyújtott, strukturális alapokból származó hozzájárulás részben vagy egészben történő megszüntetésével.

(6) A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 149. cikkel összhangban felhatalmazáson alapuló jogi aktust fogadjon el, részletes szabályokat írva elő az irányítási és kontroll rendszer hatékony működése súlyos hiányosságainak – ideértve a súlyos hiányosságok fő típusait is – meghatározására vonatkozó kritériumok, az alkalmazandó pénzügyi korrekció szintjének megállapítására vonatkozó kritériumok, valamint a százalékban meghatározott átalányalapú vagy extrapolált pénzügyi korrekciók alkalmazására vonatkozó kritériumok tekintetében.

(7) Az ETHA-ra vonatkozó szabályok a Bizottság pénzügyi korrekciói tekintetében külön indokokat állapíthatnak meg a közös halászati politika keretében alkalmazandó szabályok be nem tartása tekintetében, amely indokoknak arányosnak kell lenniük, figyelemmel a nem teljesítés jellegére, súlyosságára, időtartamára és ismétlődésére.

145. cikk

Eljárás

(1) A Bizottság – mielőtt határozatot hoz egy pénzügyi korrekcióról – azzal kezdi az eljárást, hogy tájékoztatja a tagállamot vizsgálata ideiglenes következtetéseiről, és felkéri a tagállamot, hogy két hónapon belül nyújtsa be észrevételeit.

(2) Amennyiben a Bizottság extrapoláció alapján vagy százalékban meghatározott átalány formájában végrehajtott pénzügyi korrekciót javasol, a tagállamnak lehetőséget kell kapnia – az érintett dokumentumok átvizsgálása révén – annak bizonyítására, hogy a szabálytalanság tényleges mértéke kisebb a Bizottság értékelésénél. A Bizottsággal egyetértésben a tagállam e vizsgálatot a dokumentumok megfelelően arányos részére vagy mintájára korlátozhatja. A kellően indokolt esetek kivételével a vizsgálat időtartama nem haladhatja meg az (1) bekezdésben említett két hónapos időtartamot követő további két hónapot.

(3) A Bizottság figyelembe veszi a tagállam által az (1) és (2) bekezdésben meghatározott határidőn belül benyújtott valamennyi bizonyítékot.

(4) Amennyiben a tagállam nem fogadja el a Bizottság ideiglenes következtetéseit, a Bizottság meghallgatásra hívja a tagállamot, hogy meggyőződjön afelől, hogy a Bizottságnak a pénzügyi korrekció alkalmazásával kapcsolatos következtetései alapját képező minden releváns információ és észrevétel hozzáférhető.

(5) Megállapodás esetén, és az e cikk (6) bekezdésének sérelme nélkül, a tagállam a 143. cikk (3) bekezdésével összhangban újra felhasználhatja az érintett alapokat.

(6) Pénzügyi korrekciók alkalmazásához a Bizottság – végrehajtási jogi aktusok révén – a meghallgatást követő hat hónapon belül, vagy ha a tagállam vállalja, hogy a meghallgatás után további információkat nyújt be, ezen információk kézhezvételét követő hat hónapon belül hoz határozatot. A Bizottság az eljárás során benyújtott minden információt és észrevételt figyelembe vesz. Amennyiben nem kerül sor meghallgatásra, a hathónapos időszak a Bizottság által a meghallgatásra küldött meghívó időpontjától számított két hónap elteltével kezdődik.

(7) Amennyiben a 75. cikk szerinti feladatainak ellátása során a Bizottság vagy az Európai Számvevőszék olyan szabálytalanságokat tár fel, amelyek az irányítási és kontrollrendszerek súlyos működési hatékonyságbeli hiányosságosságairól tanúskodnak, az ennek kapcsán meghatározott pénzügyi korrekció csökkenti az alapokból az operatív programhoz nyújtott támogatás mértékét.

Az első albekezdés nem alkalmazandó az irányítási és kontrollrendszerek hatékony működése azon súlyos hiányosságainak esetében, amelyek vonatkozásában a Bizottság vagy az Európai Számvevőszék általi feltárást megelőzően:

a) a költségvetési rendelet 59. cikkének (5) bekezdésével összhangban a Bizottságnak benyújtott vezetői nyilatkozatban, éves kontrolljelentésben és auditvéleményben, illetve az audithatóság által a Bizottságnak benyújtott egyéb auditjelentésekben már említést tettek; vagy

b) a tagállam megfelelő javító intézkedéseket hozott.

Az irányítási és kontrollrendszerek hatékony működésének súlyos hiányosságaira vonatkozó értékelés az alkalmazandó jogon alapul, amennyiben sor került a vonatkozó vezetői nyilatkozatok, éves kontrolljelentések és auditvélemények benyújtására.

A pénzügyi korrekcióra vonatkozó döntés során a Bizottság:

a) tiszteletben tartja az arányosság elvét azáltal, hogy figyelembe veszi az irányítási és kontrollrendszer hatékony működése súlyos hiányosságának jellegét és mértékét, valamint az uniós költségvetésre gyakorolt pénzügyi hatásait;

b) a százalékban meghatározott átalányalapú vagy extrapolált korrekció alkalmazása során kizárja a tagállam által már korábban észlelt és a 139. cikk (10) bekezdésével összhangban az elszámolásokban kiigazított szabálytalan kiadásokat, valamint a 137. cikk (2) bekezdése szerinti jogszerűségi és szabályszerűségi értékelés alatt álló kiadásokat;

c) az uniós költségvetést érintő fennmaradó kockázat meghatározása során figyelembe veszi a tagállam által észlelt egyéb súlyos hiányosságok okán a tagállam által az érintett kiadásokra alkalmazott százalékban meghatározott átalányalapú vagy extrapolált korrekciókat.

(8) Az ETHA-ra vonatkozó szabályok a 144. cikk (7) bekezdésében említett pénzügyi korrekciókra vonatkozó további eljárási szabályokat állapíthatnak meg.

146. cikk

A tagállamok kötelezettségei

A Bizottság által végrehajtott pénzügyi korrekció nem érinti a tagállamoknak az e rendelet 143. cikke (2) bekezdése szerinti visszafizetésre vonatkozó kötelezettségét, valamint az EUMSZ 107. cikkének (1) bekezdése és a 659/1999/EK tanácsi rendelet [1] 14. cikke szerinti állami támogatás visszafizettetésére vonatkozó kötelezettségét.

147. cikk

Visszafizetés

(1) Az Unió költségvetésébe teljesítendő visszafizetést a költségvetési rendelet 73. cikkének megfelelően kiállított visszafizetési felszólításon feltüntetett esedékességi időpont előtt kell teljesíteni. Az esedékesség a felszólítás kiadását követő második hónap utolsó napja.

(2) Késedelmes visszafizetés esetén az esedékesség időpontjától a tényleges visszafizetés napjáig terjedő időszakra vonatkozóan késedelmi kamatot kell fizetni. A kamatláb másfél százalékponttal haladja meg azt a kamatlábat, amelyet az Európai Központi Bank az irányadó refinanszírozási műveletekre az esedékesség napja szerinti hónap első munkanapján alkalmaz.

III. CÍM

AZ OPERATÍV PROGRAMOK ARÁNYOS ELLENŐRZÉSE

148. cikk

Az operatív programok arányos ellenőrzése

(1) Azon műveletek esetében, amelyeknél a teljes elszámolható kiadás nem haladja meg a 200 000 EUR-t az ERFA és a Kohéziós Alap esetében, valamint a 150 000 EUR-t az ESZA esetében, illetve 100 000 EUR-t az ETHA esetében, az audithatóság vagy a Bizottság csak egy auditvizsgálatot végez a művelet lezárásának számviteli évével azonos számviteli évre vonatkozó elszámolások benyújtása előtt. A többi művelet esetében az audithatóság vagy a Bizottság számviteli évenként legfeljebb egy auditvizsgálatot végez a művelet lezárásának számviteli évével azonos számviteli évre vonatkozó elszámolások benyújtása előtt. A Bizottság vagy az audithatóság egy adott évben nem végezheti el a műveletek auditját, ha az Európai Számvevőszék abban az évben már végzett auditot, feltéve, hogy az Európai Számvevőszék által e műveletek tekintetében elvégzett audit eredményeit az audithatóság vagy a Bizottság fel tudja használni feladatai teljesítéséhez.

(2) Az olyan operatív programok esetében, ahol a legutóbbi auditvélemény nem mutatott ki jelentős hiányosságokat, a Bizottság megállapodhat az audithatósággal a 128. cikk (3) bekezdésében említett következő találkozó alkalmával, hogy a szükséges auditmunka színvonalát csökkenteni lehet, hogy az arányos legyen a megállapított kockázattal. Ezen esetekben a Bizottság nem végez saját helyszíni auditokat, hacsak nincsen az irányítási és kontrollrendszer hiányosságára utaló bizonyíték, amely a Bizottságnak az éves beszámolóban bejelentett kiadást érint egy olyan számviteli évben, amelynek elszámolásait a Bizottság már elfogadta.

[1] A Tanács 659/1999/EK rendelete (1999. március 22.) az EK-Szerződés 93. cikkének alkalmazására vonatkozó részletes szabályok megállapításáról, HL L 83., 1999.3.27., 1. o.

(3) Azon operatív programok esetében, amelyeknél a Bizottság azt a következtetést vonja le, hogy az audithatóság véleménye megbízható, megállapodhat az audithatósággal arról, hogy a Bizottság saját helyszíni auditjait az audithatóság munkájának auditja korlátozza, hacsak nem merül fel bizonyíték az audithatóság munkájának hiányosságaira egy olyan számviteli évre vonatkozóan, amelynek elszámolásait a Bizottság már elfogadta.

(4) Az (1) bekezdéstől eltérve, az audithatóság és a Bizottság végezhet műveletekre irányuló auditokat, amennyiben egy kockázatértékelés vagy az Európai Számvevőszék által végzett audit alkalmával konkrét szabálytalanság vagy visszaélés kockázata merül fel, vagy amennyiben bizonyított, hogy az érintett operatív program irányítási és kontrollrendszer hatékony működésében súlyos hiányosságok tapasztalhatók, valamint a 140. cikk (1) bekezdésében említett időszak során. A Bizottság az audithatóság munkájának értékelése céljából felülvizsgálja az audithatóság auditnyomvonalát vagy részt vesz az audithatóság helyszíni auditjaiban, és – amennyiben ez a nemzetközileg elfogadott auditstandardokkal összhangban szükséges ahhoz, hogy megbizonyosodjon az audithatóság hatékony működéséről – a Bizottság elvégezheti a műveletek auditját.

ÖTÖDIK RÉSZ

FELHATALMAZÁS, VÉGREHAJTÁS, ÁTMENETI ÉS ZÁRÓ RENDELKEZÉSEK

I. FEJEZET

Felhatalmazás és végrehajtási rendelkezések

149. cikk

A felhatalmazás gyakorlása

(1) A felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadására vonatkozó, Bizottságra ruházott hatáskör gyakorlásának feltételeit e cikk határozza meg.

(2) A Bizottság az 5. cikk (3) bekezdésében, a 12. cikk második bekezdésében, a 22. cikk (7) bekezdésének negyedik albekezdésében, a 37. cikk (13) bekezdésében, a 38. cikk (4) bekezdésének harmadik albekezdésében, a 40. cikk (4) bekezdésében, a 41. cikk (3) bekezdésében, a 42. cikk (1) bekezdésének második albekezdésében, a 42. cikk (6) bekezdésében, a 61. cikk (3) bekezdésének második, harmadik, negyedik és hetedik albekezdésében, a 63. cikk (4) bekezdésében, a 64. cikk (4) bekezdésében, a 68. cikk (1) bekezdésének második albekezdésében, a 101. cikk negyedik bekezdésében, a 122. cikk (2) bekezdésének ötödik albekezdésében, a 125. cikk (8) bekezdésének első albekezdésében, a 125. cikk (9) bekezdésében, a 127. cikk (7) és (8) bekezdésében és a 144. cikk (6) bekezdésében említett felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadására vonatkozó felhatalmazása 2020. december 31-ig szól 2013. december 21-i kezdődő hatállyal.

(3) Az Európai Parlament vagy a Tanács bármikor visszavonhatja az 5. cikk (3) bekezdésében, a 12. cikk második bekezdésében, a 22. cikk (7) bekezdésének negyedik albekezdésében, a 37. cikk (13) bekezdésében, a 38. cikk (4) bekezdésének harmadik albekezdésében, a 40. cikk (4 bekezdésében, a 41. cikk (3) bekezdésében, a 42. cikk (1) bekezdésének második albekezdésében, a 42. cikk (6) bekezdésében, a 61. cikk (3) bekezdésének második, harmadik, negyedik és hetedik albekezdésében, a 63. cikk (4) bekezdésében, a 64. cikk (4) bekezdésében, a 68. cikk (1) bekezdésének második albekezdésében, a 101. cikk negyedik bekezdésében, a 122. cikk (2) bekezdésének ötödik albekezdésében, a 125. cikk (8) bekezdésének első albekezdésében és a 125. cikk (9) bekezdésében, a 127. cikk (7) és (8) bekezdésében és a 144. cikk (6) bekezdésében említett felhatalmazást. A visszavonásról szóló határozat megszünteti az abban megjelölt felhatalmazást. A határozat az Európai Unió Hivatalos Lapjában való kihirdetését követő napon vagy a benne megjelölt későbbi időpontban lép hatályba. A határozat nem érinti a már hatályban lévő felhatalmazáson alapuló jogi aktusok érvényességét.

(4) A Bizottság a felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadását követően egyidejűleg értesíti az Európai Parlamentet és a Tanácsot e jogi aktus elfogadásáról.

(5) Az 5. cikk (3) bekezdése, a 12. cikk második bekezdésében, a 22. cikk (7) bekezdésének negyedik albekezdése, a 37. cikk (13) bekezdése, a 38. cikk (4) bekezdésnek harmadik albekezdése, a 40. cikk (4) bekezdése, a 41. cikk (3) bekezdésében, a 42. cikk (1) bekezdésének második albekezdése, a 42. cikk (6) bekezdése, a 61. cikk (3) bekezdésének második, harmadik, negyedik és hetedik albekezdése, a 63. cikk (4) bekezdése, a 64. cikk (4) bekezdése, a 68. cikk (1) bekezdésének második albekezdése, a 101. cikk negyedik bekezdése, a 122. cikk (2) bekezdésének ötödik albekezdése, a 125. cikk (8) bekezdésének első albekezdése és a 125. cikk (9) bekezdése, a 127. cikk (7) és (8) bekezdése és a 144. cikk (6) bekezdése alapján elfogadott felhatalmazáson alapuló jogi aktus csak akkor lép hatályba, ha az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak a jogi aktusról való értesítését követő két hónapon belül sem az Európai Parlament, sem a Tanács nem emelt ellene kifogást, illetve ha az említett időtartam lejártát megelőzően mind az Európai Parlament, mind a Tanács arról tájékoztatta a Bizottságot, hogy nem fog kifogást emelni. Az Európai Parlament vagy a Tanács kezdeményezésére ez az időtartam két hónappal meghosszabbodik.

150. cikk

Bizottsági eljárás

(1) Az e rendelet, az ERFA-rendelet, az ETE-rendelet, az ESZA-rendelet és a KA-rendelet alkalmazása során a Bizottság munkáját az ESB-alapok koordinációs bizottsága segíti. Ez a bizottság a 182/2011/EU rendelet értelmében vett bizottság.

(2) Az e bekezdésre való hivatkozás esetén a 182/2011/EU rendelet 4. cikke alkalmazandó.

(3) Az e bekezdésre való hivatkozás esetén a 182/2011/EU rendelet 5. cikke alkalmazandó.

Ha a bizottság nem ad ki véleményt, a Bizottság nem fogadhatja el a végrehajtási jogi aktus tervezetét a 8. cikk harmadik bekezdésében, a 22. cikk (7) bekezdésének ötödik albekezdésében, a 38. cikk (3) bekezdésének második albekezdésében, a 38. cikk (10) bekezdésében, a 39. cikk (4) bekezdésének második albekezdésében, a 46. cikk (3) bekezdésében, a 96. cikk (2) bekezdésének második albekezdésében, a 115. cikk (4) bekezdésében és a 125. cikk (8) bekezdésének második albekezdésében említett végrehajtási hatáskörök tekintetében, és a 182/2011/EU rendelet 5. cikke (4) bekezdésének harmadik albekezdése alkalmazandó.

II. FEJEZET

Átmeneti és záró rendelkezések

151. cikk

Felülvizsgálat

Az EUMSZ 177. cikke értelmében az Európai Parlament és a Tanács e rendeletet 2020. december 31-ig felülvizsgálja.

152. cikk

Átmeneti rendelkezések

(1) Ez a rendelet nem érinti sem a Bizottság által az 1083/2006/EK rendelet alapján, sem bármely egyéb, az adott támogatásra 2013. december 31-én irányadó jogszabály alapján jóváhagyott segítségnyújtás folytatását vagy módosítását – beleértve annak teljes vagy részleges megszüntetését is. Az említett rendelet, illetve az ilyen egyéb alkalmazandó jogszabályok következésképpen 2013. december 31. után tovább alkalmazandók az adott segítségnyújtásra vagy az érintett műveletekre, azok zárásáig. E bekezdés alkalmazásában a segítségnyújtás kiterjed az operatív programokra és a nagyprojektekre.

(2) Az 1083/2006/EK rendelet alapján támogatás iránt benyújtott vagy jóváhagyott kérelmek továbbra is érvényesek.

(3) Amennyiben valamely tagállam él a 123. cikk (3) bekezdésében foglalt lehetőséggel, kérelmet nyújthat be a Bizottsághoz az iránt, hogy az 1083/2006/EK rendelet 59. cikke (1) bekezdésének b) pontjától eltérve az irányító hatóság elláthassa az igazoló hatóság feladatait az 1083/2006/EK rendelet alapján végrehajtott, kapcsolódó operatív programok tekintetében. A kérelemhez mellékelni kell az audithatóság által készített értékelést. Amennyiben a Bizottság az audithatóság által a rendelkezésére bocsátott, illetve a saját ellenőrzései során nyert információk alapján meggyőződik arról, hogy az érintett operatív programok irányító és kontrollrendszerei hatékonyan működnek, és hogy azok működését nem fogja befolyásolni, ha az irányító hatóság látja el az igazoló hatóság feladatait, a kérelem kézhezvételétől számított két hónapon belül tájékoztatja a tagállamot az egyetértéséről.

153. cikk

Hatályon kívül helyezés

(1) A 152. cikkben megállapított rendelkezések sérelme nélkül az 1083/2006/EK rendelet 2014. január 1-jén hatályát veszti.

(2) A hatályon kívül helyezett rendeletre történő hivatkozásokat erre a rendeletre történő hivatkozásnak kell tekinteni, és a XIV. mellékletben foglalt megfelelési táblázattal összhangban kell értelmezni.

154. cikk

Hatálybalépés

Ez a rendelet az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő napon lép hatályba.

A20–24. cikk, a 29. cikk (3) bekezdése, a 38. cikk (1) bekezdésének a) pontja, a 58., 60., 76–92., 118., 120., 121. és 129–147. cikk 2014. január 1-jétől alkalmazandó.

A 39. cikk (2) bekezdése hetedik albekezdésének második mondata és a 76. cikk ötödik bekezdése az a költségvetési rendeletnek az előirányzatok visszavonásával kapcsolatos módosítása hatályba lépésének napjától alkalmazandó.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt Brüsszelben, 2013. december 17-én.

az Európai Parlament részéről	*a Tanács részéről*
az elnök	*az elnök*
M. SCHULZ	R. ŠADŽIUS

I. MELLÉKLET

A KÖZÖS STRATÉGIAI KERET

1. BEVEZETÉS

Az Unió harmonikus, kiegyensúlyozott és fenntartható fejlődésének előmozdítása céljából és annak érdekében, hogy az ESB-alapok maximálisan hozzájárulhassanak az intelligens, fenntartható és inkluzív növekedésre vonatkozó uniós stratégiához, továbbá az ESB-alapok alapspecifikus küldetéseihez – ideértve a gazdasági, társadalmi és területi kohéziót is –, biztosítani kell, hogy az intelligens, fenntartható és inkluzív növekedésre vonatkozó uniós stratégia keretében tett szakpolitikai kötelezettségvállalások megfelelő támogatást kapjanak az ESB-alapokból, valamint más uniós eszközökből nyújtott finanszírozás révén. A közös stratégiai keret ezért a 10. cikkel és az alapspecifikus rendeletekben meghatározott prioritásokkal és célkitűzésekkel összhangban stratégiai vezérelveket határoz meg egy olyan integrált fejlesztési megközelítés elérése érdekében, amely a más uniós eszközökkel és szakpolitikákkal összehangolt ESB-alapokat veszi igénybe, az intelligens, fenntartható és inkluzív növekedésre vonatkozó uniós stratégia szakpolitikai célkitűzéseivel és kiemelt céljaival, valamint adott esetben a kiemelt kezdeményezésekkel összhangban, miközben figyelembe veszi a főbb területi kihívásokat és a sajátos nemzeti, regionális és helyi összefüggéseket.

2. AZ ESB-ALAPOK HOZZÁJÁRULÁSA AZ INTELLIGENS, FENNTARTHATÓ ÉS INKLUZÍV NÖVEKEDÉSRE VONATKOZÓ UNIÓS STRATÉGIÁHOZ ÉS AZ UNIÓ GAZDASÁGI IRÁNYÍTÁSÁVAL VALÓ KOHERENCIA

1. Annak érdekében, hogy a partnerségi megállapodásokban és programokban ténylegesen támogatni lehessen az intelligens, fenntartható és inkluzív növekedés célkitűzését, e rendelet tizenegy olyan tematikus célkitűzést határoz meg a 9. cikk első bekezdésében, amelyek megfelelnek az intelligens, fenntartható és inkluzív növekedésre vonatkozó uniós stratégia prioritásainak, és amelyek támogatásban részesülnek az ESB-alapokból.

2. A tagállamok – e 9. cikk első bekezdésében meghatározott tematikus célkitűzésekkel összhangban – a növekedéshez és a munkahelyteremtéshez szükséges kritikus tömeg biztosítása érdekében e rendelet 18. cikkének és az egyes alapok tekintetében a tematikus koncentrációra vonatkozó szabályoknak megfelelően összpontosítják a támogatást, valamint biztosítják a kiadások hatékonyságát. A tagállamok különös figyelmet szentelnek arra, hogy előnyben részesítsék a növekedést serkentő kiadásokat – köztük az oktatásra, kutatásra, innovációra és energiahatékonyságra fordított költségeket, illetve azon kiadásokat, amelyek a kkv-k számára megkönnyítik a finanszírozáshoz jutást, amelyek biztosítják a környezeti fenntarthatóságot –, valamint a természetes erőforrások kezelésére és az éghajlatváltozás elleni küzdelemre, illetve a közigazgatás korszerűsítésére. Szem előtt tartják továbbá, hogy a foglalkoztatási szolgálatok és az aktív munkaerő-piaci szakpolitikák hatóköre és hatékonysága továbbra is megfelelő szintű legyen, illetve növekedjen, a munkanélküliség elleni küzdelem – különös hangsúlyt fektetve a fiatalokra –, a válság társadalmi következményeinek kezelése és a társadalmi befogadás előmozdítása érdekében.

3. Az európai szemeszter összefüggésében megállapított prioritásokkal való összhang biztosítása érdekében a tagállamok – partnerségi megállapodásaik kidolgozásakor – az ESB-alapok felhasználását adott esetben a nemzeti reformprogramok, illetve az EUMSZ 121. cikke (2) bekezdésének megfelelően elfogadott, legújabb releváns országspecifikus ajánlások, valamint az EUMSZ 148. cikke (4) bekezdésének megfelelően elfogadott releváns tanácsi ajánlások figyelembevételével tervezik meg, szerepüknek és kötelezettségeiknek megfelelően. A tagállamoknak – szükség szerint – figyelembe veszik továbbá a Tanácsnak a Stabilitási és növekedési paktum, illetve a gazdasági kiigazítási programok alapján kibocsátott vonatkozó ajánlásait is.

4. Annak meghatározása érdekében, hogy az ESB-alapok miként tudnak a leghatékonyabban hozzájárulni az intelligens, fenntartható és inkluzív növekedésre vonatkozó uniós stratégiához, és hogy figyelembe vegyék a Szerződés célkitűzéseit, a gazdasági, társadalmi és területi kohéziót is beleértve, a tagállamok kiválasztják az ESB-alapok nemzeti, regionális és helyi összefüggésekben való tervezett felhasználására vonatkozó tematikus célkitűzéseket.

3. AZ ESB-ALAPOK FELHASZNÁLÁSÁNAK INTEGRÁLT MEGKÖZELÍTÉSE ÉS SZABÁLYAI

3.1 Bevezetés

1. A 15. cikk (2) bekezdés a) pontjának megfelelően a partnerségi megállapodás kitér a területi fejlesztés tekintetében alkalmazott integrált megközelítésre. A tagállamok biztosítják, hogy a tematikus célkitűzések, valamint a beruházások és az uniós prioritások megválasztása lehetővé tegye a fejlesztési szükségletek és a területi kihívások integrált módon történő kezelését a 6.4. szakaszban meghatározott elemzéssel összhangban. A tagállamok törekednek arra, hogy maximálisan kihasználják az ESB-alapok összehangolt és integrált megvalósításának biztosítására szolgáló lehetőségeket.

2. A tagállamok és adott esetben a 4. cikk (4) bekezdésével összhangban a régiók gondoskodnak arról, hogy az ESB-alapokból támogatott beavatkozások kiegészítsék egymást, és megvalósításuk összehangolt módon történjék a szinergiák létrehozása céljából, hogy a 4., 15. és 27. cikkel összhangban csökkenjenek az irányító hatóságokra és kedvezményezettekre háruló igazgatási költségek és terhek.

3.2 Koordináció és kiegészítő jelleg

1. A tagállamok és az ESB-alapok végrehajtásáért felelős irányító hatóságok szoros együttműködésben dolgoznak a partnerségi megállapodások és a programok elkészítése, végrehajtása, monitoringja és értékelése során. Különösen a következő intézkedések végrehajtásáról gondoskodnak:

a) olyan beavatkozási területek azonosítása, ahol az ESB-alapok kiegészítő jelleggel ötvözhetők az e rendeletben megállapított tematikus célkitűzések teljesítése érdekében;

b) a 4. cikk (6) bekezdésével összhangban az ESB-alapokra vonatkozó szabályok meglétének biztosítása, hogy növeljék az alapok hatását és eredményességét, adott esetben a több alapból finanszírozott programoknak az alapok tekintetében történő felhasználásán keresztül is;

c) más ESB-alapokért felelős irányító hatóságoknak vagy más irányító hatóságoknak és érintett minisztériumoknak a támogatási rendszerek kidolgozásában való részvételének előmozdítása az összehangolás biztosítása és az átfedések elkerülése érdekében;

d) adott esetben közös monitoring-bizottságok létrehozása olyan programok esetében, amelyek támogatásban részesülnek az ESB-alapokból, valamint más közös irányítási és kontrollintézkedések kidolgozása az ESB-alapok felhasználásáért felelős hatóságok közötti koordináció megkönnyítése érdekében;

e) a pályázókat és kedvezményezetteket esetlegesen segítő, közös e-kormányzási megoldások és ESB- egyablakos tanácsadás alkalmazása, többek között az egyes ESB-alapon keresztül rendelkezésre álló támogatási lehetőségekkel kapcsolatban;

f) mechanizmusok létrehozása az ERFA és az ESZA által finanszírozott együttműködési tevékenységek összehangolására a beruházás a növekedésbe és munkahelyteremtésbe célkitűzés alá tartozó programokból támogatott beruházásokkal;

g) közös megközelítések előmozdítása az ESB-alapok között a műveletek, az ajánlattételi felhívások és a kiválasztási eljárások vagy más olyan mechanizmusok fejlesztése tekintetében, amelyek az integrált projektek esetében elősegítik az alapokhoz való hozzáférést;

h) a különböző ESB-alapok irányító hatóságai közötti együttműködés ösztönzése a monitoring, értékelés, irányítás és kontroll, valamint az audit területén.

3.3 Az integrált megközelítések ösztönzése

1. A tagállamok adott esetben helyi, regionális vagy nemzeti szinten a sajátos területi kihívásokra szabott integrált csomagokban ötvözik az ESB-alapokat a partnerségi megállapodásokban és a programokban kitűzött célok megvalósításának támogatása érdekében. Ezt integrált területi beruházások, integrált műveletek, közös cselekvési tervek és közösségvezérelt helyi fejlesztés alkalmazásával lehet végrehajtani.

2. A 36. cikknek megfelelően a tematikus célkitűzések integrált felhasználásának megvalósítása érdekében integrált területi beruházás keretében ötvözhetők az ESZA, az ERFA és a Kohéziós Alap által támogatott különböző prioritási tengelyekből vagy operatív programokból származó pénzeszközök. Az integrált területi beruházás keretében tett fellépéseket az egyes programok tekintetében ki lehet egészíteni az EMVA vagy az ETHA keretében nyújtott pénzügyi támogatással.

3. Az alapspecifikus szabályok vonatkozó rendelkezéseivel összhangban egy tematikusan koherens integrált megközelítés keretében a hatás és eredményesség fokozása érdekében egy prioritási tengely egynél több régiókategóriára vonatkozhat, egy tematikus célkitűzés alatt vonhatja össze az ERFA, Kohéziós Alap és az ESZA egy vagy több, egymást kiegészítő beruházási prioritásait, és kellően indokolt esetekben ötvözheti a különböző tematikus célkitűzések egy vagy több kiegészítő beruházási prioritását az adott prioritási tengelyhez való maximális hozzájárulás érdekében.

4. A tagállamok – intézményi és jogi kereteiknek, valamint a 32. cikknek megfelelően – előmozdítják helyi és szubregionális megközelítések kidolgozását. A közösségvezérelt helyi fejlesztést a stratégiai megközelítés keretében kell végrehajtani annak biztosítása érdekében, hogy a helyi szükségletek „alulról felfelé” haladó meghatározása figyelembe vegye a magasabb szinten meghatározott prioritásokat. A tagállamok ezért a 15. cikk (2) bekezdésével összhangban meghatározzák az EMVA, illetve adott esetben az ERFA, az ESZA vagy az ETHA körébe tartozó, közösségvezérelt helyi fejlesztésre irányuló megközelítésüket, és a partnerségi megállapodásokban ismertetik az ily módon megoldani kívánt főbb problémákat, a közösségvezérelt helyi fejlesztés fő célkitűzéseit és prioritásait, valamint az intézkedések által érintett területtípusokat és azt, hogy milyen sajátos szerep jut a helyi akciócsoportoknak a stratégiák megvalósításában, illetve az EMVA, illetve adott esetben az ERFA, az ESZA vagy az ETHA tervezett szerepét a közösségvezérelt helyi fejlődést célzó stratégiák különböző területtípusokon – például vidéki térségekben, városi és tengerparti területeken – történő megvalósításában, valamint meghatározzák az intézkedéseknek megfelelő koordinációs mechanizmusokat.

4. AZ ESB-ALAPOK ÉS MÁS UNIÓS SZAKPOLITIKÁK ÉS ESZKÖZÖK KÖZÖTTI KOORDINÁCIÓ ÉS SZINERGIÁK

A tagállamok általi, az e szakasznak megfelelő koordinációt abban az esetben alkalmazzák, ha egy tagállam az ESB-alapokból és az érintett szakpolitikai területen rendelkezésre álló más uniós eszközökből származó támogatást is igénybe szándékozik venni. Az ebben a szakaszban ismertetett uniós programok listája nem teljes körű.

4.1 Bevezetés

1. A tagállamok és a Bizottság a hatáskörüknek megfelelően figyelembe veszik az uniós szakpolitikák nemzeti és regionális szintű, valamint a társadalmi, gazdasági és területi kohézióra gyakorolt hatását; ennek célja a szinergiák és a hatékony koordináció elősegítése, valamint az uniós alapok azon eszközeinek azonosítása és előmozdítása, amelyek leginkább alkalmasak a helyi, regionális és nemzeti beruházások támogatására. A tagállamok biztosítják az uniós szakpolitikák és eszközök, valamint a nemzeti, regionális és helyi beavatkozások közötti kiegészítő jelleget is.

2. A tagállamok és a Bizottság – a 4. cikk (6) bekezdésével összhangban – a hatáskörüknek megfelelően biztosítják az ESB-alapok és a más vonatkozó uniós eszközök közötti, uniós és tagállami szintű koordinációt. A programozás és a végrehajtás szakaszában megfelelő lépéseket tesznek az ESB-alapok által támogatott beavatkozások és más uniós szakpolitikák célkitűzései közötti összhang biztosítása érdekében. E célból a következő szempontokat veszik figyelembe:

a) a különböző uniós eszközök közötti kiegészítő jelleg és szinergiák fokozása és kihasználása uniós, nemzeti és regionális szinten, mind a tervezés szakaszában, mind pedig a megvalósítás alatt;

b) a meglévő struktúrák optimalizálása és szükség szerint új struktúrák létrehozása, amelyek lehetővé teszik a különböző uniós és nemzeti szintű koordinációs eszközök és struktúrák prioritásainak stratégiai azonosítását, az erőfeszítések megkettőzésének elkerülését és azonosítják a kiegészítő pénzügyi támogatásra szoruló területeket;

c) a különböző eszközökből származó támogatások kombinációjával kapcsolatos potenciálnak az egyes műveletek támogatására és az uniós és nemzeti szintű végrehajtás felelőseivel való szoros együttműködésre való felhasználása abból a célból, hogy koherens és egyszerű finanszírozási lehetőség álljon a kedvezményezettek rendelkezésére.

4.2 KOORDINÁCIÓ A KÖZÖS AGRÁRPOLITIKÁVAL ÉS A KÖZÖS HALÁSZATI POLITIKÁVAL

1. Az EMVA a közös agrárpolitika szerves része és kiegészíti az Európai Mezőgazdasági Garanciaalap intézkedéseit, amelyek közvetlen támogatást nyújtanak a mezőgazdasági termelőknek, illetve támogatják a piaci intézkedéseket. Ezért a tagállamok ezeket a beavatkozásokat együttesen irányítják annak érdekében, hogy a szinergiákat és az uniós támogatások hozzáadott értékét maximalizálni lehessen.

2. Az ETHA célja a megreformált közös halászati politika és az integrált tengerpolitika célkitűzéseinek elérése. A tagállamok ezért használják az ETHA-t egyrészt az adatgyűjtés javítása és a kontroll fokozására tett erőfeszítések támogatása, másrészt annak biztosítása érdekében, hogy a szinergiák az integrált tengerpolitika prioritásainak – például a tengerekkel kapcsolatos tudás, a tengeri területhasználat-tervezés, a tengerparti övezetek integrált kezelése, az integrált tengerfelügyelet, a tengeri környezet védelme és a biológiai sokféleség, valamint az éghajlatváltozás part menti területekre gyakorolt kedvezőtlen hatásaihoz való alkalmazkodás – támogatása során is fontosak legyenek.

4.3 A Horizont 2020 és más központilag irányított uniós programok a kutatás és fejlesztés területén

1. A tagállamok és a Bizottság kellően figyelemmel vannak arra, hogy az ESB-alapok, a Horizont 2020, a vállalkozások versenyképességét és a kis- és középvállalkozásokat segítő program (COSME), a(z) 1287/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelettel [1] összhangban, valamint más, központilag irányított, uniós támogatásban részesülő vonatkozó programok között jobb legyen a koordináció és erősödjön a kiegészítő jelleg, miközben a vonatkozó beavatkozási területeket világosan elkülönítik egymástól.

2. Adott esetben a tagállamok a nemzeti reformprogramnak megfelelően intelligens szakosodási nemzeti és/vagy regionális stratégiákat dolgoznak ki. Az ilyen stratégiák az intelligens szakosodási nemzeti és/vagy regionális kutatási és innovációs stratégiai szakpolitikai keret formáját ölthetik, vagy beépíthetők abba. Az intelligens szakosodási stratégiákat a nemzeti vagy regionális irányító hatóságok más érdekeltek – például egyetemek és felsőoktatási intézmények, helyi iparágak és szociális partnerek – bevonásával egy vállalkozói felfedezési folyamat során dolgozzák ki. A Horizont 2020 által közvetlenül érintett hatóságok szorosan kapcsolódnak e folyamathoz. Az intelligens szakosodási a stratégiák a következőket tartalmazzák:

[1] Az Európai Parlament és a Tanács 1287/2013/EU rendelete (11 december 2013) a vállalkozások versenyképességét és a kis- és középvállalkozásokat segítő program (COSME) (2014–2020) létrehozásáról és az 1639/2006/EK határozat hatályon kívül helyezéséről (Lásd e Hivatalos Lap 33. oldalát).

a) az „alulról felfelé irányuló fellépések”, amelyek a regionális kutatási és innovációs szereplőket hivatottak felkészíteni a Horizont 2020 projektjeiben („stairways to excellence” – „a kiválósághoz vezető út”) való részvételre, kapacitásépítés útján zajlanak. Erősíteni kell a Horizont 2020 nemzeti kapcsolattartó pontjai és az ESB-alapokat irányító hatóságok közötti kommunikációt és együttműködést.

b) a „felülről lefelé irányuló fellépések” olyan eszközöket biztosítanak, amelyekkel a Horizont 2020 és az azt megelőző programok kutatási és innovációs eredményei kiaknázhatók és a piacon terjeszthetők, különös hangsúlyt helyezve egy innovációbarát környezet kialakítására az üzleti élet és az ipar, ideértve a kkv-k számára, valamint összhangban azokkal a prioritásokkal, amelyeket az intelligens szakosodási stratégiában a területekre vonatkozóan megállapítottak.

3. A tagállamok ösztönöznek e rendelet azon rendelkezéseinek alkalmazására, amelyek lehetővé teszik a 2. pontban említett stratégiák egyes részeinek végrehajtását célzó releváns programoknál az ESB-alapoknak a Horizont 2020 forrásaival való együttes igénybevételét. A nemzeti és a regionális hatóságok számára közös támogatást kell biztosítani az ilyen jellegű stratégiák kidolgozásához és megvalósításához, az európai érdekű kutatási és innovációs infrastruktúrák közös finanszírozási lehetőségeinek azonosításához, a nemzetközi együttműködés előmozdításához, a partneri felülvizsgálati eljárás révén történő módszertani támogatáshoz, a bevált gyakorlatok cseréjéhez és a régiókon átívelő képzéshez.

4. A tagállamok és adott esetben a 4. cikk (4) bekezdése szerint a régiók kiegészítő intézkedéseket is figyelembe vesznek annak érdekében, hogy kutatási és innovációs potenciáljukat kiaknázhassák oly módon, hogy azok kiegészítsék a Horizont 2020-at és azzal szinergiákat alkossanak, különösen közös finanszírozás révén. Ezen intézkedések a következők:

a) a kiváló kutatóintézetek és a kevésbé fejlett régiók, valamint a kutatás, fejlesztés és innováció (K+F+I) területén rosszul teljesítő tagállamok és régiók összekapcsolása új kiválósági központok létrehozása vagy a meglévők fejlesztése céljából a kevésbé fejlett régiókban és a K+F+I területén rosszul teljesítő tagállamokban és régiókban;

b) kapcsolatépítés az elismert kiválóságú innovatív klaszterek között a kevésbé fejlett régiókban, valamint a K+F+I területén rosszul teljesítő tagállamokban és régiókban;

c) „EKT tanszékek” létrehozása, hogy a kiemelkedő egyetemi szakembereket különösen a kevésbé fejlett régiókba és a K+F+I területén rosszul teljesítő tagállamokba és régiókba vonzzák;

d) olyan kutatók és innovátorok nemzetközi hálózatokhoz való hozzáférésének támogatása, akiknek nincs megfelelő kapcsolatuk az Európai Kutatási Térséggel (EKT), vagy akik kevésbé fejlett régiókból, illetve a K+F+I területén rosszul teljesítő tagállamokból és régiókból származnak;

e) adott esetben az európai innovációs partnerségekhez való hozzájárulás;

f) nemzeti intézmények és/vagy kiválósági csoportok felkészítése az Európai Innovációs és Technológiai Intézet (EIT) tudományos és innovációs társulásaiban (TIT-ek) való részvételre; valamint

g) magas színvonalú nemzetközi kutatói mobilitási programok megrendezése a „Marie Sklodowska-Curie-fellépések” társfinanszírozásával.

A tagállamok adott esetben a 70. cikkel összhangban a rugalmasság kihasználására törekednek, hogy a kritikus tömeg eléréséhez elégséges beruházási szinttel támogassák a programterületen kívüli műveleteket az első albekezdésben említett intézkedések lehető leghatékonyabb végrehajtása érdekében.

4.4 Demonstrációs projektek finanszírozása az új belépők részére fenntartott tartalék (NER) 300 keretében [1]

A tagállamok gondoskodnak arról, hogy az ESB-alapokból nyújtott finanszírozást összehangolják a NER 300 programból nyújtott finanszírozással, amely az európai kibocsátás-kereskedelmi rendszer keretében az új belépők részére fenntartott 300 millió kibocsátási egység árveréséből nyert bevételét használja fel.

[1] A Bizottság 2010/670/EU határozata (2010. november 3.) a szén-dioxid környezetvédelmi szempontból biztonságos leválasztására és geológiai tárolására irányuló kereskedelmi demonstrációs projekteknek, valamint a megújuló energiaforrások hasznosítására alkalmazott innovatív technológiák demonstrációs projektjeinek az üvegházhatást okozó gázok kibocsátási egységei Közösségen belüli, a 2003/87/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvvel létrehozott kereskedelmi rendszere keretében történő finanszírozására vonatkozó kritériumok és intézkedések meghatározásáról (HL L 290., 2010.11.6., 39. o.).

4.5 A környezetvédelmi és éghajlat-politikai program (LIFE) [1] és a környezetvédelmi uniós vívmányok

1. A tagállamok és a Bizottság a programok keretében az erőteljesebb tematikus irányultságon és a 8. cikkel összhangban a fenntartható fejlesztés elvének alkalmazásán keresztül törekednek az éghajlatváltozás mérséklését és az ahhoz történő alkalmazkodást, a környezetvédelmet és az erőforrások hatékonyságát szolgáló uniós szakpolitikai eszközökkel (finanszírozási és nem finanszírozási eszközök) való szinergiák kiaknázására.

2. A tagállamok előmozdítják, és adott esetben a 4. cikkel összhangban biztosítják a kiegészítő jelleget és az összehangolást a LIFE-fal, különösen az integrált programokkal, a természet, a biológiai sokféleség, a vízgazdálkodás, a hulladékgazdálkodás, a levegő, az éghajlatváltozás mérséklése és az ahhoz történő alkalmazkodás területén. Az ilyen összehangolást olyan intézkedések által kell elérni, mint tevékenységeknek az ESB-alapokon keresztüli finanszírozása, amely kiegészíti a LIFE integrált projektjeinek finanszírozását, valamint a LIFE keretében érvényesített megoldások, módszerek és megközelítések használatának előmozdítása által, beleértve többek között a környezetbarát infrastruktúrába, energiahatékonyságba, ökoinnovációba és az ökoszisztéma alapú megoldásokba való beruházásokat és a kapcsolódó innovatív technológiák elfogadását.

3. A vonatkozó ágazati tervek, programok és stratégiák (közöttük a kiemelt cselekvési keret, a vízgyűjtő-gazdálkodási terv, a hulladékgazdálkodási terv, az éghajlatváltozás mérséklésére irányuló terv vagy az ahhoz történő alkalmazkodásra vonatkozó stratégia) koordinációs keretként szolgálhatnak azokban az esetekben, ha az érintett területeken támogatást terveztek.

4.6 ERASMUS + [2]

1. A tagállamok arra törekednek, hogy felhasználják az ESB-alapokat az „Erasmus +” program keretében kidolgozott és sikeresen tesztelt eszközök és módszerek horizontális alkalmazására, hogy maximalizálják az emberekkel kapcsolatos beruházások társadalmi és gazdasági hatását, és lendületet adjanak többek között az ifjúsági kezdeményezéseknek és a polgári fellépéseknek.

2. A tagállamok előmozdítják és a 4. cikkel összhangban biztosítják az ESB-alapok és az „Erasmus +” program közötti hatékony nemzeti szintű koordinációt, világosan elkülönítve a támogatott beruházási típusokat és célcsoportokat. A tagállamok a mobilitást ösztönző fellépések finanszírozása tekintetében kiegészítő jellegre törekednek.

3. Az irányító hatóságok és az „Erasmus +” program keretében létrehozott nemzeti hivatalok közötti megfelelő együttműködési mechanizmusok kialakítása révén koordinációt kell megvalósítani, ami elősegítheti a polgárokra uniós, nemzeti és regionális szinten irányuló átlátható és elérhető kommunikációt.

4.7 Az Európai Unió foglalkoztatás és társadalmi innováció programja (EaSI) [3]

1. A tagállamok előmozdítják és a 4. cikk (6) bekezdésével összhangban biztosítják a hatékony koordináció kialakítását az Európai Unió foglalkoztatás és társadalmi innováció programja, valamint az ESB-alapokból a foglalkoztatás és a társadalmi befogadás tematikus célkitűzések keretében nyújtott támogatás között. Ez a hatékony koordináció magában foglalja az Európai Unió foglalkoztatás és társadalmi innováció programjának EURES elnevezésű tengelye alapján nyújtott támogatások koordinálását a munkaerő ESZA által támogatott transznacionális mobilitását erősítő intézkedésekkel, hogy előmozdítsák a munkavállalók földrajzi mobilitását és fellendítsék a foglalkoztatási lehetőségeket, továbbá magában foglalja az ESB-alapok által az önfoglalkoztatásra, a vállalkozó szellemre, a vállalatalapításra és a szociális vállalkozásokra nyújtott támogatások és az Európai Unió foglalkoztatás és társadalmi innováció programjának mikrofinanszírozási és a szociális vállalkozási területén nyújtott támogatás összehangolását.

2. A tagállamok arra törekszenek, hogy az ESZA támogatásával felerősítsék az Európai Unió foglalkoztatás és társadalmi innováció programjának Progress elnevezésű területén – különösen a társadalmi innovációra és a szociálpolitikai kísérletre vonatkozóan – kidolgozott legsikeresebb intézkedéseket.

4.8 Európai Hálózatfinanszírozási Eszköz (CEF) [4]

1. A közlekedés, távközlés és energia terén létrejövő európai hozzáadott érték maximalizálása érdekében a tagállamok és a Bizottság gondoskodnak arról, hogy az ERFA és a Kohéziós Alap beavatkozásait az Európai Hálózatfinanszírozási Eszközből nyújtott támogatással szoros együttműködésben tervezzék meg annak érdekében, hogy biztosítsák a kiegészítő jelleget, hogy ne kerüljön sor párhuzamos erőfeszítésekre, továbbá biztosítják az optimális kapcsolatok kialakítását a különböző infrastruktúra-típusok között helyi, regionális és nemzeti szinten,

[1] Az Európai Parlament és a Tanács 1293/2013/EU rendelete (11 december 2013) a környezetvédelmi és éghajlat-politikai program (LIFE) létrehozásáról és a 614/2007/EK rendelet hatályon kívül helyezéséről (Lásd e Hivatalos Lap 185. oldalát).

[2] Az Európai Parlament és a Tanács 1288/2013/EU rendelete (11 december 2013) az „Erasmus+” elnevezésű uniós oktatási, képzési, ifjúsági és sportprogram létrehozásáról, valamint az 1719/2006/EK, az 1720/2006/EK és az 1298/2008/EK határozat hatályon kívül helyezéséről (Lásd e Hivatalos Lap 50. oldalát).

[3] Az Európai Parlament és a Tanács 1296/2013/EU rendelete (11 december 2013) az Európai Unió foglalkoztatás és társadalmi innováció programjáról és a foglalkoztatási és társadalmi beilleszkedési célú európai Progress mikrofinanszírozási eszköz megteremtéséről szóló 283/2010/EU határozat módosításáról (Lásd e Hivatalos Lap 238. oldalát).

[4] Az Európai Parlament és a Tanács 1316/2013/EU rendelete (11 december 2013) az Európai Hálózatfinanszírozási Eszköz létrehozásáról, illetve a 913/2010/EU rendelet módosításáról, valamint a 680/2007/EK és a 67/2010/EK rendelet hatályon kívül helyezéséről (HL L 348., 2013.12.20., 129. o.).

és az Unió egész területén. Biztosítani kell a különböző finanszírozási eszközök maximális hatását az uniós és belső piaci dimenzióval rendelkező projektek vonatkozásában, elő kell segíteni a társadalmi, gazdasági és területi kohézió, különösen a megfelelő transzeurópai közlekedési hálózatra vonatkozó szakpolitikai keretben meghatározott, prioritást élvező közlekedési, energetikai és digitális infrastruktúra-hálózatok kiépítésére irányuló projektek esetében, hogy új infrastruktúrát építsenek és jelentősen korszerűsítsék a meglévő infrastruktúrát.

2. A közlekedés terén a beruházások tervezését a valós és prognosztizálható közlekedési igényre kell építeni, továbbá az Unión belüli határon átnyúló kapcsolatok fejlődését, és az adott tagállamon belüli régiók közötti fejlődő kapcsolatokat koherens módon szem előtt tartva kell meghatározni a hiányzó kapcsolatokat és a szűk keresztmetszeteket. Az átfogó transzeurópai közlekedési hálózathoz (TEN-T) és a TEN-T törzshálózatokhoz való regionális összeköttetéseket célzó beruházásoknak biztosítaniuk kell, hogy a városi és a vidéki térségek kihasználhassák a nagy hálózatok által nyújtott lehetőségeket.

3. Az adott tagállamon túlmutató hatással rendelkező – különösen a TEN-T törzshálózati folyosók részét képező – beruházások rangsorolást össze kell hangolni a TEN-T tervezéssel és a törzshálózati folyosók végrehajtási terveivel, hogy az ERFA és a Kohéziós Alap közlekedési infrastruktúrába irányuló beruházásai teljes mértékben összhangban legyenek a TEN-T iránymutatásokkal.

4. A tagállamok a közlekedés fenntartható formáira összpontosítanak és azokba a területekbe ruháznak be, amelyek a legmagasabb európai hozzáadott értékkel rendelkeznek, figyelembe véve, hogy a közösségi közlekedés előmozdítása érdekében jobb minőségűvé, akadálymentesebbé és megbízhatóbbá kell tenni a közlekedési szolgáltatásokat. Meghatározásukat követően az alapján kell rangsorolni a beruházásokat, hogy miként járulnak hozzá a mobilitáshoz, a fenntarthatósághoz, az üvegházhatású gázok kibocsátásának csökkentéséhez, és az egységes európai közlekedési térség megvalósításához, az „Útiterv az egységes európai közlekedési térség megvalósításához – Úton egy versenyképes és erőforrás-hatékony közlekedési rendszer felé” című fehér könyvben felvázolt elképzeléssel összhangban, amely kiemeli, hogy az üvegházhatású gázok kibocsátásnak jelentős csökkentésére van szükség a közlekedési ágazatban. A projektek környezeti hatásának előzetes értékelése alapján elő kell mozdítani a projekteknek a fenntartható európai árufuvarozási hálózatokhoz a vízi útvonalak kialakítása révén történő hozzájárulását.

5. Az ESB-alapok támogatást nyújtanak a helyi és regionális infrastruktúrák kiépítéséhez, valamint a prioritást élvező uniós energia- és telekommunikációs hálózatokkal való összekapcsolásukhoz.

6. A tagállamok és a Bizottság kialakítják az információs és kommunikációs technológiai (IKT) intézkedések kiegészítő jellegének és hatékony tervezésének biztosítására szolgáló, megfelelő koordinációs és technikai támogatási mechanizmusokat azzal a céllal, hogy teljes mértékben felhasználják a különböző uniós eszközöket (ESB-alapok, Európai Hálózatfinanszírozási Eszköz, transzeurópai hálózatok, Horizont 2020) a szélessávú hálózatok és a digitális szolgáltatási infrastruktúrák finanszírozására. A legmegfelelőbb finanszírozási eszköz kiválasztása során – a közpénzek lehető leghatékonyabb felhasználása érdekében – figyelembe kell venni a művelet bevételtermelő képességét és kockázati szintjét. Az irányító hatóság által a kiválasztással kapcsolatban hozott végső határozat sérelme nélkül az ESB-alapokból nyújtandó támogatás iránti kérelmek értékelésekor a tagállamok figyelembe veszik a hozzájuk kapcsolódó, az Európai Hálózatfinanszírozási Eszköz tekintetében benyújtott, de nem kiválasztott műveletekről készített értékeléseket.

4.9 Az Előcsatlakozási Támogatási Eszköz, az Európai Szomszédsági Támogatási Eszköz, és az Európai Fejlesztési Alap

1. A tagállamok és a Bizottság arra törekszenek, hogy hatásköreiknek megfelelően – számos uniós szakpolitikai célkitűzés hatékony elérésének javítása érdekében – erősítsék a külső eszközök és az ESB-alapok közötti koordinációt. Az Európai Fejlesztési Alappal, az Előcsatlakozási Eszközzel és az Európai Szomszédsági Támogatási Eszközzel megvalósított koordináció és kiegészítő jelleg különösen fontos.

2. A területi integráció elmélyítésének támogatása érdekében a tagállamok törekednek a szinergiák kihasználására a kohéziós politika, valamint az Európai Szomszédsági Támogatási Eszközök keretében végzett területi együttműködési tevékenységek – különösen a határon átnyúló együttműködési tevékenységek – között, figyelembe véve az európai területi együttműködési csoportosulások által kínált potenciált.

5. A HORIZONTÁLIS ELVEK ÉS A TÖBB TERÜLETET ÉRINTŐ SZAKPOLITIKAI CÉLKITŰZÉSEK

5.1 Partnerség és többszintű kormányzás

1. Az 5. cikk értelmében a tagállamok tiszteletben tartják a partnerség és a többszintű kormányzás elvét annak érdekében, hogy elősegítsék a társadalmi, gazdasági és területi kohézió megvalósítását, valamint az intelligens, fenntartható és inkluzív növekedésre vonatkozó uniós prioritások teljesítését. Ezen elvek tiszteletben tartása érdekében olyan összehangolt fellépésre van szükség különösen a különböző kormányzati szintek között, amelyet a szubszidiaritás és az arányosság elveinek megfelelően és partnerségben – többek között operatív és intézményi együttműködés útján – hajtanak végre a partnerségi megállapodások és programok elkészítése és végrehajtása tekintetében.

2. A tagállamok megvizsgálják, hogy erősíteni kell-e a partnerek intézményi kapacitását annak érdekében, hogy képesek legyenek még jobban hozzájárulni a partnerség eredményességéhez.

5.2 Fenntartható fejlődés

1. A tagállamok és az irányító hatóságok a végrehajtás minden szakaszában teljes mértékben érvényre juttatják az ESB-alapokban a fenntartható fejlődés szempontjait, tiszteletben tartva – az EUSZ 3. cikkének (3) bekezdésében megállapított – fenntartható fejlődés elvét, továbbá megfelelve a környezetvédelmi követelmények integrálására vonatkozó, az EUMSZ 11. cikke szerinti kötelezettségnek, valamint az EUMSZ 191. cikkének (2) bekezdésébe foglalt, „a szennyező fizet" elvnek.

Az irányító hatóságok az egész programciklus folyamán intézkedéseket tesznek az beavatkozások káros környezeti hatásainak elkerülésére vagy csökkentésére, és biztosítják a társadalmi, környezeti és éghajlati szempontból egyértelműen kedvező előnyöket. Ilyen intézkedések lehetnek a következők:

a) a beruházásoknak a leginkább erőforrás-hatékony és fenntartható lehetőségek felé irányítása;

b) az esetlegesen jelentős káros környezeti vagy éghajlati hatással járó beruházások elkerülése, valamint az esetleg fennmaradó hatások enyhítésére irányuló támogatási intézkedések,

c) hosszú távra előretekintő szemléletmód alkalmazása az alternatív beruházási lehetőségek életciklusra vetített költségeinek összehasonlításakor;

d) a zöld közbeszerzések növekvő mértékű alkalmazása.

2. A tagállamok a 8. cikknek megfelelően figyelembe veszik az ESB-alapok támogatásával végzett beruházásoknak az éghajlatváltozás mérséklésére és az ahhoz való alkalmazkodásra vonatkozó potenciálját, valamint biztosítják, hogy azok ellenállóak legyenek az éghajlatváltozással és a természeti katasztrófákkal (így az áradások, aszályok, hőséghullámok, erdőtüzek és szélsőséges időjárási események növekvő kockázatával) szemben.

3. A beruházások összhangban állnak a vízgazdálkodási hierarchiával a 2000/60/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvnek ([1]) megfelelően, a vízigény-korlátozási lehetőségekre összpontosítva. Alternatív vízellátási lehetőségeket csak akkor lehet mérlegelni, amikor kimerültek a vízzel történő takarékoskodásra és a vízkészletek hatékony felhasználására vonatkozó lehetőségek. A hulladékgazdálkodási ágazat terén az állami beavatkozás kiegészíti a magánszféra erőfeszítését, különösen a gyártói felelősség tekintetében. A beruházások a magas szintű újrafeldolgozást előmozdító innovatív megközelítéseket ösztönzik, és összhangban állnak a 2008/98/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv ([2]) értelmében létrehozott hulladékhierarchiával. A biológiai sokféleséggel és a természeti erőforrások védelmével kapcsolatos kiadások összhangban vannak az élőhelyekről szóló 92/43/EGK tanácsi irányelvvel ([3]).

5.3 A nemek közötti egyenlőség és a hátrányos megkülönböztetés tilalmának előmozdítása

1. A 7. cikk értelmében a tagállamok és a Bizottság célul tűzik ki a nemek közötti egyenlőség elérését, és megfelelő intézkedéseket tesznek a hátrányos megkülönböztetés megakadályozására az ESB-alapokból társfinanszírozott programok műveleteinek elkészítése, végrehajtása, monitoringja és értékelése során. A 7. cikkben foglalt célok elérése érdekében a tagállamok ismertetik a meghozandó intézkedéseket, különösen a műveletek kiválasztása, a beavatkozások céljainak megállapítása, valamint a monitoring- és a jelentéstételi intézkedések meghatározása tekintetében. A tagállamok adott esetben nemi szempontok szerinti elemzést is végeznek. Az ESZA-n keresztül támogatni kell különösen az egyedi célzott intézkedéseket.

2. A tagállamok az 5. és 7. cikknek megfelelően biztosítják a nemek közötti egyenlőség, a hátrányos megkülönböztetés tilalma és a hozzáférhetőség elősegítéséért felelős, megfelelő szervezetek részvételét a partnerségben, továbbá gondoskodnak arról, hogy a nemzeti gyakorlatokkal összhangban lévő, megfelelő struktúrák álljanak rendelkezésre a nemek közötti egyenlőség, a hátrányos megkülönböztetés tilalma és a hozzáférhetőség terén történő tanácsadás céljából, annak érdekében, hogy biztosítsák a szükséges szakértelmet az ESB-alapok előkészítése, monitoringja és értékelése tekintetében.

3. Az irányító hatóságok – a monitoring-bizottságokkal összehangoltan – olyan értékeléseket vagy önértékeléseket folytatnak, amelyek a nemek közötti egyenlőség érvényesítése elvének alkalmazására összpontosítanak.

([1]) Az Európai Parlament és a Tanács 2000/60/EK irányelve (2000. október 23.) a vízpolitika terén a közösségi fellépés kereteinek meghatározásáról (HL L 327., 2000.12.22., 1. o.).

([2]) Az Európai Parlament és a Tanács 2008/98/EK irányelve (2008. november 19.) a hulladékokról és egyes irányelvek hatályon kívül helyezéséről (HL L 312., 2008.11.22., 3. o.).

([3]) A Tanács 92/43/EGK irányelve (1992. május 21.) a természetes élőhelyek, valamint a vadon élő állatok és növények védelméről (HL L 206., 1992.7.22., 7. o.).

4. A tagállamok megfelelően kezelik a hátrányos helyzetű csoportok szükségleteit, hogy lehetővé tegyék a munkaerőpiacra történő jobb beilleszkedésüket, és ezáltal elősegítsék a teljes körű társadalmi részvételüket.

5.4 Hozzáférhetőség

1. A tagállamok és a Bizottság a 7. cikknek megfelelően megteszik a megfelelő lépéseket a fogyatékosságon alapuló bármilyen hátrányos megkülönböztetés megakadályozása érdekében. Az irányító hatóságok a program életciklusa során végrehajtott intézkedésekkel biztosítják, hogy valamennyi nyilvános, vagy a nyilvánosság számára nyújtott és az ESB-alapokból társfinanszírozott termék, áru, szolgáltatás és infrastruktúra hozzáférhető legyen az összes polgár – köztük a fogyatékkal élők – számára az alkalmazandó joggal összhangban, hozzájárulva ezzel a fogyatékossággal élő személyek és az idősek akadálymentes környezetéhez. Különösen a fizikai környezethez, a közlekedéshez, valamint az IKT-hez való hozzáférést kell biztosítani a hátrányos helyzetű csoportok – köztük a fogyatékossággal élő személyek – társadalmi befogadásának előmozdítása érdekében. A meghozandó intézkedések magukban foglalhatják a beruházások átirányítását arra, hogy hozzáférhetővé tegyék a meglévő épületeket és infrastruktúrákat.

5.5 A demográfiai változás kezelése

1. A demográfiai változásból származó kihívásokat minden szinten figyelembe kell venni, ideértve különösen azokat, amelyek az aktív népesség zsugorodásával, a nyugdíjasok teljes lakossághoz képest növekvő arányával és az elnéptelenedéssel kapcsolatosak. A tagállamok a demográfiai problémák leküzdésére és az idősödő társadalomhoz kapcsolódó növekedés létrehozására felhasználják az ESB-alapokat, mégpedig a vonatkozó nemzeti vagy regionális stratégiákkal összhangban, amennyiben léteznek ilyenek.

2. A tagállamok a vonatkozó nemzeti vagy regionális stratégiákkal összhangban felhasználják az ESB-alapokat, hogy elősegítsék az összes életkori csoport társadalmi befogadását, többek között az oktatáshoz és a szociális támogatási struktúrákhoz való jobb hozzáférésen keresztül, az idősek és a fiatalok munkalehetőségeinek javítása céljából, és azokra a régiókra összpontosítva, ahol az uniós átlaghoz képest magas a fiatalok munkanélküliségi rátája. Az egészségügyi infrastruktúrákba történő beruházások annak biztosítására irányulnak, hogy hosszú és egészséges, munkával töltött életet biztosítsanak az Unió valamennyi polgára számára.

3. A demográfiai változás által leginkább érintett régiókban felmerülő kihívások kezelése céljából a tagállamok meghatározzák különösen a következőkre irányuló intézkedéseket:

a) a demográfiai megújulás támogatása a családok körülményeinek javítása, valamint hivatás és a családi élet közötti jobb egyensúly megteremtése révén;

b) a foglalkoztatás bővítése, a termelékenység és a gazdasági teljesítmény növelése az oktatásba, az IKT-be, a kutatásba és az innovációba történő beruházás révén;

c) az oktatás, a képzés és a szociális támogatási struktúrák megfelelőségének és minőségének, valamint adott esetben a szociális védelmi rendszerek hatékonyságának előtérbe helyezése;

d) az egészségügyi ellátás és a tartós ápolás-gondozás költséghatékonyságának előmozdítása, beleértve az e-egészségügybe, az e-ápolásba és az infrastruktúrába történő beruházásokat.

5.6 Az éghajlatváltozás mérséklése és az ahhoz történő alkalmazkodás

A 8. cikknek megfelelően az éghajlatváltozás mérséklése és az ahhoz történő alkalmazkodás, valamint a kockázatok megelőzése a partnerségi megállapodások és a programok elkészítésének és végrehajtásának a részét képezi.

6. A FŐBB TERÜLETI KIHÍVÁSOK KEZELÉSÉRE IRÁNYULÓ INTÉZKEDÉSEK

6.1 A tagállamok figyelembe vesznek földrajzi vagy demográfiai jellemzőket, és lépéseket tesznek az egyes régiók sajátos területi nehézségeinek kezelése érdekében, hogy felszabadítsák a bennük rejlő fejlődési potenciált, és ezáltal segítsék őket abban, hogy a leghatékonyabb módon tudják megvalósítani az intelligens, fenntartható és inkluzív növekedést.

6.2. A tematikus célkitűzések megválasztása és kombinációja, valamint a kapcsolódó beruházás és uniós prioritások, továbbá az egyedi célkitűzések megválasztása tükrözi az egyes tagállamok és régiók szükségleteit és az intelligens, fenntartható és inkluzív növekedés tekintetében meglévő potenciálját.

6.3. A partnerségi megállapodások és programok elkészítésekor ezért a tagállamok figyelembe veszik, hogy azok a jelentős társadalmi kihívások, amelyek napjainkban az Unió előtt állnak – globalizáció, demográfiai változások, környezetkárosodás, migráció, éghajlatváltozás, energiafelhasználás, a válság gazdasági és társadalmi következményei – különböző hatásokat gyakorolhatnak az egyes régiókra.

6.4. A területi kihívások kezelésének integrált területi megközelítése céljából a tagállamok biztosítják, hogy az ESB-alapok keretébe tartozó programokban tükröződjön az európai régiók sokszínűsége a foglalkoztatási és munkaerő-piaci jellemzők, a különböző szektorok egymástól való kölcsönös függősége, az ingázási szokások, a népesség öregedése és a demográfiai változások, a kulturális, tájbeli és örökségi jellemzők, az éghajlatváltozással szembeni kiszolgáltatottság és éghajlat-változási hatások, a földhasználat és az erőforrások szűkössége, a természeti erőforrások – köztük a megújuló erőforrások – fenntarthatóbb felhasználásában rejlő potenciál, az intézményi és kormányzási szabályozások, az összekapcsolódás és elérhetőség, valamint a vidéki térségek és városi területek közötti kapcsolatok terén. A tagállamok és a régiók ezért – a 15. cikk (1) bekezdése a) pontjának megfelelően – elvégzik a következőket partnerségi megállapodásaik és programjaik elkészítése céljából:

a) a tagállam vagy régió jellemzőinek, fejlődési potenciáljának és kapacitásának elemzése, különös tekintettel az intelligens, fenntartható és inkluzív növekedésre vonatkozó uniós stratégiában meghatározott főbb kihívásokra, a nemzeti reformprogramokra és – adott esetben – az EUMSZ 121. cikke (2) bekezdésének megfelelően elfogadott releváns országspecifikus ajánlásokra, valamint az EUMSZ 148. cikke (4) bekezdésének megfelelően elfogadott releváns tanácsi ajánlásokra;

b) a régió vagy a tagállam által kezelendő legfontosabb kihívások elemzése, a szűk keresztmetszetek és a hiányzó kapcsolatok, valamint az innovációs hiányosságok – köztük a hosszú távú növekedési és munkahely-teremtési potenciált gátoló tervezési és végrehajtási kapacitáshiány – azonosítása. Ez képezi az alapját a szakpolitikai rangsorolás, beavatkozás és összpontosítás szempontjából figyelembe vehető területek és tevékenységek azonosításának;

c) az ágazatokon, jogrendszereken vagy határon átnyúló koordinációs kihívások értékelése, különösen a makroregionális és tengeri medencéket érintő stratégiákkal összefüggésben;

d) a szakpolitika kidolgozására legalkalmasabb területi mértéket és összefüggést, valamint a tagállamok intézményi és jogi keretét figyelembe véve a különböző területi szintek és finanszírozási források közötti jobb koordináció érdekében megteendő lépések azonosítása, az intelligens, fenntartható és inkluzív növekedésre vonatkozó uniós stratégiát, illetve a regionális és helyi szereplőket összekötő integrált megközelítés kialakítása céljából.

6.5. A területi kohézió célkitűzésének figyelembevétele érdekében a tagállamok és a régiók különösen arról gondoskodnak, hogy az intelligens, fenntartható és inkluzív növekedést elősegítő átfogó megközelítés az érintett területeken:

a) tükrözze a városok, városi területek és vidéki térségek, halászterületek és part menti térségek, valamint a sajátos földrajzi vagy demográfiai hátrányokkal küzdő térségek szerepét;

b) figyelembe vegye a legkülső régiók, a legészakibb, rendkívül gyéren lakott régiók, valamint a szigeti, a határon átnyúló és a hegyvidéki régiók előtt álló kihívásokat;

c) kezelje a város és a vidék közötti kapcsolatok kérdését, a magas színvonalú, megfizethető infrastruktúrához és szolgáltatásokhoz való hozzáférés, valamint az olyan területek problémáinak vonatkozásában, amelyekre a társadalmilag perifériára szorult közösségek erőteljes koncentrációja jellemző.

7. EGYÜTTMŰKÖDÉSI TEVÉKENYSÉGEK

7.1 Koordináció és kiegészítő jelleg

1. A tagállamok arra törekszenek, hogy az együttműködési tevékenységek és az ESB-alapokból támogatott egyéb tevékenységek kiegészítsék egymást.

2. A tagállamok biztosítják, hogy az együttműködési tevékenységek hatékonyan hozzájáruljanak az intelligens, fenntartható és inkluzív növekedésre vonatkozó uniós stratégia célkitűzéseihez, továbbá hogy az együttműködés a tágabb szakpolitikai célok támogatását szolgálja. Ennek elérése érdekében a tagállamok és a Bizottság a hatáskörüknek megfelelően gondoskodnak az egyéb uniós finanszírozású programokkal vagy eszközökkel való kiegészítő jellegről és koordinációról.

3. A kohéziós politika hatékonyságának erősítése érdekében a tagállamok törekednek az európai területi együttműködési cél programjai, valamint a beruházás a növekedésbe és munkahelyteremtésbe célkitűzés közötti koordináció és kiegészítő jelleg biztosítására, különösen a következetes tervezés és a nagy volumenű beruházások kivitelezésének elősegítése érdekében.

4. A tagállamok adott esetben gondoskodnak arról, hogy a makroregionális és a tengeri medencéket érintő stratégiák részét képezzék e rendelet 15. cikkének (2) bekezdésével összhangban a partnerségi megállapodások, valamint az adott alapra irányadó szabályok vonatkozó rendelkezéseivel összhangban az érintett régiók és tagállamok programjai keretében végzett átfogó stratégiai tervezésnek. A tagállamok törekszenek továbbá arra, hogy amennyiben makroregionális és tengeri medencéket érintő stratégiákat dolgoztak ki, az ESB-alapok az e rendelet 15. cikke (2) bekezdésével és az adott alapra irányadó szabályok vonatkozó rendelkezéseivel összhangban, valamint a programterület számára az érintett tagállam által megfogalmazott szükségleteknek megfelelően hozzájáruljanak ezek végrehajtásához. A hatékony végrehajtás érdekében biztosítani kell a koordinációt az egyéb uniós finanszírozású eszközökkel és az egyéb releváns eszközökkel.

5. A tagállamok – adott esetben – élnek annak lehetőségével, hogy a beruházás a növekedésbe és munkahelyteremtésbe célkitűzés operatív programjai keretében olyan interregionális és transznacionális intézkedéseket hozzanak, amelyek kedvezményezettjei legalább egy másik tagállamban találhatók, és amely intézkedések többek között az intelligens specializációra vonatkozó stratégiákból származó releváns kutatási és innovációs intézkedések végrehajtására vonatkoznak.

6. A tagállamok és a régiók a lehető legjobban kihasználják a területi együttműködési programokat a közigazgatási határon átnyúló együttműködés előtti akadályok áthidalása során, ugyanakkor hozzájárulnak az intelligens, fenntartható és inkluzív növekedésre vonatkozó uniós stratégiához, valamint a gazdasági, társadalmi és területi kohézió erősítéséhez. Ebben az összefüggésben különös figyelmet kell fordítani az EUMSZ 349. cikkének hatálya alá tartozó régiókra.

7.2 Határon átnyúló, transznacionális és interregionális együttműködés az ERFA keretében

1. A tagállamok és a régiók törekszenek arra, hogy együttműködés révén kritikus tömeget érjenek el többek között az IKT, valamint a kutatás és az innováció terén, továbbá hogy ösztönözzék az intelligens szakosodásra vonatkozó közös megközelítések és partnerségek kidolgozását az oktatási intézmények között. Az interregionális együttműködés adott esetben kiterjed az innovatív kutatásközpontú klaszterek közötti együttműködés és a kutatóintézetek közötti csereprogramok ösztönzésére, figyelembe véve a hetedik kutatási keretprogram „tudásrégiók” és „a konvergenciában és a legkülső régiókban rejlő kutatási potenciál” területein szerzett tapasztalatokat.

2. A tagállamok és a régiók határon átnyúló és transznacionális együttműködésre törekednek az érintett területeken annak érdekében, hogy:

   a) biztosítsák, hogy a fontos földrajzi képződményeken (szigeteken, tavakon, folyókon, tengermedencéken vagy hegyvidékeken) osztozó térségek támogassák természeti erőforrásaik közös kezelését és előmozdítását;

   b) méretgazdaságosságot érjenek el, amelyet különösen a közös közszolgáltatások együttes használatához kapcsolódó beruházások tekintetében lehet megvalósítani;

   c) előmozdítsák a határon átnyúló infrastruktúra-hálózat koherens tervezését és fejlesztését, különös tekintettel a hiányzó, határon átnyúló összeköttetésekre, valamint nagyobb földrajzi térségekben a környezetbarát és interoperábilis közlekedési módokra;

   d) kritikus tömeget érjenek el különösen a kutatás és innováció, az IKT, valamint az oktatás területén, továbbá a kkv-k versenyképességének javítását célzó intézkedésekkel kapcsolatban;

   e) megerősítsék a transznacionális munkaerő-piaci szolgáltatásokat annak érdekében, hogy fokozódjon a határokat átszelő munkavállalói mobilitás;

   f) javítsák a határon átnyúló irányítást.

3. A tagállamok és a régiók törekszenek arra, hogy interregionális együttműködés révén növeljék a kohéziós politika hatékonyságát. Ennek keretében bátorítják a régiók és városok közötti tapasztalatcserét annak érdekében, hogy fokozódjon a beruházás a növekedésbe és munkahelyteremtésbe célkitűzésre vonatkozó és az európai területi együttműködési cél alá tartozó programok kidolgozása és végrehajtása.

7.3 Az általános programok hozzájárulása a makroregionális és a tengeri medencéket érintő stratégiákhoz

1. A tagállamok – az e rendelet 15. cikke (2) bekezdése a) pontjának ii. alpontjával, valamint az érintett uniós alapra irányadó szabályok vonatkozó rendelkezéseivel összhangban, továbbá a programterület számára az érintett tagállam által megfogalmazott szükségleteknek megfelelően – igyekeznek biztosítani az uniós finanszírozás sikeres mobilizálását a makroregionális és a tengeri medencéket érintő stratégiák számára. A sikeres mobilizálást egyéb intézkedések mellett azzal lehet elérni, hogy a makroregionális és a tengeri medencéket érintő stratégiák alapján végzett műveleteket kiemelt fontosságúnak tekintik, tehát ezekhez speciális pályázati felhívásokat tesznek közzé, vagy ezeket a kiválasztási folyamat során prioritásként kezelik, mégpedig azon műveletek azonosítása révén, amelyeket különböző programok keretében közös finanszírozásban lehet részesíteni.

2. A tagállamok megfontolják annak lehetőségét, hogy a releváns transznacionális programokat használják keretként azon szakpolitikák és alapok támogatásához, amelyekre a makroregionális és a tengeri medencéket érintő stratégiák végrehajtásához szükség van.

3. A tagállamok adott esetben előmozdítják, hogy a makroregionális stratégiák keretében az ESB-alapok felhasználásra kerüljenek a következő területeken: az európai közlekedési folyosók létrehozása, amelynek része a vámeljárások korszerűsítésének támogatása; a természeti katasztrófák megelőzése, az azokra való felkészülés és reagálás; a vízgyűjtő területek szintjén történő vízgazdálkodás; a zöld infrastruktúra; a nemzet- és ágazatközi integrált tengerügyi együttműködés; a kutatás és innováció, valamint az IKT-hálózatok; tengermedencék közös tengeri erőforrásaival való gazdálkodás; valamint a biológiai sokféleség megőrzése a tengerekben.

7.4 Transznacionális együttműködés az ESZA keretében

1. A tagállamok igyekeznek a vonatkozó tanácsi ajánlásokban azonosított minden szakpolitikai területtel foglalkozni az egymástól való tanulás maximális kihasználása érdekében.

2. A tagállamok adott esetben kiválasztják a transznacionális tevékenységek témáit, és megfelelő végrehajtási mechanizmusokat dolgoznak ki sajátos szükségleteiknek megfelelően.

II. MELLÉKLET

AZ EREDMÉNYESSÉGMÉRÉSI KERET LÉTREHOZÁSÁNAK MÓDSZERE

(1) Az eredményességmérési keret az egyes prioritásokra– kivéve a technikai segítségnyújtásra szolgáló prioritást és 39. cikkel összhangban a pénzügyi eszközökre szolgáló programot – vonatkozóan a 2018-as évre meghatározott részcélokból, valamint a 2023-ra meghatározott célokból áll. A részcélokat és célokat az 1. táblázatban feltüntetett formátumnak megfelelően kell ismertetni.

1. táblázat: Az eredményességmérési keret általánosan alkalmazandó formátuma

Prioritás	Mutató és mértékegység, adott esetben		2018-as részcél	2023-as cél

(2) A részcélok köztes célok, amelyek közvetlenül kapcsolódnak valamely prioritás tekintetében meghatározott egyedi célkitűzés eléréséhez, és adott esetben kifejezik az időszak végére kitűzött cél irányába történő előrehaladást. A 2018-ra meghatározott részcélok tartalmazzák a pénzügyi mutatókat, a teljesítménymutatókat és adott esetben az eredménymutatókat, amelyek szorosan kapcsolódnak a támogatott szakpolitikai beavatkozásokhoz. Az eredménymutatókat a 22. cikk (6) és (7) bekezdésének alkalmazásában nem kell figyelembe venni. A kulcsfontosságú végrehajtási lépésekhez is meghatározhatók részcélok.

(3) A részcélok és a célok:

a) reálisak, teljesíthetők, relevánsak és tartalmazzák az adott prioritás terén elért előrehaladásra vonatkozó lényeges információkat;

b) összhangban vannak a prioritás egyedi célkitűzéseinek természetével és jellegével;

c) átláthatóak, objektívan ellenőrizhető célokkal rendelkeznek, valamint a hozzájuk felhasznált forrásadatok azonosítottak és amennyiben lehetséges, nyilvánosan hozzáférhetők;

d) ellenőrizhetők anélkül, hogy az ellenőrzésük aránytalanul nagy adminisztratív terhet jelentene;

e) adott esetben az összes programban konzisztensek.

(4) Egy adott prioritás esetében a prioritáshoz kapcsolódó eredményességi tartalék összegének figyelembevételével kell meghatározni a 2023-ra vonatkozó célokat.

(5) Megfelelően indokolt esetekben, például ha valamely tagállamban vagy régióban jelentős változások következnek be a gazdasági, környezeti vagy munkaerő-piaci feltételekben, az adott prioritást illető támogatások változásából eredő módosítások mellett az adott tagállam a 30. cikknek megfelelően javasolhatja a részcélok és célok módosítását is.

III. MELLÉKLET

RENDELKEZÉSEK A KÖTELEZETTSÉGVÁLLALÁSOKRA ÉS KIFIZETÉSEKRE VONATKOZÓAN A 23. CIKK (11) BEKEZDÉSÉBEN EMLÍTETT FELFÜGGESZTÉS HATÁLYÁNAK ÉS SZINTJÉNEK MEGHATÁROZÁSÁRA

(1) A KÖTELEZETTSÉGVÁLLALÁSOKRA VONATKOZÓ FELFÜGGESZTÉS SZINTJÉNEK MEGHATÁROZÁSA

A tagállamokra alkalmazott felfüggesztés maximális szintjét elsősorban a 23. cikk (11) bekezdése harmadik albekezdésének a), b) és c) pontjában megállapított felső határok figyelembevételével kell meghatározni. Ezt a szintet csökkenteni kell, ha legalább a következők egyike érvényes:

a) ha a 23. cikk (9) bekezdésében említett kiváltó okot megelőző évben a tagállamban a munkanélküliségi ráta több mint két százalékponttal meghaladja az Unióban tapasztalható átlagos arányt, a felfüggesztés maximális szintjét 15 %-kal csökkenteni kell;

b) ha a 23. cikk (9) bekezdésében említett kiváltó okot megelőző évben a tagállamban a munkanélküliségi ráta több mint öt százalékponttal meghaladja az Unióban tapasztalható átlagos arányt, a felfüggesztés maximális szintjét 25 %-kal csökkenteni kell;

c) ha a 23. cikk (9) bekezdésében említett kiváltó okot megelőző évben a tagállamban a munkanélküliségi ráta több mint nyolc százalékponttal meghaladja az Unióban tapasztalható átlagos arányt, a felfüggesztés maximális szintjét 50 %-kal csökkenteni kell;

d) ha a tagállamban a 23. cikk (9) bekezdésében említett kiváltó okot megelőző évben a szegénység vagy társadalmi kirekesztés által fenyegetett emberek aránya több mint tíz százalékponttal meghaladja az uniós átlagot, a felfüggesztés maximális szintjét 20 %-kal csökkenteni kell;

e) ha a tagállamban 23. cikk (9) bekezdésében említett kiváltó okot megelőző két vagy több egymást követő évben a reál GDP csökkenése tapasztalható, a felfüggesztés maximális szintjét 20 %-kal csökkenteni kell;

f) ha a felfüggesztés a 2018-as, 2019-es vagy 2020-as évre vonatkozó kötelezettségvállalásokat érint, a következők szerint kell csökkenteni a 23. cikk (11) bekezdésének alkalmazásából eredő szintet:

i. a 2018-as évre a felfüggesztés szintjét 15 %-kal kell csökkenteni;

ii. a 2019-es évre a felfüggesztés szintjét 25 %-kal kell csökkenteni;

iii. a 2020-as évre a felfüggesztés szintjét 50 %-kal kell csökkenteni.

A felfüggesztés szintjének az a)–f) pontok alkalmazásából eredő csökkentése összesen nem haladhatja meg az 50 %-ot.

Amennyiben a b) vagy c) pontban leírt helyzetek a d) és e) ponttal egyidejűleg következnek be, a felfüggesztés hatálybalépését el kell halasztani egy évvel.

(2) A KÖTELEZETTSÉGVÁLLALÁSOKRA VONATKOZÓ FELFÜGGESZTÉS HATÁLYÁNAK MEGHATÁROZÁSA A PROGRAMOKON ÉS PRIORITÁSOKON BELÜL

A kötelezettségvállalásoknak egy adott tagállamra vonatkozó felfüggesztése elsősorban arányosan érint minden programot és prioritást.

A következő programokat és prioritásokat azonban ki kell zárni a felfüggesztés hatálya alól:

i. a 23. cikk (6) bekezdésével összhangban elfogadott felfüggesztési határozat által már érintett programok vagy prioritások;

ii. olyan programok vagy prioritások, amelyek forrásait növelni kell a Bizottság által a 23. cikk (1) bekezdésével összhangban benyújtott újraprogramozási kérelem eredményeképpen a 23. cikk (9) bekezdésében említett kiváltó ok évében;

iii. olyan programok vagy prioritások, amelyek forrásai a 23. cikk (9) bekezdésében említett kiváltó okot megelőző két évben növelésre kerültek a 23. cikk (5) bekezdésével összhangban elfogadott határozat eredményeképpen;

iv. kedvezőtlen gazdasági vagy társadalmi feltételek kezelése szempontjából kritikus fontosságú programok vagy prioritások. Az ilyen programok vagy prioritások magukban foglalják az Unió számára különleges fontosságú, az ifjúsági foglalkoztatási kezdeményezéssel kapcsolatos beruházásokat támogató programokat vagy prioritásokat. Egyes programok vagy prioritások akkor tekinthetők kritikus fontosságúnak, ha az érintett tagállamhoz az európai szemeszter keretében intézett ajánlások végrehajtásához kapcsolódó beruházásokat támogatnak, és strukturális reformokra irányulnak, vagy olyan prioritásokhoz kapcsolódnak, amelyek a szegénység csökkentését vagy a kkv-k versenyképességének növelésére szolgáló pénzügyi eszközöket támogatnak.

(3) A FELFÜGGESZTÉS HATÁLYA ALÁ ESŐ PROGRAMOKRA SZÁNT KÖTELEZETTSÉGVÁLLALÁSOKRA VONATKOZÓ FELFÜGGESZTÉS VÉGSŐ SZINTJÉNEK MEGHATÁROZÁSA

Egy programon belül egy prioritást a programból a prioritásra juttatott előirányzatok arányos csökkentésével kell kizárni.

A programok kötelezettségvállalásaira alkalmazandó felfüggesztés szintjének az (1) bekezdésben meghatározott felfüggesztés össz-szintjének eléréséhez szükséges szintnek kell lennie.

(4) A KIFIZETÉSEKRE VONATKOZÓ FELFÜGGESZTÉS HATÁLYÁNAK ÉS SZINTJÉNEK MEGHATÁROZÁSA

A (2) bekezdés i.–iv. pontjában említett programokat és prioritásokat ki kell zárni a kifizetések felfüggesztésének hatálya alól is.

Az alkalmazandó felfüggesztés szintje nem haladhatja meg a programok és prioritások kifizetéseinek 50 %-át.

IV. MELLÉKLET

A PÉNZÜGYI ESZKÖZÖK FELHASZNÁLÁSA: FINANSZÍROZÁSI MEGÁLLAPODÁSOK

(1) Amennyiben egy pénzügyi eszköz végrehajtására e rendelet 38. cikke (5) bekezdésének a) és b) pontja alapján kerül sor, a finanszírozási megállapodás tartalmazza azokat a feltételeket, amelyek alapján az operatív programból hozzájárulás nyújtható a pénzügyi eszközhöz, és a megállapodás tartalmazza legalább a következő elemeket:

a) a beruházási stratégia vagy szakpolitika leírása, amelynek tartalmazza a végrehajtási intézkedéseknek, a felkínálandó pénzügyi termékeknek és a megcélzott végső kedvezményezetteknek az ismertetését, valamint a vissza nem térítendő támogatással való (esetleges) együttes alkalmazásra vonatkozó terveket;

b) a felhasználandó pénzügyi eszközre vonatkozó üzleti terv vagy más, azzal egyenértékű dokumentumok, amelyek ismertetik a 37. cikk (2) bekezdésében említett várható multiplikátorhatást is;

c) a vonatkozó prioritás egyedi célkitűzéseinek és eredményeinek az eléréséhez való hozzájárulás céljából az érintett pénzügyi eszköz révén elérni kívánt eredmények;

d) rendelkezések a beruházások végrehajtásának, valamint a beruházási ajánlatok ütemének a monitoringjára, illetve ennek részeként – a 46. cikknek való megfelelést biztosítandó – a pénzügyi eszköz által az alapok alapja és/vagy az irányító hatóság részére történő jelentéstételre vonatkozóan;

e) auditkövetelmények, azaz például a pénzügyi eszköz szintjén (illetve adott esetben az alapok alapja szintjén) vezetendő dokumentációra vonatkozó minimumkövetelmények, valamint (adott esetben) a különböző támogatási formák dokumentációjának a 37. cikk (7) és (8) bekezdésének megfelelő külön nyilvántartásával kapcsolatos követelmények, ideértve a tagállamok audithatóságainak, a Bizottság auditorjainak, valamint az Európai Számvevőszéknek a dokumentumokhoz való hozzáférésére vonatkozó rendelkezéseket és követelményeket is, az egyértelmű auditnyomvonalnak a 40. cikkel összhangban való biztosítása érdekében;

f) a program által a 41. cikkel összhangban nyújtott szakaszolt hozzájárulás kezelésére, valamint a beruházási ajánlatok ütemének előrejelzésére vonatkozó követelmények és eljárások, ideértve a 38. cikk (6) bekezdésében említett vagyonkezelői számla kezelésére, illetve az elkülönített számvitelre vonatkozó követelményeket is;

g) a 43. cikkben említettek szerint keletkezett kamatok és egyéb nyereségek kezelésére vonatkozó követelmények és eljárások, beleértve az elfogadható pénztári műveleteket/beruházásokat, valamint az érintett felek felelősségi köreit és feladatait is;

h) a pénzügyi eszköz felmerült irányítási költségeinek vagy irányítási díjainak a kiszámítására és kifizetésére vonatkozó rendelkezések;

i) az ESB-alapokból nyújtott támogatásból eredő forrásoknak a 44. cikkel összhangban, a elszámolhatósági időszak végéig történő újbóli felhasználására vonatkozó rendelkezések;

j) az ESB-alapokból nyújtott támogatásból eredő forrásoknak a 45. cikkel összhangban, a elszámolhatósági időszak végét követően történő felhasználására, valamint az ESB-alapokból nyújtott hozzájárulásoknak a pénzügyi eszközből való kikerülésével kapcsolatos szakpolitikára vonatkozó rendelkezések;

k) a programokból a pénzügyi eszköz – illetve adott esetben az alapok alapja – számára nyújtott hozzájárulások esetleges teljes vagy részleges visszavonásának a feltételei;

l) rendelkezések annak biztosítására, hogy a pénzügyi eszközöket felhasználó szervezetek a pénzügyi eszközöket független módon, és – a vonatkozó szakmai előírásoknak megfelelően – a pénzügyi eszközhöz hozzájárulást nyújtó felek kizárólagos érdekében eljárva kezelik;

m) a pénzügyi eszköz megszüntetésére vonatkozó rendelkezések.

Mindezen túlmenően, amennyiben a pénzügyi eszközök szervezése alapok alapja révén történik, az irányító hatóság és az alapok alapját végrehajtó szervezet közötti finanszírozási megállapodás a pénzügyi eszközöket felhasználó szervezetek értékeléséről és kiválasztásáról – és ennek keretében a pályázati felhívásokra vagy közbeszerzési eljárásokról – is rendelkezik.

(2) A 38. cikk (8) bekezdésének c) pontja alapján felhasznált pénzügyi eszközök vonatkozásában a 38. cikk (4) bekezdésének c) pontjában említett stratégiai dokumentumok tartalmazzák legalább a következő elemeket:

a) a pénzügyi eszköz beruházási stratégiája vagy szakpolitikája, valamint a tervezett adósságinstrumentumokra vonatkozó általános feltételek, a megcélzott kedvezményezettek és a támogatandó intézkedések;

b) a felhasználandó pénzügyi eszközre vonatkozó üzleti terv vagy más, azzal egyenértékű dokumentumok, amelyek ismertetik a 37. cikk (2) bekezdésében említett várható multiplikátorhatást is;

c) az ESB-alapokból nyújtott támogatásból eredő forrásoknak a 43., 44. és 45. cikkel összhangban történő felhasználása és újbóli felhasználása;

d) a pénzügyi eszköz felhasználásának monitoringja és az erre vonatkozó jelentéstétel a 46. cikknek való megfelelés biztosítása érdekében;

V. MELLÉKLET

SZÁZALÉKBAN MEGHATÁROZOTT ÁTALÁNYOK A NETTÓ BEVÉTELT TERMELŐ PROJEKTEK ESETÉBEN

	Ágazat	Átalány
1	KÖZÚT	30 %
2	VASÚT	20 %
3	VÁROSI KÖZLEKEDÉS	20 %
4	VÍZ	25 %
5	SZILÁRD HULLADÉK	20 %

VI. MELLÉKLET

A KÖTELEZETTSÉGVÁLLALÁSI ELŐIRÁNYZATOK ÉVES BONTÁSA A 2014–2020 KÖZÖTTI IDŐSZAKBAN

Kiigazított éves megoszlás (az ifjúsági foglalkoztatási kezdeményezés kiegészítő forrásait beleértve)

	2014	2015	2016	2017	2018	2019	2020	Összesen:
EUR, 2011-es árakon	44 677 333 745	45 403 321 660	46 044 910 729	46 544 721 007	47 037 288 589	47 513 211 563	47 924 907 446	325 145 694 739

VII. MELLÉKLET

AZ ELOSZTÁS MÓDSZERE

A 90. cikk (2) bekezdése első albekezdésének a) pontjában említett, a beruházás a növekedésbe és munkahelyteremtésbe célkitűzés alapján támogatásra jogosult, legkevésbé fejlett régiók esetében alkalmazott elosztási módszer

1. Az egyes tagállamoknak járó juttatás az adott tagállam támogatásra jogosult NUTS 2. szintű régiói számára nyújtott juttatások összegével egyenlő, kiszámítása pedig a következő lépésekkel összhangban történik:

   a) az érintett régió népességét az adott régió vásárlóerő-paritáson mért, egy főre jutó GDP-je és az EU-27 egy főre jutó átlagos GDP-je (vásárlóerő-paritáson mérve) közötti különbséggel megszorozva meg kell határozni egy abszolút összeget (euróban);

   b) az adott régió pénzügyi keretösszegének meghatározásához a fenti abszolút összegnek egy adott százalékát kell venni; ez a százalékláb más és más annak megfelelően, hogy vásárlóerő-paritáson mérve milyen annak a tagállamnak az EU-27 átlagához viszonyított jóléte, amelyben a jogosult régió elhelyezkedik, azaz:

      i. azon tagállamok régiói esetében, amelyek egy főre jutó bruttó nemzeti jövedelmének szintje nem éri el az uniós átlag 82 %-át: 3,15 %;

      ii. azon tagállamok régiói esetében, amelyek egy főre jutó bruttó nemzeti jövedelmének szintje az EU-27 átlagának 82 %-a és 99 %-a között helyezkedik el: 2,70 %;

      iii. azon tagállamok régiói esetében, amelyek egy főre jutó bruttó nemzeti jövedelmének szintje meghaladja az EU-27 átlagának 99 %-át: 1,65 %;

   c) a b) lépésben kapott összeghez adott esetben hozzá kell adni egy munkanélküli személyenként évi 1 300 EUR összegű pótlékot, olyan számú munkanélkülire vonatkoztatva, amennyivel az adott régió munkanélküli lakosainak száma meghaladja azt a számot, ahány fő az összes kevésbé fejlett uniós régió átlagos munkanélküliségi rátájának az adott régióra történő alkalmazása esetén az adott régióban munkanélküli lenne;.

A 90. cikk (2) bekezdése első albekezdésének b) pontjában említett, a beruházás a növekedésbe és munkahelyteremtésbe célkitűzés alapján támogatásra jogosult, átmeneti régiók esetében alkalmazott elosztási módszer

2. Az egyes tagállamoknak járó juttatás az adott tagállam támogatásra jogosult NUTS 2. szintű régiói számára nyújtott juttatások összegével egyenlő, kiszámítása pedig a következő lépésekkel összhangban történik:

   a) az elméleti minimális és maximális támogatásintenzitás meghatározása minden egyes támogatásra jogosult átmeneti régióra vonatkozóan. A támogatás minimális mértéke a tagállamnak járó átlagos, egy főre számolt támogatás intenzitása alapján kerül megállapításra az adott tagállam fejlettebb régióinak juttatott regionális védőháló alkalmazása nélkül. Amennyiben a tagállam nem rendelkezik fejlettebb régiókkal, a támogatás minimális szintje az összes fejlettebb régiónak járó eredeti átlagos, egy főre számolt támogatás intenzitása alapján kerül megállapításra, azaz évenként egy főre 19,80 EUR. A támogatás maximális mértéke egy olyan elméleti régióra vonatkozik, amelyben az egy főre jutó GDP az EU-27 átlagának a 75 %-a, és azt az (1) bekezdés a) és b) pontjában ismertetett módszerrel kell kiszámítani. Az így kapott összeg 40 %-át kell figyelembe venni;

   b) a regionális támogatások kezdő összegének a kiszámítása a régió EU-27-hez viszonyított relatív egy főre jutó GDP lineáris interpolációja útján, az egy főre jutó regionális GDP (PPS) figyelembevételével;

   c) a b) ponttal összhangban kapott összeghez adott esetben hozzá kell adni egy munkanélküli személyenként évi 1 100 EUR összegű pótlékot, olyan számú munkanélkülire vonatkoztatva, amennyivel az adott régió munkanélküli lakosainak száma meghaladja azt a számot, ahány fő az összes kevésbé fejlett régió átlagos munkanélküliségi rátájának az adott régióra történő alkalmazása esetén az adott régióban munkanélküli lenne.

A 90. cikk (2) bekezdése első albekezdésének c) pontjában említett, a beruházás a növekedésbe és munkahelyteremtésbe célkitűzése alapján támogatásra jogosult, fejlettebb régiók esetében alkalmazott elosztási módszer

3. A teljes pénzügyi keret elméleti kezdő összegét a 19,80 EUR/fő/év támogatásintenzitás és a jogosult népességszám szorzata adja.

4. Az egyes érintett tagállamok részesedése támogatásra jogosult NUTS 2. szintű régióik részesedésének összegével egyenlő, amelyet a következő kritériumok alapján, a megadott súlyozás alkalmazásával kell meghatározni:

   a) regionális össznépesség (súlyozás: 25 %),

b) a munkanélküliek száma az olyan NUTS 2. szintű régiókban, ahol a munkanélküliségi ráta magasabb az összes fejlettebb régió átlagánál (súlyozás: 20 %),

c) (a 20–64 éves korosztályban) hány fővel kell növelni a foglalkoztatottak számát az intelligens, fenntartható és inkluzív növekedésre vonatkozó uniós stratégiában meghatározott 75 %-os regionális foglalkoztatottsági arány eléréséhez (súlyozás: 20 %),

d) a 30–34 éves korosztályban hány fővel kell növelni a felsőfokú végzettséggel rendelkezők számát az intelligens, fenntartható és inkluzív növekedésre vonatkozó uniós stratégiában meghatározott 40 %-os cél eléréséhez (súlyozás: 12,5 %),

e) a 18–24 éves korosztályban hány fővel kell csökkenteni a korai iskolaelhagyók számát az intelligens, fenntartható és inkluzív növekedésre vonatkozó uniós stratégiában meghatározott 10 %-os cél eléréséhez (súlyozás: 12,5 %),

f) a régió egy főre jutó tényleges GDP-je (vásárlóerő-paritáson mérve) és az elméleti regionális GDP (ha a régió a leggazdagabb NUTS 2. szintű régió egy főre jutó GDP-jével rendelkezne) közötti különbség (súlyozás: 7,5 %),

g) a 12,5 fő/km^2-nél alacsonyabb népsűrűségű NUTS 3. szintű régiók lakossága (súlyozás: 2,5 %).

A 90. cikk (3) bekezdése alapján a Kohéziós Alapból támogatásra jogosult tagállamok esetében alkalmazott elosztási módszer

5. A teljes pénzügyi keret elméleti összegét a 48 EUR/fő/év átlagos támogatásintenzitás és a jogosult népességszám szorzata adja. Az elméleti pénzügyi keretösszegből támogatásra jogosult egyes tagállamok kiinduló részesedését a népességük, a területük és a nemzeti jólétük alapján, a következő lépések alkalmazásával kell kiszámítani:

a) ki kell számítani az adott tagállam népességének, illetve területének az összes jogosult tagállam össznépességéből, illetve összterületéből való részesedését, és ezek számtani átlagát kell venni. Mindazonáltal, amennyiben egy tagállamnak a teljes népességből való részesedése ötszörösen vagy ennél nagyobb mértékben meghaladja az összterületből való részesedését, rendkívül magas népsűrűséget mutatva, akkor kizárólag a teljes népességből való részesedését kell figyelembe venni ennél a lépésnél;

b) az így kapott százalékos adatokat ki kell igazítani egy együtthatóval, amely azon százalékos arány egyharmadának felel meg, amely arányban az adott tagállamnak a 2008–2010 közötti időszakra vonatkozó, egy főre jutó bruttó nemzeti jövedelme (vásárlóerő-paritáson mérve) meghaladja az összes jogosult tagállam bruttó nemzeti jövedelmének egy főre jutó átlagát (ahol az átlag 100 %-nak felel meg), vagy amennyivel annál kevesebb.

6. Annak érdekében, hogy figyelembe vegyék az Unióhoz 2004. május 1-jén vagy azt követően csatlakozó tagállamok jelentős közlekedési és környezetvédelmi szükségleteit, e tagállamok esetében a Kohéziós Alapból való részesedés mértéke legalább a (10)–(13) bekezdésben meghatározott, az időszak során átlagosan kapott – a felső értékhatár megállapítása utáni – végleges teljes pénzügyi támogatás egyharmada lesz.

7. A 90. cikk (3) bekezdésének második albekezdése alapján a Kohéziós Alapból támogatásra jogosult tagállamok esetében az alkalmazott elosztás hét éven át csökken. Az átmeneti támogatás mértéke 2014-ben 48 EUR/fő lesz, a tagállam teljes lakosságára alkalmazva. Az azt követő évekre vonatkozóan az összegek a 2014-re meghatározott összeg százalékos arányaként kerülnek meghatározásra, ami 2015-ben 71 %, 2016-ban 42 %, 2017-ben 21 %, 2018-ban 17 %, 2019-ben 13 %, 2020-ban pedig 8 %.

Az európai területi együttműködésről szóló rendelet 4. cikkben említett európai területi együttműködési cél esetében alkalmazott elosztási módszer

8. A határon átnyúló, illetve a transznacionális együttműködésre fordítható források tagállamonkénti elosztása, beleértve az ERFA-ból az európai szomszédsági és partnerségi eszközhöz, valamint az előcsatlakozási segítségnyújtási eszközhöz való hozzájárulást, a következők súlyozott összege alapján kerül megállapításra: az adott tagállam határ menti régióiban élő lakosságnak az összes határ menti régióban élő lakossághoz viszonyított aránya, illetve az adott tagállam lakosságának az összes tagállam lakosságához viszonyított aránya. A súlyozást az együttműködés határon átnyúló, illetve transznacionális vetületének részaránya határozza meg. A határon átnyúló és a transznacionális együttműködési komponens részaránya 77,9 %, illetve 22,1 %.

A 92. cikk (1) bekezdésének e) pontjában említett régiók kiegészítő támogatásának elosztási módszere

9. A legkülső NUTS 2. szintű régiók és az északi gyéren lakott NUTS 2. szintű régiók 30 EUR/lakos/év további külön juttatásban részesülnek. Ez a juttatás régiónként és tagállamonként az érintett régiók összlakosságának arányában oszlik meg.

A kohéziót támogató alapokból nyújtható maximális támogatás

10. Annak érdekében, hogy a kohéziós támogatások megfelelő mértékben a legkevésbé fejlett régiókra és tagállamokra összpontosuljanak, valamint csökkenjenek az egy főre jutó átlagos támogatásintenzitások tekintetében felmerülő különbségek, az alapokból az egyes tagállamoknak juttatható összegek felső értékhatára (maximálás) a tagállam GDP-jének 2,35 %-a. A felső határ meghatározása évente fog történni, az ifjúsági foglalkoztatási kezdeményezés előre ütemezésének lehetővé tételéhez szükséges kiigazítások függvényében, és – adott esetben – a maximális támogatás megszerzése érdekében arányosan csökkenti majd valamennyi, az érintett tagállamnak nyújtandó támogatást (kivéve a fejlettebb régiókat és az európai területi együttműködési célt). Az Unióhoz 2013 előtt csatlakozott és a 2008–2010 között -1 %-nál alacsonyabb átlagos reál-GDP növekedést felmutató tagállamok esetében a maximális támogatás 2,59 % lesz.

11. A fenti (10) bekezdésben említett felső határok tartalmazzák az ERFA által az európai szomszédsági eszköz és az előcsatlakozási segítségnyújtási eszköz határon átnyúló alkotóelemének finanszírozásához nyújtott hozzájárulást. E felső értékek nem tartalmazzák az ifjúsági foglalkoztatási kezdeményezés számára juttatott 3 000 000 000 EUR külön előirányzatot.

12. A Bizottság a GDP-t a 2012 májusában rendelkezésre bocsátott statisztikák alapján számítja ki. A GDP-nek a Bizottság által 2012 májusában, a 2014 és 2020 közötti időszakra szólóan előrejelzett egyedi nemzeti növekedési ütemét valamennyi tagállam tekintetében külön kell alkalmazni.

13. A (10) bekezdésben leírt szabályok nem eredményezhetik a tagállamonkénti összeg 2007 –2013közötti programozási időszakra meghatározott szintjének a 110 %-ánál magasabb szintre való emelését.

Kiegészítő rendelkezések

14. Azon régióknak, ahol a 2007–2013közötti programozási időszakban a támogathatósági kritériumként alkalmazott, egy főre jutó GDP (vásárlóerő-paritáson mérve) nem érte el az EU-25 átlagának a 75 %-át, viszont meghaladja az EU-27 átlagának a 75 %-át, a beruházás a növekedésbe és munkahelyteremtésbe célkitűzés keretében a 2014–2020 közötti időszakban nyújtott minimális támogatás – a 2007–2013 közötti többéves pénzügyi kereten belül a Bizottság által végzett számításoknak megfelelően – minden évben a korábban a konvergencia célkitűzés alapján járó éves átlagos indikatív támogatás 60 %-a lesz.

15. Egyetlen átmeneti régió sem részesülhet kevesebb támogatásban, mint amennyit akkor kapott volna, ha fejlettebb régió lett volna. A minimális összes támogatás szintjének meghatározásához a fejlettebb régiókra alkalmazandó támogatáselosztási módszert kell alkalmazni mindazokra a régiókra, amelyekben az egy főre jutó GDP legalább az EU-27 átlagának a 75 %-a.

16. Az egy adott tagállamnak az alapokból járó minimális összes támogatás a 2007–2013 közötti időszakra vonatkozó összes egyéni támogatásának 55 %-ával egyenlő. Az e követelmény teljesítéséhez szükséges kiigazításokat arányosan kell alkalmazni az alapokból származó támogatásokra, az európai területi együttműködési cél szerinti támogatások kivételével.

17. A gazdasági válság euróövezetbe tartozó tagállamokra gyakorolt hatásainak kezelése, valamint e tagállamokban a növekedés és a munkahelyteremtés ösztönzése érdekében a strukturális alapokból a következő további kereteket kell elkülöníteni:

    a) 1 375 000 000 EUR Görögország fejlettebb régiói számára;

    b) 1 000 000 000 EUR Portugália számára, a következő megoszlásban: 450 000 000 EUR a fejlettebb régiók részére, ebből 150 000 000 EUR Madeirának, 75 000 000 EUR az átmeneti régiónak és 475 000 000 EUR a kevésbé fejlett régióknak;

    c) 100 000 000 EUR Írország határ menti, középső és nyugati régiója részére;

    d) 1 824 000 000 euró Spanyolország részére, ebből 500 000 000 euró Extremadura, 1 051 000 000 euró az átmeneti régiók és 273 000 000 euró a fejlettebb régiók részére;

    e) 1 500 000 000 EUR Olaszország kevésbé fejlett régiói részére, ebből 500 000 000 EUR a nem városi területekre.

18. A sziget tagállamoknak, illetve az Unió egyes távoli részeinek a helyzetéből eredő kihívások kezelése érdekében Málta és Ciprus részére a (16) bekezdésben említett számítási módszer alkalmazása után további 200 000 000 EUR, illetve 150 000 000 EUR összegű keretet kell elkülöníteni a beruházás a növekedésbe és munkahelyteremtésbe célkitűzés keretében, a következő elosztásban: az összeg egyharmada a Kohéziós Alapból, kétharmada a strukturális alapokból kerül elkülönítésre.

    Spanyolország Ceuta és Melilla régiói számára a strukturális alapokból összesen 50 000 000 EUR további keretet kell elkülöníteni.

Mayotte legkülső régió számára a strukturális alapokból 200 000 000 EUR teljes keretet kell elkülöníteni.

19. Egyes régióknak a támogathatósági helyzetükben bekövetkezett változásokhoz, vagy a közelmúltbeli gazdasági változásaikból eredő hosszú távú hatásokhoz való alkalmazkodásának megkönnyítése érdekében a következő kiegészítő összegek elkülönítésére kerül sor:

a) Belgiumnak 133 000 000 EUR, ebből 66 500 000 EUR Limburgnak és 66 500 000 EUR Vallóniának;

b) Németországnak 710 000 000 EUR, ebből 510 000 000 EUR az átmeneti régiókategóriába tartozó korábbi konvergenciarégióknak és 200 000 000 EUR Lipcse régiónak;

c) a 10. ponttól eltérve Magyarország kevésbé fejlett régiói számára a strukturális alapokból 1 560 000 000 EUR összegű további keretet kell elkülöníteni, a Cseh Köztársaság kevésbé fejlett régiói számára 900 000 000 EUR összegű további keretet, Szlovénia kevésbé fejlett régiói számára pedig 75 000 000 EUR összegű további keretet.

20. A PEACE program számára összesen 150 000 000 EUR kerül elkülönítésre, ebből 106 500 000 EUR az Egyesült Királyságnak, 43 500 000 EUR pedig Írországnak. E program végrehajtása határon átnyúló együttműködési programként történik, Észak-Írország és Írország bevonásával.

További kiigazítások a 92. cikk (2) bekezdésével összhangban

21. A 91. és 92. cikkben meghatározott összegeken felül Ciprus a strukturális alapokból származó támogatásaihoz hozzáadódóan 2014-ben további 94 200 000 EUR, 2015-ben pedig további 92 400 000 EUR összeget kap.

VIII. MELLÉKLET

A 91. CIKKBEN EMLÍTETT IFJÚSÁGI FOGLALKOZTATÁSI KEZDEMÉNYEZÉSRE ALLOKÁLT FORRÁSRA VONATKOZÓ MÓDSZERTAN

I. Az ifjúsági foglalkoztatási kezdeményezésre allokált forrás bontását a következő lépéseknek megfelelően kell meghatározni:

1. Meg kell határozni a 15–24 év közötti fiatal munkanélküliek számát az ESZA-rendelet 16. cikkében meghatározott, jogosult NUTS 2 szintű régiókban, nevezetesen azokban a NUTS 2 szintű régiókban, amelyekben a 15 és 24 év közöttiek körében az ifjúsági munkanélküliségi ráta 2012-ben több mint 25 % volt, vagy az olyan tagállamok tekintetében, ahol az ifjúsági munkanélküliségi ráta 2012-ben 30 %-ot meghaladó mértékben növekedett, azokban a régiókban, amelyekben az ifjúsági munkanélküliségi ráta 2012-ben meghaladta a 20 %-ot.

2. Az egyes támogatható régiók allokációját a támogatható régióban élő fiatal munkanélküliek számának és az összes támogatható régióban az 1. pontban említett összes fiatal munkanélküli számának hányadosa alapján kell meghatározni.

3. A tagállamonkénti allokáció az adott tagállam támogatható régióira allokált források összege.'

II. Az ifjúsági foglalkoztatási kezdeményezésre allokált forrást nem kell figyelembe venni a VII. mellékletben a globális források elosztásához kapcsolódó maximálási szabályok alkalmazásakor.

III. Az ifjúsági foglalkoztatási kezdeményezésből Mayotte részére allokálandó források meghatározása érdekében az ifjúsági munkanélküliségi rátát és a fiatal munkanélküliek számát a nemzeti szinten legfrissebb rendelkezésre álló adatok alapján kell megállapítani, amennyiben az Eurostat NUTS 2 szintű adatai nem állnak rendelkezésre.

IV. Az ifjúsági foglalkoztatási kezdeményezés forrásait a (EU, Euratom) No 1311/2013 rendelet 14. cikkének megfelelő költségvetési eljárás keretében a 2016–2020 közötti időszak tekintetében növelni lehet. A kiegészítő források tagállamonkénti lebontása ugyanolyan lépések szerint történik, mint az eredeti allokáció során alkalmazottak, de alapját a legfrissebb rendelkezésre álló adatok képezik.

IX. MELLÉKLET

AZ ESZA MINIMUM RÉSZARÁNYA MEGHATÁROZÁSÁNAK MÓDSZERE

A tagállamokban a strukturális alapok forrásai ESZA részére nyújtott részéhez hozzáadott, a 92. cikk (4) bekezdésében említett százalékos részarányának – amely megfelel az adott tagállam részarányának a 2007–2013közötti programozási időszakban – meghatározása a 2012-es referenciaévben mért (a 20–64 éves korosztályra vonatkozó) foglalkoztatási ráta alapján történik, a következők szerint:

— ha a foglalkoztatási ráta 65 %-os vagy annál kevesebb, a részarányt 1,7 százalékponttal növelik;

— ha a foglalkoztatási ráta 65 %-nál nagyobb, de legfeljebb 70 %-os, a részarányt 1,2 százalékponttal növelik;

— ha a foglalkoztatási ráta 70 %-nál nagyobb, de legfeljebb 75 %-os, a részarányt 0,7 százalékponttal növelik;

— ha a foglalkoztatási ráta meghaladja a 75 %-ot, nincs szükség a részarány növelésére.

Egy tagállam összes százalékos részaránya a hozzáadás után nem haladhatja meg a strukturális alapok 92. cikk (4) bekezdésében említett forrásainak 52 %-át.

Horvátország vonatkozásában a strukturális alapok – az európai területi együttműködési célon kívül a 2007–2013közötti programozási időszakban az ESZA-hoz allokált – forrásainak részaránya azonos az Unióhoz 2004. január 1-jén vagy azt követően csatlakozott tagállamok konvergenciarégióinak átlagos részarányával.

X. MELLÉKLET

ADDICIONALITÁS

(1) KÖZKIADÁS VAGY EGYENÉRTÉKŰ STRUKTURÁLIS KIADÁS

Azokban a tagállamokban, ahol a kevésbé fejlett régiókban él a lakosság legalább 65 %-a, a közkiadások vagy egyenértékű strukturális kiadások meghatározására a tagállamok által a középtávú költségvetési stratégiájuk benyújtása céljából az 1466/97/EK rendelet szerint jelentett, a stabilitási és konvergenciaprogramokban szereplő, az államháztartási bruttó állóeszköz-felhalmozásra vonatkozó adatot fogják felhasználni. A felhasználandó adatnak meg kell egyeznie az államháztartási egyenleg és az államadósság tekintetében, valamint az általános kormányzati költségvetési többlettel és hiánnyal kapcsolatban jelentett adattal, amelyet a GDP százalékos arányában kell megadni.

Azokban a tagállamokban, ahol a kevésbé fejlett régiókban él a lakosság több mint 15 %-a, de kevesebb mint 65 %-a, a közkiadások vagy egyenértékű strukturális kiadások meghatározására a kevésbé fejlett régiókban az államháztartási bruttó állóeszköz-felhalmozásra vonatkozó összesített adatot fogják felhasználni. Ezt az adatot ugyanolyan formátumban kell szerepeltetni, az első albekezdésben meghatározottak szerint.

(2) VIZSGÁLAT

Az addicionalitásnak a 95. cikk (5) bekezdése szerinti vizsgálatára a következő szabályok érvényesek:

2.1 Előzetes vizsgálat

a) Amikor valamelyik tagállam partnerségi megállapodást nyújt be, a tervezett kiadási profilra vonatkozólag a következő 1. táblázat szerinti formátumban kell megadnia az információkat.

1. táblázat

Államháztartási kiadások a GDP százalékában	2014	2015	2016	2017	2018	2019	2020
P51	X	X	X	X	X	X	X

b) Azok a tagállamok, amelyekben a kevésbé fejlett régiókban él a lakosság több mint 15 %-a, de kevesebb mint 65 %-a, az említett kevésbé fejlett régiókban tervezett kiadási profilra vonatkozó információkat is nyújtanak a következő 2. táblázat szerinti formátumban.

2. táblázat

	2014	2015	2016	2017	2018	2019	2020
Államháztartási bruttó állóeszköz-felhalmozás a kevésbé fejlett régiókban, a GDP százalékában	X	X	X	X	X	X	X

c) A tagállam adatokat szolgáltat a Bizottságnak a fő makrogazdasági mutatókról és előrejelzésekről a közkiadások vagy egyenértékű strukturális kiadások szintjének megállapítására.

d) Azok a tagállamok, amelyekben a kevésbé fejlett régiókban él a lakosság több mint 15 %-a, de kevesebb mint 65 %-a, arról is tájékoztatják a Bizottságot, hogy milyen módszert alkalmaznak az említett régiók bruttó állóeszköz-felhalmozásának becslésére. Ebből a célból a tagállamok a regionális szintű, közpénzekből végrehajtott beruházásokra vonatkozó adatokat használnak, amennyiben ilyenek rendelkezésre állnak. Amennyiben ilyen adatok nem állnak rendelkezésre, vagy egyéb kellően indokolt esetekben, beleértve azt, amikor egy tagállam a 2014–2020 közötti időszakra jelentősen megváltoztatta az 1059/2003/EK rendeletben meghatározott regionális bontást, a bruttó állóeszköz-felhalmozás megbecsülhető a regionális szintű közkiadásokra vonatkozó mutatók vagy a regionális népesség országos szintű, közpénzekből végrehajtott beruházásokra való vetítésével.

e) Amikor a Bizottság és a tagállam közötti megállapodás létrejött, az 1. táblázat és adott esetben a 2. táblázat a közkiadásoknak vagy egyenértékű strukturális kiadásoknak a 2014–2020 közötti időszakban fenntartandó referenciaszintjeként bekerül az érintett tagállam partnerségi megállapodásába.

2.2 Félidős vizsgálat

a) A félidős vizsgálat során akkor jelenthető ki, hogy a tagállam fenntartotta a közkiadások vagy egyenértékű strukturális kiadások szintjét, ha a 2014–2017 közötti időszak éves átlagos kiadása megegyezik a kiadásoknak a partnerségi megállapodásban meghatározott referenciaszintjével, vagy annál magasabb.

b) A félidős vizsgálatot követően a Bizottság az adott tagállammal konzultálva felülvizsgálhatja a közkiadások vagy egyenértékű strukturális kiadások partnerségi megállapodásban rögzített referenciaszintjét, amennyiben az érintett tagállam gazdasági helyzete a partnerségi megállapodás elfogadásának időpontjában előre jelzett helyzethez képest jelentősen megváltozott.

2.3 Utólagos vizsgálat

Az utólagos vizsgálat során akkor jelenthető ki, hogy a tagállam fenntartotta a közkiadások vagy egyenértékű strukturális kiadások szintjét, ha a 2014–2020 közötti időszak éves átlagos kiadása megegyezik a kiadásoknak a partnerségi megállapodásban meghatározott referenciaszintjével, vagy annál magasabb.

(3) AZ UTÓLAGOS VIZSGÁLATOT KÖVETŐEN ALKALMAZANDÓ PÉNZÜGYI KORREKCIÓS RÁTÁK

Amennyiben a Bizottság a 95. cikk (6) bekezdése szerinti pénzügyi korrekcióról határoz, a korrekciós ráta oly módon kerül kiszámításra, hogy a partnerségi megállapodásban rögzített referenciaszint és a ténylegesen elért szint különbségét kifejezik a referenciaszint százalékában, ebből levonnak 3 %-ot, és az így kapott eredményt elosztják tízzel. A pénzügyi korrekciót úgy kell meghatározni, hogy a kapott pénzügyi korrekciós rátát arra az összegre vetítik, amellyel az alapok a teljes programozási időszakban támogatták az érintett tagállam kevésbé fejlett és átmeneti régióit.

Amennyiben a partnerségi megállapodásban rögzített referenciaszintnek és a ténylegesen elért szintnek a partnerségi megállapodásban rögzített referenciaszint százalékában kifejezett különbsége 3 % vagy annál kisebb, nem kerül sor pénzügyi korrekcióra.

A pénzügyi korrekció mértéke nem haladhatja meg az érintett tagállam részére az alapokból nyújtott támogatás 5 %-át a kevésbé fejlett régiók vonatkozásában a teljes programozási időszakra nézve.

XI. MELLÉKLET

Előzetes feltételrendszer

I. RÉSZ: Tematikus előzetes feltételrendszer

Tematikus célkitűzések	Beruházási prioritások	Előzetes feltétel	Teljesítési kritériumok
1. a kutatás, technológiai fejlesztés és innováció erősítése (K+F cél) (A 9. cikk első bekezdésének 1. pontjában említettek szerint)	ERFA: — Az 1. tematikus célkitűzés alá tartozó minden beruházási prioritás	1.1. Kutatás és innováció: A nemzeti reformprogrammal összhangban álló intelligens specializációra vonatkozó nemzeti vagy regionális stratégia megléte a magánfinanszírozású kutatások és innováció kiadásainak intenzívebb hasznosítására, amely megfelel a jól teljesítő nemzeti vagy regionális K+I rendszerek funkcióinak.	— Olyan intelligens specializációra vonatkozó nemzeti vagy regionális stratégia van érvényben, amely: — SWOT vagy ahhoz hasonló elemzésen alapul annak érdekében, hogy a forrásokat korlátozott számú kutatási és innovációs prioritásra lehessen összpontosítani; — a magánszféra KTF beruházásait ösztönző intézkedéseket körvonalaz; — monitoring mechanizmust foglal magában. — Sor került a kutatás és innováció céljára rendelkezésre álló költségvetési forrásokat körvonalazó keret elfogadására.
	ERFA: — A kutatási és innovációs (K+I) infrastruktúra és kapacitás fejlesztése a kutatási és innovációs kiválóság kialakítása érdekében, valamint kompetenciaközpontok előmozdítása, különös tekintettel azokra, amelyek európai érdeket képviselnek.	1.2. Kutatási és innovációs infrastruktúra. A beruházások költségvetési tervezésére és rangsorolására vonatkozó többéves terv megléte.	— Sor került az uniós prioritásokhoz és adott esetben a Kutatási Infrastruktúrák Európai Stratégiai Fórumához (ESFRI) kapcsolódó beruházások költségvetési tervezésére és rangsorolására vonatkozó indikatív többéves terv elfogadására.
2. Információs és kommunikáció-s technológiák (IKT) hozzá-férésének, használa-tának és minőségének javítása (Szélessávra vonatkozó cél) (A 9. cikk első bekezdésének 2. pontjában említettek szerint)	ERFA: — Az IKT-termékek és szolgáltatások, valamint az e-kereskedelem továbbfejlesztése és az IKT iránti kereslet fokozása. — Az e-kormányzás, az e-tanulás, az e-befogadás, az e-kultúra és az e-egészségügy IKT-alkalmazásainak megerősítése.	2.1. Digitális növekedés: a digitális növekedésre vonatkozó stratégiai szakpolitikai keret a megfizethető, jó minőségű és átjárható magáncélú és közösségi információs és kommunikációs szolgáltatások serkentésére és a polgárok, többek között a lakosság kiszolgáltatott helyzetben lévő csoportjai, a vállalkozások és a közigazgatási szervek által történő használat növelésére, beleértve a határon átnyúló kezdeményezéseket.	— Olyan stratégiai szakpolitikai keret van érvényben, például az intelligens specializációra vonatkozó nemzeti vagy regionális stratégián belül, amely tartalmazza: — az Európai Digitális Menetrend Eredménytáblájával összhangban álló SWOT vagy ahhoz hasonló elemezés segítségével megállapított költségvetési tervezési és rangsorolási intézkedéseket; — az IKT keresleti és a kínálati oldalának kiegyenlítésére vonatkozó elemzés elvégzését;

Tematikus célkitűzések	Beruházási prioritások	Előzetes feltétel	Teljesítési kritériumok
			— az intézkedések végrehajtásában elért előrehaladás mérésére szolgáló mutatókat olyan területeken, mint a digitális jártasság, az e-befogadás, az elektronikus hozzáférhetőség és az EUMSZ 168. cikkének hatályán belül az e-egészségügy előrehaladása, amelyek adott esetben összhangban állnak a meglévő vonatkozó uniós, nemzeti vagy regionális szintű ágazati stratégiákkal; — a szükségletek felmérését az IKT-kapacitásépítés megerősítésére.
	ERFA: — A szélessáv alkalmazásának kiterjesztése, nagysebességű hálózatok kiépítése, valamint feltörekvő technológiák és hálózatok fejlesztése a digitális gazdaság érdekében.	2.2. Új generációs hálózat (NGN) infrastruktúrája: Olyan nemzeti vagy regionális NGA-tervek rendelkezésre állása, amelyek figyelembe veszik az unió nagysebességű internetelérési céljainak[1] megvalósítására tett regionális intézkedéseket, olyan területekre összpontosítva, ahol a piac nem tud nyílt infrastruktúrát biztosítani elérhető árakon és megfelelő minőségben a versenyre és állami támogatásokra vonatkozó uniós szabályokkal összhangban, és biztosítják a lakosság kiszolgáltatott csoportjai számára a szolgáltatások elérhetőségét.	— Rendelkezésre áll egy nemzeti vagy regionális NGA terv, amely tartalmaz: — egy olyan infrastruktúra-beruházási tervet, amely a meglévő magán- és állami infrastruktúrákon és tervezett beruházásokon alapul; — olyan fenntartható beruházási modelleket, amelyek erősítik a versenyt és hozzáférést biztosítanak a nyílt, megfizethető, jó minőségű és jövőálló infrastruktúrához és szolgáltatásokhoz; — a magánszféra beruházásait ösztönző intézkedéseket.
3. Kis- és közép-vállalkozások (kkv-k) versenyképességének növelése (A 9. cikk első bekezdésének 3. pontjában említettek szerint)	ERFA: — A vállalkozói szellem előmozdítása, különösen az új ötletek gazdasági hasznosításának megkönnyítésével, valamint új cégek alapításának ösztönzésével, többek között üzleti inkubátorházak segítségével. — A kkv-k segítése abban, hogy növekedni tudjanak a regionális, nemzeti és nemzetközi piacokon, és részt tudjanak venni az innovációs folyamatokban.	3.1. Konkrét intézkedésekre került sor a kisvállalkozói intézkedéscsomag figyelembevételével a vállalkozói szellem előmozdításának támogatása érdekében.	— A konkrét intézkedések a következők: — intézkedésekre került sor a vállalkozások elindítási idejének és költségeinek csökkentése céljából, figyelembe véve a kisvállalkozói intézkedéscsomag célkitűzéseit; — intézkedésekre került sor valamely vállalkozás konkrét tevékenysége beindításához és végzéséhez szükséges engedélyek beszerzési idejének csökkentése céljából, figyelembe véve a kisvállalkozói intézkedéscsomag célkitűzéseit;

Tematikus célkitűzések	Beruházási prioritások	Előzetes feltétel	Teljesítési kritériumok
			— olyan mechanizmus van érvényben, amely monitoring alá vonja a kisvállalkozói intézkedéscsomag már hatályba léptetett intézkedéseinek végrehajtását és felméri a jogszabályoknak a kkv-kra gyakorolt hatását.
4. az alacsony szén-dioxid-kibocsátású gazdaság felé történő elmozdulás támogatása minden ágazatban; (A 9. cikk első bekezdésének 4. pontjában említettek szerint)	ERFA+Kohéziós Alap: — Az infrastrukturális létesítményekben – többek között a középületekben – és a lakásépítési ágazatban az energiahatékonyság, az intelligens energiagazdálkodás és a megújuló energia használatának támogatása.	4.1. Intézkedésekre került sor előmozdítandó az épületek építése vagy felújítása során az energia-végfelhasználás hatékonyságának költséghatékony javítását és az energiahatékonyságba történő költséghatékony beruházást.	— Ezen intézkedések a következők: — érvényben vannak a 2010/31/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv ([1]) 3. cikke, 4. cikke és 5. cikkével összhangban álló, az épületek energiahatékonyságával kapcsolatos minimumkövetelmények teljesítésének biztosítását célzó intézkedések; — az épületek energiahatékonyságát tanúsító rendszer létrehozásához szükséges intézkedések a 2010/31/EU irányelv 11. cikkével összhangban; — az energiahatékonyságra irányuló stratégiai tervezést biztosító intézkedések, a 2012/27/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv ([2]) 3. cikkével összhangban; — az energia-végfelhasználás hatékonyságáról és az energetikai szolgáltatásokról szóló 2006/32/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv ([3]) 13. cikkével összhangban álló intézkedések az egyéni fogyasztásmérőkkel rendelkező végfelhasználók részére történő ellátás biztosítása érdekében, a műszakilag lehetséges, pénzügyileg ésszerű és a potenciális energiamegtakarítással arányos mértékben.
	ERFA + Kohéziós Alap: — A hasznos hőigény alapján a hő és a villamos energia nagy hatásfokú kapcsolt előállításának előmozdítása.	4.2. Intézkedésekre került sor a hő és a villamos energia nagy hatásfokú kapcsolt előállításának előmozdítása érdekében.	— Ezen intézkedések a következők: — a kapcsolt energiatermelés támogatása a 2004/8/EK irányelv 7. cikke (1) bekezdésének és 9. cikke (1) bekezdése a) és b) pontjának megfelelően a hasznos hőigényen, valamint a primerenergia-megtakarításon alapul, és a tagállamok vagy illetékes szerveik értékelték az engedélyezési eljárásokra vagy egyéb eljárásokra vonatkozó meglévő jogszabályi keretet annak érdekében, hogy:

Tematikus célkitűzések	Beruházási prioritások	Előzetes feltétel	Teljesítési kritériumok
			a) ösztönözzék a kapcsolt energiatermeléssel foglalkozó egységek oly módon történő tervezését, hogy azok igazodjanak a gazdaságilag indokolható hasznos hőigényhez és elkerülhető legyen a hasznos hőigényen felüli hőtermelés; valamint b) csökkentsék a kapcsolt energiatermelés fokozásának útjában álló szabályozási és nem szabályozási jellegű akadályokat.
	ERFA+Kohéziós Alap: — Megújuló forrásokból nyert energia előállításának és elosztásának támogatása.	4.3. A megújuló energiaforrások előállításának és elosztásának támogatását célzó intézkedésekre került sor [4].	— A 2009/28/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv [4] 14. cikkének (1) bekezdésével, valamint 16. cikkének (2) és (3) bekezdésével összhangban átlátható támogatási rendszerek, a távvezeték-rendszerhez való elsőbbségi hozzáférés vagy garantált hozzáférés és elsőbbségi terheléselosztás, valamint a műszaki átalakítások költségeinek viselésére és megosztására vonatkozó egységes szabályok vannak érvényben. — A tagállam a megújuló energiára vonatkozó nemzeti cselekvési tervet fogadott el a 2009/28/EK irányelv 4. cikkével összhangban.
5. Az éghajlatváltozáshoz való alkalmazkodás és a kockázatmegelőzés és kockázatkezelés előmozdítása (Éghajlat-változással kapcsolatos cél) (a 9. cikk első bekezdésének 5. pontjában megfelelően)	ERFA+Kohéziós Alap: — Egyedi kockázatok kezelésére, a katasztrófákkal szembeni ellenálló képesség biztosítására és katasztrófavédelmi rendszerek fejlesztésére irányuló beruházások elősegítése.	5.1. Kockázatmegelőzés és kockázatkezelés: nemzeti vagy regionális kockázatfelmérés megléte katasztrófavédelem céljából, figyelembe véve az éghajlatváltozáshoz való alkalmazkodást	— A következő elemeket tartalmazó nemzeti vagy regionális kockázatfelmérés van érvényben: — a kockázatfelmérés céljára használt eljárás, módszertan, módszerek és nem különleges adatok, valamint a beruházások rangsorolására szolgáló kockázatalapú kritériumok leírása; — az egy- vagy többféle kockázatra vonatkozó forgatókönyvek leírása; — adott esetben az éghajlatváltozáshoz való alkalmazkodás nemzeti stratégiáinak figyelembe vétele;

Tematikus célkitűzések	Beruházási prioritások	Előzetes feltétel	Teljesítési kritériumok
6. A környezet megóvása és védelme és a források hatékony felhasználásának elősegítése (A 9. cikk első bekezdésének 6. pontjában említettek szerint)	ERFA + Kohéziós Alap: — Beruházás a vízgazdálkodási ágazatba az uniós környezetvédelmi vívmányok követelményeinek teljesítése érdekében, valamint a tagállamok által azonosított, e követelményeken túlmenő beruházási szükségletek kielégítése érdekében.	6.1. Vízügyi ágazat: a) olyan vízdíj-megállapítási szakpolitika megléte, amely alkalmas arra, hogy a felhasználókat a vízforrások hatékony használatára ösztönözze, és b) annak biztosítása, hogy a különféle vízhasznosítási célok megoszlása megfelelően hozzájáruljon a vízszolgáltatások költségeinek megtérüléséhez a programok által támogatott beruházások céljára készített, jóváhagyott vízgyűjtő-gazdálkodási tervben meghatározott mértékben.	— Az ERFA és a Kohéziós Alap által támogatott ágazatokban a tagállam biztosítja, hogy a különféle célokra hasznosított víz hozzájáruljon a vízszolgáltatások költségeinek megtérüléséhez minden ágazatban, a 2000/60/EK irányelv 9. cikke (1) bekezdése első francia bekezdésével összhangban, tekintettel adott esetben a megtérülés társadalmi, környezeti és gazdasági hatásaira, valamint az érintett régió vagy régiók földrajzi és éghajlati körülményeire. — Vízgyűjtő-gazdálkodási terv elfogadása a vízgyűjtő kerületre, a 2000/60/EK irányelv 13. cikkével összhangban.
	ERFA + Kohéziós Alap: — Beruházás a hulladékgazdálkodási ágazatba az uniós környezetvédelmi vívmányok követelményeinek teljesítése érdekében, valamint a tagállamok által azonosított, e követelményeken túlmenő beruházási szükségletek kielégítése érdekében;	6.2. Hulladékágazat: Gazdasági és környezeti szempontból fenntartható beruházások előmozdítása a hulladékágazatban, különösen hulladékgazdálkodási tervek kidolgozása révén, a 2008/98/EK irányelvvel és a hulladékgazdálkodási hierarchiával összhangban.	— A 2008/98/EK irányelv 11. cikke (5) bekezdésének megfelelően jelentést nyújtottak be a Bizottságnak a 2008/98/EK irányelv 11. cikkében meghatározott célok teljesítése felé tett előrehaladásról. — Legalább egy hulladékgazdálkodási terv megléte a 2008/98/EK irányelv 28. cikkében előírtaknak megfelelően; — Hulladékmegelőzési programok megléte, a 2008/98/EK irányelv 29. cikkében előírtaknak megfelelően; — Sor került a 2008/98/EK irányelv 11. cikkének (2) bekezdésében az újrahasznosításra és újrafeldolgozásra való felkészülés terén kitűzött, 2020-ig teljesítendő cél eléréséhez szükséges intézkedések elfogadására.

Tematikus célkitűzések	Beruházási prioritások	Előzetes feltétel	Teljesítési kritériumok
7. A fenntartható közlekedés előmozdítása és szűk keresztmetszetek megszüntetése a kulcsfontosságú hálózati infrastruktúrákban (A 9. cikk első bekezdésének 7. pontjában említettek szerint)	ERFA + Kohéziós Alap: — Multimodális egységes európai közlekedési térség támogatása a TEN-T-be való beruházás által. — Átfogó, magas szintű és interoperábilis vasúti rendszerek fejlesztése és helyreállítása, valamint zajcsökkentési intézkedések előmozdítása. — Környezetbarát – többek között alacsony zajkibocsátású – és alacsony szén-dioxid kibocsátású közlekedési rendszerek – többek között belvízi és tengeri hajózási útvonalak, kikötők, multimodális összeköttetések és repülőtéri infrastruktúra fejlesztése és javítása, a fenntartható regionális és helyi mobilitás előmozdítása érdekében. ERFA: — A regionális mobilitás fokozása a másodrangú és harmadrangú csomópontok TEN-T infrastruktúrához – többök közt a multimodális csomópontokhoz – történő kapcsolásával.	7.1. Közlekedés: A tagállamok intézményi felépítésével összhangban álló, közlekedési beruházásokra vonatkozó olyan átfogó terv vagy tervek, illetve keret vagy keretek megléte (beleértve a regionális és helyi szintű közösségi közlekedést is), amelyek támogatják az infrastruktúrafejlesztést és javítják a TEN-T törzshálózatához és az átfogó TENT-hálózathoz való csatlakozást.	— A közlekedési beruházásokra vonatkozó olyan átfogó közlekedési terv vagy tervek, illetve keret vagy keretek megléte, amely megfelel a stratégiai környezeti vizsgálat jogi követelményeinek, és amely tartalmazza: — az egységes európai közlekedési térséghez való hozzájárulást a 1315/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet ([5]) 10. cikkének megfelelően, a következőkre vonatkozó beruházási prioritásokat is beleértve: — a törzshálózat és az átfogó TENT-hálózat, amennyiben a beruházást az ERFA és a Kohéziós Alap támogatja; valamint — a másodlagos csatlakozó hálózat; — egy reális és alaposan kidolgozott projektcsatornát az ERFA és a Kohéziós Alap keretében nyújtott támogatások vonatkozásában; — intézkedéseket a közreműködő szervezetek és a kedvezményezettek kapacitásainak biztosítására a projektcsatorna megvalósítása érdekében.
	ERFA + Kohéziós Alap: — Multimodális egységes európai közlekedési térség támogatása a transzeurópai közlekedési hálózatba (TEN-T) való beruházás által. — Átfogó, magas szintű és interoperábilis vasúti rendszerek fejlesztése és helyreállítása, valamint zajcsökkentési intézkedések előmozdítása.	7.2. Vasút: A tagállamok intézményi felépítésével összhangban álló átfogó közlekedési tervben vagy tervekben, illetve keretben vagy keretekben (beleértve a regionális és helyi szintű közösségi közlekedést is) szerepelnie kell egy vasúti fejlesztésről szóló külön szakasznak, amely támogatja az infrastruktúrafejlesztést és javítja a TEN-T törzshálózatához és az átfogó TENT-hálózathoz való csatlakozást. A beruházások lefedik a mobil eszközöket, illetve az átjárhatóságot és a kapacitáskiépítést.	— Vasútfejlesztési szakasz megléte a fentiekben említett közlekedési tervben vagy tervekben, illetve keretben vagy keretekben, amely megfelel a stratégiai környezeti vizsgálat jogi követelményeinek, és amely reális és alaposan kidolgozott projektcsatornát (beleértve az ütemtervet és a költségvetési keretet) tartalmaz; — Intézkedések a közreműködő szervezetek és a kedvezményezettek kapacitásainak biztosítására a projektcsatorna megvalósítása érdekében.

Tematikus célkitűzések	Beruházási prioritások	Előzetes feltétel	Teljesítési kritériumok
	— Környezetbarát – többek között alacsony zajkibocsátású – és alacsony szén-dioxid kibocsátású közlekedési rendszerek – többek között belvízi és tengeri hajózási útvonalak, kikötők, multimodális összeköttetések és repülőtéri infrastruktúra fejlesztése és javítása, a fenntartható regionális és helyi mobilitás előmozdítása érdekében. ERFA: — A regionális mobilitás fokozása a másodrangú és harmadrangú csomópontok TEN-T infrastruktúrához – többek közt a multimodális csomópontokhoz – történő kapcsolásával.		
	ERFA+Kohéziós Alap: — Multimodális egységes európai közlekedési térség támogatása a TEN-T-be való beruházás által. — Átfogó, magas szintű és interoperábilis vasúti rendszerek fejlesztése és helyreállítása, valamint zajcsökkentési intézkedések előmozdítása. — Környezetbarát – többek között alacsony zajkibocsátású – és alacsony szén-dioxid kibocsátású közlekedési rendszerek – többek között belvízi és tengeri hajózási útvonalak, kikötők, multimodális összeköttetések és repülőtéri infrastruktúra fejlesztése és javítása, a fenntartható regionális és helyi mobilitás előmozdítása érdekében. ERFA: — A regionális mobilitás fokozása a másodrangú és harmadrangú csomópontok TEN-T infrastruktúrához – többek közt a multimodális csomópontokhoz – történő kapcsolásával.	7.3. Más közlekedési módok, többek között belvízi és tengeri hajózási útvonalak, kikötők, multimodális összeköttetések és repülőtéri infrastruktúra: A tagállamok intézményi felépítésével összhangban álló átfogó közlekedési tervben vagy tervekben, illetve keretben vagy keretekben (beleértve a regionális és helyi szintű közösségi közlekedést is) szerepelnie kell egy belvízi és tengeri hajózási útvonalakról, kikötőkről, multimodális összeköttetésekről és repülőtéri infrastruktúráról szóló külön szakasznak, amely hozzájárul az átfogó TENT-hálózathoz és a TEN-T törzshálózatához való csatlakozás javulásához, és a fenntartható regionális és helyi mobilitás előmozdításához.	— Egy belvízi és tengeri hajózási útvonalakról, kikötőkről, multimodális összeköttetésekről és repülőtéri infrastruktúráról szóló külön szakasz megléte az átfogó közlekedési tervben vagy tervekben, illetve keretben vagy keretben, amely: — megfelel a stratégiai környezeti vizsgálat jogi követelményeinek; — reális és alaposan kidolgozott projektportfóliót (beleértve az ütemtervet és a költségvetési keretet mutat be); — Intézkedések a közreműködő szervezetek és a kedvezményezettek kapacitásainak biztosítására a projektportfólió megvalósítása érdekében.
	ERFA: — Az energiahatékonyság és az ellátásbiztonság javítása intelligens energiaelosztó, -tároló és -átviteli rendszerek kialakítása és a megújuló forrásokból származó elosztott termelés integrálása révén.	7.4. Intelligens földgáz- és intelligens energiaelosztó, -tároló és -szállító rendszerek fejlesztése; Az intelligens enegiainfrastruktúrába történő beruházásra és szabályozó intézkedésekre vonatkozó olyan átfogó tervek megléte, amelyek hozzájárulnak az energiahatékonyság és az ellátásbiztonság javításához.	— A nemzeti energiainfrastruktúra prioritásait meghatározó átfogó tervek vannak érvényben: — a 2009/72/EK irányelv 22. cikkével és a 2009/73/EK irányelvvel összhangban, amennyiben alkalmazhatóak, és

Tematikus célkitűzések	Beruházási prioritások	Előzetes feltétel	Teljesítési kritériumok
			— a 12. cikknek megfelelően a vonatkozó regionális beruházási tervekkel, valamint a 2009/714/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet ([6]) 8. cikke (3) bekezdése b) pontjának és a 2009/715/EK európai parlamenti és tanácsi rendeletnek ([7]) megfelelően az uniós szintű tízéves hálózatfejlesztési tervekkel összhangban, és — a transzeurópai energiainfrastruktúrákra vonatkozó iránymutatásokról szóló 347/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet ([8]) 3. cikkének (4) bekezdésével összhangban; — E tervek a következőket tartalmazzák: — reális és alaposan kidolgozott projektportfólió a várhatóan az ERFA keretében támogatott projektek vonatkozásában; — a társadalmi és gazdasági kohézióra és a környezetvédelemre vonatkozó célkitűzések megvalósítását elősegítő intézkedések, a 2009/72/EK irányelv 3. cikkének (10) bekezdésével és a 2009/73/EK irányelv 3. cikkének (7) bekezdésével összhangban; — az energiafelhasználás optimalizálását és az energiahatékonyság előmozdítását segítő intézkedések, a 2009/72/EK irányelv 3.cikkének (11) bekezdésével és a 2009/73/EK irányelv 3. cikkének (8) bekezdésével összhangban.
8. A fenntartható és minőségi foglalkoztatás, valamint a munkavállalói mobilitás ösztönzése (Foglalkoz-tatással kapcsolatos cél) (A 9. cikk első bekezdésének 8. pontjában említettek szerint)	ESZA: — A munkakeresők és inaktívak foglalkoztatáshoz való hozzáférése, beleértve a tartós munkanélkülieket és a munkaerőpiactól távol esőket, a helyi foglalkoztatási kezdeményezések és a munkavállalói mobilitás ösztönzése révén is.	8.1. Az aktív munkaerő-piaci intézkedéseket a foglalkoztatási iránymutatásokra figyelemmel dolgozzák ki és hajtják végre.	— A foglalkoztatási szolgálatok megfelelő kapacitással rendelkeznek a következőkre, és biztosítják is azokat: — személyre szabott szolgáltatások, illetve aktív és megelőző munkaerő-piaci intézkedések korai stádiumban, amelyek minden munkakereső számára elérhetők, ugyanakkor a társadalmi kirekesztés legerőpsebb kockázatának kitett csoportokra összpontosítanak, ideértve a marginális helyzetű közösségekből származó személyeket is;

Tematikus célkitűzések	Beruházási prioritások	Előzetes feltétel	Teljesítési kritériumok
			— a frissen megüresedett munkahelyekről és foglalkoztatási lehetőségekről szóló átfogó és átlátható információk, amelyek figyelembe veszik a munkaerőpiac változó igényeit. — A foglalkoztatási szolgálatok formális vagy informális együttműködési szabályokat alakítanak ki az érdekelt felekkel.
	ESZA: — Önfoglalkoztatás, a vállalkozói készség, a vállalkozások létrehozása, beleértve a mikro- kis- és középvállalkozásokat (kkv-k), valamint a mikrovállalkozásokat. ERFA: — Üzleti inkubátorházak létrehozásának támogatása, valamint az önfoglalkoztatás, a mikrovállalkozások és a cégalapítás beruházásokkal való támogatása.	8.2. Önfoglalkoztatás, vállalkozás és vállalatalapítás: az inkluzív vállalkozáskezdés-támogatásra vonatkozó stratégiai szakpolitikai keret megléte.	— Inkluzív vállalkozáskezdés-támogatásra vonatkozó stratégiai szakpolitikai keret van érvényben, amely tartalmazza a következő elemeket: — intézkedésekre került sor a vállalkozások elindítási idejének és költségeinek csökkentése céljából, figyelembe véve a kisvállalkozói intézkedéscsomag célkitűzéseit; — intézkedésekre került sor valamely vállalkozás konkrét tevékenysége beindításához és végzéséhez szükséges engedélyek beszerzési idejének csökkentése céljából, figyelembe véve a kisvállalkozói intézkedéscsomag célkitűzéseit; — a megfelelő üzletfejlesztési szolgáltatásokat és a pénzügyi szolgáltatásokat összekapcsoló intézkedéseket (tőkéhez való hozzáférés), beleértve a hátrányos helyzetű csoportok és/vagy azon területek elérését, ahol ezekre szükség van.
	ESZA: — A munkaerő-piaci intézmények, például az állami és magán foglalkoztatási szolgáltatások modernizálása és a munkaerő-piaci igényekhez való igazodás javítása, beleértve a munkavállalók transznacionális földrajzi mobilitását a mobilitási programok, valamint az intézmények és az érdekeltek közötti együttműködés javítása révén ösztönző tevékenységeket is; ERFA: — Beruházás a foglalkoztatási szolgálatok infrastruktúrájába.	8.3. A munkaerő-piaci intézmények modernizálása és erősítése a foglalkoztatási iránymutatásokra figyelemmel; A munkaerő-piaci intézmények reformját világos stratégiai szakpolitikai keret és előzetes értékelés előzi meg, többek között a nemek közötti egyenlőség dimenziója tekintetében	— A foglalkoztatási szolgálatokat megreformáló intézkedések, amelyek célja megfelelő kapacitások biztosítása a számukra a következők nyújtásához: — személyre szabott szolgáltatások, illetve aktív és megelőző munkaerő-piaci intézkedések korai stádiumban, amelyek minden munkakereső számára elérhetők, ugyanakkor a társadalmi kirekesztés legerősebb kockázatának kitett csoportokra összpontosítanak, ideértve a marginális helyzetű közösségekből származó személyeket is; — a frissen megüresedett munkahelyekről és foglalkoztatási lehetőségekről szóló átfogó és átlátható információk, amelyek figyelembe veszik a munkaerőpiac változó igényeit.

Tematikus célkitűzések	Beruházási prioritások	Előzetes feltétel	Teljesítési kritériumok
			— A foglalkoztatási szolgálatok reformja kiterjed a formális vagy informális együttműködési hálózatok kialakítására az érdekelt felekkel.
	ESZA: — Aktív és egészséges időskor.	8.4. Aktív és egészséges időskor: Az aktív idősödési szakpolitikákat a foglalkoztatási iránymutatásokra figyelemmel dolgozzák ki.	— Az érdekelt felek bevonása az aktív idősödési politikák kidolgozásába és nyomon követésébe, amelyek célja az idősebb munkavállalóknak a munkaerőpiacon való tartása és foglalkoztatásuk előmozdítása. — a tagállamban intézkedések vannak érvényben az aktív idősödés előmozdítására.
	ESZA: — A munkavállalók, vállalkozások és vállalkozók változásokhoz történő alkalmazkodása.	8.5. A munkavállalók, vállalkozások és vállalkozók változásokhoz történő alkalmazkodása: A változás és szerkezetváltás előrejelzését és megfelelő kezelését előnyben részesítő politikák megléte.	— Eszközök állnak rendelkezésre a szociális partnerek és a közigazgatási szervek támogatására, hogy a változás és szerkezetátalakítás proaktív megközelítését kialakítsák és monitoringozzák, amely többek között a következőket elősegítő intézkedéseket tartalmazza: — a változások előrejelzése; — az átszervezési folyamatok előkészítése és kezelése.
	ESZA: — A fiatalok, különösen a nem dolgozó, és sem oktatásban, sem képzésben részt nem vevő fiatalok, közöttük a társadalmi kirekesztés kockázatát viselő és a közösségek perifériájára szorult fiatalok fenntartható munkaerő-piaci integrációja, többek között az ifjúsági garancia végrehajtása révén;	8.6. A fiatalok foglalkoztatását – többek között az ifjúsági garancia végrehajtásán keresztül – elősegítő átfogó stratégiai keret megléte. Ez az előzetes feltételrendszer csak az ifjúsági foglalkoztatási kezdeményezés végrehajtására vonatkozik	— Létezik a fiatalok foglalkoztatását elősegítő stratégiai szakpolitikai keret, amely: — a nem foglalkoztatott, oktatásban és képzésben nem részesülő fiatalokat érintő eredményekre vonatkozó tényekre épül és célzott politikák kialakításának, illetve a fejlemények nyomon követésének alapját képezi; — megnevezi a fiatalok foglalkoztatását célzó intézkedések kezeléséért, illetve a partnerségek valamennyi szintet és ágazatot felölelő összehangolásáért felelős közigazgatási szervet, — bevonja az ifjúsági munkanélküliség kezelésében érintett érdekelteket, — lehetővé teszi a korai beavatkozást és aktivizálást;

Tematikus célkitűzések	Beruházási prioritások	Előzetes feltétel	Teljesítési kritériumok
			— a foglalkoztatáshoz való hozzáférést, a készségek fejlesztését, a munkaerő mobilitását és nem foglalkoztatott, oktatásban és képzésben nem részesülő fiatalok fenntartható munkaerőpiaci integrációját támogató intézkedéseket tartalmaz.
9. A társadalmi befogadás előmozdítása és a szegénység, valamint a megkülön-böztetés minden formája elleni fellépés (a szegénység-gel kapcsolatos cél)	ESZA: — Az aktív befogadás többek között az esélyegyenlőség és az aktív részvétel előmozdítása, valamint a foglalkoztatás javítása érdekében.	9.1. A szegénység csökkentését célzó nemzeti stratégiai szakpolitikai keret megléte és végrehajtása, melynek célja a munkaerőpiacról kirekesztődött személyek aktív befogadása a foglalkoztatási iránymutatásokra figyelemmel.	— Érvényben van a szegénység csökkentésére irányuló, az aktív befogadást célzó nemzeti stratégiai szakpolitikai keret, amely: — megfelelő ismeretalapot szolgáltat a szegénység csökkentését célzó szakpolitikák kidolgozásához és a fejlemények monitoringjához;
(A 9. cikk első bekezdésének 9. pontjában említettek szerint)	ERFA: — Beruházás a nemzeti, regionális és helyi fejlődést szolgáló egészségügyi és szociális infrastruktúrába, az egészségi állapotbeli egyenlőtlenségek csökkentése, a társadalmi befogadás szociális, kulturális és rekreációs szolgáltatásokhoz való jobb hozzáférés biztosítása révén való előmozdítása, valamint átállás az intézményi szolgáltatásokról a közösségi alapú szolgáltatásokra. — A városi területeken és vidéki térségekben élő rászoruló közösségek fizikai rehabilitációja, valamint gazdasági és társadalmi fellendülése érdekében támogatás nyújtása.		— tartalmaz a (nemzeti reformprogramban meghatározott) nemzeti szegénységi és társadalmi kirekesztéssel kapcsolatos cél megvalósítását támogató intézkedéseket, beleértve a fenntartható és minőségi foglalkoztatási lehetőségek elősegítését a társadalmi kirekesztettség kockázatának leginkább kitett csoportoknál; — bevonja az érdekelt feleket a szegénység elleni küzdelembe; — a megállapított igények függvényében, az intézményi alapúról a lakóhely szerinti ellátásra való áttérést célzó intézkedéseket tartalmaz; — Az érdekelt felek kérésükre és indokolt esetben támogatást kapnak a projektkérelmek benyújtásához és a kiválasztott projektek végrehajtásához és irányításához.

Tematikus célkitűzések	Beruházási prioritások	Előzetes feltétel	Teljesítési kritériumok
	ESZA: — A társadalom peremére szorult közösségek – például a romák – társadalmi-gazdasági integrációja. ERFA: — Beruházás a nemzeti, regionális és helyi fejlődést szolgáló egészségügyi és szociális infrastruktúrába, az egészségi állapotbeli egyenlőtlenségek csökkentése, a szociális, kulturális és rekreációs szolgáltatásokhoz való jobb hozzáférés révén a társadalmi befogadás előmozdítása, valamint átállás az intézményi szolgáltatásokról a közösségi alapú szolgáltatásokra. — A városi területeken és vidéki térségekben élő rászoruló közösségek fizikai rehabilitációja, valamint gazdasági és társadalmi fellendülése érdekében támogatás nyújtása. — Beruházás az oktatásba, készségekre vonatkozó képzésbe és a szakképzésbe és az egész életen át tartó tanulásba oktatási és képzési infrastruktúrák fejlesztésével.	9.2. A romák befogadására vonatkozó nemzeti stratégiai szakpolitikai keret van érvényben	— A romák befogadására vonatkozó nemzeti stratégiai szakpolitikai keret van érvényben, amely: — a romák integrációja tekintetében elérhető nemzeti szintű célokat határoz meg annak érdekében, hogy a köztük és a népesség többi része közt fennálló különbségeket áthidalják. E célkitűzéseknek ki kell terjedniük a romák integrációjával kapcsolatos négy uniós célra, amelyek az oktatást, a foglalkoztatást, az egészségügyet és a lakhatást érintik; — azonosítja adott esetben a hátrányos helyzetű mikrorégiókat vagy szegregált környékeket, ahol a közösségek a leghátrányosabb helyzetben vannak, felhasználva a már rendelkezésre álló társadalmi-gazdasági és területi mutatókat (pl. nagyon alacsony iskolázottság, hosszú távú munkanélküliség, stb.); — szigorú ellenőrzési módszereket tartalmaz a romaintegrációs fellépések hatásainak értékeléséhez, és egy felülvizsgálati mechanizmust a stratégia kiigazításához; — megtervezését, végrehajtását és ellenőrzését illetően a roma civil társadalommal, a regionális és helyi hatóságokkal folytatott szoros együttműködésben és folyamatos párbeszéd révén valósul meg. — Az érdekelt felek kérésükre és indokolt esetben támogatást kapnak a projektkérelmek benyújtásához és a kiválasztott projektek végrehajtásához és irányításához.
	ESZA: — A megfizethető, fenntartható és minőségi szolgáltatásokhoz való jobb hozzáférés biztosítása, beleértve az egészségügyi szolgáltatásokat és a közérdekű szociális szolgáltatásokat.	9.3. Egészségügy: Az egészségügyre vonatkozó, a gazdasági fenntarthatóságot biztosító nemzeti vagy regionális, az EUMSZ 168. cikkének keretein belüli stratégiai szakpolitikai keret megléte.	— Az egészségügyre vonatkozó nemzeti vagy regionális stratégiai szakpolitikai keret van érvényben, amely a következőket tartalmazza: — összehangolt intézkedések az egészségügyi ellátáshoz való hozzáférés javítására;

Tematikus célkitűzések	Beruházási prioritások	Előzetes feltétel	Teljesítési kritériumok
	ERFA: — A nemzeti, regionális és helyi fejlődést szolgáló egészségügyi és szociális infrastruktúrába történő beruházás, az egészségi állapotbeli egyenlőtlenségek csökkentése, a szociális, kulturális és rekreációs szolgáltatásokhoz való jobb hozzáférés megteremtésével a társadalmi befogadás előmozdítása, valamint az intézményi szolgáltatásokról a közösségi alapú szolgáltatásokra való átállás.		— intézkedések az egészségügyi ágazat hatékonyságának ösztönzésére szolgáltatásnyújtási modellek és infrastruktúra bevezetése, illetve megvalósítása révén; — egy monitoring és felülvizsgálati rendszer. — A tagállam vagy régió elfogadott egy, az egészségügyi ellátás számára rendelkezésre álló indikatív költségvetési forrásokat, valamint a forrásoknak a kiemelt szükségletekre való összpontosítását bemutató keretrendszert.
10. az oktatásba, a képzésbe és szakképzésbe történő beruházás a készségek fejlesztése és az egész életen át tartó tanulás érdekében (Oktatással kapcsolatos cél) (a 9. cikk első bekezdésének 10. pontjában megfelelően)	ESZA: — A korai iskolaelhagyók számának csökkentése és a korai iskolaelhagyás megelőzése, valamint a minőségi oktatáshoz való egyenlő hozzáférés ösztönzése a koragyermekkori nevelésben, az alap- és középfokú oktatásban, ideértve az oktatásba való visszatérést ösztönző (formális, informális és nem formális) tanulási útvonalakat is. ERFA: — Beruházás az oktatásba, készségekre vonatkozó képzésbe és a szakképzésbe és az egész életen át tartó tanulásba oktatási és képzési infrastruktúrák fejlesztésével.	10.1. Korai iskolaelhagyás: A korai iskolaelhagyás csökkentését célzó, az EUMSZ 165. cikkének keretein belüli stratégiai szakpolitikai keret megléte.	— Olyan megfelelő szintű, a korai iskolaelhagyásra vonatkozó adat- és információgyűjtési és -elemzési rendszert alkalmaznak, amely: — megfelelő tudásalapot biztosít a célzott politikák kidolgozásához és biztosítja az eredmények monitoringját. — Létezik a korai iskolaelhagyásra vonatkozó stratégiai szakpolitikai keret, amely: — bizonyítékokon alapul; — a megfelelő oktatási szektorokra, többek között a kisgyermekkori fejlődésre is kiterjed, és különösen a korai iskolaelhagyás kockázatának leginkább kitett csoportokat célozza meg beleértve a marginalizált közösségekből származókat, és megfelelő megelőző, intervenciós és kompenzációs intézkedéseket tartalmaz; — a korai iskolaelhagyás kérdésében érintett minden szakpolitikai ágazatot és érdekelt felet bevon.

Tematikus célkitűzések	Beruházási prioritások	Előzetes feltétel	Teljesítési kritériumok
	ESZA: — A felsőfokú vagy annak megfelelő szintű oktatás minőségének, hatékonyságának és hozzáférhetőségének javítása az oktatásban való részvétel növelése érdekében, különösen a hátrányos helyzetű csoportok számára. ERFA: — Beruházás az oktatásba, készségekre vonatkozó képzésbe és a szakképzésbe és az egész életen át tartó tanulásba oktatási és képzési infrastruktúrák fejlesztésével.	10.2. Felsőoktatás: Az EUMSZ 165. cikkének keretein belüli nemzeti vagy regionális stratégiai szakpolitikai keret megléte a felsőoktatási végzettség arányának, minőségének és hatékonyságának növelésére.	— Érvényben van a felsőfokú oktatásra vonatkozó, nemzeti vagy regionális szintű stratégiai szakpolitikai keret, amely a következő elemeket tartalmazza: — szükség esetén a részvétel és a végezettség arányának növelését célzó olyan intézkedéseket, amelyek: — növelik az alacsony jövedelmű csoportok és egyéb alulreprezentált csoportok részvételét a felsőfokú oktatásban, különös tekintettel a hátrányos helyzetű emberekre, beleértve a marginalizált közösségekből származókat; — csökkentik a lemorzsolódási arányt/javítják a végzettségi arányt; — ösztönzik az újító tartalmakat és programtervezést; — az alkalmazhatóság és a vállalkozói szellem növelését célzó intézkedéseket, amelyek: — ösztönzik a „transzverzális készségek”, beleértve a vállalkozói szellem, fejlesztését a vonatkozó felsőoktatási programokban; — csökkentik a nemek közötti különbségeket a tanulmányi és szakmai választások terén.
	ESZA: — Az egész életen át tartó tanulás lehetőségeihez való egyenlő hozzáférés javítása minden korcsoport számára formális, informális és nem formális módon egyaránt, a munkavállalók ismereteinek, készségeinek és kompetenciáinak naprakésszé tétele, valamint a rugalmas tanulási útvonalak előmozdítása, többek között a szakmai életútra vonatkozó irányadás és a megszerzett képességek validálása révén.	10.3. Egész életen át tartó tanulás: Az EUMSZ 165. cikkének keretein belüli nemzeti és/vagy regionális stratégiai szakpolitikai keret megléte az egész életen át tartó tanulás elősegítésére.	— Olyan nemzeti vagy regionális stratégiai szakpolitikai keretrendszer van érvényben az egész életen át tartó tanulás elősegítésére, amely intézkedéseket tartalmaz: — az egész életen át tartó tanulást célzó szolgáltatások fejlesztésének és összekapcsolásának támogatására, beleértve azok végrehajtását és a képességek fejlesztését (érvényesítés, iránymutatás, oktatás és képzés), valamint az érdekelt felek bevonásáról és a velük való partneri viszony kialakításáról való gondoskodást;

Tematikus célkitűzések	Beruházási prioritások	Előzetes feltétel	Teljesítési kritériumok
	ERFA: — Beruházás az oktatásba, készségekre vonatkozó képzésbe és a szakképzésbe és az egész életen át tartó tanulásba oktatási és képzési infrastruktúrák fejlesztésével.		— a különböző célcsoportok (például a szakképzésben résztvevő fiatalok, a felnőttek, a munkaerőpiacra visszatérő szülők, az alacsonyan képzett és az idősebb munkavállalók, a migránsok és más hátrányos helyzetű csoportok, különösen a fogyatékossággal élők) készségfejlesztésére, amennyiben ezeket a nemzeti vagy regionális stratégiai szakpolitikai keretekben prioritásként azonosították; — az egész életen át tartó tanuláshoz való hozzáférés kiszélesítésére, többek között az átláthatósági eszközök (például az európai képesítési keretrendszer, a nemzeti képesítési keretrendszer, az európai szakképzési kreditrendszer és az európai szakképzési minőségbiztosítási rendszer) tényleges alkalmazására irányuló erőfeszítések révén; — az oktatás és képzés munkaerőpiaci megfelelőségének javítására és az azonosított célcsoportok (például a szakképzésben részt vevő fiatalok, a felnőttek, a munkaerőpiacra visszatérő szülők, az alacsony képzettségű és idősebb munkavállalók, a migránsok és más hátrányos helyzetű csoportok, különösen a fogyatékossággal élők) igényeihez való igazítására
	ESZA: — Az oktatási és képzési rendszerek munkaerő-piaci igényekhez való igazításának javítása, a tanulásból a munkába történő átállás megkönnyítése, a szakképzés és a képzési rendszerek megerősítése és minőségének javítása többek között a készségek iránti igény előzetes felmérésén alapuló mechanizmusok révén, a szakmai életút rugalmasabbá tétele, munkaalapú tanulási rendszerek többek között a duális tanulási rendszerek és a gyakornoki képzések létrehozása és továbbfejlesztése.	10.4. A szakképzési rendszerek minőségének és hatékonyságának javítására irányuló nemzeti vagy regionális, az EUMSZ 165. cikkének keretein belüli stratégiai szakpolitikai keret megléte.	— A szakképzési rendszerek minőségének és hatékonyságának javítására irányuló nemzeti vagy regionális, az EUMSZ 165. cikkének keretein belüli stratégiai szakpolitikai keret létezik, és a következőkre vonatkozó intézkedéseket tartalmazza:

Tematikus célkitűzések	Beruházási prioritások	Előzetes feltétel	Teljesítési kritériumok
	ERFA: — Beruházás az oktatásba, készségekre vonatkozó képzésbe és a szakképzésbe és az egész életen át tartó tanulásba képzési és oktatási infrastruktúrák fejlesztésével.		— a szakképzési rendszerek munkaerő-piaci igényekhez való igazításának javítása, szoros együttműködésben az érintett felekkel, többek között a készségek iránti igény előzetes felmérésén alapuló mechanizmusok révén, a szakmai életút rugalmasabbá tétele és a munkaalapú tanulás biztosításának erősítése annak különböző formáiban; — a szakképzés minőségének és vonzóképességének növelésére, többek között a szakképzés minőségbiztosítására vonatkozó nemzeti megközelítés kialakítása (például a szakképzés európai minőségbiztosítási referenciakeretével összhangban) és az átláthatósági és elismerési eszközök, például az európai szakképzési kreditrendszer (ECVET) alkalmazása révén.
11. A hatóságok és az érdekelt felek intézményi kapacitá-sának növelése, és hatékony közigazgatás (A 9. cikk első bekezdésének 11. pontjában említettek szerint)	ESZA: — Azon közigazgatási szervek és közszolgálatok intézményi kapacitásának és hatékonyságának növelésébe történő beruházások nemzeti, regionális és helyi szinten, amelyek célja a reformok, a jobb szabályozás és a jó kormányzás megvalósítása. ERFA: — A közjogi hatóságok és az érdekeltek intézményi kapacitásának és a közigazgatás hatékonyságának fokozása az intézményi kapacitás és az ERFA végrehajtásához kapcsolódó közigazgatási szervek és közszolgálatok hatékonyságát megerősítő intézkedések által, valamint az ESZA általi, az intézményi kapacitásra és a közigazgatás hatékonyságának megerősítésére irányuló intézkedések támogatása.	— A tagállam igazgatási hatékonyságát erősítő stratégiai szakpolitikai keret megléte, beleértve a közigazgatás reformját.	— A tagállam bevezette és elkezdte végrehajtani az állami hatóságai igazgatási hatékonyságának és készségeinek fokozására irányuló stratégiai szakpolitikai keretet az alábbi elemekkel: — a jogi, szervezeti és/vagy eljárási reformintézkedések elemzését és stratégiai tervezése; — minőségirányítási rendszerek kialakítása; — az igazgatási eljárások egyszerűsítését és racionalizálását célzó integrált intézkedések; — emberi erőforrásokra vonatkozó stratégiák és szakpolitikák kidolgozása és végrehajtása az e területen azonosított főbb hiányosságok tekintetében; — a képességek fejlesztése az állami hatóságokon belüli szakmai hierarchia minden szintjén;

Tematikus célkitűzések	Beruházási prioritások	Előzetes feltétel	Teljesítési kritériumok
	Kohéziós Alap: — A közjogi hatóságok és az érdekeltek intézményi kapacitásának növelése eredményes közigazgatás kialakítására irányuló intézkedésekkel a Kohéziós Alap feladatainak végrehajtásához kapcsolódó közigazgatási rendszerek és közszolgáltatások eredményességének és intézményi kapacitásának megerősítése által.		— a monitoring és értékelési eljárások és eszközök kialakítása.

([1]) Az Európai Parlament és a Tanács 2010/31/EU irányelve (2010. május 19.) az épületek energiahatékonyságáról (HL L 153., 2010.6.18., 13. o.).
([2]) Az Európai Parlament és a Tanács 2012/27/EU irányelve (2012. október 25.) az energiahatékonyságról, a 2009/125/EK és a 2010/30/EU irányelv módosításáról, valamint a 2004/8/EK és a 2006/32/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről(HL L 315., 2012.11.14., 1. o.).
([3]) Az Európai Parlament és Tanács 2006/32/EK irányelve (2006. április 5.) az energia-végfelhasználás hatékonyságáról és az energetikai szolgáltatásokról, valamint a 93/76/EGK tanácsi irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 114., 2006.4.27., 64. o.).
([4]) Az Európai Parlament és a Tanács 2009/28/EK irányelve (2009. április 23.) a megújuló energiaforrásból előállított energia támogatásáról, valamint a 2001/77/EK és a 2003/30/EK irányelv módosításáról és azt követő hatályon kívül helyezéséről (HL L 140., 2009.6.5., 16. o.).
([5]) Az Európai Parlament és a Tanács 1315/2013/EU rendelete (2013. december 11.) a transzeurópai közlekedési hálózat fejlesztésére vonatkozó uniós iránymutatásokról és a 661/2010/EU határozat hatályon kívül helyezéséről (HL L 348., 2013.12.20., 1. o.).
([6]) Az Európai Parlament és a Tanács 714/2009/EK rendelete (2009. július 13.) a villamos energia határokon keresztül történő kereskedelme esetén alkalmazandó hálózati hozzáférési feltételekről és az 1228/2003/EK rendelet hatályon kívül helyezéséről (HL L 211., 2009.8.14., 15. o.).
([7]) Az Európai Parlament és a Tanács 715/2009/EK rendelete (2009. július 13.) a földgázszállító hálózatokhoz való hozzáférés feltételeiről és az 1775/2005/EK rendelet hatályon kívül helyezéséről(HL L 211., 2009.8.14., 36. o.).
([8]) Az Európai Parlament és a Tanács 347/2013/EU rendelete (2013. április 17.) a transzeurópai energiaipari infrastruktúrára vonatkozó iránymutatásokról és az 1364/2006/EK határozat hatályon kívül helyezéséről, valamint a 713/2009/EK, a 714/2009/EK és a 715/2009/EK rendelet módosításáról (HL L 115., 2013.4.25., 39. o.).

II. RÉSZ: Általános előzetes feltételrendszer

Terület	Előzetes feltételrendszer	Teljesítési kritériumok
1. Hátrányos megkülönböztetés elleni intézkedések	Az ESB-alapok terén a hátrányos megkülönböztetés elleni uniós jogszabályok végrehajtását és alkalmazását biztosító adminisztratív kapacitások megléte.	— Intézkedések a tagállamok intézményi és jogi keretével összhangban a mindenkire kiterjedő egyenlő bánásmód előmozdításáért felelős szervezetek bevonására a programok elkészítése és megvalósítása során, beleértve az egyenlőséggel kapcsolatos tanácsadást az ESB-alapok tevékenysége terén; — Intézkedések a hatóságok ESB-alapok kezelésében és irányításában részt vevő személyzetének képzésére a hátrányos megkülönböztetés elleni uniós jogszabályok és szakpolitika terén.
2. Nemek közötti egyenlőség	Az ESB-alapok terén a nemek közötti egyenlőség előmozdítását célzó uniós jogszabályok végrehajtását és alkalmazását biztosító adminisztratív kapacitások megléte.	— Intézkedések a tagállamok intézményi és jogi keretével összhangban a nemek közötti egyenlőség előmozdításáért felelős szervezetek bevonására a programok elkészítése és megvalósítása során, beleértve a nemek közötti egyenlőséggel kapcsolatos tanácsadást az ESB-alapok tevékenysége terén; — Intézkedések a hatóságok ESB-alapok kezelésében és irányításában részt vevő személyzetének képzésére a nemek közötti egyenlőség előmozdítását célzó uniós jogszabályok és szakpolitika, valamint a nemek közötti egyenlőség általános érvényesítése terén.

Terület	Előzetes feltételrendszer	Teljesítési kritériumok
3. Fogyatékosság	Az ESB-alapok terén a fogyatékossággal élő személyek jogairól szóló ENSZ-egyezmény végrehajtását és alkalmazását biztosító adminisztratív kapacitások megléte a 2010/48/EK tanácsi határozattal ([1]) összhangban.	— Intézkedések a tagállamok intézményi és jogi keretével összhangban a fogyatékossággal élő személyek jogainak védelméért felelős szervezetekkel vagy az őket képviselő szervezetekkel és egyéb érintett felekkel folytatott tanácskozásra és bevonásukra a programok elkészítése és megvalósítása során; — Intézkedések a hatóságok ESB-alapok kezelésében és irányításában részt vevő személyzetének képzésére a fogyatékossággal kapcsolatos uniós jogszabályok és szakpolitika terén, beleértve az akadálymentesítést és a fogyatékossággal élő személyek jogairól szóló ENSZ-egyezmény gyakorlati alkalmazását az uniós és adott esetben a nemzeti jogszabályoknak megfelelően; — Intézkedések a fogyatékossággal élő személyek jogairól szóló ENSZ-egyezmény 9. cikke végrehajtásának figyelemmel kísérésére az ESB-alapokkal kapcsolatban a programok elkészítése és megvalósítása során.
4. Közbeszerzés	Az ESB-alapok terén az uniós közbeszerzési jog tényleges alkalmazását biztosító rendelkezések megléte.	— Az uniós közbeszerzési jogszabályok megfelelő mechanizmusok révén történő tényleges alkalmazását szolgáló intézkedések; — A szerződések odaítélési eljárásának átláthatóságát biztosító intézkedések; — Az ESB-alapok támogatásainak megvalósításában résztvevő munkatársak képzését és tájékoztatását szolgáló intézkedések; — Az uniós közbeszerzési szabályok végrehajtását és alkalmazását szolgáló adminisztratív kapacitások biztosítására vonatkozó intézkedések.
5. Állami támogatás	Az ESB-alapok terén az állami támogatásra vonatkozó uniós jog tényleges alkalmazását biztosító intézkedések megléte.	— Az állami támogatásra vonatkozó uniós szabályok tényleges alkalmazását szolgáló intézkedések; — Az ESB-alapok támogatásainak megvalósításában résztvevő munkatársak képzését és tájékoztatását szolgáló intézkedések; — Az állami támogatásra vonatkozó uniós jogszabályok végrehajtását és alkalmazását szolgáló adminisztratív kapacitások biztosítására vonatkozó intézkedések.
6. A környezeti hatásvizsgálattal (EIA) és a stratégiai környezeti vizsgálattal (SEA) kapcsolatos környezetvédelmi jogszabályok	A környezeti hatásvizsgálattal és a stratégiai környezeti hatásvizsgálattal kapcsolatos uniós környezetvédelmi jogszabályok tényleges alkalmazását biztosító intézkedések megléte.	— A 2011/92/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv ([2]) (EIA) és a 2001/42/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv ([3]) (SEA) tényleges alkalmazását biztosító intézkedések; — Az EIA és SEA vizsgálatokra vonatkozó irányelvek végrehajtásában résztvevő munkatársak képzését és tájékoztatását szolgáló intézkedések; — A megfelelő adminisztratív kapacitások rendelkezésre állását biztosító intézkedések.

Terület	Előzetes feltételrendszer	Teljesítési kritériumok
7. Statisztikai rendszerek és eredmény-mutatók	A programok eredményességének és hatásának felméréséhez szükséges statisztikai alap megléte. Olyan eredménymutató-rendszer megléte, amely szükséges a várt eredmények eléréséhez leghatékonyabban hozzájáruló intézkedések kiválasztásához, az előrehaladás monitoringjához és a hatásvizsgálat elvégzéséhez.	— Olyan intézkedések vannak érvényben a statisztikai adatok időben történő begyűjtésére és összesítésére vonatkozóan, amelyek kiterjednek a következőkre: — a források és a mechanizmusok azonosítása a statisztikai hitelesség biztosítása érdekében; — az összegyűjtött adatok közzétételére és nyilvános hozzáférhetőségére vonatkozó intézkedések; — Az eredménymutatók olyan hatékony rendszere, amely magában foglalja: — az egyes programok vonatkozásában kiválasztott eredménymutatókat, feltüntetve azt is, hogy milyen indokkal esett a választás a program keretében finanszírozott szakpolitikai intézkedésekre; — az említett mutatók célértékeinek meghatározását; — a következő követelményekkel való összhangot minden mutató esetében: az adatok megbízhatóak és statisztikailag igazolhatóak, egyértelmű normatív értelmezéssel rendelkeznek, a szakpolitikai elvárásoknak megfelelően alkalmazhatóak és időszerűek; — eljárások rendelkezésre állását annak biztosítására, hogy a program által finanszírozott minden művelet esetében hatékony mutatókat alkalmaznak.

([1]) A Tanács 2009. november 26-i határozata a fogyatékossággal élő személyek jogairól szóló ENSZ-egyezménynek az Európai Közösség által történő megkötéséről (HL L 23., 2010.1.27., 35. o.).

([2]) Az Európai Parlament és a Tanács 2011/92/EU irányelve (2011. december 13.) az egyes köz- és magánprojektek környezetre gyakorolt hatásainak vizsgálatáról, (HL L 26., 2012.1.28. 1. o.).

([3]) Az Európai Parlament és a Tanács 2001/42/EK irányelve (2001. június 27.) bizonyos tervek és programok környezetre gyakorolt hatásainak vizsgálatáról (HL L 197., 2001.7.21., 30. o.).

XII. MELLÉKLET

AZ ALAPOKBÓL SZÁRMAZÓ TÁMOGATÁSRA VONATKOZÓ TÁJÉKOZTATÁS ÉS KOMMUNIKÁCIÓ

(1) MŰVELETEK LISTÁJA

A műveleteknek a 115. cikk (2) bekezdésében említett listája – a tagállam legalább egy hivatalos nyelvén – a következő adatmezőket tartalmazza:

— a kedvezményezett neve (csak jogi személyek; természetes személyeket nem kell megnevezni);

— a művelet neve;

— a művelet összefoglalása;

— a művelet megkezdésének időpontja;

— a művelet befejezésének időpontja (a művelet fizikai befejezésének vagy teljes végrehajtásának várható időpontja);

— a művelethez rendelt teljes elszámolható kiadás;

— uniós társfinanszírozási ráta prioritási tengelyenként;

— a művelet helyszínének postai irányítószáma, vagy egyéb megfelelő helymegjelölés;

— ország;

— a művelethez rendelt beavatkozási kategória neve a 96. cikk (2) bekezdése első albekezdésének b) pontjának vi. alpontjával összhangban;

— a műveletek listája legutóbbi frissítésének időpontja.

Az adatmezők fejléceit az Unió legalább egy másik hivatalos nyelvén szintén meg kell adni.

(2) A NYILVÁNOSSÁGNAK SZÓLÓ TÁJÉKOZTATÁSI ÉS KOMMUNIKÁCIÓS INTÉZKEDÉSEK

A tagállam, az irányító hatóság és a kedvezményezettek megteszik a szükséges intézkedéseket annak érdekében, hogy az operatív programok keretében e rendelet szerint támogatott műveletekről tájékoztatást nyújtsanak a nyilvánosságnak és kommunikáljanak a nyilvánossággal.

2.1. A tagállam és az irányító hatóság feladatai

(1) A tagállam és az irányító hatóság biztosítja, hogy a tájékoztatási és kommunikációs intézkedéseket a kommunikációs stratégiával összhangban hajtsák végre, és hogy ezen intézkedések a lehető legszélesebb körű médiafedettség biztosítására irányuljanak különféle kommunikációs formákat és módszereket a megfelelő szinten alkalmazva.

(2) A tagállam vagy az irányító hatóság felel legalább a következő tájékoztatási és kommunikációs intézkedésekért:

a) nagyszabású tájékoztatási kampány megszervezése az operatív program(ok) indításáról, akár a vonatkozó kommunikációs stratégiák jóváhagyását megelőzően;

b) egy nagyszabású tájékoztatási kampány megszervezése évente, amely népszerűsíti a finanszírozási lehetőségeket és az alkalmazott stratégiákat, illetve bemutatja az operatív program vagy programok által elért eredményeket, beleértve adott esetben a főbb projekteket, közös cselekvési terveket és más projektpéldákat;

c) az Unió jelképének kihelyezése az egyes irányító hatóságok működési helyén;

d) a műveletek e melléklet 1. szakasza szerinti listájának elektronikus úton történő közzététele;

e) példák felsorolása az adott operatív program szerinti műveletekre az egységes honlapon vagy az operatív programnak az egységes honlap-portálon keresztül elérhető honlapján; a példákat az Unió valamely széles körben beszélt, az érintett tagállam hivatalos nyelvétől vagy nyelveitől eltérő hivatalos nyelvén kell közzétenni;

f) az operatív program végrehajtására, többek között adott esetben a fontosabb eredményekre vonatkozó információk frissítése az egységes honlapon vagy az adott operatív programnak az egységes honlap-portálon keresztül elérhető honlapján.

(3) Az irányító hatóság a tájékoztatási és kommunikációs intézkedések végrehajtásába, a nemzeti jogszabályokkal és gyakorlattal összhangban adott esetben a bevonja következő szervezeteket:

a) az 5. cikkben említett partnerek;

b) az európai tájékoztatási központok, valamint a Bizottságnak a tagállamban működő képviseleti irodái és az Európai Parlamentnek a tagállamban működő tájékoztatási irodái;

c) oktatási és kutatási intézmények.

E szervezetek széles körben terjesztik a 115. cikk (1) bekezdésében leírt információkat.

2.2. A kedvezményezettek feladatai

(1) A kedvezményezett az általa hozott valamennyi tájékoztatási és kommunikációs intézkedésben elismeri az alapokból a művelet számára kapott támogatást, a következők kihelyezésével:

a) az uniós jelkép az Unióra való hivatkozással együtt, a Bizottság által a 115. cikk (4) bekezdése szerint elfogadott végrehajtási jogi aktusban leírt technikai jellemzőkkel összhangban;

b) a műveletet támogató alapra vagy alapokra való hivatkozás.

Amennyiben a tájékoztatási vagy kommunikációs intézkedés több mint egy alap által társfinanszírozott műveletre vagy több műveletre vonatkozik, a b) pontban előírt hivatkozás helyébe egy az ESB-alapokra utaló hivatkozás léphet.

(2) A művelet végrehajtása közben a kedvezményezett a következő módon tájékoztatja a nyilvánosságot az alapoktól kapott támogatásról:

a) a kedvezményezett saját honlapján, amennyiben van ilyen, a támogatás mértékével arányos rövid leírást közöl a műveletről, megemlítve annak céljait és az elért eredményeket, és kiemelve az Uniótól kapott pénzügyi támogatást;

b) a 4. és 5. pont hatályán kívül eső műveletek esetében a nyilvánosság számára jól látható helyen, például egy épület bejáratánál, legalább egy (minimum A3-as méretű) posztert helyez el, amely tájékoztatást ad a projektről, többek között az Uniótól kapott pénzügyi támogatásról.

(3) Az ESZA által támogatott műveletek esetében, illetve az ERFA és a Kohéziós Alap által támogatott műveletek megfelelő eseteiben a kedvezményezett biztosítja, hogy a műveletekben részt vevő valamennyi érintett fél tájékoztatást kapjon a támogatásról.

A valamely művelet végrehajtásával kapcsolatos, a nyilvánosság vagy a résztvevők figyelmébe szánt minden dokumentum, beleértve a részvételi vagy egyéb igazolást is, tartalmaz egy kijelentést arra nézve, hogy az operatív program végrehajtása az alap vagy alapok támogatásával történt.

(4) Az ERFA vagy a Kohéziós Alap által támogatott művelet végrehajtása során a kedvezményezett, a nyilvánosság számára jól látható helyen, ideiglenes jelleggel nagyméretű hirdetőtáblát helyez el minden olyan műveletre vonatkozóan, amely infrastruktúra vagy építési műveletek finanszírozására vonatkozik, és amely művelet közpénzekből nyújtott támogatásának teljes összege meghaladja az 500 000 EUR-t.

(5) Legfeljebb három hónappal a művelet végrehajtása után a kedvezményezett kihelyez a nyilvánosság számára jól látható helyre egy állandó plakettet vagy hirdetőtáblát minden egyes olyan műveletre vonatkozóan, amely megfelel a következő követelményeknek:

a) a művelet közpénzekből nyújtott támogatásának teljes összege meghaladja az 500 000 EUR-t;

b) a művelet egy fizikai tárgy beszerzésére vagy infrastruktúra finanszírozására vagy építési műveletekre vonatkozik.

A plakettnek vagy a hirdetőtáblának tartalmaznia kell a művelet nevét és fő célkitűzését. A plakettet vagy a hirdetőtáblát a Bizottság által a 115. cikk (4) bekezdése szerint elfogadott technikai jellemzőknek megfelelően kell elkészíteni.

(3) A POTENCIÁLIS KEDVEZMÉNYEZETTEK ÉS A KEDVEZMÉNYEZETTEK TÁJÉKOZTATÁSÁT SZOLGÁLÓ INTÉZKEDÉSEK

3.1. A potenciális kedvezményezettek tájékoztatását szolgáló intézkedések

(1) Az irányító hatóság a kommunikációs stratégiával összhangban biztosítja, hogy az operatív program stratégiáját és célkitűzéseit, valamint az Unió és a tagállam által együttesen kínált támogatási lehetőségeket széles körben megismertessék a potenciális kedvezményezettekkel és valamennyi érdekelt féllel, az érintett alapokból kapható pénzügyi támogatás részleteivel együtt.

(2) Az irányító hatóság biztosítja, hogy a potenciális kedvezményezettek – figyelembe véve az elektronikus és más kommunikációs szolgáltatások elérhetőségét is bizonyos potenciális kedvezményezettek számára – hozzáférjenek a releváns, legalább a következőkről szóló információkhoz, köztük, szükség esetén, a naprakésszé tett információkhoz:

a) a finanszírozási lehetőségek és a pályázati felhívások kiírása;

b) a kiadások elszámolhatóságának feltételei, amelyeket teljesíteniük kell annak érdekében, hogy jogosultak legyenek támogatásra az operatív program keretében;

c) a támogatási kérelmek vizsgálati eljárásainak és a vonatkozó határidőknek a leírása;

d) a támogatandó műveletek kiválasztási kritériumai;

e) a nemzeti, regionális vagy helyi szintű kapcsolati pontok, amelyek tájékoztatást tudnak nyújtani az operatív programokról;

f) a potenciális kedvezményezettek azon feladata, hogy a 2.2. ponttal összhangban tájékoztassák a nyilvánosságot a művelet céljáról és a művelethez az alapokból nyújtott támogatásról. Az irányító hatóság arra kérheti a potenciális kedvezményezetteket, hogy pályázatukban javasoljanak olyan indikatív kommunikációs tevékenységeket, amelyek arányban állnak a művelet méretével.

3.2. A kedvezményezettek tájékoztatását szolgáló intézkedések

(1) Az irányító hatóság tájékoztatja a kedvezményezetteket arról, hogy a finanszírozás elfogadásával beleegyeznek abba, hogy felvegyék őket a műveleteknek a 115. cikk (2) bekezdése szerint közzétett listájába.

(2) Az irányító hatóság tájékoztatási és kommunikációs eszközöket biztosít, elektronikus formátumú sablonokat is beleértve, hogy adott esetben megkönnyítse a kedvezményezettek számára a 2.2. pontban leírt kötelezettségeik teljesítését.

(4) A KOMMUNIKÁCIÓS STRATÉGIA ELEMEI

Az irányító hatóság és adott esetben a tagállam által kidolgozott kommunikációs stratégia a következő elemeket tartalmazza:

a) a megközelítés leírása, beleértve a tagállam vagy az irányító hatóság által hozandó, a potenciális kedvezményezetteket, a kedvezményezetteket, a multiplikátorokat és a szélesebb közönséget megcélzó főbb tájékoztatási és kommunikációs intézkedéseket, figyelembe véve a 115. cikkben leírt célokat;

b) leírás azokról az anyagokról, amelyeket a fogyatékossággal élő személyek számára is hozzáférhető formátumban bocsátanak rendelkezésre;

c) annak leírása, hogy a kedvezményezettek milyen támogatást kapnak a kommunikációs tevékenységeikhez;

d) a stratégia végrehajtásának tájékoztató jellegű költségvetése;

e) a tájékoztatási és kommunikációs intézkedések végrehajtásáért felelős igazgatási szervek leírása, a személyi erőforrásokkal együtt;

f) a 2. pontban említett tájékoztatási és kommunikációs intézkedések módozatai, beleértve annak a honlapnak vagy honlap-portálnak a megjelölését is, ahol az adatok találhatók;

g) annak megjelölése, hogy a szakpolitika, az operatív programok és a műveletek láthatósága és az irántuk való figyelemfelkeltés, valamint az alapok és az Unió szerepe szempontjából hogyan értékelendők a tájékoztatási és kommunikációs intézkedések;

h) adott esetben, leírás az előző operatív program főbb eredményeinek felhasználásáról;

i) a következő évben végrehajtandó tájékoztatási és kommunikációs tevékenységeket tartalmazó éves frissítés.

XIII. MELLÉKLET

AZ IRÁNYÍTÓ HATÓSÁG ÉS AZ IGAZOLÓ HATÓSÁG KIJELÖLÉSÉNEK KRITÉRIUMAI

(1) BELSŐ ELLENŐRZÉSI KÖRNYEZET

i. Az irányító és az igazoló hatóság feladatait lefedő szervezeti struktúra megléte és a feladatok kiosztása az adott hatóságokon belül, biztosítva, hogy a funkciók elkülönítésének elvét, amennyiben alkalmazható, betartsák.

ii. A feladatok közbenső szervezetekre történő ruházása esetén olyan keret, amely révén biztosítható azok feladatainak és kötelezettségeinek meghatározása, az átruházott feladatok elvégzésére vonatkozó képesség ellenőrzése és a jelentéstételi eljárások megléte.

iii. A szabálytalanságok esetére és a jogosulatlanul kifizetett összegek visszafizettetésére vonatkozó jelentéstételi és monitoringeljárások.

iv. A szükséges technikai készségekkel rendelkező, megfelelő emberi erőforrásnak a szervezet különböző szintjei és feladatai közötti elosztására vonatkozó terv.

(2) KOCKÁZATKEZELÉS

Egy olyan keret, amellyel – az arányosság elvét figyelembe véve – biztosítható, hogy szükség esetén és különösen a tevékenységek jelentős módosítása esetén megfelelő kockázatkezelési eljárást alkalmazzanak.

(3) IRÁNYÍTÁSI ÉS KONTROLLTEVÉKENYSÉGEK

A. Irányító hatóság

i. A támogatási kérelmekre, a kérelmek értékelésére, a támogatott kérelmek kiválasztására vonatkozó eljárások, ideértve azokat az utasításokat és iránymutatásokat, amelyek biztosítják, hogy a műveletek a 125. cikk (3) bekezdése a) pontja i. alpontjával összhangban hozzájáruljanak a megfelelő prioritási tengelyek szerinti egyedi célkitűzések és eredmények eléréséhez.

ii. Az ellenőrző hatóság által lefolytatott vizsgálatokra vonatkozó eljárások, ideértve a kedvezményezettek minden egyes kifizetési kérelmének dokumentumalapú ellenőrzését és a műveletek helyszíni ellenőrzését.

iii. A kedvezményezettek kifizetési kérelmeinek feldolgozására és a kifizetések engedélyezésére vonatkozó eljárások.

iv. Egy olyan rendszer eljárásai, amellyel elektronikus adatgyűjtés, -rögzítés és -tárolás végezhető minden egyes művelet vonatkozásában, ideértve adott esetben az egyes résztvevőkre vonatkozó adatokat és az adatok bontását nemenkénti mutatók szerint, ha ez szükséges, továbbá olyan eljárások, amelyekkel biztosítható, hogy a rendszer biztonsága megfelel a nemzetközileg elfogadott előírásoknak.

v. Az irányítási hatóság által kidolgozott eljárások annak biztosítására, hogy a kedvezményezettek vagy külön elszámolási rendszert vagy megfelelő számviteli szabályzatot tartsanak fenn a művelethez kapcsolódó valamennyi ügylethez.

vi. A hatékony és arányos csalás elleni intézkedések alkalmazásához szükséges eljárások.

vii. A megfelelő auditnyomvonal és archiválási rendszer biztosításához szükséges eljárások.

viii. A vezetői megbízhatósági nyilatkozatnak, az elvégzett kontrollokról és a feltárt hiányosságokról szóló jelentésnek, valamint a végső auditok és kontrollok éves összefoglalójának az elkészítésére vonatkozó eljárások.

ix. Az annak biztosításához szükséges eljárások, hogy a kedvezményezett megkapja az egyes műveletek támogatási feltételeit tartalmazó dokumentumot.

B. Igazoló hatóság

i. A Bizottsághoz benyújtott időközi kifizetési kérelmek igazolására vonatkozó eljárások.

ii. Az elszámolások elkészítésére és azok valódiságának, teljességének és pontosságának igazolására szolgáló eljárások, továbbá eljárások annak igazolására, hogy a kiadások az összes audit eredménye alapján megfelelnek az alkalmazandó jognak.

iii. A megfelelő auditnyomvonal biztosítására szolgáló eljárások, amelyek keretében számítógépesített formában rögzítik az egyes műveletekre vonatkozó számviteli adatokat, köztük a visszafizetendő, visszafizetett, valamint visszavont összegekre vonatkozó adatokat.

iv. Adott esetben olyan eljárások, amelyekkel biztosítható, hogy az igazoló hatóság megfelelő információkat kapjon az irányító hatóságtól az elvégzett auditokról, valamint az audithatóság által vagy annak hatáskörében végzett ellenőrzések eredményeiről.

(4) MONITORING

A. Irányító hatóság

i. A monitoring-bizottság munkájának támogatására vonatkozó eljárások.

ii. A Bizottságnak benyújtandó éves végrehajtási jelentések és záró végrehajtási jelentések elkészítésére vonatkozó eljárások.

B. Igazoló hatóság

Az igazoló hatóság –irányító hatósági ellenőrzések eredményeinek és az audithatóság által vagy annak hatáskörében végzett auditok eredményeinek a kifizetési kérelem Bizottsághoz történő benyújtását megelőzően végzett monitoringjához kapcsolódó – feladatainak elvégzésére vonatkozó eljárások.

XIV. MELLÉKLET

ÖSSZEHASONLÍTÓ TÁBLÁZAT

1083/2006/EK rendelet	Ez a rendelet
1. cikk	1. cikk
2. cikk	2. cikk
3. és 4. cikk	89. cikk
5., 6. és 8. cikk	90. cikk
7. cikk	—
9. cikk	4. és 6. cikk
10. cikk	4. cikk (1) bekezdés
11. cikk	5. cikk
12. cikk	4. cikk (4) bekezdés
13. cikk	4. cikk (5) bekezdés
14. cikk	4. cikk (7) és (8) bekezdés és 73. cikk
15. cikk	95. cikk
16. cikk	7. cikk
17. cikk	8. cikk
18. cikk	91. cikk
19–21. cikk	92. cikk
22. cikk	93 és 94. cikk
23. cikk	92. cikk (6) bekezdés
24. cikk	91. cikk (3) bekezdés
25. cikk	10. és 11. cikk
26. cikk	12. cikk
27. cikk	15. cikk
28. cikk	14. és 16. cikk
29. cikk	52. cikk
30. cikk	53. cikk
31. cikk	113. cikk
32. cikk	26., 29. és 96. cikk (9) és (10) bekezdés
33. cikk	30. cikk és 96. cikk (11) bekezdés
34. cikk	98. cikk
35. cikk	99. cikk
36. cikk	31. cikk
37. cikk	27. cikk és 96. cikk (1)–(8) bekezdés
38. cikk	—

1083/2006/EK rendelet	Ez a rendelet
39. cikk	100. cikk
40. cikk	101. cikk
41. cikk	102. és 103. cikk
42. cikk	123. cikk (7) bekezdés
43. cikk	—
43a. cikk	67. cikk
43b. cikk	67.cikk
44. cikk	37–46. cikk
45. cikk	58. és 118. cikk
46. cikk	59. és 119. cikk
47. cikk	54. cikk
48. cikk	55. cikk, 56. cikk (1)–(3) bekezdés, 57. cikk és 114. cikk (1) és (2) bekezdés
49. cikk	56. cikk (4) bekezdés, 57. cikk és 114. cikk (3) bekezdés
50. cikk	20–22. cikk
51. cikk	—
52. cikk	121. cikk
53 és 54. cikk	60. és 120. cikk
55. cikk	61. cikk
56. cikk	65–70. cikk
57. cikk	71. cikk
58. cikk	73. cikk
59. cikk	123. cikk
60. cikk	125. cikk
61. cikk	126. cikk
62. cikk	127. cikk
63. cikk	47. cikk
64. cikk	48. cikk
65. cikk	110. cikk
66. cikk	49. cikk
67. cikk	50. és 111. cikk
68. cikk	51. és 112. cikk
69. cikk	115–117. cikk
70. cikk	74. és 122. cikk
71. cikk	124. cikk
72. cikk	75. cikk

1083/2006/EK rendelet	Ez a rendelet
73. cikk	128. cikk
74. cikk	148. cikk
75. cikk	76. cikk
76. cikk	77. és 129. cikk
77. cikk	78. és 130. cikk
78 és 78a. cikk	131. cikk
79. cikk	—
80. cikk	132. cikk
81. cikk	80. és 133. cikk
82. cikk	81. és 134. cikk
83. cikk	—
84. cikk	82. cikk
85 to 87. cikk	135. cikk
88. cikk	—
89. cikk	141. cikk
90. cikk	140. cikk
91. cikk	83. cikk
92. cikk	142. cikk
93. cikk	86. és 136. cikk
94. cikk	—
95. cikk	—
96. cikk	87. cikk
97. cikk	88. cikk
98. cikk	143. cikk
99. cikk	85. és 144. cikk
100. cikk	145. cikk
101. cikk	146. cikk
102. cikk	147. cikk
103 és 104. cikk	150. cikk
105. cikk	152. cikk
105a. cikk	—
106. cikk	151. cikk
107. cikk	153. cikk
108. cikk	154. cikk

A Tanács és a Bizottság együttes nyilatkozata a 67. cikkről

A Tanács és a Bizottság egyetértenek abban, hogy a 67. cikk (4) bekezdése, amely kizárja a 67. cikk (1) bekezdésének b)–d) pontja szerinti egyszerűsített költségelszámolás alkalmazását azokban az esetekben, amelyekben egy művelet vagy egy művelet részét képező projekt kizárólag közbeszerzési eljárás útján valósul meg, nem zárja ki egy olyan művelet közbeszerzés útján való megvalósítását, amely előzetesen meghatározott egységköltségek alapján történő, a kedvezményezett által a vállalkozó részére való kifizetést eredményez. A Tanács és a Bizottság egyetértenek abban, hogy a közbeszerzési eljárás keretében megállapított ezen egységköltségek alapján a kedvezményezett által meghatározott és kifizetett költségeknek valós költségeknek kell lenniük, amelyek a 67. cikk (1) bekezdésének a) pontja szerint ténylegesen a kedvezményezettnél merültek fel és általa kerültek kifizetésre.

Az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság együttes nyilatkozata a 966/2012/EU, Euratom európai parlamenti és tanácsi rendeletnek az előirányzatok helyreállításával kapcsolatos felülvizsgálatáról

Az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság megállapodik abban, hogy a 966/2012/EU, Euratom európai parlamenti és tanácsi rendeletet a 2014–2020 közötti időszakra vonatkozó többéves pénzügyi kerethez igazító költségvetési rendelet felülvizsgálata során beillesztik az eredményességi tartalék elosztási mechanizmusának alkalmazásához szükséges, valamint az európai strukturális és beruházási alapokra vonatkozó közös rendelkezések megállapításáról szóló rendelet 39. cikke (kkv-kezdeményezés) szerinti pénzügyi eszközök végrehajtásával kapcsolatos rendelkezéseket, amelyek az alábbiak visszaállítását érintik:

i. azon előirányzatok, amelyeket az eredményességi tartalékhoz kapcsolódó programokra kötöttek le, és amelyeket amiatt kellett visszavonni, hogy az e programok szerinti prioritások eredményei nem teljesítették a mérföldköveket; és

ii. azon előirányzatok, amelyeket a 39. cikk (4) bekezdésének b) pontja szerinti célzott programokkal kapcsolatban kötöttek le, és amelyeket amiatt kellett visszavonni, hogy valamely tagállamnak a pénzügyi eszközben való részvételét meg kellett szüntetni.

Az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság együttes nyilatkozata az 1. cikkről

Amennyiben az ETHA és az EMVA sajátosságainak figyelembevétele érdekében a közös szabályoktól való további indokolt eltérések szükségesek, az Európai Parlament, a Tanács és az Európai Bizottság kötelezettséget vállal arra, hogy engedélyezi ezen eltéréseket, és az európai strukturális és beruházási alapokra vonatkozó közös rendelkezések megállapításáról szóló rendelet szükséges módosításai során kellő gondossággal jár el.

Az Európai Parlament és a Tanács együttes nyilatkozata az 5. cikk (3) bekezdése tekintetében mindennemű visszaható hatály kizárásáról

Az Európai Parlament és a Tanács megállapodik abban, hogy:

— az európai strukturális és beruházási alapokra vonatkozó közös rendelkezések megállapításáról szóló rendelet 14. cikke (2) bekezdésének, 15. cikke (1) bekezdése c) pontjának és 26. cikke (2) bekezdésének alkalmazása tekintetében a tagállamok által az 5. cikk (1) bekezdésében említett partnereknek a partnerségi megállapodás, valamint az 5. cikk (2) bekezdésében említett programok előkészítésébe történő bevonására tett intézkedések – ütemezésüktől függetlenül – tartalmazzák a tagállamok valamennyi, a tagállami programozási eljárás előkészítő szakaszaiban hozott gyakorlati vonatkozású intézkedését, valamint a rendelet hatálybalépése, illetve az ugyanezen rendelet 5. cikke (3) bekezdésével összhangban elfogadott európai magatartási kódexre vonatkozó, felhatalmazáson alapuló jogi aktus hatálybalépésének napja előtt tett fellépéseit, feltéve hogy a partnerségi elv említett rendeletben rögzített célkitűzései teljesültek. Ebben az összefüggésben a tagállamok – nemzeti és regionális hatásköreiknek megfelelően, a rendelet vonatkozó rendelkezéseivel és az alap egyedi szabályaival összhangban – határoznak mind a javasolt partnerségi megállapodás, mind a javasolt programtervezetek tartalmáról;

— az európai magatartási kódexre vonatkozó, az 5. cikk (3) bekezdésével összhangban elfogadott, felhatalmazáson alapuló jogi aktus semmilyen körülmények között nem bír sem közvetlen, sem közvetett visszaható hatállyal, és különösen nem a partnerségi megállapodás és a programok jóváhagyási eljárása tekintetében, mivel az uniós jogalkotásnak nem célja hatáskört átruházni a Bizottságra annak érdekében, hogy az a partnerségi megállapodást és a programokat csupán és kizárólag arra hivatkozva elvethesse, hogy azok – bármilyen értelemben – nincsenek összhangban az 5. cikk (3) bekezdése alapján elfogadott európai magatartási kódexszel;

— az Európai Parlament és a Tanács felhívja a Bizottságot, hogy minél előbb bocsássa rendelkezésükre az 5. cikk (3) bekezdése alapján elfogadandó, felhatalmazáson alapuló jogi aktus szövegtervezetét, de semmiképpen sem később annál a napnál, amikor a Tanács elfogadja az európai strukturális és beruházási alapokra vonatkozó közös rendelkezések megállapításáról szóló rendeletre vonatkozó politikai megállapodást, vagy annál a napnál – amennyiben erre korábban kerül sor –, amikor az Európai Parlament plenáris ülése szavaz a rendeletről szóló jelentéstervezetről.